

Suomen kansantaloudelle avautuu tie elämään

Suomalais-englantilais-ruotsalaisen pääoman hallitsema puu-, paperi- ja selluloosateollisuus syrjäytti kokonaan muiden teollisuusalojen ja maatalouden edut kiinnittämällä Suomen kansantalouden imperialistisen Englannin talouteen. Rahavaltaiten hallitusten avulla painettiin metsähinnat alas. Metsätöissä, sahoilla, paperi- ja selluloosatehtaissa työskentelevien työläisten palkkataso poljettiin alle nälkärajan ja näin maksoi metsää ja työvoimaansa myyvä talonpoikaisto sekä palkkatyöväestö omalla selkänahallaan Englantiin vietävän puutavaran ja selluloosan sekä paperin polkuhinnat suomalais-ruotsalais-englantilaisen trustiutuneen suurpääoman niittäessä suuria voittosaaliita.

Tämän Suomen sahaparooneja ja paperiherroja suosivan politiikan vuoksi suorastaan laiminlyötiin maan muiden teollisuusalojen markkinoiden turvaaminen. Puhumattakaan siitä, että puu- ja paperiyhtymäin maksamat alhaiset palkat ja metsähinnat rajoittivat kotimaiset markkinat tavattoman ahtaiksi, niin puu- ja paperiherrain tahdosta imperialistisen Englannin tyydyttämiseksi jarrutettiin Suomen taloudellisten suhteiden kehittämistä muihin maihin—eritoten Neuvostoliittoon. Kaikille on tunnettua, että Suomen metalli- ja kutomateollisuus, mutta erittäinkin Suomen maatalo-

us, ovat syvästi kärsineet siitä, että Suomen vallassaolijoiden neuvostovastainen politiikka esti taloudellisen vuorovaikutuksen kehittymistä suuren ja rikkaan Neuvostomaan kanssa.

Vuosien 1929—33 suurpuolan aikana Suomen kansa sai ankarasti kokea tuon kehnon Suomen kansan etujen vastaisen politiikan seuraukset. Suurpääoma vain lisäsi silloinkin kansan hädän syvimmillään ollessa saalistustaan. Nyt uuden imperialistisen sodan alettua Suomen kansa joutui paljon kauheamman onnettomuuden eteen. Englannin kauppa katkesi. Suhteet muihin maihin oli miltei rikottu. Neuvostoliittoon nähden Suomen hallituskopla harjoitti katalaa juonittelua englantilais-ranskalaisten sodansyöttäjä-isäntiensä käskyläisenä. Suomen kansantalous olisi voitu pelastaa vain ratkaisevasti kääntämällä maa uusille urille. Neuvostoliitto tarjosi useaan otteeseen Suomen vallassaolijoille mahdollisuuden rauhalliseen sopimukseen, jolla olisi voitu avata Suomen kansantaloudelle ulospääsy siitä umpikujasta, johon se oli joutunut.

Mutta niinkuin sokeudella lyötynä lähti Suomen rahavaltainen hallitus sodan ja provokation tielle Neuvostoliittoon vastaan. Tällä teol-

(Jatkuu 4 siv.)

SUOMEN RIIPPUMATTOMUUDEN JA KANSANVALLAN PUOLESTA

Vuonna 1918 joulukuun 6 p:nä sai Suomi itsenäisyytensä Neuvostoliitolta, bolševikeilta. Nyt joulukuun 2 p:nä solmittu keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimus on Suomen todellisen riippumattomuuden takaaja. Nyt voi Suomen kansa järjestää omat sisäiset asiansa parhaimmalla tavalla, tarvitsematta pelätä ulkopuolista sekaantumista kenenkään taholta. Sosialistisen maan voima ja mahtavuus tulee pitämään loitolla kaikki imperialistiset saalistajat, tulee antamaan meille varmuuden huomispäivästä, varmuuden siitä, että se, mitä tulemme rakentamaan, ei joudu hävitettäväksi.

Nyt tulee asiantila muut-

tumaan. Voimakkaan Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä solmittu keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimus on Suomen todellisen riippumattomuuden takaaja. Nyt voi Suomen kansa järjestää omat sisäiset asiansa parhaimmalla tavalla, tarvitsematta pelätä ulkopuolista sekaantumista kenenkään taholta. Sosialistisen maan voima ja mahtavuus tulee pitämään loitolla kaikki imperialistiset saalistajat, tulee antamaan meille varmuuden huomispäivästä, varmuuden siitä, että se, mitä tulemme rakentamaan, ei joudu hävitettäväksi.

Vasta tällainen todellinen riippumattomuus tekee mahdolliseksi sellaisen kansanvaltaisen järjestelmän luomisen, jonka vallitessa kansanvallan eduista pääsevät nauttimaan myöskin väestön laajat työtätekevät, vähäväkiset kerrokset. Tähän saakka

Neuvostoliitto antaa ylevän kansallisuuspoliittikkansa mukaisesti Suomen Kansantasavallalle koko Karjalan. Kansanvaltainen Suomi antaa puolestaan Neuvostoliitolle ne pienet alueet, joita se tarvitsee Leningradin ja Suomen puolustuksen lujittamiseksi.

Suomessa oli kansanvalta ainoastaan väestön varakkaimpien aineksien varien, mutta huomattava osa työläisistä ja työtätekevästä talonpojista estettiin käyttämästä sellais-takin alkeellista oikeutta kuin oikeus asettaa haluamiaan eduskuntaehdokkaita ja äänestää niitä. Samoin oli asianlaita paino- ja kokoon-tumisvapauteen nähden. Kom-munisteilta ja heiltä lähellä olevilta nämä oikeudet ovat olleet riistettynä koko Suo-men itsenäisyyden ajan. Mut-ta näiden vapauksien rajoit-taminen ei ole kohdistunut vain kommunisteihin, vaan

kaikkiin niihin, jotka ovat rohjenneet kohottaa äänensä vähäväkisten puolesta tai vallassaolleen koplakunnan mieleltöntä sotaan provo-soivaa politiikkaa vastaan ("Folkviljan", "Soihtu" ja "Pienviljelijä"). Maan parhaat pojat ja tyttävät on heitetty vankiloihin vain siksi, että eivät ole voineet hyväksyä kaikkea tätä taantumuk-sellisuutta, vaan ovat vaati-neet todellisen kansanvallan toteuttamista.

Nyt on tullut vihdoin aika, jolloin kaikkien niiden voimien on yhdistytävä, jotka haluavat maansa ja kan-

sansa parasta. Pienet eri-mielisyydet on nyt unohtet-tava ja yhdessä karkoitettava maastamme sitä sortaneet rahavallan käskyläiset, jotka mielettömällä politiikallaan ovat syösseet maan mitä suurimpaan kurjuuteen.

Jokaisen, joka haluaa re-hellisesti taistella Suomen vapauden, riippumattomuuden ja kansanvallan puolesta, on annettava voimansa ja taitonsa vanhan hallituskop-lan murskaamiseksi. Jos haluat maasi ja kansasi pa-rasta, silloin paikkasi on Suomen työtätekevien kan-sanrintamassa.

KARKOITTAKAAMME KANSAN HARTIOILTA SYNKÄN TAANTUMUKSEN JOUKKO

LAHTARIHURTTIEN KONNANTYÖT

kuvastavat niiden epätoivoista vihaa

Karjalan kannakselta pakenivat suojeluskuntien pääpukarit järjestävät kiihkeässä kansanvastaisessa vihassaan kaikenlaisia hirmutöitä lopettaakseen uransa yhtä mielletoimasti kuin he sen aloittivat noin kaksikymmentä vuotta sitten. He miinoittivat kaikki kylät. Erikoisesti sellaiset paikat, joihin väestön arvellaan ensiksi menevän päästyään pujahtamaan pakkoevakuoitsijain kourista, on huolellisesti miinoitettu. Niinpä esimerkiksi sairaaloihin jonne pitäisi viedä haavoittuneet, on mentävä vain varovaisesti, huolellisen tutkimustyön jälkeen, jottei oven alle kätkeyty miina ehtisi räjähtää. Jokainen talo, jokainen navetta, jokainen kauppa on miinoitettu. Tiellä viruu ammuttu hevonen. Sen alla on valkoisen pedon kätkevä miina. Tien ohessa on valkoisen upseerin riisuma alla räjähtää miina. Lennätinpylväät on kaikki pahantekijän kädellä, mutta pylväiden tyviä on lähestyttävä varovasti, sillä niiden kyljen alla on piilossa Suomen edesmenneen hallituksen käskystä laskettu miina.

Rikoksenteijät, valkoiset herrat tietävät, että nämä miinat eivät voi estää Punaisen Armeijan etenemistä. Mutta he toivovat, että väkivalloin kodeistaan ajettujen kylien ja kaupunkien asukkaat eivät uskalla palata kotihinsa peläten miinojen räjähtämistä. Väestölle on ilmoitettu, että sen on jätettävä kotinsa, koska ne hävitetään

tahi ainakin miinoitetaan hävittämistarkoituksessa. Pakenivat valkoiset "sankarit" julistavat kansalle, että kuka uskaltaa palata kotihinsa, hänen kynnyksellään räjähtää miina.

Kaikki tämä miinojen laskeminen ja väestön peloitteleminen niillä on turhaa touhua. Ne ovat kyllä todistuksena Suomen väestöä kaksikymmentä vuotta terrorisoineiden valkoisten petojen raivokkuudesta, niiden epätoivosta nyt, kun petojen hetket ovat jo luetut, mutta muuta merkitystä niillä ei ole.

NEUVOSTOLIITON SOTILAAT JA UPSEERIT KOHTELEVAT MINUA HYVIN!

(Vangiksi joutuneen suomalaisen sotilaan kirje)

Toimituksellemme on jätetty erään ensimmäisissä taisteluissa vangiksi joutuneen suomalaisen sotilaan kirje. Kirjeen kirjoittaja on tavallinen suomalainen työmies, ei ole koskaan kuulunut vasemmistolaisiin, vielä vähemmän kommunistisiin järjestöihin. Painatamme kirjeen sellaisenaan jättämällä hyvin ymmärrettävistä syistä pois ainoastaan muutamia nimiä.

"Olen nyt Leningradissa, olen joutunut vangiksi. Neuvostoliiton sotilaat ja upseerit kohtelevat minua hyvin ja ystävänä, vaikka tähän muistatte, miten meille Suomen upseerit peloittelivat, että siellä Neuvostolassa kidutetaan ja pidellään pahoin vankeja. Nyt voin todeta omasta kohdastani, että se on ollut väliä."

Pakkoevakuoidut ihmiset voivat rauhassa palata kyltiin ja kotiseudulle jääneiden omaistensa luo, sillä kaikki esteet tieltään raivaava työläisten ja talonpoikien Punainen Armeija yhdessä Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanarmeijan ensimmäisen armeijakunnan kanssa poistaa valkoisten petojen miinat ihmisten kodeista ja tekee tyhjiksi pakenneiden Mannerheimien tuholaisaikat. Väestön rauhallinen työ ja säännöllinen elämä valkoisista vapautetuilla alueilla on täydellisesti turvattu.

Hyvät toverit! Minulla olisi yksi harras pyyntö teille, että jättäisitte aseenne, sillä on aivan toivotonta taistella punaista armeijaa vastaan ja voin sanoa teille, ettei se ole meidän vihoitsemme, meidän työläisten ja talonpoikien, vaan he ovat meidän puolestamme nousseet rahamiesten ja murhakapitalistien sortoa vastaan, ja hallitusta vastaan, joka vei meidät sotaan. Älkää siis hyvät toverit taistelko, vaan heittäkää aseenne, sillä eihän meillä ole ollut edes minkä puolesta taistella ja mitä puolustaa, kun olemme tehneet kovaa työtä ja saaneet vain nälkäpalkkaa, kun toiset ovat riistäneet meidän työme tulokset. Minäkin tein työtä ja sain palkkaa vain neljäkymmentä markkaa päi-

Suomalaisten sotaherrain raivoisa hävitysvimma Suomenlahden saarilla

Suursaari, 4 joulukuuta (TASS). Voimattomassa vihasaan ja raivossaan menevät Suomen sotaherrat äärimmäisyyteen avoimessa provokatoorisessa kyynillisyydessään ja yltyöpäisyydessään, ei vain Neuvostoliittoa, vaan myöskin suomalaista väestöä kohtaan.

Punaisen lipun kunniamerkin saaneen Baltian laivaston vartiolla olleiden laivojen tiedonantojen mukaan ovat suomalaiset sotaherrat räjäyttäneet ja tuhonneet Narvan ja Sommersin majakat. Narvan majakasta ovat vain kivet jääneet jäljelle. Ilman valoa eivät ole jääneet ainoastaan ulkomaiden laivat, vaan myöskin suomalaiset kalastajat on jätetty vaille suunnanantajaa. Suomen kalastajille oli Sommersin majakka välttämättömpi kuin kenellekään muulle tärkeimpänä suunnanantajana. Nyt ei tätä majakkaa ole.

1 p:nä joulukuuta poltti suomalainen upseeri Suursaarella pohjoisen majakan. Myös Seiskarilla yritti majakan päälläkökö polttaa majakkaa, mutta maihin nousseet Punaisen laivaston miehet saivat hänet aikanaan kiinni ja tulipalo tuli sammutettua.

vässä, jolla en voinut edes elättää perhettäni. Olen lukeutunut, että itä Suomessa on perustettu kansan hallitus, joka kehoittaa lopettamaan sodan. Sellaista hallitusta on kannatettava, joka tahtoo rauhaa ja takaa laajoille kan-

Suomen sotaherrain kyynillisiä ja provokatoorisia "tapoja", sen äärimmäistä vihaa Neuvostoliittoa kohtaan kuvaavat m. m. tällaiset tosiasiat. Punaisen laivaston nyt valtaamilta Suursaarelta, Seiskarilta ym saarilta suomalaiset valkobanditit hävittivät asukkaat, uhaten ampua ne, jotka eivät halua jättää saaria. Väestölle ei annettu pienintäkään mahdollisuutta valmistautua matkalle. Vartiosto hävitti paljon taloja, tuhosi talouksineita, rannikolle jääneet jaalat särjettiin, veneet upotettiin, kalastusvälineet tehtiin käytökelttomiksi.

Hurjassa kiukussaan suomalaiset valkorosvot menivät niin pitkälle, että tappoivat lehmät, hevoset, kanat ja vieläpä kissat ja koiratkin.

Esimerkiksi Seiskarin saarella lähellä merivartiolaikoksen taloa löydettiin 19 kissaa ja paljon koiria, jotka oli tapettu ampuma-aseilla. Teillä ja talojen pihoilla löytyi suomalaisten poliisien ja upseerien vimmoissaan kaikkien kanojen päitä. Suomalaiset valkorosvot ovat raakalaismaisesti hävittäneet kaiken elävän ja hyödyllisen, ettei mitään olisi jäänyt sille väestölle, joka ei halunnut lähteä saaresta.

salaispiireille paremman toimeentulon ja elämisen mahdollisuudet. Pyydän vielä hyvät toverit, älkää taistelko vaikka teitä siihen käsketään. Älkää kuunnelko upseerienne käskyä. Reserviläinen (allekirjoitus ja osoite).

VALKOISTEN UPSEERIHURTTAIN TIHUTYÖT TERIJOELLA

Kodeistaan hädätetyt asukkaat
palaavat takaisin

Automme kiitti Terijoelle johtavaa tietä pitkin. Matkalla kohtasimme räjäytettyjä siltoja, siellä täällä näkyi tiellä räjähtäneiden miinojen muodostamia kuoppia. Tämä oli valkosuomalaisten rosvojen harjoittamaa tihutyötä, jotka pakenivat välttääkseen Punaisen Armeijan musertavaa iskua. Mutta minkäänlaiset esteet eivät voi pysäyttää tämän Suomen kansalle ystävällisen armeijan eteenpäin kulkua.

Teiltä on poistettu valkoisten kaatamat puunrungot. Heidän asettamansa miinat joko räjäytetään tai puretaan. Räjäytettyjä teitä saatetaan entiseen kuntoonsa.

Toimien erittäin vaikeissa oloissa antavat Punaisen

Armeijan mainehikkaat taistelijat innokkaasti mitä pikaisimmin tehokasta apua Suomen kansalle, jonka rikollinen petturikopla on syössyt mielettömän sodan jalkoihin, joka on pakotettu vuodattamaan vertaan englantilaisranskalaisten sodanliesojen etujen puolesta.

Sotaprovokaattorit, Suomen kansan pyövelit ovat levittäneet valheellisia huhuja Punaisen Armeijan "julmuuksista", saadakseen väestön paknemaan mukanaan. Mutta kun tämäkään ei näyttänyt tehoavan, ajoivat he rauhalliset asukkaat pois kotikonnuiltaan väkivalloin, jopa ampumisen uhalla, polttaen heidän talonsa ja omaisuutensa. Sen, mikä ei joutunut tulen

saaliiksi, veivät valkoiset mukanaan. Väestöltä ryöstettiin vilja sekä kaikki ruokatarpeet. Tämän ovat tehneet ne, jotka nimittävät itseään "isänmaanystäviksi" ja "kansan onnen puolustajiksi". Nuo raakalaiset ovat saattaneet tuhannet ihmiset onnettomiksi.

Mutta katsokaa, miten Suomen sotaherrat ovat riehuneet Terijoella. Puolet tämän kauniin paikkakunnan taloista on palanut poroksi. Kaikkialla näkyy hiiltynyttä raunioita, huonekaluryökykiöitä. Autioiksi jääneissä taloissa on huomattava määrä kallisarvoisia esineitä, joita karkoitettui eivät ehtineet ottaa mukaansa. Puna-armeijalaiset eivät niihin koske. Pieninkään esine ei katoa. Niitä vartioidaan huolellisesti. Onnettomat, petetyt ihmiset saavat takaisin tultuaan valkoisten rosvoilta pelastetun omaisuutensa takaisin.

Monet Teriojen asukkaista eivät tahtoneet seurata valkoista armeijaa. He oleske-

livat kokonaisia vuorokausia piilopaikoissaan, välttääkseen joutumista onnettomalle karkoitustmatkalle. Niinpä eräs asukkaista oli ollut puoli vuorokautta kaivossa. Kun puna-armeijalaiset nostivat hänet sieltä, sanoi mies ystävällisesti:

— Hyvä, että saavuitte näin pian. Jos valkoiset olisivat huomanneet minut kaivossa — olisin mennyttä miestä.

Työmies D—n perhe oleskeli kaksi vuorokautta kellarissa.

Valkoiset sotaherrat ryöstivät heidän ruokavarastonsa, joten perhe jäi nälkäkuoleman partaalle. Puna-armeijalaiset luovuttavat keittiöstään ruuan D—n perheelle.

Vanhuksat Taavi ja Anna Soppaset ottivat myöskin suurella ilolla vastaan puna-armeijalaiset. Emäntä tarjoili pojille kahvia ja pyysi, että puna-armeijalaiset pistäytyisivät useammin vanhuksa puhuttelemassa. Eräänä päivänä tuotiin Soppasen pihal-

le neljä haavoittunutta puna-armeijalaista. Anna ryhtyi mielellään sairaanhoitajan tehtäviin. Hän hoivasi hellästi haavoitettuja.

Teriojen asukkaat, jotka nyt ovat omin silmin nähneet valkosuomalaisten tihutyöt sekä Punaisen armeijan ystävällisen, huomaavaisen suhtautumisen paikallisiin asukkaisiin, avustavat Punasta Armeijaa järjestyksen palauttamiseksi. Useat niistä, jotka tulivat petetyiksi valkoisten perääntyessä, palaavat takaisin kotihinsa.

Työntekevällä kansalla, kaikilla rehellisillä ihmisillä ei ole pienintäkään syytä pelätä Punaista Armeijaa. Tämä armeija on Suomen kansan ystävä, se avustaa meitä taistelussamme kansamme pahimpia vihollisia — Suomen taantumuksellista hallitusta ja sen imperialistisia isäntiä vastaan.

J. Ritari.

NEUVOSTOLIITON HALLITUKSEN VASTAUS KANSAINLIITON PÄÄSIHTEERIN SÄHKÖSANOMAAN

4 päivänä joulukuuta sai Ulkoasiain Kansankomissaari Bernistä (Sveitsi) Kansainliiton pääsihteeriltä herra Avenolilta seuraavansisältöisen sähkösanoman:

"Minulla on kunnia saat-
taa Teidän tietoonne sen
sähkösanoman sisältö, jonka
olen lähettänyt Kansainliiton
Neuvoston jäsenille: "Olen
saanut Suomen vakinaiselta
Kansainliitto-edustajalta se-
uraavan kirjeen 3 päivästä
joulukuuta vuonna 1939 —
"Neuvostoliitto, jonka kanssa
Suomi on pitänyt yllä hyviä
naapuruussuhteita. Tarton
rauhansopimuksen allekirjoit-
tamisesta saakka 1920 ja
allekirjoittanut hyökkäämät-
ömyyssopimuksen, jonka
voimassaoloaika päättyy vas-
ta vuonna 1945, hyökkäsi
odottamatta tämän vuoden
marraskuun 30 päivän aamul-
la ei vain rajavartiostoja,
vaan myöskin linnoittamat-
omia Suomen kaupunkia
vastaan, kylväen kuolemaa
ja hävitystä siviiliväestön
keskuuteen, erikoisesti ilma-
hyökkäyksillä. Suomi ei ole
koskaan ryhtynyt minkään-
laisiin toimenpiteisiin voi-
makasta naapuriaan vastaan.
Se on lakkaamatta tehnyt
mitä suurimpia ponnistuksia
elääkseen. Neuvostoliiton
kanssa rauhassa. Siitä huoli-
matta, vedoten Suomen
näennäiseen kieltäytymiseen
suostua n. s. rajaselkkausten
sopimiseen ja syyttäen Suo-
mea näennäisestä kieltäyty-
misestä suostua Leningradin
turvallisuuksien lujittamiseen,
sanoi Neuvostoliitto aluksi
irti edellämainitun hyökkää-
mätömyyssopimuksen ja hyl-
käsi sitten Suomen hallituk-
sen ehdotuksen turvautua
jonkun puolueettoman vallan
välitykseen. Hallitukseni mää-
räyksestä minulla on kunnia
saattaa edelläoleva Teidän
tietoonne pyytän Teitä suo-
siolaisesti kutsumaan viipy-
mättä kokoon sopimuksen

11 ja 15 luvun perusteella
Neuvoston ja Yleiskokouk-
sen ja pyytämään niitä ryh-
tymään kaikkiin välttämättö-
miin toimenpiteisiin hyök-
käksen pysäyttämiseksi.
En esitä Teille täydellistä
selitystä niistä syistä ja olo-
suhteista, jotka ovat pakoi-
taneet hallitukseni pyytä-
mään Kansainliittoa puuttu-
maan kahden sen jäsenen
yhteentörmäykseen johta-
neeseen ristiriitaan."

Rudolf Holstin allekirjoit-
us.
11 luvun 1 pykälän mu-
kaan minä kutsun Neuvoston
nykyiset jäsenet Geneveen
lauantaina joulukuun 9 päi-
vänä kello 12 päivällä. Jätän
tämän Yleiskokouksen pu-
heenjohtajan harkittavaksi
ehdotuksen Yleiskokouksen
koollekutsumisesta maanan-
taina joulukuun 11 päivänä.
Päivämäärä vahvistetaan myö-
hemmin.

Avenol, pääsihteerii."
Neuvostohallituksen nimes-
sä lähetti toveri Molotov
joulukuun 4 päivänä seuraa-
vansisältöisen sähkösanoma-
vastauksen herra Avenolille
osoitettuna:

"Neuvostoliiton hallituksen
määräyksestä minulla on
kunnia ilmoittaa Teille, että
Teidän ilmoittamanne Kan-
sainliiton Neuvoston kokoon-
kutsuminen joulukuun 9 päi-
vänä ja Kansainliiton Yleis-
kokouksen kokoonkutsumi-
nen joulukuun 11 päivänä
herra Rudolf Holstin alo-
teesta ja Kansainliittosopi-
muksen 11 luvun 1 pykälän
perusteella on hallitukseni
mielestä perustelematon.

Neuvostoliitto ei ole sota-
tilassa Suomen kanssa eikä
uhkaa sodalla Suomen kan-
saa. Siksi vetoaminen Kan-
sainliittosopimuksen 11 lu-
vun 1 pykälään on väärin.
Neuvostoliitolla on rauhalli-
set suhteet Suomen Kansan-
valtaisen Tasavallan kanssa,
jonka hallituksen kanssa se

tämän vuoden joulukuun 2
päivänä solmi keskinäisen
avunannon ja ystävyyden
sopimuksen. Tällä sopimuk-
sella on säännöstellty kaikki
ne kysymykset, joista käy-
tiin neuvotteluja ilman
menestystä nykyisin valtuuk-
sistaan luopuneen entisen
Suomen hallituksen edusta-
jien kanssa.

Suomen Kansanvaltaisen
Tasavallan hallitus kääntyi
julkilausumassaan tämän vuo-
den joulukuun 1 päivästä
Neuvostoliiton hallituksen
puoleen ehdottaen osoitta-
maan Suomen Kansanval-
taiselle Tasavallalle sotilaal-
ista apua sitä varten, että
yhteisillä ponnistuksilla mah-
dollisimman nopeasti hävi-
tettäisiin entisten hallitus-
miesten Suomeen luoma mitä
vaarallisin sodan pesäke.
Mainituissa olosuhteissa ei
herra Rudolf Holstin veto-
mus Kansainliittoon voi olla
Kansainliiton Neuvoston ja
Kokouksen koollekutsumisen
perustana, sitäkin vähemmän,
kun ne henkilöt, joiden ni-
messä herra Rudolf Holsti
kääntyy Kansainliiton puo-
leen, eivät ole Suomen kan-
san todellisia edustajia.

Jos kuitenkin edelläesitet-
tyihin perusteluihin katso-
matta Kansainliiton Neuvosto
ja Yleiskokous kaikesta
huolimatta kutsutaan koolle
herra Rudolf Holstin pyyn-
nön tarkastamiseksi, ei Neu-
vostohallitus pidä mahdolli-
sena osallistua näihin koko-
uksiin. Tämän päätöksen
vahvistaa myöskin se seikka,
että Kansainliiton Pääsihteerin
ilmoitusta Neuvoston ja Yleis-
kokouksen koollekutsumises-
ta seuraa herra Holstin
loukkaava ja parjaava kirjel-
mä, joka ei selvästikään ole
sovellutettavissa yhtenäsan-
omaisen kunnioituksen vaa-
timusten kanssa Neuvosto-
liittoa kohtaan.

Molotov, joulukuun 4 päivä-
nä vuonna 1939."

SUOMEN KANSANARMEIJAN ENSIMMÄISEN ARMEIJAKUNNAN PÄÄTÖSLAUSELMA

Me, Suomen Kansanarmeij-
jan ensimmäisen suomalaisen
armeijakunnan sotilaat ja
komentajat, kuultuamme ja
käsiteltyämme kokouksessa
Kuusisen johdolla ja Suomen
kansan tahdosta muodoste-
tun Suomen Kansanvaltaisen
Tasavallan uuden Kansan-
hallituksen julkilausuman,
tervehdimme lämpimästi Kan-
sanhallitustamme ja hyväk-
symme kaikki julkilausuma-
sa määritellyt toimenpiteet.

Vannome antavamme kaik-
ki voimamme ja jos vaadi-
taan, myöskin henkemme
Suomen kansan vapauden ja
todellisen riippumattomu-
uden turvaamiseksi. Puolus-
taen Kansanhallituksen mää-
rittelemien toimenpiteiden
toteuttamista me emme halua
rikollista sotaa Neuvostoliit-
toa vastaan ja tuhoamme
loppuun saakka jäännökset-
kin Suomessa tähän saakka
hallinneista ja nyt kukiste-
tuista cajanderien rosvojou-

koista ja niiden tapaisista
tannerien hallituksista, jotka
aina ovat myyneet ja myy-
vät Suomen kansan edut ul-
kolaisille imperialisteille ja
heidän mielikseen johdatta-
vat Suomen kansan rikolli-
seen sotaan Neuvostoliittoa
vastaan.

Me tervehdimme lämpi-
mästi Suomen ja Karjalan
kansan jälleenyhdistämisestä ja
lähettämme tulisen tervehdyk-
sen Neuvostoliitolle, Suomen
kansan tosiystävälle.

Eläköö! vapaa ja riippu-
maton Suomen Kansanval-
tainen Tasavalta!

Eläköön Suomen Kansan-
hallitus ja toveri Kuusinen
sen johdossa!

Kansanarmeijan ensim-
mäisen armeijakunnan tais-
telijoiden ja komentajien
toimeksiannosta — JAKKO-
NEN, TOIVOLAINEN, TÄSKU,
SEPPÄNEN, KARHU, REHVO-
NEN, KOTSAALAINEN.

Kirje Suomen Kansanarmeijasta

Suomen kansanvaltaisen
hallituksen muodostaminen,
hallituksen, jonka johdossa
on Suomen kansan parhain
poika O. Kuusinen, on mitä
suurin historiallinen tapah-
tuma, Suomen kansan har-
taimman toiveen toteutumi-
sen hetki. Suomen työtäte-
kevät eivät koskaan tule un-
hoittamaan sitä apua, jota
Neuvostohallitus ja Punainen
Armeija ovat osoittaneet ja
tulevat edelleenkin osoitta-
maan kansallemme taistelus-
sa vapautensa puolesta, Ca-
janderin, Tannerin, Erkon

ym. maamme kavaltajien
riistokoplaa vastaan.

Yksi tärkeimmistä tehtä-
vistä, jonka Suomen kansan-
valtainen hallitus asetti itsel-
leen, on maamme sotilaal-
isen voiman luominen.

Me, Suomen tasavallan
ensimmäisen armeijakunnan
sotilaat ja komentajat tule-
me antamaan kaiken voi-
mamme ja jos tarvitaan,
myös henkemme taistelussa
maamme kavaltajakoplan lo-
pullisesti tuhoamiseksi ja va-
paan Suomen tasavallan so-
tilasvoimien lujittamiseksi.

P. Katola.

NEUVOSTOLENTO- KONEITA VIIPURIN YLLÄ

Lentokoneet nousivat il-
maan miltei yhtäaikaan. Taivas
oli sumuisen uuvan peifos-
sa, mutta tämä ei saattanut
hämille ohjauspyörän ääressä
istuvia ihmisiä. Näitä ihmisiä
on vaikea millään saada hä-
milleen. Kotimaan kaskystä
ovat he aina valmiita suorit-
tamaan minkä urotyön ta-
hansa.

Tällä kertaa sotilaslentäjät
sivat määräyksen lentää sy-
välle vihollisen selkäpuolelle
ja pommittaa sen sotilaallisia
tukikohtia. Ilmalait otivat
kurssin pohjoiseen, suunta-
naan suomalainen Viipurin
satama.

Neuvostoilmalaitojen no-
peus on huimaava. Kului aivan
vähän aikaa, kun jo tulivat
näkyviin yhden Suomen suu-
rimman sataman, Viipurin
sataman äärioviivat. Lentoko-

neet ilmestyivät äkkiarvaa-
matta kaupungin yläpuolelle.
Näky, kuinka kadut tyh-
jenevät... Ostettavissa olevat
valkosuomalaiset töhertäjät
kuluttivat paperia tonnittain,
keksien kaikenlaisia taruja
Punaisen Armeijan säälimät-
ömyydestä ja julmuudesta.
Erikoisesti he "kuvasivat"
neuvostolentäjiä. Pelkurimai-
set valkosuomalaiset pape-
rintöhräjät eivät löydä muuta
taisteluasetta kuin halpamai-
sen valheen ja parjauksen.

Punainen Armeija ei käy
sotaa Suomen kansaa vas-
taan. Neuvostolentäjät eivät
pommittaneet rauhallisia asukka-
ita. Suomen kansan edut, elä-
mä ja rauha ovat heille pal-
jon kalliimmat ja läheisemmät
kuin konsanaan imperialistien
kaskylisten, Cajanderin —
Tannerin — Erkon komppa-
nille.

Ennen Viipuriin lentoa sai-
vat lentäjät seuraavia mat-
kaohjeita:

Muistakaa vielä kerran,
että Punainen Armeija ei käy
sotaa Suomen kansaa vas-
taan, ei käy sotaa rauhallisia
asukkaita vastaan. Ei ainoata-
kaan pommia asuntotaloihin,
ei ainoatakaan pommia väes-
tön keskuuteen. Joka rikkoo
tätä määräystä, saa mitä an-
karimman rangaistuksen.

Tästä muistuttaminen oli
oikeastaan tarpeetonta. Neu-
vostolentäjät ovat meidän
aikamme todellisia humanis-
teja. He eivät koskaan tule
käymään taisteluun aseetto-
mia vastaan.

Ja siinä jo onkin Viipurin
lentokenttä. Valkosuomalais-
ten köyhä lentolaitos. Tai-
vaalla ei ole mitään muuta
kuin neuvostolentokoneita.
Muutamien minuuttien kulut-
tua on Viipurin lentokenttä
ylösalaisin, sen rakennukset
ovat liekkien vallassa. Soti-
laallis-lakoonisesti sanottuna
on siellä kaikki tyystin hävi-
tetty.

Vähän matkan päässä on
Viipurin sähköasema. Mikä
mainio maali! Mikä muu
lentäjä tahansa, paitsi neu-
vostolentäjä, olisi heti heit-
tänyt pommin tähän ikään
kuin kämmenellä olevaan
sähköasemaan. Ja neuvosto-
lentäjilläkin oli täysi syy ha-
joittaa se maan tasalle. Tä-
män sähköaseman energiaa
käytetään Karjalan kannak-
selle sijoitettujen valkosuo-
malaisen sotatukikohtia var-
ten. Virta voidaan laskea
millä minuutilla tahansa kan-
naksella oleviin piikkilan-
kaesteisiin.

Mutta neuvostolentäjät ovat
kaukonäköisiä. He ajattelevat
huomista päivää. Paljon kärke-
sineelle Suomen kansalle
koittavat pian paremmat päi-
vät. Suomen yhden suurim-
man kaupungin työtätekeville
on tämä sähköasema tarpeen.
Meidän lentävät urhomme
eivät pudottaneet sähköase-
malle ainoatakaan pommia.
He keksivät pian Viipurista
Karjalan kannakselle sähkö-
virtaa kuljettavan korkeajän-

nityslinjan. Tarkalla pommin-
heitolla tuhottiin tämä linja.
Virta ei enää kulje Viipurista
sen surullisen kuuluisan lin-
noituslinjan piikkilanka-aitoi-
hin, jota valkosuomalaiset
ylpeästi nimittävät Manner-
heimin linjaksi.

Mutta voi sen saavuttaa
pian sama kohtalo, mikä tuli
Puolan "Maginot-linjan" osak-
si. Suomalaiset talonpojat
tulevat säilyttämään siellä
rikkaan perunasatonsa.

Neuvostolentokoneosasto
palasi täydellisenä tukikoh-
taansa. Vähän ajan kuluttua
lentäjät kuuntelivat radiosta
toveri Molotovin selitystä
Rooseveltin toivomuksen joh-
dosta, että kaupunkien rau-
hallisia asukkaita ei pommi-
tettaisi... Kuultuaan toveri
Molotovin vastauksen hy-
myllä näin rohkeutta uh-
kuvat nuorukaiset...

Omituinen käsitys on Yh-
dysvaltojen presidentillä mei-
dän neuvostolentäjistämme...

K. Arenin.

Toimiva Punainen Armeija.

SUOMEN KANSANTALOU- DELLE...

(Alku 1 siv.)

laan se lopullisesti kirjoitti alle oman tuhonsa.

On Suomen kansan suuri onni, että Suomen työväestö, työtätekevä talonpoikaisto ja henkisen työn tekijäin parhaimmisto, Suomen kansan todelliset pohjajoukot, kykenivät tässä ratkaisevassa kohtalovaiheessa Neuvostoliiton Suomen kansaa kohtaan tuntemaan ystävyys-turvän luomaan uuden kansanvaltaisen hallituksen, jonka Neuvostoliiton hallitus tunnusti ja jonka avuksi se antoi mainehikkaan Puna-Armeijan puhdistamaan maata kansan vihollisten käy-reistä.

Joulukuun 2 p:nä Moskovassa Neuvostoliiton ja Suomen kansanvaltaisen Tasavallan välillä tehty keskinäisen avunannon ja ystävyys-sopimus antaa Suomen kansantaloudelle mahdollisuuden päästä ulos siitä umpikujusta, johon sen sokea kansan vihollishallituskohta syöksi. Tämä historiallinen sopimuksen V:ssä Artiklassa lausutaan:

"Sopimuspuolet ovat sopineet solmiavansa lähimän ajan kuluessa Kauppasopimuksen ja kohottavansa vuotuista tavaravaihtoa huomattavasti korkeammalle vuoden 1927 tavaravaihtoa, jolloin se eli saavuttanut karkeimman määrän 800 miljoonaa Suomen markkaa".

Näin koko muun maailman ollessa sodan sekasorrossa on Suomen Kansanhallitus tällä valtioteollaan avannut uuden valoisamman tulevaisuuden näköalan. Mikään Neuvostoliitolle vihamielinen hallitus ei tällaiseen valtiotekoon tahtonut ryhtyä.

Kansanhallitus onkin tällä teollaan saavuttava koko Suomen kansan luottamuksen. Tästä tulee hyötymään Suomen työväenluokka, jolle avautuu työnsaannista entistä suurempi varmuus, talonpoikaisto, jonka tuotteille Neuvostoliiton markkinoilla on varmasti kysyntää. Myös ne Suomen kansantalouden alat, jotka tähän asti on lyöty laimin ulkomaisten markkinain varaimisessa, tulevat uudeelleen elpymään. Suomen satamilla ja rautateilla on myöskin mahdollisuus voimakkaasti osallistua siihen elpymiseen, minkä lisääntyvä vuorovaikutus näiden välillä aiheuttaa. **Kansanhallituksen nopea voitto maata ryöstävistä kansanvaltaisen vihollishallituksen voimista on nyt välttämätön koko kansan edun nimessä.** Ja tämän voiton varmuus onkin leviämässä kansan keskuuteen. Tuomittu kansanpetturikopla sen sijaan on kohta täydessä paniikissa etsien karkuunpääsyteitä. Kuka pikemmin nuo kansallisuudun rosvot nitisteltään, sitä parempi Suomen kansalle.

SUOMEN KOMMUNISTINEN PUOLUE TALONPOIKAISTOLLE!

Suomen Kommunistinen Puolue, joka on sitkeästi ja uhreja pelkäämättä taistellut Suomen työläisten ja talonpoikain elämän ja vapauden puolesta ahnasta kapitalistiluokkaa vastaan on antamassaan vetoomuksessa Suomen talonpoikaistaloukselle lausunut:

"PIENVILJELIJÄT JA MUU TALONPOIKAISVÄESTÖ! Alkää uskoko herrain valetta, että teitä uhkasi nyt maiden ryöstö tai talouksien yhteenliittäminen (kollektivisointi). Ei kukaan uskalla pakottaa teitä perustamaan kollektiivitalouksia! Päinvastoin, työväenluokka pyrkii ottamaan maan pois suurilta kartanoherroilta ja luovuttamaan ne talonpoikaistalouksille. Työväenluokka tahtoo elää sovinnossa, liitossa ja yhteistyössä maan laajan talonpoikaistalouden kanssa. Ja ainoastaan siinä tapauksessa, että nämä kaksi maan tärkeintä tuottavaa luokkaa ovat vakaassa liitossa keskenään, ottaen huomioon toinen toisensa edut, tulee kansanvaltainen valtiojärjestys seisomaan varmalla pohjalla".

TERVETÄ SUOMEN KANSAA LUOMAAN

Ehkä juuri terveydenhoidon alalla löydämme maastamme ne ihmiset, jotka kaikkein parhaiten ymmärtävät oman työnsä suuren yhteiskunnallisen merkityksen ja juuri tämän vuoksi työskentelevät uhrautuvaan. Mutta hekin ovat joutuneet kokemaan työssään monta pettymystä todetessaan, etteivät ne suunnatmat kurjuuskuvat, joita he jokapäiväisessä työssään joutuivat näkemään, edes vähe- ne, vaan päinvastoin lisääntyvät kaikista heidän uhrautuvasta työstään huolimatta.

Uusi kansanvalta on jo ottanut ohjelmaansa tehtäviä tältäkin alalta. Se ryhtyy kasvattamaan tervettä kansaa, mutta se tulee tarttumaan tähän tehtävään sieltä, missä näiden yhteiskunnallisten epäkohtien juuret ovat löydettävissä. Nämä juuret johtavat meillä ensi tilassa maaseudulle ja suuriin tehdaspaikkoihin. Maaseudulla ja suurilla tehdaspaikoillaan meillä lasten kuolevaisuusprosentti on niin hirvittävän suuri. Maaseudulla on tuo julma köyhien tauti—tuberkuloosi niin äärettömästi levinnyt. Vaikka meillä onkin ylpeillyt esim. joidenkin uusien sairaalarakennusten aikaansaamisesta maaseudulle, tiedämme jokainen, että valtavasti suurin osa maaseutuväestöstä jää koko elämänsä ajaksi ilman lääkärihoitoa, koska se asuu kaukana keskuspaikoista ja ennenkaikkea, koska sillä ei riitä varoja kalliisiin lääkärien palkkioihin ja kohtuuttoman kalliisiin lääkkeisiin. Missä kylässä et Suomessa löytäisi sellaista mökkiä, jossa emäntä vuos-uodela uutta lasta synnyttäessään viime hetkellä siirtyy saunaan ja korkeintaan oman perheen avustuksella tuo lapsen maailmaan. Kuka ei tuntisi sitä asutokkurjuutta maaseudulla, josta sanomalehdekin ovat joutuneet kirjoittamaan, koska se on niin huultava. Kirjoittajakin tuntee maaseudun korvessa elävän

perheen, jonka asuntona olitupa ja kamari, äiti sairasti alituisesti, lapsia oli kaksitoista ja niistä vanhin poika sairasti tuberkuloosia. Oli liikuttavaa nähdä, millä hellällä huolenpidolla koko perhe suhtautui tähän sairaaseen, mutta tämä huolenpito ei voinut korvata lääkärihoitoa ja lääkkeitä, joita varojen puutteesta ei voitu hankkia. Ravintonaan käytti tämä perhe viikkokausia vain ruisjauhokastikkeeseen kastettua leipää. Eikä tamakaan onneton perhe pitänyt itseään kaikkein huonoimmassa asemassa olevana, koska se näki lähimökeissä vielä suurempaa kurjuutta.

Mutta onhan juuri maaseudulle lähtenyt niin paljon terveysisaria, jotka ovat ottaneet elämäntehtäväkseen kansanterveydenhoidon kehittämisen, sanotaan. Näille terveysisareille tulee Suomen kansanvalta aina antamaan tunnustuksensa. Heidän lukumääränsä tulee kansanvalta nostamaan moninkertaiseksi. Tähän työhön ovat tähän saakka antautuneet enimmäkseen taloudellisesti turvatut uhrautuvat ihmiset ja ehkäpä siksi tässä työssä on palkkataso pidetty niin uskomattoman alhaisena, ettei sillä ole voinut elää. Samoin on asia maaseudun ja tehdas-seutujen lääkärienkin suhteen. Ei ole sellaista lääkäriä, joka ei juuri huonon palkan takia pyrkisi maaseudulta kaupunkiin, vaikka näkeekin edessään sen suunnattoman työkentän, joka vaatisi sekä hänen että tuhansien uusien lääkärien kaikki voimat.

Lääkärit ja sairaanhoitajat ovat niitä yhteiskunnallisia työntekijöitä, joiden puoleen uusi kansanvalta kääntyy luottamuksella. Ja varmaa onkin, että he eivät kieltäydy antamasta apuaan nyt, kun lähdetään poistamaan juuri niitä epäkohtia, jotka ovat olleet voittamattomilta näyttävänä esteinä heidän omassa uhrautuvassa työssään. He eivät voi kääntyä kansaa vastaan.

TOVERI MOLOTOV ON OTTANUT VASTAAN RUOTSIN LÄHETILÄÄN HERRA WINTERIN

Toveri Molotovin ottaessa vastaan 4 päivänä joulukuuta Ruotsin lähettilään herra Winterin ilmoitti tämä "Suomen hallituksen" haluavan ryhtyä uusiin neuvotteluihin sopimuksesta Neuvostoliiton kanssa.

Toveri Molotov selitti herra Winterille, että Neuvostoliitto ei tunnustanut ns. "Suomen hallitusta", joka on jo jättänyt Helsingin ja lähtenyt

tuntemattomaan suuntaan, ja senvuoksi ei mistään neuvotteluista tämän "hallituksen" kanssa voi olla nyt kysymys. Neuvostohallitus tunnustaa vain Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallituksen, jonka kanssa se on solminut keskinäisen avunannon ja ystävyys-sopimuksen ja tämä on luotettavana perustana rauhallisten ja otollisten suhteiden kehittymiselle Neuvostoliiton ja Suomen välillä.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN YHTEENVETOJA SOTATAPAHTUMISTA

Leningradin sotilaspiirin joukot ovat jatkaneet etenemistään joulukuun 4 päivänä.

Muurmannin suunnalla joukkomme, jotka ajavat takaa hajalle lyötyjen suomalaisten joukkojen ryhmiä Petsamon luona, ovat edenneet 25 kilometriä Petsamosta etelään.

Petsamon satamassa sotalaivamme puhdistivat vesistöä suomalaisten asettamista miinoista.

Uhtuan, Repolan ja Porajärven suunnalla ovat joukkomme edenneet 40—50

kilometriä valtakunnan rajasta.

Petroskoin suunnalla ovat joukkomme Laatokan rannikolla sijaitsevan Salmi ja Salmista pohjoiseen sijaitsevan Loimolan vallattuaan jatkaneet etenemistään.

Karjalan kannaksella ovat joukkomme edenneet 40—50 kilometriä valtakunnan rajasta.

Lentokoneille epäsuotuisan sään vuoksi ei ole ollut lentovoimien sotilaallista toimintaa.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTO

TASS. 5 joulukuuta.—Ulkomaisten sanomalehtiin on ilmaantunut tietoituksia, joissa sanotaan, että Leningradin Sotilaspiirin joukot ovat taisteluissa suomalaisia sotajoukkoja vastaan menettäneet 32 tankkia ja 16 lentokonetta.

Leningradin Sotilaspiirin Esikunta pitää näitä tietoituksia pelkkinä valheellisina keksintöinä.

Koko sotatoiminnan aikana on ammuttu alas vain 2 neuvostolentokonetta ja 2 on epäsuotuisan sään vuoksi eksynyt ja nähtävästi laskeutunut Suomen alueelle. Suomalaisien lentokoneita on tällä ajalla ammuttu alas 11. Marraskuun 30 p:nä alkaen ei yksikään sotatoimintaan osallistuneista neuvostojoukkojen tankeista ole kadonnut vaan ovat ne kaikki täysin ehjinä omilla paikoillaan, eivätkä suomalaiset joukot ole vallanneet ainoatakaan neuvostotankkia.

PUNAISEN LIPUN KUNNIAMERKILLÄ PALKITUN ITÄMEREN LAIVASTON ESIKUNNAN PERUUTUS

TASS, 5 joulukuuta.—Ulkomaisten sanomalehdet ovat täynnä kirjoituksia siitä, että toimiessaan Hangon sataman linnakkeita vastaan on panssarilaiva "Kirov" kärsinyt vakavia vaurioita sekä yksi sitä seuranneista miinaluksista on suomalaisen rannikkotyökistön toimesta upotettu.

Itämeren merisotalaivaston Esikunta pitää välttämättömänä ilmoittaa, että tämä ulkomaisten sanomalehtien tiedotus on ehdottomasti keksitty. Meidän uusissa "Kirovin" tyyppisissä panssarilaivoissamme on kauaskantavat tykit, jotka ampuvat yli 35 km. etäisyyteen, kun Hangon linnakkeiden 9- ja 6-tuumaiset rannikkotykit ampuvat vain 18—20 km. etäisyyteen.

Panssarilaiva "Kirov" voi suomalaisen rannikkotykitön kantavuuden ulkopuolella manöverata täysin vapaasti pommittaa Hankoa, koska suomalaisten rannikkotykkien ammuksien putoilivat 4—5 km. "Kirovista", mikä seikka aiheutti hilpeitä iloa ja naurua meidän laivojemme merimiesten keskuudessa. Panssarilaiva "Kirovia" seuranneet miinalukset eivät myöskään ole kärsineet min-käänlaisia vaurioita.

Kansanhallituksen lähimmät tehtävät

SKP:n Keskuskomitea määrittelee Suomen kansanhallituksen lähimmiksi tehtäviksi seuraavat seikat:

Suomen kansanarmeijan luominen;

suurten yksityispankkien ja suurten teollisuusliikkeiden saattaminen valtion valvonnan alaisiksi ja avustustoimenpiteitä keski-suuruisten ja pienten liikkeiden hyväksi;

erikoisten toimenpiteiden toteuttamisen työttömyyden lopettamiseksi kokonaan;

Työpäivän lyhentäminen 8-tuntiseksi, 2-viikkoisen kesäloman turvaaminen työläisille ja työväen sekä muiden palkannauttijain asuntovuokrain alentaminen;

saartiltoja omistavain kartanoherrain maiden pakko-luovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille;

talonpoikain vapauttamisen verorästien maksusta;

valtion kaikinpuolinen avustustoiminta vähäväkisten viljelijäin talouden kohottamiseksi, ensisijassa antamalla heille lisää maata, laidunta ja mahdollisuuden mukaan myös kotitarvemetsää suurtilallisilta pakkoluovutetuilta tiluksilta;

Suomen valtiomuodon sekä hallinto- ja oikeuslaitoksen perinpohjainen kansanvaltaistuttaminen;

valtion sivistysmäärärahojen korottaminen ja koululaitoksen uudistaminen turvaten työväen ja muiden vähävaraisten lasten koulunkäyntimahdollisuudet sekä pitäen kaikinpuolin huolta kansansivistyksen, tieteen, kirjallisuuden ja taiteen kehittämiseksi edistyksellisessä hengessä.

**Eestin armeijan
ylipäällikkö kenraali
Laidoner vastaanotolla
Stalinin luona**

Joulukuun 11 päivä otti J. V. Stalin vastaan Eestin armeijan ylipäällikön kenraali Laidonerin ja hänen seurassaan Eestin lähettilään hra Reinin.

Vastaanotolla olivat läsnä Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtaja ja Ulkoasiain Kansankomissaari Molotov ja Neuvostoliiton Puolustusasiain Kansankomissaari Neuvostoliiton marsalkka Voroshilov.

Keskustelu kesti lähes tunnin.

Pieni Suomen kansa

Pieni Suomen kansa

katkoo kahleitansa.

Kärsimysten malja

jo kukkuroillaan on.

Raakaa sortovaltaa vastaan

nostaa maasta, armeijastaan

jalo kansa parhaat voimat

taistohon.

Ei auta hallitusta

nyt kätyrilauma musta

mi kauhunkuskaa levittää

yli onnettoman maan.

Urhojansa kansanvalta

nostaa esiin kaikkialta

elämästä, kuolemasta

kamppaillaan.

Kylvöä nyt tehdään,

se kohoo kerran tähkään.

Sadoin kerroin kirkkaampi

on onnen aika uus.

Silloin pieni Suomen kansa

muistaa sankarpoikiensa.

Ilonkyynel palkkana

on moinen sankaruus.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTOJA

Joulukuun 10 päivän ku-
luessa etenivät meidän jouk-
komme kaikilla suunnilla
5—7 kilometriä.

Uhtuan suunnalla ovat
meidän joukkomme vallan-
neet Kuolajärven paikkakun-

nan, Porajärven suunnalla
Juhonalan, kylän, Karjalan
kannaksella Boboshinon paik-
kakunnan ja Muolaan kirkon
kylän.

Epäsuotuisan sään joh-
dosta suoritettiin vain tie-
dustelulentoja.

Joulukuun 11 päivän ku-
luessa jatkoivat joukkomme
etenemistään kaikilla suunnil-
la. Olemme vallanneet Pit-
känrannan aseman (Laato-
kan järven pohjoisrannalla)

Sortavalan rautatiellä ja Sip-
rolan ja Muurilan kylät Vi-
ipurin suunnalla.

Matalalla olevien pilvien
vuoksi eivät lentovoimat
ole osallistuneet taistelutoi-
mintaan.

Suomalaisten pakolaisten kertomuksia

Tukholma, jouluk. 11 pñä
(TASS). Norjalainen Arbe-
daren-lehti julkaisee täl-
lä hetkellä Pohjois-Norjassa
oleskelevien suomalaisten pa-
kolaisten kertomuksia. "Kai-
ki pakolaiset — kirjoittaa
lehti — ilmaisevat suuttu-
muksensa helsinkiläisen "hal-
lituksen" menettelyn johdos-
ta. Pohjois-Suomen väestö
evakuoitiin väkivalloin, oike-
ammin sanoen, Suomen soti-

lasvalta karkoitti sen maasta,
polttaen evakuoitujen asun-
not ja omaisuuden. Pakolai-
set vakuuttavat — jatkaa leh-
ti edelleen — että Suomeen
ei tule järjestystä niin kauan
kuin tämä "hallitus" on val-
lassa. Sotatoimien alkamisen
edellä oli terrori Suomessa
niin suuri, että työläisten
kiellettiin kokoontumasta
edes kolmihenkeisiin ryhmiin.
Heitä syytettiin vakoilusta".

SAKSAN TIETOTOIMISTON TIEDOTUS

Berliini, 10 joulukuuta
(TASS). Saksan tietotoimis-
to Transocean antaa radio-
teitse seuraavan tiedonan-
non: "Tietotoimisto Transo-
cean on tänään saanut tietää
luotettavista lähteistä, että
suomalais-venäläisen selk-
kauksen alusta lähtien on
Saksa lakkauttanut Suomen
suoranaisen tai välillisen so-
tatarpeilla varustamisen.
Ruotsalainen tiedonanto sii-

tä, että Saksa muka jatkaa
Suomen varustamista sota-
varusteilla ja että se on sal-
linut italialaisten Suomelle
määrättyjen sotilaslentoko-
neiden lentää Saksan alueen
yli, on kaikkea perää vailla.
Berlinissä korostetaan, että
kaikkia tällantapaisia väit-
teitä levitetään tarkoituksel-
la saattaa aikaan erimieli-
lisyyttä Venäjän ja Saksan
suhteissa".

SOLIDAARISUUSKOKOUKSIA SUOMEN KANSAN- HALLITUKSEN PUOLESTA

ENGLANNISSA

Lontoo, jouluk. 11 pñä
(TASS). Eilen oli Lontoon
Hyde Parkissa 7 tuhatta
osanottajaa käsittävä kokous,
jonka tunnuksena oli Suo-
men kansan tukeminen.
Puhujat esiintyivät 5 puhu-
jalavalta, kokouksen osanot-
tajien joukossa oli paljon
sotilashenkilöitä.

Kokouksessa hyväksyttiin
päättöslauselma, joka tuomit-
see imperialistisen sodan.
"Kokouksen osanottajat —

sanotaan päätöslauselmassa —
ilmaisevat täydellisen ja
horjumattoman luottamuk-
sensa Neuvostoliittoon, joka
on rauhan kannalla ja joka
on kaikkien sorrettujen kan-
sojen puolustaja. Neuvostoli-
iton toiminta Suomessa on
suunnattu Suomen kansan
vapauttamiseen ja tekee tyh-
jäksi imperialistien suunnit-
telmat, jotka käyttävät Suo-
mea sotatukikohtanaan so-
sialismin maata vastaan.

YHDYSVALLOISSA

New York, Joulukuun 11
(TASS). Eilen oli Yhdysval-
loissa asuvien suomalaisten
työläisten kokous Suomen
Kansanhallituksen muodosta-
misen johdosta. Hyväksytys-
sä päätöslauselmassa kokouk-
sen osanottajat tervehtivät
Suomen Kansanhallituksen
päämiestä Kuusista. "Teidän
ohjelmanne — sanotaan pää-

töslauselmassa — ilmaisee
Suomen kansan todelliset toi-
veet ja odotukset. Te käytte
taistelua ei ainoastaan sisäi-
siä vihollisia vastaan, vaan
imperialista sotaa vastaan.
Me teemme kaikkemme sel-
vittääksemme Suomen ja
Amerikan kansoille teidän
taistelunne merkityksen yleis-
sen rauhan puolesta".

RUOTSISSA

Tukholma, joulukuun 11
(TASS). Ny Dag-lehti il-
moittaa, että eilen Ruotsin
toiseksi suurimmassa kau-
pungissa, Göteborgissa oli
kokous, johon osallistui usei-
ta tuhansia työläisiä. Göte-
borgin sirkus oli ääriään
myöten täynnä. Kokoukses-
sa pidettiin selostus Suomen
kansan taistelusta manner-
heimien, cajanderien ym. val-

kokaartilaisten joukkiota vas-
taan.

Hyväksyttiin seuraava pää-
ttöslauselma: Göteborgin työ-
läiset lähettävät tervehdyk-
sensä Suomen kansalle ja
Kuusisen johtamalle todelli-
selle Kansanhallitukselle.
Eläköön Ruotsin, Suomen ja
Neuvostoliiton työtätekevien
solidaarisuus! Eläköön Työ-
läistalonpoikainen Punainen
Armeija — Suomen kansan
vapauttaja!"

MEKSIKON KOMMUNISTISEN PUOLUEEN LAUSUNTO

New York, 10 joulukuuta
(TASS).

"Daily Worker"-lehden il-
moituksen mukaan on Meksi-
kon kommunistinen puolue
julkaisut lausunnon, jos-
sa se esittää valittelunsa sen
johdosta, että presidentti
Gardenas on lähettä-
nyt myötätuntoisuussähkösä-
noman Suomen "hallituksel-
le". Lausunnossa osoitetaan,
että Meksiko on joutunut

Yhdysvaltojen, Englannin ja
Ranskan vehkeilyjen uhriksi.
Presidentin teko, sanotaan
lausunnossa, on rohkaissut
taantumuksellisia maassa ja
voimistanut kamppailua kom-
munistisen puolueen lakkaut-
tamiseksi, mikä auttaisi val-
lankumouksellisten edistyk-
sellisten voimien hajaantu-
mista Meksikossa. Kommu-
nistinen puolue pyytää hal-
litusta tarkastamaan kan-
tansa.

Kommunistien joukkovangitsemisia ja työläisten ampumisia Helsingissä

Eri tietotoimistojen tieto-
jen mukaan on Helsingissä
viime päivinä toimeenpantu
joukkovangitsemisia. Vangi-
taan kommunisteja sekä
kaikki, jotka suhtautuvat
myötätuntoisesti Kansan-

hallitukseen. Terrori kasvaa
päivä päivältä. Ryhdytään
työläisten joukkoteloituksiin.
Joulukuun 6 päivänä tiedoi-
tetaan jo kolmen työläisen
ampumisesta.

TODELLISEN KANSANVALLAN PUOLESTA

"Kommunistit hävittävät kansanvallan!" "Punainen Armeija tuhoaa Suomen kansan vapauden". Näin huutaa päivästä päivään Suomen rahamahdin ostama lehdistö. Jokainen taantumuksen paljattu kynä- ja saarnarengi, työläisten murhissa ja muiluksissa kunnostautuneista lapualaishuligaaneista aina sosialidemokraattien oikeistoherroihin asti hihkuu ja uhoo muka kansanvallan puolesta kommunisteja, tyytymättömiä työläisiä ja talonpoikia vastaan.

Kukahan se uhkaa kansanvaltaa Suomessa? Kuka sitä puolustaa? Kuka sen puolesta taistelee?

On aivan suoraan sanottava, että Suomessa, sen jälkeen kun maan valtuutettiin v. 1918 onnistui kukistamaan maan työtätekevien nousun todellisen kansanvallan puolesta, ei maassa ole vallinnut kansanvalta — vaan yläluokan rahavalta. Sen jälestäkään ei Suomessa ole koko sen itsenäisyyden aikana päässeet kansanvaltaiset olot voimaan.

Mitä kansanvaltaa se on, että suurelta osalta työväestöä on riistetty perustuslain mukaiset oikeudet järjestyä puolueeksi, — **estämällä kommunistisen puolueen toimintaa?** Mitä kansanvaltaa se semmoinen on, joka antaa vangita monta kertaa kokonaisia eduskuntaryhmiä, kuten Suomessa on tapahtunut ja missä lapualaishuligaanien annetaan valtion palkoissa olevien ohranain avustuksella ryöstää kansanedustajia suoraan eduskunnan valio-kuntain istuntosalistakin?

Mitä kansanvaltaa se sellainen on, että aseistetut lapualaishuligaanit saavat virkavallan suojassa karata työläisten kimppuun — murhatta, raiskata, muiluttaa ja kiduttaa työväenluokan ja talonpoikaiston sekä sivistyneistön parhaita edustajia kuten Suomessa v. 1930 ja sen jälkeisinä vuosina sallittiin? Mitä kansanvaltaa se sellainen on, että lapualainen murhaajasakki saa rauhassa terrorisoida maan sivistys- ja kulttuurielämää, häpäistä koululaitosta ja yliopistoa raukkamaisilla raakalais-hyökkäyksillä kansanvaltaisia aineksia vastaan? Mikä kansanvalta se sellainen on, jossa maan ruotsalaiselta vähemmistökansallisuudelta uhataan riistää hengen ja omaisuuden turva?

Mitä kansanvaltaa se on sellainen, jossa väkivalloin tukahdutetaan vapaamielinen kirjallisuus ja sanomalehdistö — kuten Suomessa on tehty? Mitä kansanvaltaa se on sellainen, että työläisiltä ja talonpojilta kaikella väkivallan ankaruudella riistetään oikeus puolustaa itseään suurpääoman riistovaltaa vastaan.

Onko se kansanvaltaisen komennon mukaista, että poliisit pamputtavat hajalle työväen kokouksia, ohranat

terrorisoivat kaikkia kansanvaltaisia aineksia, rankaisuretkikunnat hakkaavat ja vangitsevat talonpoikia, kuten 1932 Nivalassa tehtiin.

Mitä kansanvaltaa se lopujen lopuksi on, että Suomen kansa on saatettu täysin lainsuojattomana taantumuksellisen virkavallan käsiin, riistämällä siltä kaikki lailliset oikeudet, kuten nyt on tehty. Mitä vapautta ja kansanvaltaa se on sellainen, että kokonaisten kaupunkien, pitäjien, jopa läänien asujaimisto on karkoitettu kodeistaan, kun koko kansan elämän perusteet on tuhattu, kun kansa on heitetty herrojen hulluudessaan aikaansaaman sodan kauhuihin.

Terrori, sota kansaa — omaa kansaa vastaan, ryöstö ja mielivalta — siinä on Suomen yläluokan "kansanvalta". Tätä ryöstön ja raiskauksen "vapautta" tahtovat maan vallassaolijat saada myös suuret kansanjoukot tukemaan.

Tähän kurjaan sotaan omaa kansaansa vastaan ovat lähteneet myöskin sosialidemokratian oikeistolaiset johtajat, tannerit, aaltoset y. m. He koettavat työväestönkin johtaa taistelemään omia elinetsijänsä vastaan. Heidän petoksensa kautta on Suomen työväestö jo menettänyt parhaimmat oikeutensa: **oikeuden puhua, oikeuden kokoontua, oikeuden käyttää omaa punaista vapaudenlipuaan.** On menetetty vuosikymmenien taistelun tuloksena saavutettu kahdeksantuntinen työpäivä. Nyt nämä

herrat ovat ajaneet maan työtätekevän väestön riistäjäkapitalistien sotaan Suomen kansaa — sen Kansanvaltaista hallitusta — **Kansanhallitusta** vastaan. Nämä todelliset kansan murhaajat lietsovat vihaa Neuvostoliittoa — Punaista Armeijaa vastaan, näitä voimia vastaan, jotka ovat tulleet Suomen kansan avuksi tällä hädän hetkellä.

Kansainvälisen sosialidemokratian viime vuosikymmenien historiassa on kyllä monta häpeällistä petosta työväen asiaa vastaan, mutta mitään niin alhaista kuin Suomen tannerien petos ei maailman työväenliikkeen historia ole aikaisemmin tuntenut. Nämä herrat, jotka taistelevat lapualaishuligaanien kanssa Suomen kansan oikeuksia ja vapautta vastaan, eivät todella kelpaa puhumaan **kansanvallan ja vapauden puolesta.** Samaa on sanottava maalaisliittolaisten taantumusjohtajista — niukkasista, relandereista, kallioista y. m. Henkilöt, jotka ovat syypäitä Suomen kansan suurimpaan onnettomuuteen, **eivät edusta kansanvaltaa, vaan väkivaltaa ja vääryyttä.**

Suomen kansalle koittaa pian todellinen apu. Sen tuolle **Kansanhallituksen** ja sen armeijan, **Kansanarmeijan** pikainen voitto. Tämän voiton takaa Neuvostoliiton **Punaisen Armeijan** apu. Kun on voitettu riistäjain ja kansansortajain valta, niin voimaan astuu kansanvalta — **Suomen Kansanvalta.**

Vangiksi joutuneen Juntusrannan kansakoulun opettajan Jarl Tammenmaan haastattelu

Hän, pienen torpan poika Kajaanin lähistöltä, joutui jo nuorena poikana talvella metsänhakkuu- ja uittotöihin keuhkokuumeen ja uittotöihin keuhkokuumeen avustuksella päätti hän Kajaanin opettajaseminaarin. Koko koulun hän kävi velaksi, jota velkaa nyt opettajana ollessaan saa maksaa. Nyt hän on ollut kolmatta vuotta Juntusrannan (O. L.) koulun opettajana. Hän oli työskennellyt mainitussa koulussa noin puoli vuotta, kun eräseen juhlatilaisuuteen saapunut Suomussalmen suojeluskunnan aluepäällikkö huomautti, että ei ole sopivaa koulun opettajalle, kun ei kuulu suojeluskuntaan. Tämä huomautus Tammenmaan sanojen mukaan tehtiin siinä äänilajissa, että ellei hän liity suojeluskuntaan, niin on kysymyksenalaista, saako hän pitää työpaikkansa. Jontun ajan kuluttua tämän keskustelun jälkeen, käydessään Suomussalmella, hän liittyi suojeluskuntaan.

Nyt syksyllä, kun alkoi kutsunta, sai hänkin kutsuntailmoituksen "reservihaarjoituksiin". He olivat majoitettuna Lehtosaaren kansakoululle. Tarkempia tietoja Neuvostoliiton ja Suomen suhteista heillä ei ollut. Ensimmäiset uutiset saivat he kuulla radiosta marraskuun 30 p. vastaisena yönä, jolloin toveri Molotovin puhe lähetettiin Moskovasta suomenkielellä. Tänä yönä he vasta ensimmäisen kerran kuulivat Neuvostoliiton ehdot ja kansan Suomen ja Neuvostoliiton välisissä neuvotteluissa.

Tänä yönä he myöskin ensi kertaa keskustelivat avoimesti tästä asiasta.

"Marraskuun 30 päivänä aamulla minä ja kaksi muuta suojeluskuntalaista saimme määräyksen mennä rajalle tiedustelemaan, näkykö rajalla mitään liikettä. Tultuamme noin kilometrin matkan päähän koulusta näimme, että Puna-armeijan joukko-osastot olivat jo tulleet rajan yli ja kiersivät vasemmalla kylällä. Lähdimme nopeasti perääntymään. Tultuamme koulun lähelle oli se jo tulella. Kysymykseen: kuka sytytti koulun palamaan sain vastauksen: sen tekivät meidän miehet. Puna-armeijan joukko-osastot eivät vielä olleet koulun lähellä.

Itse en päässyt pakeneemaan, vaan piilouduin puun latvuksen alle, josta kahden vuorokauden kuluttua nousin vilustuneena ja antauduin puna-armeijalaisille vangiksi. Vangiksi jouduttuani pelkäsin, että minut heti ammutaan tai julmasti rääkätään tapetaan. Tällä tavalla puhuttiin kaikissa mahdollisissa tilaisuuksissa. Minua puhutteli eräs Lehtovaaran kylän vaimo, joka sanoi, että puna-armeijalaiset ovat oikein mallikelpoista väkeä. Eivät ota mitään luvatta."

Saimme keskustella opettaja Tammenmaan kanssa useita kertoja ennenkuin hän rauhoittui, sillä hänellä oli

(Loppu 4 siv.)

"Laupeudensisaria"

Maassamme tunnetaan erikoisen hyvin eräs järjestö, joka käyttää komealta kalskahtavaa nimeä "Lotta Svärd".

Tämä järjestö selittää mahtavasti: "meidän tehtävämme on huolehtia sodassa kärsimään joutuneista siviili-ihmisistä ja taisteluissa haavoittuneista sotilasta" j. n. e. Tällainen on ohjelma.

— Mutta selitettäköön hiukan mahtavan ohjelman käytännössä toteuttamista. Siksi aijommekin siitä luki-joillemme hiukan pakista.

— Nythän on sellainen aika, jolloin lotillekin on avautunut mahdollisuus toteuttaa ohjelmaansa.

— Ovatko nämä nyt sitten siirtyneet auttamaan sodan jalkoihin joutunutta siviiliväestöä ja taisteluissa haavoittuneita sotilaita.

— Kyllä! Ovat Ne "auttavat", "auttavat" omalla tavallaan.

— Mutta eihän tehtävä tule suoritettua paljain kä-

sin. Sitä varten pitää olla tarpeita. Lähtiessään sotaan ottivat lotat niitä mukaansa.

— He tiesivät, että haavoittuneita autettaessa tarvitaan pumpulia ja sidekangasta ym. Ja he ottivat, mutta ottivat — tulitikkuja, tervatappuroita, lamppuöljyä ja myrkyjä.

— Ja kun talvisodassa on suuri vaara sotilaiden paleltumiselle, tarvitaan siltäkin varalta myöskin lääketarpeita, esim. pirtua. Ja matkalaukkuun pakattiin kanisterit täytettyinä — **bensiinillä.**

Nämä kaikki haavoittuneiden ja paleltuneiden sotilaiden auttamista varten.

— Mutta pitäähän ohjelma täyttää siviiliväestönkin auttamisen osalta. Sitä varten tarvitaan paljon, tarvitaan elintarpeita, vaatteita ym. ym. Mutta nyt huomattiin: ne eivät enää mahdukaan matkalaukkuun. Mitä tehdä? Lotat miettivät.

Miettivät ja ratkaisivat kysymyksen käytännöllisesti.

Selkäänhän voidaan sijoittaa nämä tarpeet. Ja ne sijoitettiin, sijoitettiin pienet, kevyät seilikankaasta neulotut pussit ja niihin pantiin — **pikakiväärin.**

Nyt oli kaikki matkassa ylipäällikköjen Mannerheimin ja Fanni Luukkosen antamien ohjeiden mukaisesti.

— Ja lotat tulivat rintamalle suorittamaan "laupeudensisarien" työtä. — "Työ" käy hyvin, onhan kaikki tarpeet matkassa.

— Ja sitä suoritetaan kirjaimellisesti näin:

Yöllä hoidetaan lahtariupseerit — niidenkin hoitoa varten on väkijoukko matkassa — joidenkin kylien talojen peräkamareissa, jotka tätä varten on pakkoluovutettu. Mutta tällainen "hoito" on sotilailta ankarasti kielletty. Sotilaille on oikeus vain vartijotella pakkasessa ja seisoo ovella vartiassa, jotta upseerien "hoito" voi tapahtua kaikessa rauhassa, kaikkien taiteen sääntöjen mukaisesti.

Päivällä annetaan apua siviiliväestölle — **sytytetään kylien asukkaiden taloja pa-**

lamaan. Mutta missä olivat silloin lotat kun yli 300 suomalaista sotilasta paloi? Ne antoivat "apua" — **polttamalla taloja.**

Siviiliväestöllekin, joka on joutunut sodasta kärsimään, annetaan "apua", — annetaan näin: ajetaan se asunostaan, tapetaan väestön eläimet, vieläpä osa ihmisistäkin, myrkytetään elintarpeet, kaivot, miinoitetaan kaikki tiet, sillat, ym. ym. ja — **sytytetään kylät palamaan.**

— Näin käy työ päivästä päivään. Ja ilman eetteri kuljettaa raportteja ylipäälliköille Mannerheimille ja Malmbergille ja päälöta Luukkoselle joissa sanotaan:

Kolme kylää olen minä polttanut ja kaikki kylien punaiset olen minä tappanut.

Ja tämä on sitten sitä "Lotta Svärd"-yhdistyksen jäsenen suorittamaa ohjelmaa mukaista laupeudensisarien työtä. Ja presidentti Kallio veisaa kiitosta näille sisarille.

Johan-Herman.

SEISKARIN SAARELLA

Päivä koittaa myöhään, aamu on lämmin. Itämeren laivaston laivat kulkevat rivissä valmistautuen hyökkäykseen saarelle. Leimahtaa raketti. Se on taistelumerkki. Punaisen laivaston miehet hyppäävät veneeseen. Voimakkaita airon vetoja ja vihollisen vinhan tulen alla laskevat veneet rantaan. Laivat suojaavat voimakkaalla tulellaan joukon maihinnousun. Punaisen laivaston miehet hyppäävät rannalle, asettuvat taistelujärjestykseen ja juoksevat eteenpäin huutaen tunnuksia:

— Eteenpäin, Leningradin turvallisuuden puolesta!

— Eteenpäin, Suomen kansan vapauttamiseksi!

Muutaman minutin kuluttua valtaavat saaren tulipalot. Voimattomina vastustamaan neuvosto-maihinnousujoukkoa, turvautuvat katalat valkosuomalaiset alhaiseen "taistelu"-tapaansa: polttavat virkahuoneustoja, asuintaloja, ampuvat rauhallisia asukkaita pakoittaen heidät jättämään saaren. Saari muuttui murheelliseksi näyttämöksi. Kieltäytyen evakuoinnista piiloittautuvat suomalaiset kalastajat ja pakenevat valkosuomalaisia. Piilopaikoistaan he katselevat kauhuilla palavia kotejaan, omaisuuttaan. Valkosuomalaiset pakenevat ja pyrkivät hävittämään tiellään kaiken: heittävät bensinipulloja taloihin, raatelevat lehmä, ampuvat vielä kissatkin. Heidän pakonsa jälkeen lojuu kaikkialla raadeltua karjaa, merivartiutuvassa on kasa tappettuja kissoja.

Punaisen laivaston miehet ehtivät aikanaan majakalle. Tuli on jo vallannut puiset pylvyt. Neuvostomerimiehet tukahduttavat tulen nopeasti. Silävalin kun Punaisen laivaston miehet ajavat takaa pakenevia vihollisia, kaappaavat kuunareita ja purjeveneitä, alkaa hydrografi osasto panna majakkaa uudelleen kuntoon. Pian he saattavat sen järjestykseen. Illalla ilmestyy majakkaan tuli. Laivat ja kalastajaveneet voivat rauhasa kulkea saaren ympärillä. Majakka valaisee niiden tien.

Valkosuomalaisten kynsistä vasta pelastuneet kalastajat palaavat koteihinsa. Muutaman tunnin kuluttua valtauksen jälkeen alkoi saarella rauhallinen elämä. Menimme kalastajien luo valokuvaukskoneen kanssa. Seiskarin asukkaat järjestivät ryhmään ja iloisina heidät kuvataan ystävällisessä piirissä Punaisen laivaston miesten ja puna-armeijalaisten kanssa. Sen jälkeen alkua kauan kestävä keskustelu teepöydän ääressä. Kansanhallituksen julistusta käsitellään hyväksyen. Kun vaah muistutetaan Suomen entisen hallituksen teoista valtaa suutumus kalastajat.

A. Koivu

SEISKARIN KALASTAJA T OTTIVAT RIEMULLA VASTAAN VAPAUTTAJANSA, PUNALAIVASTOLAISET

KOHTAUS

Se oli liikuttava kohta. Suomalainen vanhus heittäytyi Suomen Kansanarmeijan ensimmäisen armeijakunnan kulttuurityöntekijän syliin. Kauan he seisivat puhumatta mitään. Näytti siltä, ettei kumpikaan löydä tarvittavaa sanaa, ilmaistakseen tästä kohtauksesta johtuvan ilontunteensa.

Vihdoin se sana löytyi. Puristaen lujasti kulttuurityöntekijän kättä vanhus huudahti:

— Toveri!

— Toveri! — vastasi Juho Ikonen...

Akseli Proponen, 68-vuotias talonpoika pakoili toista päivää valkosuomalaisia. Hän istui heinäladossa tahi oli metsässä. Muutama päivä ennen vapauttaja-armeijan tuloa vanhuksen kotiin tunkeutuivat suojeluskuntalaiset. He vaativat ukolta lihaa ja kanoja. Kun vanha Akseli kieltäytyi niistä antamasta tahtoivat rosvot piestä ukon. Sitten he sanoivat uhkaillen: "Me palaamme vielä, vanha koira" ja poistuivat.

Sanansa suojeluskuntalaiset pitivät. Ennen perääntymistään he työntyivät taloon, ja häätien ukon ulos ryntäsivät navettaan, huutaen ja räyhäten taluttivat lehmät ulos ja syyttivät rakennukset tuleen.

— Nyt ovat loppuneet kärsimyksemme — sanoi Akseli. Te tulitte, pelastajamme. Me jo kauan odotimme teitä.

Kehoittaen kulttuurityöntekijää istumaan, Akseli pani kiehumaan teen ja paistamaan kanan. Mutta innostuen kertomaan hän unohti, sekä teen että kanan. Häntä erikoisesti kiinnostivat Suomen Kansanhallituksen julistuksen seuraavat sanat:

"Nouse Suomen kärsinyt työtätekevä kansa! Käy uljaasti taisteluun sortajaisi ja

pyöveliesi hirmuvaltaa vastaan!"

Nouskaa kaikki kansalaiset, joille synnyinmaan tulevaisuus on kallis!

Vapaa ja riippumattoman Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan lipun alla — eteenpäin, voittoon!"

— Ja kansa nousee! — huudahti vanhus. — Minäkin liityn armeijakuntanne riveihin.

Kahden suomalaisen välinen keskustelu kesti kauan. Vanhus sai tietää, että komppanian kulttuurityöntekijä on samanlainen työmies kuin hänkin.

Pikkupoikana Ikonen jäi orvoksi. Kasvoi köyhyudessa. Sitten oppi sepän ammatin, liittyi nuorisoliittoon ja kommunistiseen puolueeseen. Ja nyt hän Suomen Kommunistisen puolueen kutsusta on liittynyt Suomen Kansanhallituksen Ensimmäiseen Armeijakuntaan.

Kauan kyseli Akseli Punaisesta Armeijasta, josta valkosuomalaiset levittivät kaikenlaisia perättömiä juttuja. Kulttuurityöntekijä selvitti

vanhalle Akselille, että Punainen Armeija tulee maamme ei valloittajana, vaan Suomen kansan ystävänä ja vapauttajana.

Punainen Armeija ei taistele Suomen kansaa vastaan, vaan sen sortajia — sotaprovokaattoreita vastaan. Punainen Armeija kunnioittaa Suomen vapautta ja itsenäisyyttä, jotka Suomen kansa sai Suuren Lokakuun vallankumouksen ansiosta. Tämän riippumattomuuden puolesta, yhdessä Suomen kansan kanssa taistelivat Lenin ja Stalin ja nyt taistelee Punainen Armeija.

Me sinun kanssasi, Akseli, olemme työkanan poikia ja meidän yhteisiä vihollisiamme ovat cajanderit, erkot, tannerit ja mannerheimit. Yhdessä Punaisen Armeijan kanssa me taistelemme Suomen kansan yhteisen asian puolesta.

Minä lähdän kanssanne — sanoi vanha Akseli. — Minun käteni ei vavahda. Suomesta tulee vapaa, riippumaton maa.

VALKOHURTTAIN SOTA KANSAA VASTAAN

Meidän joukkomme, jotka etenevät Uhtuan suunnalta, tapaavat usein kyllä, joissa on joko koulu tai muita asuinrakennuksia poltettu. Ihmisiä ajetaan mukana väkipakolla. Suurin osa asukkaista pakenee kuitenkin lahtarien valheita uskotta metsiin, josta palaavat meidän lentolehtiset käsissään ja sanovat puna-armeijalaisille: ettehan meitä ammu, sillä teidän julistuksissanne on sanottu, että saamme rauhassa palata kotiseuduillemme. Samoin tapasivat puna-

armeijalaisemme noin 300 Suomen armeijan sotilasta, joilta olivat kylmettyneet piiloille jalat tai kädet, eivätkä kyenneet perääntymään armeijan mukana. Syyinä heidän kylmettymiseensä ovat huonot jalkineet — kumiset saappaat — samoin ovat useimmat heistä ilman manttelia ja lämpimiä alusvaatteita. Armeijan muonitus on myöskin aivan kehnoa, etupäässä leipää, kalaa ja kahvia, lämmintä ruokaa he eivät saa juuri ollenkaan.

T. K.

KUVA VALKOSUOMALAISESTA EVAKUOINNISTA

Tien varrella, jota myöten lakkaamatta vyöryvät neuvostojoukot, istuu suomalainen vanha nainen. Hänen liikkumattomille kasvoilleen on jähmettynyt murhe. Viereillään lojuu tapettu hevonen, osa lehmää ja raadeltu siianporsas. Vanhuksen jalkojen juuressa on sanomalehti, jolle kansanarmeijalaiset tuovat leipää, vehnää, sokeria, lihaa... Lähestymme häntä ja kysymme kuka hän on ja mistä? Hän vavahtaa.

— Ei jumalan tähden vain saa sanoa hänen nimeään. Valkosuomalaiset ajoivat mukanaan hänen omaisensa ja jos ne vain saavat tietää, että vanhus on jutellut puna-armeijalaisten kanssa, tekevät ne lopun hänen omaisistaan. Valkosuomalaiset ovat kostonhimoisia.

Omasta elämästään vanhus sentään kertoo.

Hän asui miehensä kanssa metsämökissä. Maata heillä ei ollut, mutta lehmä oli. Hän möi maitoa ja mies oli tukinajossa. Ja niin elettiin.

Kerran tulivat suojeluskuntalaiset ja sanoivat hänelle ja miehelle: nyt on lähdettävä! Mihin?... Lähdettävä ja siinä kaikki. Yksi suojeluskuntalainen työkkäsi ukkoa pistimellä ja hänen oli mentävä. Vanhus itse pakeni. Hän halusi säilyttää omaisuuden.

Hän otti mukaansa hevosen, lehmän, lampaan ja pani porsaan säkkiin. Yöllä hän piilouttautui vanhalle kivilouhikolle. Siianporsas vinkui. Vanhus puristi käsiään sen kärsää: "Älä sinä vingu, suojeluskuntalaiset voivat kuulla ja tulla".

Ja ne tulivat ja ajoivat hänet eläimineen maantielle. Peljästyntä hevonen juoksi metsään. Minutin kuluttua sieltä kuului räjähdys, hevonen oli törmännyt miinaan. Suojeluskuntalainen iski lehmää pistimellä ja yksi heistä arjäsi vanhukselle:

— Joko sinä lähdet mukaamme tai menet samaa tietä lehmäsi kanssa. Mutta vanhus oli itsepäinen. Äkkiä hän juoksi metsään. Suojeluskuntalaiset eivät sinne lähteneet, koska pelkäsivät miinoja. Ne vain ampuivat häntä kohti...

Ja nyt hän kuljeksii pitkien teitä. Koti on poltettu, karja tapettu. Vanhus lämmittelee nuotiolla. Kansanarmeijalaiset antavat hänelle tupakkaa. Jospa ukko äkkiä palaisi niin saisi polttaa. Vanhus itkee liikutuksesta.

O. Laakko.

NEUVOSTOLIITON HALLITUKSEN VASTAUS BRITANNIAN HALLITUKSEN TOIMENPITEISIIN SAKSALAISTA VIENTIKAUPPAA VASTAAN

Marraskuun 28 p:nä julkaisti Britannian hallitus määräyksen saksalaista vientikauppaa vastaan kohdistetuista toimenpiteistä. Tällä määräyksellä Britannian hallitus kieltää kaiken meritse tapahtuvan tavarainkuljetuksen saksalaisista satamista ja myös kaikkien saksalaista alkuperää olevien tavarain kuljetuksen puolueettomista satamista. Britannian hallitus vaatii, että edellämainittuja tavaroita kuljettavat laivat purjehtisivat englantilaisiin tai ranskalaisiin satamiin, joissa lastit takavarikoidaan ja myydään pakollisesti. Minäkalasta lastia tahansa kuljettavien puolueettomien maiden laivojen, jotka lähtevät sellaisten valtioiden satamista, joihin Saksalla on pääsy, täytyy purjehtia tarkastusta varten Britannian ja Ranskan satamiin.

Tämän määräyksen johdosta jätettiin Britannian lähettiläälle Moskovassa joulukuun 10 p:nä nootti, jossa esitettiin Neuvostohallituksen vastalause edellämainittuja puolueettomien maiden oi-

keuksia ja etuja rikkovia Suurbritannian toimenpiteitä vastaan.

Nootissa muistutetaan, että tämän vuoden lokakuun 25 p:nä Neuvostohallitus ilmoitti, ettei se hyväksy niitä Britannian hallituksen toimenpiteitä, jotka sotatarpeiden salakuljetuksen vastaista taistelua tekosyynä käyttäen rikkovat kansainvälisen oikeuden periaatteita ja tuhoavat merikaupan.

Toimenpiteet Saksan vientikauppaa vastaan, jotka on otettu käytäntöön marraskuun 28 päivän määräysten perusteella, aiheuttavat uuden vaurion puolueettomien valtioiden eduille. Suurbritannian käytäntöönottamalla taloudellisen sodan menetelmällä ei ole ennakkotapausta kansainvälisten suhteiden historiassa. Ne ovat kansainvälisen oikeuden normien yhä pitemmälle menevää rikkomista, joiden mukaan kukaan ei voi kieltää puolueettomia maita tuottamasta sotivien valtioiden alueilta tarpeitaan varten kaikkia tava-

roita, riippumatta niiden alkuperästä.

Samanlaista kansainvälisen oikeuden rikkomista on saksalaisten tavarain kuljetuskielto toisesta satamasta toiseen.

Lopuksi Neuvostohallitus pitää täysin mielivaltaisena Britannian sitä vaatimusta, että riippumatta kuljetettavien lastien alkuperästä on niistä puolueettomien valtioiden satamista, joihin Saksalla on pääsy, tulevien laivojen mentävä britannialaisiin tai ranskalaisiin satamiin tarkastusta varten.

Pannen vastalauseensa Suurbritannian edellälueteltuja toimenpiteitä vastaan Neuvostoliiton hallitus pidättää itselleen oikeuden vaatia aiheutettujen vahinkojen korvaamista, jos Neuvostoliiton valtion kauppalaivat tulevat pakolla viedyiksi britannialaisiin tai ranskalaisiin satamiin, tai jos marraskuun 28 päivän määräyksen soveltamisesta aiheutuu muunlaisia vahinkoja Neuvostoliiton ulkomaankaupalle.

AMERIKAN NOOTTI ENGLANNIN HALLITUKSELLE

TASS tiedottaa joulukuun 9 päivänä, että Yhdysvallat ovat antaneet Englannin hallitukselle nootin, jossa väitetään, että Englannilla ei ole oikeutta saartaa Saksan vientiä Yhdysvaltoihin. Nootissa korostetaan, että Yhdysvaltojen hallitus pidättää itselleen oikeuden vaatia korvausta saarron aiheuttamasta tappiosta.

Edelleen selittää Yhdysvaltojen hallitus ottaneensa valittaan vastaan tiedon Englannin määräyksestä kaikkien Saksan satamista lähtevien laivojen ja muiden maiden satamista lähtevien saksalaista tavaraa kuljettavien laivojen pidättämisestä.

Viitaten siihen, että Amerikan laivoja on kielletty menemästä sotaakäyvien maiden satamiin samoin kuin sotaakäymättömienkin maiden sotatoimintojen vyöhykkeellä sijaitseviin satamiin sanotaan nootissa: "Tästä seuraa, että tuskinpa on olemassa perusteita amerikalais-

ten höyrylaivojen tai niiden lastin pidättämiseen saarron rikkomisen vuoksi. Samaten ei Saksasta Yhdysvaltoihin kuljetettavan lastin suhteen voi nousta kysymystä saarron rikkomisesta.

Riippumatta siitä, mitä voidaan sanoa jonkun sotaakäyvän maan toista maata vastaan soveltamien toimenpiteiden puolesta tai vastaan, niin laitonta on niiden toimenpiteiden soveltaminen siten, että ne laajentavat sotaakäyvien valtojen oikeuksia puolueettomiin maihin tai niiden lasteihin nähden tai saattavat puolueettomat maat ja niiden kansalaiset pakko-toimenpiteiden alaiseksi näiden laillisen toiminnan johdosta.

Puhumattakaan siitä, että nämä Englannin hallituksen toimenpiteet rikkovat kansainvälistä oikeusperiaatetta, sanotaan nootissa, että "on olemassa käytännöllisiä syitä, jotka saattavat Yhdysvaltojen hallituksen ryhtymään

vastatoimenpiteisiin annetun määräyksen johdosta."

Edelleen osoitetaan nootissa, että useimmissa tapauksissa ovat amerikalaiset ostaneet osittain tai täysin maksettuja saksalaisia tavaroita, joita ei vielä ole toimitettu Yhdysvaltoihin, tai he ovat oikeissa ostaa Saksasta tavaroita, joita ei voida saada nopeasti muista maista. Nämä seikat huomioonottaen pitäisi Englannin hallituksen ymmärtää, minkätähden Yhdysvaltain hallitus ei voi suhtautua välinpitämättömästi tätä määrystä annettaessa edellytettyihin toimenpiteisiin. Jos tämä määräys pannaan täytäntöön, huonontaa se tilannetta ja tuottaa vahinkoa kaupalle. Senvuoksi on Yhdysvaltain hallitus pakotettu vaatimaan, että Englannin hallituksen suorittamat toimenpiteet eivät ulotu Amerikan kansalaisten lailliseen kaupankäyntiin ja hallitus säilyttää Amerikan kansalaisten kaikki oikeudet."

Vangiksi joutuneen...

(alku 2 siv.)

vakaa ajatus, että hänet sittenkin tapetaan. Luettuaan Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallituksen julistuksen, sanoma- ja lentolehtisiä ja nähtyään uuden Suomen kartan, samoin valokuvista Neuvostoliiton jo Suomen Kansanvaltaisen hallituksen välisen ystävyyden- ja keskinäisen avunannon sopimuksen allekirjoittamistilaisu-

den, alkoi hän vähitellen rauhoittua.

Tämän jälkeen hän pyysi kynää ja paperia. Hän kirjoitti kirjeen Lehtosaaren kylän asukkaille. Kirjeessään hän pyytää Lehtosaaren kylän asukkaita palaamaan kotiinsa, alkamaan entisen rauhallisen työnsä ja jatkamaan kotoista elämäänsä rauhallisesti. Kertoo, että

täällä minun on hyvä olla, mutta luultavasti pitävät vankina tämän selkkauksen loppuun saakka, jolloin minä tulen kotikylääni ja alan jatkaa entistä työtäni koulun opettajana. Jos vaimoni tulee kotiin, sanokaa hänelle, että minä voin hyvin, ruokaa minulla on yllin kyllin ja ettei hän hätäilisi minun kohtalostani ollenkaan, vaan olisi rauhallinen.

T. K.

Neuvostoliitossa huolehditaan ihmisistä

(Kirje Toksovasta Inkerinmaalta)

Ennen tsaarivallan aikana oli meillä Venäjällä vain pieni osa sellaista väestöä, josta pidettiin huolta. Tämä oli niin sanottu kermakerros, johon kuuluivat tsaarin hallituksen läheisemmät kannattajat — suuri kapitalistit ja rahapösöt. Mutta työväkeväälle väestölle ei annettu minkäänlaista arvoa, esim. me Inkerin suomalaiset olimme kokonaan laiminlyötyjä. Meidän elämästämme ei kukaan huolehtinut, vaan päinvastoin jokainen riisti ja sorti mielensä mukaan.

Tämän kaiken me tulimme huomaamaan vuonna 1914, maailmansodan sytyttyä. Hiukan sen jälkeen, kun mieheni oli lähetetty rintamalle puolustamaan tsaarin, rahapököjen ja tilanherrojen omaisuutta ja oikeuksia, sairastui vanhin poikani, joka oli silloin 14 vuotias. Heti kun poikani oli sairastunut, kiiruhdin lääkärin luo, joka asui 10 kilometrin päässä. Sinne saavuttuani sain ensin odottaa 3 tuntia, ennen kuin lääkäri päästi minut puhelle. Ja kun olin kyyneliet silmissä kertomut asiani ja nöyrimmästi pyytänyt häntä sairaan poikani luo, sanoi lääkäri kylmästi: — tuokaa poikanne tänne, niin sitten katsotaan.

Kotiinpaluumatkallani kävin useampien talollisten luona pyytämässä hevosta, mutta kaikki kieltäytyivät sitä luovuttamasta. Vihdoin onnistuin saamaan hevosen ja kuljettamaan poikani lääkärin luo. Mutta tämä tsarismen uskollinen palkkareiki kieltäytyi osoittamasta

apuaan pojalleni, koska minulla ei ollut sitä 3 ruplaa, jota hän vaati poikani tarkastamisesta. Ja mikä oli tulos? Viiden päivän kuluttua poikani, josta oli tuleva perheemme huoltaja, makasi kuolleena.

Aivan toista on nyt elämä, jonka todistajaksi olen itse joutunut. Vuoden 1937 keväällä eräänä yönä sairastuin. Heti kun tunsin pahoinvointia herätin tyttärenti ja käskin kutsumaan lääkäriä. Hän juoksi kyläneuvostoon ja sieltä soitti puhelimitse sairaalaan. Minut kuljetettiin sairaalaan. Siellä minut heti asetettiin erikoisen hoidon alaiseksi ja kahden viikon kuluttua tunsin itseni jo melko terveeksi. Mutta minua ei vaan niin päästetty sairaalasta. Suoraan sairaalasta lähetettiin minut 1½ kuukaudeksi parantolaan etelään.

Sellaisesta elämästä, josta sain nauttia parantolassa, en ennen ollut osannut uneksia. Siellä jokaista, olipa hän venäläinen, suomalainen tai juutalainen, hoidettiin samantlaisella kohteliaisuudella ja hellyydellä. Ja kaikki tämä oli maksutonta. Esim. minun, joka sairaalassa oloni mukaanluettuna jouduin olemaan yli kaksi kuukautta lääkärin hoidon alaisena, ei tarvinnut maksaa penniäkään.

Tämä kaikki todistaa sitä, miten meillä huolehditaan ihmisistä. Ja neuvostohallitukselle ovatkin ihmiset kaikkein kalleinta omaisuutta.

Maria Puhilas,

Toksova. Puhilaan mäki.

"Reynolds News"-lehtien lukijat puolustavat Neuvostoliiton asennetta

Lontoo, 10 joulukuuta (TASS). "Reynolds News"-lehti tiedottaa, että tämän viikon aikana on toimitus saanut ennätysmäärän kirjeitä Neuvostoliiton ja Suomen kysymyksestä. Kirjeistä on lehti julkaissut kaksitoista. Kymmenessä niistä puolustetaan Neuvostoliiton toimenpiteitä. Esitämme mielipiteitä muutamista kirjeistä:

"Suomen hallitus ei ole koskaan neuvotellut Suomen kansan kanssa. Provokatio on lähtöisin valtakunnan johtajista". "Suomi ei ole ollut demokraattinen valtio. Sitä johti kansanvastainen taantumuksellinen hallitus". "Jos sosialistista valtiota uhataan sodalla, on sen puolustauduttava". "Neuvostoliiton toimenpiteet vastaavat Suomen työväenluokan etuja".

VAINOT RANSKASSA

PARISI, 10 joulukuuta (TASS). Ranskalainen lehti "Petit Parisien" tiedottaa, että Ranskan sosialistisen puolueen hallinnollisen komitean jäsen Soretti on eroitettu puolueesta siitä syystä, että hän sodan alussa yritti harjoittaa agitatiota viipymättömän rauhan puolesta.

"Oeuvre"-lehden tiedotuksen mukaan on Dravelissa (Parisin lähellä) vangittu 4 kommunistia "kommunistisen propagandan uudistusrityksestä".

Englannin hallituspiirien peruutus

Lontoo, 9 p:nä joulukuuta (TASS). Englannin hallituspiirit eivät vahvista Tukholman tiedotusta siitä, että Suomen hallitus olisi tehnyt Englannista tilauksen 100 hävittäjälentokoneen hankkimisesta Suomelle.

TOIMITUSKUNTA.

Suomen Kansanhallitus— takaa kansanval- lan maahan

“Meidän valtiomme tulee olla kansanvaltainen tasavalta, joka palvelee kansan etuja, — eroitukseksi Cajanderien ja Erkköjen rahavaltai-
sesta tasavallasta, joka palvelee kapitalistien ja kartanonherra-
etuja. Mutta meidän valtiomme ei kuitenkaan ole luonteeltaan neuvostovaltio, sillä neuvostojärjestelmää ei voida saattaa voimaan pelkästään hallituksen voimin, ilman koko kansan ja eritoten talonpoikaiston suostumusta.

Tämän mukaisesti on meidän hallituksemme Suomen kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallitus. Se tulee nojautumaan laajaan työtätekevien kansanrintamaan. Nykyisessä kokoonpanossaan pitää Suomen Kansanhallitus itseään väliaikaisena hallituksena. Sen kokoonpano tulee heti maan pääkaupunkiin Helsinkiin saavuttua järjestettäväksi uudelleen ja täydennettäväksi työtätekevien kansanrintamaan osallistuvien eri puolueiden ja ryhmien edustajista. Kansanhallituksen lopullinen kokoonpano, sen valtuudet ja toimenpiteet tulevat yleisen, yhtäläisen, välittömän ja sällaisen äänioikeuden pohjalla valitun Eduskunnan vahvistettaviksi.”

(Suomen Kansanhallituksen julistus.)

Voimaan astuu siis todellinen kansanvalta. Suomi tulee muodostumaan todella itsenäiseksi Kantasavallaksi. Kükistettuaan rahavaltai-
den vallitseman hallituskomennon ei maasta siis muodosteta mitään neuvostovaltioita kuten Suomen entiset valtaherrat väittävät, vaan Suomen kansalle itselleen annetaan oikeus lopullisesti ratkaista valtiomuoto kuten muutkin kysymyk-
sensä.

EESTIN ARMEIJAN YLIPÄÄLLIKÖ KENRAALI LAIDONER LÄHTENYT MOSKOVASTA

TASS, 13 joulukuuta.
Joulukuun 12 päivänä matkusti Moskovasta Eestin armeijan ylipäällikkö kenraali Laidoner seurueineen, johon kuuluivat eversti hra Saarsen, kapteeni hra Jakson ja hra Kures.
Lokakuun aikana oli koristettu Neuvostoliiton ja Eestin lipuilla. Asemalle muodostettiin kunniakuja.

Työläisnuorten lippulaulu

Taiston lippu joukkomme tään
nousi tankoon hohtavana, rohkeana.
Yllä nuorten ylpeän pään
viel' sen nytkin näät.
Kestit vainot valkean maan,
vaikka sorakuoppiin sortui sotilaasi.
Taiston aallot vieläkin vaan
kulkee kulkuaan.

Ei saa, ei eikä saa
nuor' joukkos' kuolla vankilaan.
Ei saa, ei eikä saa
sun punahehkus sammumaan.
Eespäin, taas eteenpäin
sua vankat kourat kantaa näin.
Ei saa, ei eikä saa,
sun punahehkus ei sammua saa.
Ei saa, ei eikä saa
vihamies sua sortumaan.
Ei saa, ei eikä saa
sun punahehkus sammumaan
Ei saa, ei eikä saa,
vaikk' kulkis tiemme kuolemaan.
Ei saa, ei eikä saa
sun punahehkus' ei sammua saa.

Keskeltä oksain vihertävään
nousee käs'vartesi tähtiin
vielä päin.
Armeija suuri ja voittamaton
työläisnuorten vankka
sun juurellas aina on.
Johtaos meitä kirkkahin säin,
johda kun valkeat hurtat
käy meitä päin.
Kaatua vaikka onnemme ois'
johdollasi katkee
orjuuden kahleet pois!

VALKOSUOMALAISISTA SOTAHUR- TISTA VAPAUTETUISSA KYLISSÄ

Toimiva armeija, Petroskoin suunnalla. 13 joulukuuta. (TASSin erikoiskirjeenvaihtajalta.)

Syytäen parjausta Neuvostoliittoa ja Punaista Armeijaa vastaan pakottivat valkosuomalaiset rosvot rajaseutujen väestön teloituksen uhalla jättämään kotipaikkakuntansa. Monet rauhalliset asukkaat, jotka eivät halunneet lähteä mihinkään, pelastautuivat suojeluskuntalaisilta pakenemalla metsiin. Nyt palaavat pakolaiset vähitellen takaisin.

Hautavuoren ja Ignoilan kylissä palaa elämä entisille ladiilleen. Sinne saapui neuvostomaaista leipä-, sokeri- ja suolakuormia. Renki Vornami ja köyhä talonpoikaismies Harakka Hautavuoren kylästä kertovat:

“Meidän köyhä väkemme on unohtanut sokerin maun. Leipää ja suolaakin oli vain riikkailla.”

Kylän asukkaiden yleisissä kokouksissa hyväksytään lämpimästi Neuvostoliiton ja Kansanvaltaisen Suomen välillä solmittu keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimus ja lähetetään ter-

vehdyksiä Kansanhallitukselle ja sen päämiehelle Otto Kuusiselle.

Vielä palaamattomien maamiesten omaisuuden varjot on järjestetty samoin hyljätyn karjan hoito. Kysymystä koulujen jälleen käyntiinsaattamisesta käsitellään parhaillaan. Kaikessa tässä auttavat Punaisen Armeijan taistelijat ja komentajat paikallista väestöä neuvoilla ja teoilla.

M. Ginberg.

TYÖTTÖMYYS NAISTEN KESKUDESSA LI- SÄÄNTYY RANSKASSA

Berlini, 11 pñä joulukuuta
Berlini, 11 pñä joulukuuta (TASS). Tietotoimisto Transocean kertoo Ranskan työministerin Pomaradin radiopuheesta. Osoittaen, miten jyrkästi työttömyys naisten keskuudessa on Ranskassa lisääntynyt totesi Pomarais, että se johtuu yleisestä mobilisoinnista, minkä johdosta teollisuus on pysähtynyt useilla aloilla.

NEUVOSTOHALLITUKSEN VASTAUS KANSAINLIITON KOMITEAN PU- HEENJOHTAJAN SÄHKÖSANOMAAN

Joulukuun 12 pñä sai Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissariaatti Genevestä (Sveitsi) Kansainliiton Yleiskokouksen Suomen kysymystä käsittelevän komitean puheenjohtajalta herra de Mattalta seuraavan sähkösanoman:

“Sääntöjen 15 luvun mukaisesti koollekutsutun Yleiskokouksen muodostama komitea kääntyy kiireellisesti Neuvostoliiton hallituksen ja Suomen hallituksen puoleen pyytäen niitä lopettamaan sotatoimet ja aloittamaan Yleiskokouksen välityksellä viipymättä neuvottelut rauhan palauttamiseksi. Kokouksessa edustettuna oleva Suomi suostuu tähän. Olen kiitollinen, jos saan huomiseen, tiistaihin mennessä vastauksen, onko Neuvostoliiton hallitus valmis hyväksymään tämän pyyn-

nön ja lopettamaan viipymättä sotatoimet.”

Jose Ceiro de Matta, komitean puheenjohtaja.”

Samana päivänä, joulukuun 12 pñä, vastasi V. M. Molotov Neuvostohallituksen nimessä herra de Mattalle seuraavansisältöisellä sähkösanomalla:

“Neuvostoliiton hallitus kiittää Teitä, herra Puheenjohtaja, ystävällisestä kutsusta osallistumaan Suomen kysymyksen käsittelyyn. Neuvostoliiton hallitus saat-
taa samalla Teidän tietoon, että se ei pidä mahdollisena ottaa vastaan kutsua niiden syiden vuoksi, jotka on selitetty Ulkoasiain Kansankomissariaatin sähkösanomassa joulukuun 4 pñtä, joka lähetettiin vastaukseksi herra Avenolin tiedusteluun.
MOLOTOV.”

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonanto

Joulukuun 12 pñä joukkomme jatkoivat etenemistään kaikilla suunnilla.

Uhtuan suunnalla valtasimme Märkäjärven kylän, joka sijaitsee 92 kilometriä valtakunnanrajasta länteen.

Petroskoin suunnalta valtasivat joukkomme Huntti-

lan kylän Laatokan rannikolla ja Konpinojan aseman Pitkärannan ja Sortavalan välisen rautatien varrella.

Sumun ja matalalla olevien pilvien vuoksi ei ollut lentovoimien sotilaallista toimintaa.

Suomalaiset työläiset Yhdysvalloissa tervehtivät Suomen Kansanhallitusta

New York, 12 joulukuuta (TASS.)

“Daily (Worker)-lehden tiedoituksen mukaan ilmoitti “Suomalaisen Työväenjärjestön” Los Angelesin osaston edustaja Viitala, että Yhdysvalloissa asuvat suomalaiset työläiset tervehtivät Suomen Kansanhallituksen muodostamista. Viitala lausui edelleen, että neuvostovastaista kamppailua johtavat Hoover ja Hearst eivät kykene pettämään Yhdysvalloissa asuvia suomalaisia, jotka tietävät, että valkosuomalaiset ovat valmistautuneet sotaan Neuvostoliittoa vastaan jo vuodesta 1920 lähtien.

Kommunistivainot Ranskassa

Parisi, joulukuun 12. (TASS.)

“Petit Parisien”-lehden mukaan on poliisi vanginnut Saint Denis'ssä 14 alveriaista kommunistia.

Rauhan liike Englannissa

(TASS). “Englannin nuorison rauhan puolesta taistelevan “yhdistyksen” koollekutsumaan neuvotteluun osallistui eilen yli 500 edustajaa. Valtavalla äänen enemmistöllä hyväksyttiin päätöslauselma, jossa vaaditaan viipymättä kutsumaan koolle rauhanneuvottelut.

Kuten “Reynolds-News”-lehti mainitsee, osoitti neuvottelu, miten kaikissa kansankerroksissa pelätään, että nykyistä sotaa tullaan käyttämään hyökkäykseen joukkojen elintasoja ja laillisia oikeuksia vastaan. Yksi neuvottelun edustajista — Labor-puolueen vaaliedokas Bedfordshiressä Matthews sanoi, että sotaa Saksaa vastaan käytetään taantumuksen voimistamiseksi Englannissa. “Tunnuksia, joiden vuoksi isämme kuolivat — sanoi hän — käytetään nyt meidän pettämisksemme”. Toinen edustaja lausui: Pu-nainen Armeija taistelee Suomessa Suomen kansan asiain puolesta.”

„YLEINEN MIELIPIDE“ MARSSILLA

Suomen konkurssin tehnyt valtakopla nähdessään tuhonsa lähestyvän huutaa avukseen kaikkia maailman taantumusvoimia. Viimeisenä yrittäneen Suomen valta-herrat vetosivat Kansainliitonkin saadakseen sen kautta pelastuksen oman kansansa tuomiolta.

On oikeastaan kohtalon ivaa, että Suomen rahamahdin hallitus on nyt kääntynyt Kansainliiton puoleen. Eihän ole kuin puoli vuotta siitä kun nämä samaiset Suomen valloittajat nousivat taisteluun Kansainliittoa vastaan. Juuri Suomen edustajat Kansainliitossa, yhdessä puolalaisten ystäviensä kanssa puhasivat ja saivat aikaan Pohjoismaiden ja Baltian maiden yhteisesiintymisen Kansainliiton perusajatuksen mukaista keskinäisen avunannon ja takuun pykälää vastaan Kansainliiton säännöissä.

Neuvostoliitto torjui silloin voimakkaasti Suomen ja sen apulaisten yrittäen tämän Kansainliiton säännön kumoamiseksi. Mutta Suomen tuona aikana erikoisesti „puolueettomuudella“ ratsastaneiden valtiopöydien onnistui lopullisesti halvauttaa Kansainliitto. Tätä „voittoa“ Suomen taantumukselliset piirit tervehtivät hyvin suurella riemulla, selittäen Kansainliiton lopullisesti kuolleen.

Mutta nyt kun Suomen valtaluuokka syöksi maansa tuhon partaalle lähtiessään suurten imperialistivaltien asiainnehenä sotaprovokation tielle Neuvostoliittoa vastaan — kun se huomasi pelinsä pelatuksi — manataan esiin tuon Kansainliiton haamu, jonka pääle äsken halveksien syljeksittiin, ruuaten sen kautta apua historian Suomen valtaluuokalle antaman tuomion torjumiseksi.

Kaikki kansainväliset taantumuksen torvenpuhaltajat on pantu liikkeelle „pienen“ ja „viattoman“ Suomen puolesta, jota muka bolshevismi uhkaa. Tämän taantumuksen järjestämän Neuvostoliiton vastaisen ajohajdin ohjekset kulkevat Suomen taantumuksen englantilaisten imperialististen isäntien käsiin. Maailman rahavalta puuhaa kansainvälistä kolehtia Suomen konkurssihallituksen puolesta. Koko maailman ostettava porvarillinen lehdistö — samoin kuin oikeistososialidemokraattinen petturilehdistö kiljuu äänensä käheäksi Suomen tilille joutuneen valtaluuokan puolesta.

Tämä kansainvälinen „yleinen mielipide“, joka nyt marssii esiin muka Suomen puolesta, ei liikahdanutkaan silloin kun Abyssinian kansa joutui todellisen rosvohyökkäyksen kohteeksi. Tämä lännen suurimperialistien johtama yleinen mielipide hylkäsi Espanjan kansan sen todellisen hädän hetkellä — luovutti sen veristen pyövelien käsiin. Tämä Chamberlainin ym. johtama yleinen mielipide ylenantoi Alba-

nian kansan sen joutuessa raajan väkivaltahyökkäyksen kohteeksi. Tämä maailman rahamahdin „yleinen mielipide“ on vaiennut kun japanilainen anastaja on tuhonnut Kiinan kaupunkoja, murhannut satojatuhansia rauhallisia kansalaisia.

Nyt kun tämä „yleinen mielipide“, jota maailman finanssimahdin keskuksista hoidetaan, sai sysätyä Suomen tolkkunsa menettäneen valtaluuokan Neuvostoliiton vastaisen sodan tielle — kun Suomen vallassaolijat itse kauhistuneena huomavatkin seisovansa tyhjän päällä, alkavat he parkua apua kaikilta maailman ääritä. Ja apua tulee — kuolleeksi julistettu kansainliitto astuu näyttämölle. Koko maailma tietää jo etukäteen, että Suomen yläluokan asia on mennyt kalua. Muuten ei tuota Englannin imperialismin käsiin jäänyttä kummitusta olisi esiin marssitettu.

Mutta maailman kansojen yleinen mielipidekin on lähtenyt liikkeelle. Eri puolilla maailmaa, Englannissa, Ranskassa, Amerikassa, jokaisessa maassa nousee maailman

työväkivien ääni ja julistaa esiin totuutta. Se vaatii apua sörreille Suomen kansan joukoille. Tämä mielipide tietää, että Neuvostoliitto tahtoi rauhaa Suomen kanssa ja sen vuoksi oli valmis antamaan Suomelle suuria taloudellisia etuja, maa-alueita, takaamaan Suomen turvallisuuden. Tämä todellinen kansojen mielipide maailmassa tietää, että Suomen suuraapio ei tahtonut rauhaa vaan sotaa. Tämä todellinen kansojen mielipide tietää, että Suomen kansa ei tahtonut eikä tahdo sotaa Neuvostoliittoa vastaan. Tämä kansan todellinen mielipide tietää jo, että Suomi on saanut uuden hallituksen — Kansanhallituksen — joka on tehnyt sopimuksen Neuvostoliiton kanssa. Tämä yleinen mielipide tietää, että Neuvostoliitto tulee Suomen Kansanhallituksen avuksi tullessaan pelastamaan Suomen kansan vapauden ja riippumattomuuden.

Maailman kansojen yleinen mielipide nousee Suomen kansan puolesta konkurssin tehnyttä rahamahdin hallitusta ja sen imperialistisia isäntiä vastaan.

VALKOSUOMALAISIA VAKOILIJOITA

Paikkakunta on hiljainen, ihmisiä ei ole. Männikössä sijaitsevan valkean kaksikerroksisen talon ulko-ovella seisoo Kansanarmeijan taistelija. Tähän olivat ennen sijoittuneet valkosuomalaisten vakoilijat. Täällä tekivät Mannerheimin apulaiset hulluja suunnitelmiaan „Venäjän valloittamisesta“. Talon eteisessä riippuu strateginen kartta. Siihen on punaisella kynällä vedetty paksu viiva Valkeasaaresta Uralille. Se

on valkosuomalaisten sotahurtta „voittoisa“ tie. Missä ovat nyt nämä „sankarit“? Pakenevat, näytellen

kantapäitään Kansan- ja Puna-armeijalle.

Talon sisällä on esineitä, jotka ovat kuvaavia valkosuomalaisten sotaisuudelle. Muutamia satoja viinipulloja. Komeita pukuja. Miekkoja. Mannerheimin, Kallion ja muiden sodanlietsojien valokuvia, ja itsensä englantilais-amerikkalaisille pankkiireille myyneiden valkosuomalaisten vakoilijoiden nimikirjoituksilla varustettu vieraskirja.

— Hävisivät kaupassa herrat pankkiirit! — nauraa kansanarmeijalainen Kupri. — Hukkaan menivät heidän rahansa.

Keskustelu vangin kanssa

— Minä en ymmärrä.. En käsitä mitään.

Heikki Velling, vangiksi joutunut Suomen armeijan sotilas, istuu jännityksen vallassa penkin reunalla. Hän pitää kylmettyneitä käsiään polvien välissä. Nuoren sotilaan kirkkaassa, jähmettyneessä katseessa kuvastuu kauhu.

— Minä en ymmärrä.. En käsitä mitään, vakuuttelee hän yksitoikkoisesti.

— Olkaa levollinen. Sytyttäkää tupakka. Nyt teitä ei uhkaa enää mikään.

Pienen sotilaan kädet, jotka ojentuvat savukelaatikoon päin, vapisevat hieman. Hän on kokonaan pelon vallassa. Heikki Velling ei todellakaan kykene ymmärtämään mitään.

Viikko sitten hän työskenteli vielä Viipurin laatikko-tehtaalla. Hiirenharmaa sotilaspuku ei ole ehtinyt edes vielä rypistyä eikä Heikki Velling tulla todelliseksi sotilaaksi. Vanhanmallinen kivääri, joka saa puna-armeijalaiset pudistelevaan päätänsä, on heitetty nurkkaan.

— Minä olen ampunut hyvin vähän, hyvin vähän, lausuu Velling. — Kolme, ei kun neljä panosta. Minun oli kestettävä siihen asti, kunnes oli annettu merkki raketilla ja sitten peräännettävä. Minä puhun aivan totta. En tiennyt sitä.

— Mitä ette tiennyt? — Sitä, että teillä on niin paljon koneita.

Suuren talonpoikaistalon ikkunan läpi saattaa nähdä miten luoteeseen päin liikkuu rautainen, jyrisävä tankkijono. Jossakin metsän takana jyskivät tasaisessa tahdissa tykit. Ajoittain syöksyvät eteenpäin hävittäjäkoneet halkoen ilmaa terävästi. Näiden vihainen murina saattaa pienen sotilaan painamaan päänsä hartioiden väliin.

— Mistä joukko-osastosta olette? Mikä on päällikkönne nimi?

— En tiedä. Se tahtoo sanoa, en muista mitään.

— Yrittäkääpä muistella. Ajatelkaa.

— Olen jo ajatellut. Teidän joka tapauksessa ammutte minut, — lausuu hän äkkiä.

— Kuka teille niin on sanonut?

— Upseeri. Punaiset ampuvat kaikki vankinsa.

Totinen kääntäjäkään ei voi pidättää hymyään.

— Mitä teille vielä on sanottu?

— Punaiset ampuvat kaikki. Lapsiakin. Heitä vastaan täytyy tapella.

— Oletteko te uskonut sen?

— Olen.. Se tahtoo sanoa, en, en tiedä.. Minähän olen työmies. Minä olen tehnyt laatikoita.

— Mitä varten te tästä puhutte?

— En tiedä. Joukkueesamme neuvoi siten.

— Kuka neuvoi? Upseeriko?

— Ei, sotilaat. Meillähän eivät kaikki ajattele samalla tavalla.

— Mitä muuta sotilaat ovat puhuneet?

— Toiset sanovat: Täytyy kestää, me saamme apua. Toiset ovat sitä mieltä, että punaisia vastaan ei pidä tapella, on parempi täyttää Neuvostohallituksen vaatimukset.

— Tiedätkö te, mitkä ne ovat?

— Tiedän. Meille sanottiin, että te vaaditte armeijan hävittämistä ja puolet rannikostamme.

— Se ei ole totta.

— Meillä on sanottu siten. Minäkin kuulen, ettei se ole totta.

— Te sanoitte olevanne työmies.

— Niin.

— Ja te tahdotte tapella venäläisiä työmiehiä vastaan?

(Loppu 4 lv.)

SOTAPROVOKAATTORIEN ESILAULAJIA

Helsingin Johanneksen kirkon pappi on musta. Musta sekä sielultaan, että ruumiilliselta olemukseltaan. Se on yksi katalimpia ja mustimpia kyitä, mitä maa päällään kantaa.

— Sellainen on Johanneksen kirkon pappi ja monet muut hänen kaltaisensa.

— Johanneksen kirkon pappi ja hänen kaltaisensa ovat aina olleet katalimpien kansaa vastaan tähdätyjen juonittelujen ensiviulun soittajia. Näin on ollut ja näin on nykyin.

— Tämänkin sodan, joka maassamme nyt palaa, valmistelujen ensiviulun kansan keskuudessa soittivat juuri tällaiset — papit. Nehän ne pimittivät ja pimittivät kansaa. Nehän ne huutivat pönöistään korkealla äänellä: nouse kansa itäistä vihollistasi vastaan. Punainen vaara uhkaa maataamme.

— Niin huutivat! Ja kenen

puolesta huutivat? Suurten pankkiirien, rahavallan ja suurtalontehtäiden puolesta. Kaikki „pyhän raamatun“ sivuilla kerrotut olennot ne manasivat esille.

— Näiden esille manamiensa olentojen nimessä he huutivat: Nouse Suomen mies. Nouse aseisiin, käy vihollistasi vastaan. Ja jos sinulla on onni kuolla taistelussa vihollistasi vastaan — „kuolet suloisin kuoleman isänmaasi puolesta“.

— Tätä ne papinkaapuun puetut kyykäärmeet kuorsasivat.

— Ja isännät hykertelivät. Ja kuiskivat toisilleen: „oikein, sinä ansiokas poikani“.

— Ja sota tuli. Tuli kaikine kauhuineen.

— Näiden pappien manaukset olivat kantaneet „hedelmäänsä“. Ja nyt nämä samat papit kädet ristissä, silmät mulkoillen kohden

korkeutta, ulkokultaistina ovat jälleen pönöissään. Ne ovat pukeneet äänensä surun väreisiin ja saarnaavat: antikristus on idästä maamme rynnännyt — se raastaa ja repii maataamme.

— Sellainen on näiden pappien päivän psalmi.

— Ja Suomen mies „kuolee suloisesti“, kuolee näiden mustaan kaapuun puetujen kyykäärmeiden isäntien, suurpääoman ja pankkiherrain puolesta.

— Ja nyt, kun kansa huokaa raskaiden sodan kärsimysten alla, saarnaavat tämäntaaliset papit näin: Suomen kansa on tehnyt suurta syntiä korkeuden isää vastaan ja siksi nyt jumala sitä niin ankarasti rankaisee.

— Ja edelleen.

— Mutta jos te kansa maksatte säännöllisesti meidän papeille kuuluvat verot ja kymmenykset, niin me ru-

koilevat. Rukoilevat. Rukoilevat ulosottomiehiä ryöstämään köyhtyneeltä kansalta maksamattomista papinveroista kaiken omaisuuden, viimeisen lehmänkin. Näin rukoilevat silloin kuin kansa on mitä suurimmassa häädässä.

— Niin! Tällaisia ovat yleensä papit. Ne ovat yleensä mustia ja mustina pysyvät.

— Mutta..

— Tällaiset papit on karikoitettava asemistaan. Tällaisten pappien kylvö on lopetettava ja pantava pyykkiin, jossa pyykkäreinä tukevat olemaan laajat työväkevät kansanjoukot, jotka nyt luovat todellista kansanvaltaista Suomea. „Suloinen kuolema“ kuuluu juuri näille Johanneksen kirkon pappien kaltaisille, mutta ei rehelliselle työväkeväälle Suomen miehelle.

Johan-Herman.

SUOMEN KANSA OTTAA SUOMEN KANSANARMEIJAN TAISTELIJAT ILOLLA VASTAAN

Lahjakkuus oikeuksiinsa

Jokainen suomalainen isä ja äiti toivoo voivansa luoda lapsilleen onnellisen tulevaisuuden. Mutta niin suuria suunnitelmia, kuin lapsen vielä pikkupalleroisena ollessa haudotaankin, nähdään niitä työtätekevän kansan keskuudessa harvoin toteutettuina, kun lapset ovat kasvaneet suuriksi. Ensimmäiset kolhaukset sattuvat vähävaraisiin vanhempiin jo lasta kouluun pantaessa. Rikkaat vanhemmat tiedustelevat kaikkialta, missä kouluissa ovat parhaat opettajat, ja valitsevat sen mukaan lapsille koulun. Köyhällä vanhemmilla ei ole valinnan varaa. Lähin kansakoulu, se on köyhän lapsen mutkaton tie.

Mutta kun köyhän perheen lapsi osoittautuu koulussa lahjakkaaksi ja abjekaksi, ei kansakoulukurssi yksin riitä tyydyttämään hänen opinhaluaan. Kuinka paljon surua onkaan työtätekevien perheissä tuottanut juuri tämä hetki lapsen elämässä. Halu koulunkäyntiin on suuri. Kansakoulun päästötodistus on kuin haasteena opintien jatkamiseen, mutta vanhempien tulot eivät riitä kalliiden lukukausimaksujen suorittamiseen ja muihin oppikoulun aiheuttamiin suunnattomiin menoihin. Ja näin katkeaa tuhansissa kodeissa lupaavalta näyttänyt lapsen opintie.

Työtätekevän kansan keskuudessaakin on kuitenkin perheitä, jotka kaikkensa uhraten läheittävät lapsensa oppikouluun. On koteja, joissa isä, äiti ja toiset lapset raataavat vuodesta vuoteen, nähdäkseen kahdeksan vuoden kuluttua edes yhden vejen tai sisaren päässä hohtavan valkean ylioppilaslakin. Voi onnistua niinkin, että lapsi pääsee kouluun vapaaoppilaaksi ja vanhemmat pääsevät ainakin suorittamasta kalliina lukukausimaksuja. Koko kouluaajan painaa tällaista vapaaoppilasta silloin tietoisuus siitä, että hän vain armosta saa käydä koulua, hän saa siitä kuulla pistäviä sanoja sekä muiden oppilaiden että opettajan suusta. Toisaalta painaa hän-

tä alituisesti tieto siitä, että hän yksin ei osallistu kodin yhteiseen ponnistukseen jokapäiväisen leivän hankkimiseksi, että hänen tähtensä joutuu koko muu perhe raatamaan kaksinkertaisesti.

Eikä vapaaoppilaana olo merkitse vielä sitä, että koulun käynti ei mitään maksaisi. Joka vuosi on hankittava uusia oppikirjoja ja moni lapsi on vavissut pelosta ajatellessaan, miten hän taas tuonkin kirjan hinnan uskaltaa isälleen sanoa. Ja äidin alituisena huolena on lapsen varustaminen kylän hyvillä vaatteilla ja kengillä, ettei hän vaan joutuisi parempiosaisten pilkan alaiseksi.

Painostava muisto jää kouluvuosista niillekin lapsille, jotka jonkun rikkaan varoilta saavat suoritettua oppikoulukurssin. Sillä harvoin on tässä kysymys pelkästä hyväntekeväisyydestä. Ehtona on tavallisesti jonkun lahjattoman ja laiskan varakkaan lapsen mukanaolohaaminen, hänen luokaltapäätöksensä ja tutkinnoista suoriutumisen on pääasia. Jos varaton lapsi ei kykene toista väkisin viemään läpi, on "hyväntekeväisyys" lopussa ja koulutie päättynyt. Ja jos molemmat suoriutuvatkin onnellisesti koulusta ja tutkinnoista, jää varaton lapsi vielä ikuisen kiittolisuuden velkaan.

Jos maassamme kerran olisi pantu toimeen tutkimus siitä, minkälaisista kodeista lahjakkaat lapset ovat lähtöisin, olisi vaaka kallistunut syvästi vähäväkisen kansan puolelle. Tämä on aivan hämmästyttävä tosiseikka, kun otetaan huomioon ne olosuhteet, joissa köyhien perheiden lapset joutuvat koulutyötään suorittamaan. Ahtaat asunnot ja huono ravinto eivät suinkaan ole omiaan edistämään koulutöiden suoritusta. Ja vaikka varattomissa kodeissa lapsen koulutyön menestys onkin vanhemmille kaikki kaikessa, eivät he oman puutteellisen koulusivistyksensä vuoksi kykene seuraamaan ja ohjaamaan.

(loppu 4 siv.)

PAKKOEVAKUICINTI—RIKOS KANSAA VASTAAN

Satojatuhsia nälkäisiä, puoliksi paleltuneita naisia, lapsia ja vanhuksia käsittävä ihmisjoukko on pantu yörymään länttä ja pohjoista kohti. Terijoki, Perkjärvi, Kuolajärvi, Petsamon kylät. Suomen koko itäinen raja-alue on ollut mieltäjätkyttävien tapahtumien näyttämönä. Suomen suurimmista eteläisistä kaupungeista on ajettu satojatuhsia ihmisiä nälkään ja kurjuuteen. Suomen kansaa vapauttamaan tulevaa Punaista Armeijaa ja Kansanarmeijaa paeten lahtarit tempaavat mukaansa siviiliväestön. Naiset ja lapset ajetaan taipaleelle puolialastomina, antamatta äideille edes mahdollisuutta pukea sylilapsiaan. Onnettomat joutuvat harhailemaan pakkasessa vuorokausimääriä ravinnotta, ilman lepoa. Niitä, jotka eivät halua jättää kotiaan, valkohurtat pieksävät armottomasti ja murhaavat.

Samaa kun väestö karkoitetaan, tuhoavat lahtarit kaiken omaisuuden. Talot sytytetään palamaan, usein jo silloin, kun asukkaat vielä ovat sisällä, siepatakseen mukaansa edes joitakin vaateriekkaleita pikkulasten verhoiksi. Karja tapetaan, tiet miinoitetaan, sillat särötään jne. Historia ei tunne yhtään sotaa, jossa olisi sellaisella perusteellisuudella tuhottu vihollismaata kuin nyt pelon villiintyneet upseerit ja suojeluskuntalaiset tuhoavat omaa maataan.

Pöyristyttävillä kauhujuutilla, petoksella ja verisellä terrorilla on ihmiset saatu mielipuolisuuden partaalle. Kodeistaan karkoitettuina, kaiken menettäneinä he harhailevat metsissä kuin metsäneläimet. Kun puna-armeijalaiset saapuvat paikkakunnalle, on heidän ensimmäisiä tehtäviään lahtarien pelottaminen ja karkoittaminen asukkaiden rauhoittaminen ja auttaminen.

Puna-armeijalaisten sydämmellinen suhtautuminen rauhoittamiseen nopeasti asukkaat. Kaikki ne, joita valkohurtat eivät ole onnistuneet raahaamaan mukanaan kauemmaksi, palaavat takaisin kylinsä ja alkavat taas rakentaa herrojen hävittämää

talouttaan. Muutamien tuntien kuluttua puna-armeijalaisten saapumisen jälkeen väestö jo luottaa heihin, sen näkee nopeasti, että Punainen Armeija on saapunut todellisuutta ystävänä, vapauttajana, on saapunut lopettamaan terrorin ja palauttamaan rauhallisen työnteon ja elämän mahdollisuudet.

Jokainen vapautetulla alueella oleva suomalainen työtätekevä kehoittaa kaikkia lahtarien mukanaan viemiä palaamaan takaisin kotiseuduilleen. Jopa vangiksi joutuneet suojeluskuntalaiset opettajatkin ovat jo nyt vakuutettuja siitä, että Suomen tulevaisuus on taattu vain Kansanhallituksen julkilausuman viitoittamasta tiestä kulkien, ja siksi he ovatkin lupautuneet aloittamaan opetustyönsä heti, kun lahtarien polttamat koulut on saatu rakennetuiksi jälleen.

Herrat mannerheimit, rydit ja tannerit pelkäävät kansaa, sillä he tietävät, että väestön enemmistö odottaa Punaista ja Kansanarmeijaa vapauttajanaan. He tietävät, että jos väestön sallitaan jäädä kotiseuduilleen lahtarien johtaman armeijan sieltä paetessa, niin valkoisen terrorin tällä hetkellä sulkevat suut tulevat silloin puhumaan, kuten on tapahtunut Seiskarissa, Suursaarella, Raivolassa, Lehtovaarassa, Petsamossa ja kaikilla vapautetuilla seuduilla.

Valkoiset raakalaiset pikemmin murhaavat avuttomat naiset, lapset ja vanhuksat kuin antavat tämän tapahtua. Siksi he ajavat satojatuhsia ihmisiä pitkin maata kuin karjalaumaa. He haluavat käyttää Suomen kansan köyhimpiä ja onnettomimpia jäseniä suojamuurinaan Punaista Armeijaa vastaan. Tietäen hyvin, että Punaisen Armeijan taistelijat eivät ammu eivätkä pommita siviiliväestöä, he pakoittavat tämän kulkemaan yhdessä pakenevan armeijan kanssa, piiloutuakseen naisten hameiden ja lasten ruumiiden suojaan. Todellakin nerokas ja sankarillinen taktikka. Tämä antaa vielä toi-

senkin edun valkohurtille. Jos puna-armeijalaisten ja lentäjien kaikesta varovaisuudesta huolimatta sotilaallisiin kohteisiin keskitetty siviiliväestö sittenkin joutuu kärsimään, niin silloinhan kaikenkarvaiset itsensä myyneet mustentuhrijat tannerilaisista sosialidemokraateista lapualaisiin fascisteihin saakka saavat taas uutta aineistoa kommunistien ja Neuvostoliiton mustaamiseksi.

Niitä evakuoituja, jotka eivät sorru nälkään, kylmään ja tauteihin, odottaa yhtä kauhea kohtalo. Ruotsissa ja Norjassa valmistellaan jo pakolaisleirejä suomalaisia talonpoikia ja työläisiä varten. Suomalaiset hallitusherrat aikovat ajaa evakuoitua pois kotimaastaan, valmistaa heille maanpakolaisleirien kohtalon, joita Suomen rahavaltiaat voivat myöhemmin käyttää kaikissa likaisissa ja rikollisissa tehtävissään.

Suomen kansalaiset! Älkää jättäkö kotojanne, älkää salliko tuhota raskaalla raadannalla hankittua omaisuuttanne. Jos teidät pakoitetaan lähtemään kotiseudultanne, niin käyttäkää ensimmäistä tilaisuutta palataksenne sinne takaisin. Valkoiset pyövelit haluavat tuhota teidät. He haluavat ajaa teidät pois kotimaastanne, syöstä teidät maanpakolaiselämän kaikkiin kauhuihin!

Suomalaiset sotilaat! Älkää osallistuko asukkaiden häätämiseen ja kansan omaisuuden tuhoamiseen. Älkää salliko villiintyneiden upseerien ja suojeluskuntalaisten tuhota satojentuhansien elämää. Auttakaa Suomen kansaa vapautumaan taantumuksen painajaisesta.

Epätoivoon ei ole syytä. Apu tulee pian!

E. Nevalainen.

Pakolla evakuoidut — maanpakolaisuuteenko?

Viime päivien tiedot kertovat, että pakolla evakuoidut maamme rauhalliset asukkaat aiotaan väkisin ajaa maanpakolaisuuteen. On tullut tieto, että Suomen musta taantumus on ryhtynyt muodostamaan Ruotsin puolelle Haaparantaan ja sen ympäristölle n. s. "pakolaisleirejä".

Haluaako sitten Suomen työtätekevä kansa siirtyä maan rajojen ulkopuolelle, ikuisen maanpakolaisuuteen. Ei! Työtätekevät tietävät, että rauha säilyisi paremmin, jos he saisivat jäädä paikoilleen. Mitä varten sitten pakkoevakuointi? Sitä varten, että se on yksi katalampia lahtariupseerien sodankäyntitapoja maan kansaa vastaan.

Evakuoidut ihmiset joutuvat kärsimään kaikki sodan kauhut. Lahtariupseerien perääntyessään mukaansa pakkoittamat kansalaiset joutuvat suoraan sodan jalkoihin. Pommit, jotka on tarkoitettu perääntyvien lahtariupseerien niskaan voivat tuhota rauhallista työtätekevää kansaa, joka ei ole pommittajien pieninkään tarkoitus.

Lahtariupseerien ja maan valtuutuksen tarkoitus on selvä. Niiden tarkoituksena on saattaa vieraalla maalla olevat "pakolaiset" äärimmäiseen kurjuuteen ja murtaa heidät moraalisesti ja sitten käyttää heitä katalien tarpeiden perusteella palvelukseen kansanvaltaista Suomea ja sen kansaa vastaan.

Tämä on heidän tarkoituksensa. Ja siksi karkoitetaan evakuoidut maasta.

Maan kansalaisten, jotka eivät tahdo täyttää lahtariupseerien ja mustan valtuutuksen tarkoituksia, on päättävästi noustava pakkoevakuointia vastaan ja paljattava entisille asuinsijoilleen ja siirryttävä todellisen kansanvallan puolelle. Työtätekeviä ei mikään uhkaa.

Punainen Armeija ei tullut maahamme kansan vihamiehenä, vaan se on tullut sen auttajana, vapauttajana.

Se vapauttaa sen mustan taantumuksen, suurten pankkiirien ja pääoman ikeestä. Se ei tule koskemaan kansaan eikä sen omaisuuteen. Se ojentaa sille ystävällisen veljen kätensä ja pelastaa sen.

KESKUSTELU VANGIN KANSSA

(alku 2 siv.)

— Ei, sitä minä en ole sanonut. Se tahtoo sanoa, antakaahan kun minä ajattelen.

Rauhoituttuaan hieman hän syyttää jälleen savukkeiden ja ajattelee jotakin hyvin kauan, katsahtaen salaa joskus kääntäjänsä, joskus rauhalliseen neuvostopäällikköön. Kukaan ei vaadi vankia kiirehtimään vastauksessaan. Lumi sotilaan puvulla ja saappailla on sulanut (Velling on viettänyt koko

yönsä lumikinoksessa), hii-renharmaa sarka on tummentunut.

Vanki epäröi. Tässä harmaassa sotilaspuvussa hän tuntee olevansa vielä sotilas, joka on velvollinen joko vaikeutamaan tai valehtelemaan.

Vangille annetaan teetä, leipää ja säilykkeitä, hän syö vaieten. Sotilaan kirkkaista silmistä on kadonnut pelko. Heikki Velling alkaa harkita jotakin.

Suomalaisen sotilaan ääni

Eräässä taistelussa Punaisen armeijan taistelijat ottivat vangiksi suomalaisen sotilaan. Vaivalla estivät taistelijat hänen yrityksensä lopettaa elämänsä itsemurhalla. Muutaman päivän kuluttua, katseltuaan ympärilleen ja rauhoituttuaan, hän selvitti käyttäytymisensä.

Suomalaiset sotahurtat ja papit ovat siihen määrään peloittaneet sotilaansa niillä kauheuksilla, jotka muka odottavat heitä jouduttuaan bolshevikien vangiksi, että sotilaat jouduttuaan vangiksi näkevät ainoana ulospääsynä itsemurhan.

Sotilasvangit ja suomalaisen väestö, joka on jäänyt Punaisen Armeijan vapauttamalle alueelle nauravat nyt valkosuomalaisen upseerien valheelliselle provokatiolle.

Alempana esitämme suomalaisen sotilasvängin kertomuksen.

Sotilasvanki Väinö Leppäsen kertomus.

Suomen armeijaan minut mobilisoitiin puolustustöihin — puhun Väinö Leppäsen — rakentamaan piikkilankaesteita ja kaivamaan juoksuhautoja.

Posti työskentelee meillä kelvottomasti. Moneen viikkoon en saanut tietää mitään perheeni ja kotini tilasta. Sotapalvelus muodostui oikein ikäväksi.

Suomen upseeristö puhui meille, että Punainen Armeija on köyhä: ei ole vaatetta, ei jalkineita ja että se on yleensä heikko, sillä ei ole tekniikkaa. Mutta kun minut otettiin vangiksi ja kuljetettiin teidän tankkienne ohi niin minua alkoi suorastaan peloittaa: en ollut koskaan elämässäni nähnyt niin paljon tankkeja ja autoja, enkä enää koskaan ajatellut, että armeijanne on niin lämpimästi ja hyvin puettu.

Meille saarnattiin, että jos joku joutuu vangiksi, niin venäläiset sotilaat heti ampuvat tai lähettävät Siperiaan karkoitukselle, mutta jouduttuani vangiksi näin kerrassaan yllätyksellisesti — sotilaanne suhtautuivat minuun hyvin ystävällisesti. Erikoisen hyvin kohtelivat minua teidän upseerinne. Jos sotilaamme tietäisivät, että täällä näin hyvin kohdellaan heitä, tulisivat he kaikki teidän puolellemme.

Esimerkiksi minua kestittiin heti päivällisellä, komentajat antoivat hyvää tupakkaa ja mikä on pääasia, minun sallittiin kirjoittaa kirje omiesimerkiksi ja toverilleni. Luonnollisesti minä kerroin kaiken totuuden teidän sotilaistanne. Olen tullut valtuutetuksi siitä, että meille puhuttiin pelkkää valhetta.

SOTA JA TYÖTÄTEKEVIEN ASEMA RANSKASSA

(Kirje Pariisista).

— No, jopa nyt ovat asiat: sotaa ei ole kukaan vielä todenteolla nähnyt, mutta sen varjolla on meiltä jo ryöstetty puolet työpalkasta, poistettu kaikki ylistellyt vapaudet — sana, paino- ja ammattiliittovapaus.

Tällaisia lausuntoja kuulet yhä useammin Pariisin esikaupungin työläisten tekevän.

Työtätekevien laajoille joukoille paljastuu päivä päivältä yhä selvemmin se ilmeinen hävyttömyys ja ne verukkeet, joiden varjolla kapitalistit todistavat "isänmaan alttarille uhrattavien uhrien" välttämättömyyden ja joilla he peittävät mitä ankarimman työväenluokkaa vastaan kohdistetun hyökkäyksensä.

Joka puolelta hyökätään. Yhä vaan voimistuu työväenluokan edustajien etujoukko — kommunisteja vastaan kohdistettu hallinnollinen ja oikeusterrori. Blumien ja Leo Jouhauxien avustuksella tuhotaan ammattiliitot, joiden tunnetuimmat johtajat — Racamon, Reimo Anri, Delobel, Finc y. m. ovat heitettyt vankiloihin, ja itse ammattiliitot ovat julistettu hajoitetuiksi. Taantumus hyökkää muuttamalla lait, jotka osittain suojasivat työläisiä työnantajien riistolta. Työpäivä pitenee ja työpalkka laskee. Työtätekevien niskoille sälytetään nykyään käytävän englantilais-ranskalaisen imperialistisen sodan koko paino. Ja loppujen lopuksi ryöstetään työtätekeviä nostamalla kaikkien välttämättömystarvikkeiden hintoja.

Ranskassa on muodollises-

ti vielä voimassa laki 40-tuntisesta työviikosta. Tähän lakiin erikoisdekreeteillä tehty korjaukset ovat virallisen selityksen mukaan vain teknillisiä ohjeita lain käytännössä toteuttamiseksi. Toisiasiassa tekevät työläiset työtä useissa tuotantolaitoksissa 12 tuntia vuorokaudessa; kymmentuntinen työpäivä on aivan vakituinen ilmiö.

Ylityöstä ei suinkaan makseta korotettua palkkaa, vaan on sille vielä asetettu 40% vero. Samanaikaisesti nousevat hinnat joka päivä. Tupakkatuotteiden hinnat ovat nousseet 26—30 %:lla, sisäinen postitariffi on noussut 11 %:lla, puhelintariffi 40 %:lla j. n. e. Muutama päivä sitten nousi maidon hinta, kananmunien hinta on noussut 30 %:lla. Odotetaan lihan hinnan nousua.

Työtätekevien joukot tuntevat raskaana harteillaan tämän sota-ajan verotuksen painon. Jo 1939 alussa suoritettiin erikoinen 2 % suuruinen tuloverotus lisäyksenä tavalliseen verotukseen. Kaikkien miesten 18—49 ikävuoteen, pientä poikkeusta lukuunottamatta, on maksettava 15 % suuruinen ja kaikkien muiden kansalaisten 5 % suuruinen ja kaikkien muiden kansalaisten 5 % suuruinen erikoisvero. Täten nousee verosumma 23%:iin, tai toisinsanoen ovat Ranskan työtätekevät pakotettu ja antamaan neljännes osan palkastaan imperialisteille, jotka yhä aikovat jatkaa heille hyödyllistä ryöstöso-
taa.

Z. Revo.

LAHJAKKUUS OIKEUKSIINSA

(alku 3 siv.)

maan lapsen koulutyötä sillä tavalla, että se olisi apuna ja tukena työtarmon säilyttämiselle.

Ylioppilastutkimuksen suorittaminen on oikeastaan korkein päämäärä, minkä työtätekevät vanhemmat itselleen asettavat lapsensa koulutuksessa. Tämän tutkimuksen aikana on jännitys ja levottomuus köyhässä perheessä suorastaan kiduttava. Mutta kukaan lasta ei valmistuskautella lähetä hii-jaiselle maatilalle rauhassa lukemaan, hänelle ei hankita kotiopettajia, jotka jo edeltä käsin suunnilleen tuntevat tutkinnoissa esilletulevat tehtävät. Ja jos köyhän lapsi epäonnistuu, on vuosien ankara työ mennyt hukkaan. Hän ei voi yrittää uudelleen vaikka seitsemää kertaa, kuten rikas lapsi, hänen on mentävä työhön — konttoriin, myymälään, tehtaaseen, mihin vaan nopeimmin pääsee, ja koko elämänsä ajan painaa tämä epäonnistuminen häntä raskaana häpeänä. Mutta puhtaasti laudatu-

ritkaan ylioppilastodistuksensa eivät avaa varattomalle nuorelle yliopiston ovia. Poikkeustapauksia ovat meidän maassamme työtätekevien riveistä lähteneet professorit, lääkärit, insinöörit, agronomit, lehtorit, arkkitehdit. Ja kautta elämän painavat keskiluokkiemme hartioita raskaana taakkana ne velat, joilla he ovat yliopistokoulutuksensa joutuneet suorittamaan.

Ei ole totta, että maassamme olisi liikaa sivistyneistöä. Me tarvitsemme enemmän professoreita, enemmän lääkäreitä, enemmän arkkitehteja, enemmän insinöörejä. Kansanvalta tulee luomaan maassamme sellaiset olot, joissa ei enää tarvita "ylioppilastutkivan vastustamiskomiteoita". Se tulee saattamaan koululaitoksen sellaiselle pohjalle, että vanhempien varallisuus ei enää määrää lasten tulevaisuutta. Lahjakkuus tulee olemaan ainoana tekijänä uuden kansanvaltaisen sivistyneistön nousussa. A. V.

TYTYMÄTTÖMYYS LISÄÄNTYY ENGLANNIN TYÖLÄISTEN KESKUUDESSA

Lontoo, 10 joulukuuta (TASS). Daily Workerin kirjeenvaihtaja ilmoittaa, että Englannin rahaministerin Simonin viimeinen puhe yhdistetyn kansallisen neuvonantokomitean istunnossa (komiteassa ovat yhtäläisesti edustettuina Trade-Unionin pääneuvosto ja yrittäjien federatio) tähtäsi siihen, että Englannin kansan on uhrattava sotatilanteen vuoksi ja että Englannin työläiset eivät saa asettaa palkankorotusvaatimuksia.

Nyt on selvinnyt jokaiselle, kirjoittaa kirjeenvaihtaja, että yhdistetyn komitean perustarkoituksena on auttaa hallitusta siirtämään sodan rasitus työväenluokan hartaille. Kirjeenvaihtaja osoittaa edelleen, että hallitusta alkaa huolestuttaa tytyymättömyyden kasvu työläisten keskuudessa alhaisen palkkatason johdosta, erikoisesti vuorityöläisten, konerakennustyöläisten ja rautatieläisten keskuudessa.

Puolueettomien maiden kauppa rajoittuu

Ranskalainen aikakauslehti "Bulletin quotidien" on julkaissut erikoisen lisälähdteen, joka luonnehtii puolueettomien maiden ulkomaan kauppaa sodan ensimmäisten kuukausien aikana.

Aikakauslehden aineistosta käy selville, että melkein kaikki puolueettomat maat ovat viime aikoina kärsineet sodan vuoksi huomattavia tappioita. Verrattuna vuoden 1938 syyskuuhun on Turkin tuonti tämän vuoden syyskuulla vähentynyt 67 prosentilla, Jugoslavian 31 prosentilla, Belgian 17, Sveitsin 31 prosentilla jne. Vienti on tänä aikana vähentynyt Turkissa 18 prosentilla, Sveitsissä 51, Jugoslaviassa 39, Hollannissa 35, Unkarissa 63, Belgiassa 30 prosentilla jne.

Amerikan Yhdysvaltojen vienti on lisääntynyt 16 prosentilla.

Tänään on J. Stalinin 60 - vuotispäivä

Toveri Stalin ja Suomen työtätekevän kansan taistelu

Vuosikymmeniä käymäs-
sään taistelussa valtiollisen
ja yhteiskunnallisen vapau-
den puolesta on Suomen
työtätekevä kansa aina saa-
nut osakseen bolshevikkien
puolueen ja sen suurten joh-
tajien Leninin ja Stalinin
apua ja tukea.

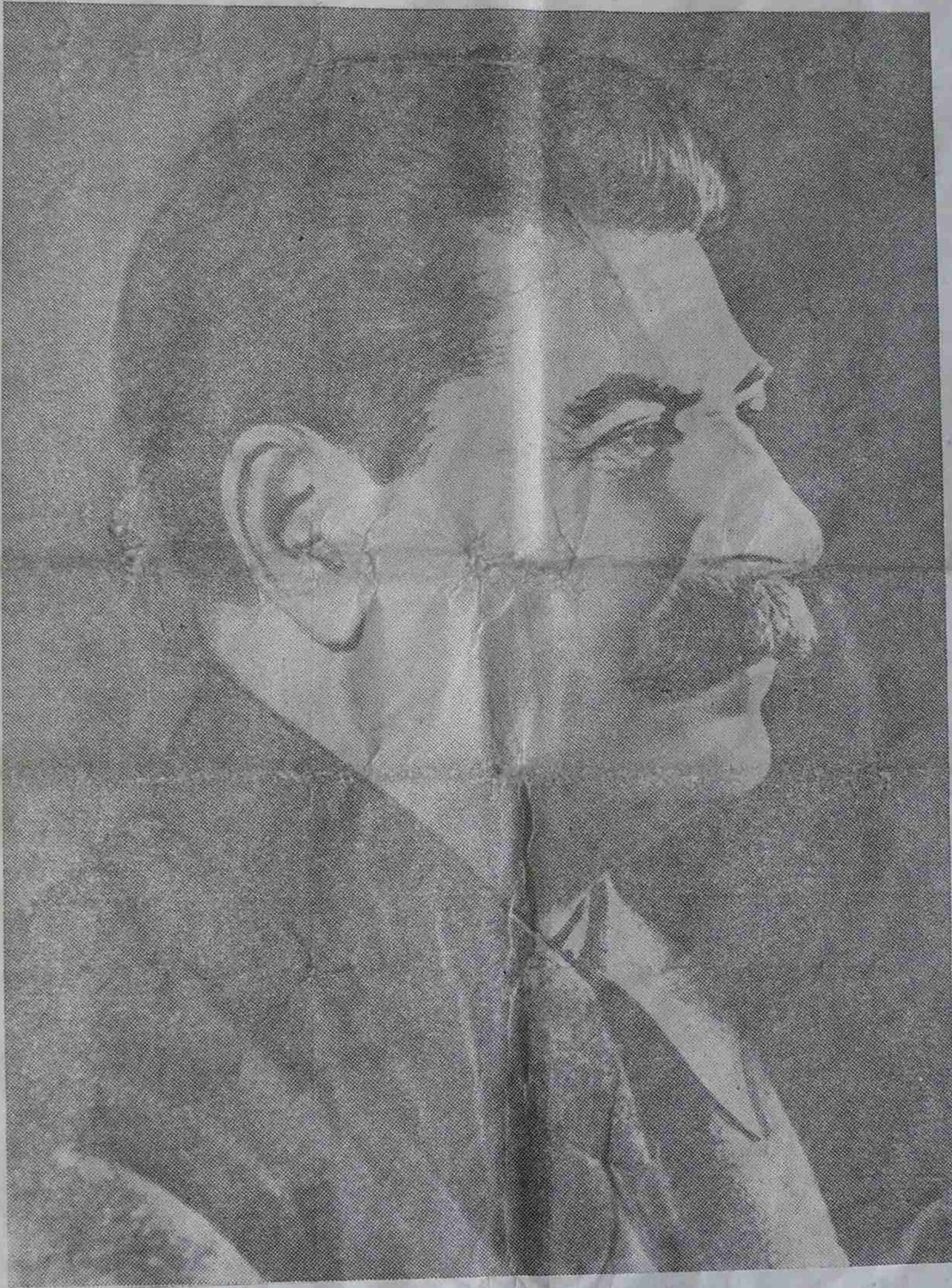
Jo silloin, kun tsaarinvalta
sorti Suomea, taisteli Stalin
Leninin rinnalla Suomen,
kuten muidenkin sorrettujen
kansojen itsemääräämisoikeu-
den puolesta. Leninin ja
Stalinin johdolla iski Venä-
jän työväenluokka tsaarinval-
lan kynnet irti Suomesta.

Vuonna 1917, helmikuun
vallankumouksen jälkeen, kä-
vivät Lenin ja Stalin taiste-
lua Väliaikaista hallitusta
vastaan, joka vastusti itse-
näisyyden myöntämistä Suo-
melle. Ja heti, kun Loka-
kuun vallankumouksessa
neuvostovalta oli bolshevik-
kien johdolla voittanut, il-
moitti Stalin neuvostovaltion
myöntävän Suomelle täyden
riippumattomuuden.

"Me emme olisi demo-
kraatteja (sosialismista pu-
huttamattakaan), elleimme
tunnustaisi Venäjän kan-
soille vapaata itsemäärää-
misoikeutta", lausui toveri
Stalin Suomen Sosdem
puolueen puoluekokoukses-
sa marraskuussa v. 1917
"Täysi vapaus elämänsä
järjestämiseen Suomen
kansalle, samoin kuin kai-
kille muillekin Venäjän
kansoille! Suomen kansan
vapaaehtoinen, rehellinen
liitto Venäjän kansan
kanssa. Ei mitään holho-
usta, ei mitään valvontaa
ylhäältäpäin Suomen kan-
saan nähden. Tällaiset
ovat Kansankomissarien
Neuvoston politiikan pe-
riaatteet".

Tätä Stalinin lausuntoa
seurasivat pian teot. Jo tam-
mikuun alussa v. 1918 var-
mistivat Lenin ja Stalin al-
lekirjoituksellaan Lokakuun
vallankumouksen lahjan Suo-
men kansalle — täyden riip-
pumattomuuden ja suverenite-
etin myöntämisen Suo-
melle.

Suomen saavutettua riip-
pumattomuutensa keskitti
Suomen työtätekevä kansa
voimansa ja ponnistuksensa
taisteluun yhteiskunnallisen
vapauden saavuttamiseksi,
taisteluun Suomen kapitalis-
tien ja suurmaanostajain
sortovaltaa vastaan. Edisty-
neimmät työväen joukot pa-
vivat taisteluhallusta, mutta
sosialidemokraattinen puolue
epätoivon tunteella taisteluun val-
lasta peläten edessä olevia vai-
keuksia ja vaaroja. Silloin
astui toveri Stalin rohkaise-
maan ja valamaan luotta-

musta työväenluokan voimiin
ja voittoon.

"Tällaisessa ilmapiirissä
kelpaa vain yksi taktiikka,
Dantonin taktiikka: roh-
keutta, rohkeutta ja vielä
kerran rohkeutta.

Ja jos te tarvitsette mei-
dän apuamme, niin annam-
me sitä teille, veljellisesti
ojentaen kätemme.

Tästä voitte olla var-
mat."

Kaksi kuukautta sen jäl-
keen, kun toveri Stalin oli
Suomen sos-dem puolueen
puoluekokouksessa nämä sa-
nat lausunut, nousikin Suo-
men työväenluokka, käsikä-
dessä torpparien kanssa,
avoimeen taisteluun rahaval-
taa vastaan. Mutta ulkomais-

ten imperialistien avulla on-
nistui Suomen porvariston
lyödä työväen taistelurivit
maahan. Lahtari-porvariston
toimeenpaneman laajan veri-
koston päivistä alkoi Suomen
työväen raskas vaellus syn-
kän taantumuskomennon al-
la.

Yli kahden vuosikymmenen
aikana Valko-Suomen kapita-
listiset suurriistäjät, juuri
ne, jotka olivat luokkatu-
jensa vuoksi ennen hännys-
telleet Venäjän keisarillista
sortovaltaa, alistivat maam-
me länsimaisten imperialis-
tien holhousvaltaan. He al-
koivat heti, Suomen saatua
Neuvostoliitolta itsenäisyy-
tensä, järjestelmällisesti ja

katalasti vehkeillä Suomen
kansan vapauttajaa, Neuvos-
tovaltaa vastaan.

"Valko-Suomen vallan-
pitäjät ovat kaikella poli-
tiikallaan osoittaneet, että
he ovat valmiit myömään
Suomen itsenäisyyden ja
turvallisuuden edut ulko-
valtain imperialisteille saa-
dakseen hyvistä hinnasta
palvella niiden neuvosto-
vastaisia sotapyyteitä."

(SKP:n julistuksesta).
Ulkolaisten imperialistien
tahdon mukaan Suomen
lahtarivaltiaat järjestelivät
rosvoretkiä Neuvostoliiton
alueelle, Neuvosto-Karjalaan
ja Inkerinmaalle. Ulkolaisten
imperialistien kanssa yhteis-
toimin ne muodostivat Suo-

mesta sodan pesäkkeen mitä
suurimmaksi vaaraksi kan-
samme rauhalle ja koko sen
olemassaololle. Valkoiset val-
lanpitäjät tekevät Suomen
valtiosta meidän kansamme
ja Neuvostoliiton yhteisten
vihollisten kahlekoiran.

Mieletöntä sotapolitiikkaan-
sa ajaessaan Suomen raha-
valtiaat alistivat työtäteke-
vän kansamme häikäilemät-
tömän riistämisen ja taantu-
muksellisen sortokomennon
alle. Kansan kaikki oikeudet
ja vapaudet polki röyhkeä
lahtarivalta jalkoihinsa. Ja
kun Mannerheimien ulkolai-
set imperialistiset isännät sy-
tyttivät sodan palon Euroo-
passa, niin alkoivat myös
Mannerheimit Suomessa nii-
den yllytyksestä rikollisen
sotaprovokation, syösten kan-
samme sotaan Sosialistisen
Neuvostoliiton kansoja vas-
taan.

Mutta taaskin, Suomen
kansan suurimman vaaran ja
hädän hetkellä, ojensi toveri
STALIN kätensä työtäteke-
vän kansamme avuksi. Hä-
nen kauttaan saa nyt Suo-
men työtätekevä kansa mah-
tavan sosialismin maan ja
sen kansojen tehokkaan avun
ja tuen siinä ratkaisevassa
taistelussaan, jota se parast'-
aikaa käy Suomen vapautta-
miseksi imperialististen so-
taprovokaattorien kynsistä
ja rahavallan sorron alta,
kansan syvien rivien hyvin-
voinnin turvaamiseksi ja
kansanvallan pystyttämiseksi
Suomessa taantumuksellisen
herravallan sijaan.

Nyt on tilanne kokonaan
toinen kuin vuonna 1918.
Nyt on Suomen työtäteke-
vän kansan vapaustaistelun
johdossa taistelukykyinen ja
taisteluissa karaistunut Suo-
men Kommunistinen puolue
sekä turvana ja apuna voit-
taneen sosialismin jättiläis-
maa, joka toveri STALININ
johtamana on kohonnut
maailman mahtavimmaksi
valtakunnaksi. Taistellen kä-
si kädessä Neuvostoliiton
sankarillisen, voittamattoman
Punaisen Armeijan kanssa
Suomen Kansanvaltaisen Ta-
savallan kannattajat ja en-
nen kaikkea sen nuoren Kan-
sanarmeijan soturit vievät
nyt horjumattomin rivein
maamme työtätekevän kan-
san asian voittoon.

Suomen kansa, joka nyt
Kansanhallituksensa kautta
on rakentanut pysyväiset ys-
tävyysuhteet Neuvostoliiton
kanssa, on saanut siltä suu-
ren kansallislahjan: sen vuo-
sisatainen toive Karjalan ja

(loppu 2 siv.)

(Loppu. Aika 1-1½ sivulla)

YHDEN NIMESSÄ KANSOJEN TAISTELUVELJEYS

Armas Aikiä

Taistellen sortajaluokkia vastaan
ihmiskunta
on kasvanut, varttunut voimissaan.
Orja ja herra,
raivas ja riistäjä
aina on kamppailleet
ihmisen työstä, metsästä, maasta,
mehusta maan.

Luokat on nousseet
luokkia vastaan,
kansat on teurastuskentille viety,
johdettu nälkään ja painettu
kurjuteen.

Julmin katsein
kansoja vastassa
seisyyt on vainoojavalta
polkien ihmisen oikeudet,
kahlinnut itsensä ihmisen
paimaan kääpiöpäähänsä
valhesuuruuden kunniaseppeleen.

Kansan voima on kuitenkin ääretön.
Miljoonat kerrat
lyötyä maahan
se noussut on jälleen ja ryhtynyt
hyökkäykseen.

Kansan voima on rajaton.
Kansa nousee
ja riveistään nostaa
edelläkävijät,
väkevät nerot
ja kansansankarit,
jotka sen johtavat vapauteen.

Jos kansansuuruuden
äärettömyyden
runossa ilmaista vois,
jos ihmisen ylimmän ylistyslaulun
tohtisin laulaa,
niin kädestä värisevästi
kynän heittäisin kauaksi pois.
En miettisi sanojen soinnun,
en lauseiden runollisuutta.
Minä antaisin runolle sisällön uuden
ja voittoihin ryntäävän rytmin.

On rajaton kansojen suuruus ja
ihmisen työn yleisyys.
Sitä vertauskuvaa ei ilmaista voi.
Minä tahtoisin laulani sankarin
kuvata
yhdeällä sanalla,
jossa on teräksen lujuus
ja sointu niin puhdas kuin ihmisyyys.

Sanan yhden vain sinkoaisin
maailmaan,
sanon, jossa on Marxin
nerouden painavuus,
tiedon pohjaton lähde,
palkkaorjien taistelutahto
ja voittoisan kapinan, kumousaatteiden
ankarus.

Sanan yhden vain sinkoaisin, jossa on
Engelsin
kaikentietävä henkinen ylemmyys,
tyhmyydet tappava iva,
dialektiikan lakien luonnonvoima
ja järkähtämättömyys.

Sanan yhden vain sinkoaisin, jossa on
Leninin
kaikentutkiva tieteiden yleistys,
mielteen ja työn
proletaarinen vauhti ja kiivaus,
johtajan tarmo, ylipäällikön tyyneys,
tekojen valtava pyörremyrsky,
taistelun riemullisuus,
tappion hetkellä
voitonvarmuus ja uskollisuus,
voittojen keskellä
korskeilemattomuus.

Yhdeällä sanalla
laulaa tahtoisin
yhdestä miehestä,
luokkamme lujuuden vertauskuvasta.

Miehestä, joka on vainovuosina
kestänyt vankilat,
karkoituksen
vaivat ja vastukset,
Siperian yöt ja pakkaset.

Yhdeällä sanalla
tahtoisin virittää
maailman suurimman säveleen
miehestä, joka on kansansa voimalla
katkaissut kahteet
kansoilta maapallon suurimman maan.
Miehestä, joka on maailman muuttakin
äärtä

surmaava
kapitalistisen hirviön,
rüstön ja serron ilmesyyskirjampidon,
johtava
kaikki kansat
pääoman herruuden
synkästä yöstä
sosialististen
neuvostovaltojen
aurinkokuntaan.

Yksi on sana
kaikille kansoille,
jotka on suistettu
pääomanherrojen orjuteen.
Yhdestä sanasta
taistelumarssin
ja sankarilaulun
kaikille pääomanorjille teen.

Se on työmiehen tunnus.
Se on peltojen kymtiäin luomassana,
syttyvä
sotahuuto, jota toistavat
miljoona-armeijain urheet soturit,
eteenpäin taivaalla,
merellä,
maalla
ryntäävät vapausrykmentit.

Se sana on nimi.
Se on kansojen taistelueljeyden
lippu.

Se Moskovan Kremistä
hohtaa kuin
kointähti.
Sen loisteesta kirkastuu itä ja länsi,
etelän seudut ja maapallon Pohjoinen
pää.

Ja jokainen, joka tuon valon on
näkevä,
olkoonpa, että hän heikko on ollut
kuin Suomeni, syntymämaani kansa,
sen jälkeen on oleva suuri ja väkevä,
suistava sortajat, karkoittava
kahlitsijansa.

Sisä kansojen suuruutta
julistaa tahdon
pois viskaten kynäni
kädestä värisevästi.
On lyyrani heikko. Ei riitä sen
säveleet.
Sanan yhden ja ankaran sinkoan
pään vihaniestä kuin pommia,
joka tuhota sortajan linnakkeet.
Sanan lausun vain yhden,
yksinkertaisen,
ystävällisen:

Stalin!

Yhden nimessä
kansojen
taistelueljeyys,
vapausotien sankarilaula,
valtava niinkuin maailman-
vallankumous,
sen voittojen juhla,
loistava
niinkuin linnunrata,
maailmankaikkeuden
ikuinen ilotulitus.

Suomen kansan, näiden kah-
den sukupolven yhdisty-
misestä yhdeksi valtioksi on
toteutunut. Koko Kanjalan
kansan laaja asuma-alue on
Neuvostoliiton suostumuksel-
la liitetty Suomen Kansan-
valtaan. Tällainen maailmanhistorias-
sa ennen tuntematon kansal-
lisuuspolitiikka on voitta-
neen sosialismin valtion
kansallisuuspolitiikka. SE
ON SUUREN KAN-
SANJOHTAJAN STALI-
NIN KANSALLISUUSPO-
LITIikka. "Ja tämä uusi
kansallisuuspolitiikka tuo
myös ennen tuntemattomia
tuloksia: kun imperialistiset
vallat kansallisuussorrollaan
nuttivat kansojen vihaa ja
vierastuntumista, niin Sosialis-
tinen Neuvostoliitto jalomie-
lisyydellään saavuttaa kanso-
jen lihentymistä, rakkaute-
ta ja liittouksellisuutta".
(SKP:n julistuksesta).
SUOMEN TYÖTÄTEKE-
VÄ KANSA LAHETTAA
TÄNÄ PÄIVÄNÄ PALA-

VAN, SYDÄMESTÄ
TENEEN TERVEHE-
SENSA SUOMEN
SAN SUURELLE
VALLE, KANSAN
JALOLLE AUTTA-
JA VAPAUTTA-
TOVERI STALINILLE
STALININ LIPUN
LA ON SUOMEN
TÄTEKEVÄ KANSA
VÄ MAAHAN RAHA-
LAN LAHTARIJO-
VAPAUTTAVA SUO-
MAAN IMPERIALIS-
KAHLEISTA, TURVA-
SUOMEN RIIPPU-
TOMAN KANSAN-
TAISEN TASAVALL-
JA VALLOITTAVA
SALLEMME VAL-
TULEVAISUUDEN
STALININ LIPUN
LA ON VOITTA-
MAAILMAN KAIK-
KANSOJEN VAPAU-
VELJEYDEN JA
TYKSEN ASIA!
ELÄKÖÖN, KAUAN-
KÖÖN SUURI STALI-

NEUVOSTOLIITON KORKEIMMAN NEUVOSTON PUHEMIEHISTÖ
PÄÄTÖStoveri Josef Vissarionovitsh Stalinin
nimittämisestä Sosialistisen Työn Sankariksi

Pötköksellistä ansioista bolshevistisen punan
järjestämisessä, Neuvostovaltion luomisessa, sosialis-
yhteiskunnan rakentamisessa Neuvostoliitossa ja Neu-
vostoliiton kansojen välisen ystävyyden laajuttamisessa, le-
vostoliiton Korkeimman Neuvoston puhemiesistö nimii
toveri Josef Vissarionovitsh STALININ hänet kansa-
menvuotispäivänään Sosialistisen Työn Sankariksi
hänelle samalla Neuvostoliiton korkeimman kunniamer-
kin, Leninin kunniamerkin.

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemies-
Puheenjohtaja: M. KALDINeuvostoliiton Korkeimman Neuvoston Puhemies-
Sihteeri: A. GORKIMoskova, Kreml.
20 p:nä joulukuuta 1939.Miten Neuvostoliiton työläiset
ottavat vastaan Stalinin
60-vuotispäivän

Lokakuun rautatien "Sta-
linskaja" verstaissa parhaain-
pien veturinkuljettajien aloi-
teesta ryhdyttiin sosialis-
seen kilpailuun Stalinin 60-
vuotispäivän kunniaksi. Ve-
turinkuljettajat Krahmalni,
Feoktistov, Tarefjev ja jouk-
ko muita ovat jo tähän men-
nessä säästäneet tuhansia ki-
loja polttoainetta.

Moskovan kuuluhakeriteh-
tään parhaat stahanovilaiset
työryhmiä merkitsevät suu-
ria voitoja toveri Stalinin
60-vuotispäivän. Jo 17 p:nä
joulukuuta, ennen määrä-
aikaa, kolmas stahanovilai-
nen paja täytti vuosisuunni-
telmansa. Sorviautomaarti-
verstaas täytti vuosisuun-
nitelmansa 18 p:nä joulukuuta.
Vuoden loppuun mennessä
tämän verstaasin työläiset
lupautuvat valmistamaan
900.000 laakeriä suun-
nitelman lisäksi.

Kirovin tehtaan työläi-
sastoissa on ollut se-
sia mm. aiheesta: "Stalinin
Neuvostoliiton sosialis-
voittojen järjestäjä ja
voittaja. Puoluekom-
kirjastossa ja tehtaan
tallissa on järjestetty
lyhyä Stalinin vallanku-
sellisesta toiminnasta.

Joulukuun 18 p:nä
Kirovin tehtaan työläi-
sivät V. I. Leninin
sa. Siellä he tutustu-
neistoon, joka kuvaa
kaan Leninin työn
— Stalinin elämä.

Max Hölinin tehtaan
jestettiin yleinen ilon-
jossa kuultiin
"Stalin, prolettaarisen
kumouksen aseistettu
mien nerokas johtaja
män jälkeen seurasi
ti, jossa esitettiin
omistettuja lauluja ym.

"ROHKEUTTA, ROHKEUTTA JA VIELÄ KERRAN ROHKEUTTA"

J. V. STALININ PUHE

SUOMEN SOSIALIDEMOKRAATTISEN PUOLUEEN PUOLUEKOUKSESSA MARRASKUUSSA v. 1917

Toverit! Minut on lähetetty tänne tervehtimään teitä Venäjän työväen vallankumouksen nimessä, joka juuri myöten horjuttaa kapitalistisen järjestelmän perusteita.

Olen saapunut luoksenne tervehtikseni edustajakoostanne Venäjän työläis- ja talonpoikaishallituksen, tämän vallankumouksen tulemaan syntyneen Kansankomissarien Neuvoston nimessä. Mutta en ole saapunut luoksenne vain tervehtikseni teitä.

Tahtoisin ennen kaikkea ilmoittaa teille iloisien viestien Venäjän vallankumouksen voitoista, sen vihollisten hajoannustilaa joutumisesta ja siitä, että loppuaan tekevä imperialistisen sodan ilmapölyssä kasvavat vallankumouksen voiton mahdollisuudet päivä päivältä.

Tilanherrain orjavalta on murskattu, sillä maaseudulla on valta siirtynyt talonpoikain käsiin. On murrettu kenraalien valta, sillä armeijassa on valta keskitetty sotilaiden käsiin. Kapitalisteille on pantu suitset suuhun, sillä tehtaisiin ja pankkeihin niiden järjestetään kiireellisesti työläisten kontrolli. Kaikkialla maassa, kaupungeissa ja maaseudulla, selkäreoleilla ja rintamalla on tiheissä työläisten, sotilaiden ja talonpoikain vallankumouksellisia komiteoita, jotka ottavat hallitusohjaket omiin käsiinsä.

Meitä peloteltiin Kerenskillä ja vastavallankumouksellisilla kenraaleilla. Mutta Kerenski on karkoitettu ja kenraalit ovat sotilaiden piirityksessä, sillä vieläpä kasakatkin lausuvat julki solidaarisuutensa työläisten ja talonpoikain vaatimuksiin nähden.

Meitä peloteltiin nälällä, ennustettiin, että neuvostovalta tuhoutuu elintarvikkeiden kysyntään. Mutta meidän tarjosi vain panna aisoihin leivontelut, meidän tarjosi vain kääntä talonpoikain puoleen — ja viljaa alkoi yrittää kaupunkeihin sadon tulon punnin.

Meitä peloteltiin valtiokoneiston ekskursioon joutumista, sotaväestön sabotaa- min y. m. Tiesimme itse- kin, ettei uuden sosialistisen hallituksen onnistu yksinkertaisesti ottaa käsiinsä vanha porvarillinen valtiokoneisto ja ottaa se omakseen. Mutta tervetuloa vain ryhtyä uusiin toimiin kansallisen yhteiskunta- rakennuksen alustuksella — ja tervetuloa alkuun murtua.

Meitä peloteltiin sodan jatkamisesta, mahdollisista tappioista, imperialististen voimien voimalla demokraat-

tista rauhaa koskevan tarjouksemme johdosta. Ja tosiaankin vaara, kuolemanvaara oli olemassa, mutta se oli Saarenmaan valtauksen jälkeen, jolloin Kerenskin hallitus valmistautui pakenemaan Moskovaan, luovuttamaan Pietarin, ja jolloin Englannin ja Saksan imperialistit hieroivat rauhantekoa Venäjän kustannuksella. Sellaisen rauhahan pohjalla olisivat imperialistit tosiaankin voineet tehdä tyhjäksi Venäjän ja ehkä kansainvälisenkin vallankumouksen asian. Mutta Lokakuun vallankumous tuli oikeaan aikaan. Se otti rauhahan asian omiin käsiinsä, se löi pois kansainvälisen imperialismien käsistä kaikkien vaarallisimman aseensa siten varjeli vallankumouksen kuoleman vaaralta. Vanhoille imperialistisusille ei jää muuta neuvoksi kuin joko alistua kaikissa maissa syttymässä olevan vallankumouksellisuuden tahdon alle, hyväksyen rauhahan, tai jatkaa taistelua sodan jatkamisen pohjalla. Mutta jatkaa sotaa neljäntenä sotavuotena, jolloin koko maailma on nääntymässä sodan kynsiin, jolloin edessäoleva talvisota synnyttää kaikkien maiden sotilaiden keskuudessa suutumuksen myrskyn, jolloin likaiset salaiset sopimukset on jo julkaistu, — jatkaa sotaa tällaisissa olosuhteissa, se merkitsee tuomita itsensä varmasti epäonnistumaan. Imperialismin vanhat sudet ovat tällä kertaa laskeneet väärin. Ja juuri siksi eivät imperialistien "yllätykset" meitä peloita.

Lopuksi meitä peloteltiin Venäjän hajoantumisella, sen pirstoutumisella monilukuisiin riippumattomiin valtioihin; tällöin viitattiin Kansankomissaarien Neuvoston julistamaan kansojen itse-

määräämisoikeuteen, pitäen sitä "tuhoisana virheenä". Mutta minun on lausuttava mitä jyrkimmin, että me emme olisi demokraatteja (sosialismista puhumatta- kaan!), elleimme tunnustaisi Venäjän kansoille vapaata itseään määräämisoikeutta. Minä selitän, että me pettäisimme sosialismin, jolleimme ryhtyisi kaikkiin toimenpiteisiin veljellisen luottamuksen palauttamiseksi Suomen ja Venäjän työläisten välille. Mutta jokainenhan tietää, että ilman Suomen kansan vapaan itseään määräämisoikeuden päättävää tunnustamista ei tällaisen luottamuksen palauttaminen ole ajateltavissa. Ja tässä on tärkeätä ei vain tämän oikeuden suullinen, vaikkapa virallinenkin, tunnustaminen. Tärkeätä on se, että Kansankomissaarien Neuvosto tulee teossa varmentamaan tämän suullisen tunnustamisen, että se tullaan horjuttamaan panemaan täytäntöön. Sillä sanojen aika on mennyt. Sillä on tullut aika, jolloin vanha tunnuslause: "Kaikkien maiden proletaarit, yhtykää!" on pantava täytäntöön. Täysi vapaus elämänsä järjestämiseen Suomen kansalle, samoin kuin kaikille muillekin Venäjän kansoille! Suomen kansan vapaaehtoinen, rehellinen liitto Venäjän kansan kanssa! Ei mitään holhous- ta, ei mitään valvontaa ylhäältäpäin Suomen kansaan nähden! Tällaiset ovat Kansankomissaarien Neuvoston politiikan periaatteet. Vain tällaisen politiikan avulla voidaan luoda Venäjän kansojen keskinäinen luottamus.

Vain tällaisen luottamuksen pohjalla voidaan toteuttaa Venäjän kansojen proletarien luja liittyminen yhdeksi armeijaksi. Vain tällaisen yhteenliittymisen kautta

voidaan Lokakuun vallankumouksen saavutukset lujittaa, viedä eteenpäin kansainvälisen sosialistisen vallankumouksen asiaa. Kas tämän takia me hymähdämme joka kerta, kun meille puhutaan Venäjän kiertämättömästä hajoantumisesta kansojen itseään määräämisoikeuden aatteen toteuttamisen johdosta.

Tällaiset ovat ne vaikeudet, joilla viholliset meitä pelottelivat ja edelleen pelottelevat, mutta jotka me voitamme sitä mukaa kuin vallankumous kasvaa.

Toverit! Meille on tullut tietoja, että teidän maassanne on samanlainen valtakriisi kuin oli Venäjälläkin Lokakuun vallankumouksen aattona. Meille on tullut tietoja, että teitä myöskin pelotellaan nälällä, sabotaashilla jne. Sallikaa Venäjän vallankumouksellisuuden käytännössä saadun kokemuksen perusteella lausua teille, että kaikki nämä vaarat, vaikka ne olisivat realisetkin, eivät suinkaan ole voittamattomia. Ne, nämä vaarat, voidaan voittaa, jos toimitaan päättävästi ja horjumatta. Sodan ja rappion, lännessä syttymässä olevan vallankumouksellisuuden ja Venäjän työläisvallankumouksen kasvavien voittojen ilmapiirissä ei ole sellaisia vaaroja ja vaikeuksia, jotka voisivat kestää teidän rynnäkönnne. Tällaisessa ilmapiirissä voi kestää ja voittaa vain yksi valta, sosialistinen valta! Tällaisessa ilmapiirissä kelpaa vain yksi taktiikka, Dantonin taktiikka: rohkeutta, rohkeutta ja vielä kerran rohkeutta!

Ja jos te tarvitsette meidän apuamme, me annamme sitä teille, veljellisesti ojentaen teille kätemme.

Tästä voitte olla varmat.

SIELLÄ, MISSÄ STALIN OLI KARKOITETTUNA

Painajaista oli elämä entisessä tsaarin Siperiassa, mm. sen korpiseudulla — Udan kylässä.

Eräänä joulukuun pakkaspäivänä v. 1903 Udaan tuli jalkaisin J. V. Stalin. Hän oli karkoitettu. Hän asettui kylän laidassa olevaan mökkiin.

Siitä on kulunut 36 vuotta. Lenin-Stalinin puolueen johdolla Neuvostomaa on suuresti muuttunut. Nyt Uda on iso kylä, missä ei ole kirkkoa eikä kapakkaa, vaan sen sijaan radio, puhelin, 7-luokkainen koulu, klubi, museo, sairaala. Siellä on traktoreja, autoja ja monenlaisia maatalouskoneita.

Kylään perustettu kollektiivitalous on voimistunut, sen jäsenistä on tullut varakkaita. Kollektiivitalous käsittää 70 jäsentaloutta, joiden hallussa on 3.700 hehtaaria maata. Tämän maahan on valtio luovuttanut kollektiivitaloudelle maksut- ta ikuisiksi ajoiksi.

Alakeskikoulussa on 10 opettajaa, 325 oppilasta. Oppilaat muistavat hyvin Stalinin v. 1934 heille, koulun oppilaille, antaman kehoituksen. Stalin kirjoitti: "Toivon, että menestyksellisesti päättätte opintonne ja tulette tarmokkaiksi, tietoisiksi työntekijöiksi, jollaisia meidän maamme tarvitsee".

Monet niistä, joille kirje oli osoitettu, eivät enää ole kylässä. He opiskelevat korkeakouluissa, jotkut ovat opettajia, lääkäreitä, agornoomeja.

Udan työtätekevät viettävät juhlallisesti suuren Stalinin 60-vuotispäivää. Kylän kaduilla on tunnuslauseita, joihin on kirjoitettu työtätekevien rakkautta uhkuvia sanoja omalle Stalinille.

Unohtumaton kohta

Lopultakin viimeinen este. Pysähdytän tulistuneen hevosen ja hyppään maahan. Eteeni nousee kuin maan sisältä työläisasutuksemme lehdien toimittaja.

— Ilmainen uutinen, — sano- noo hän hymyillen, — pian matkustat Moskovaan. Krem- lissä kokoontuu pääliik- kunnan vaimojen neuvottelu- kokous.

Ja lopulta olen Kremlissä. Suurenmoiselta kukkatarhal- ta näytti minusta Kremlin suuren palatsin sali. Valkoi- sia, punaisia, vaaleansinisiä leninkejä, koreita kansallis- lempukuja, vilkkaita, iloisia tyt- töjen kasvoja. Kolme tuhatta edustajaa ja kutsuvierasta odottaa jännityksellä kokouk- sen alkamista, tuhannet sil-

mät ovat tähdätyt sinne, mistä niin pidetyn Stalinin pitäisi ilmaantua.

Minusta on aina tuntunut, että kaikki suurmiehet käy- täytyvät erikoisesti. Nyt näin Josef Vissarionovitš Stalin — yksinkertaisen, vaatimattoman ihmisen hy- myilevänä, teräväkatseisena.

En ole herkkä vuodatta- maan kyneleitä, mutta tällä kertaa en voinut pidättäytyä. Salissa tapahtui jotakin ta- vatonta. Edustajat tervehti- vät häntä tulisesti ja riemun valtaamina. Tähän terveh- dykseen he sisällyttivät koko sielunsa, neuvostonaisen in- sielunsa, suuren rakkautensa johtajaansa kohtaan.

Minut valittiin puhemie- histöön. Sattui niin, että pu-

hemiehissä joutuin istu- maan marsalkka Vorosilovin rinnalle.

— Mistä te olette? — kysyi minulta marsalkka.

— Kaukoidan Erikoisar- meljasta... Hetagurova, — vastasin minä.

— Tunnen teidät. Oletteko te se nuorisoliittolaistytö, joka matkusti sinne v. 1932?

Toveri Vorosilov esitti minut Josef Vissarionovit- shille. Toveri Stalin puristi lujasti kättäni. Tämä oli mi- nulle suurin palkinto. Saa- tuun tietää, että olen tullut neuvottelukokoukseen nel- jättöisen pikkutyttöni kanssa alkoi toveri Stalin kysellä lapsen terveydentilasta ja si- lla, miten lapsi kesti matkan rasitukset. Toveri Stalinin jokaisessa kysymyksessä, jo- kaisessa hänen sanassaan tuntui isällinen huolenpito

minusta, kaukaisen aarnio- metsän tuntemattomasta nuor- isoliittolaisesta ja minun pie- nokaisestani. Tämä suuri ih- minen puheli kanssani kuin omainen ja läheinen henkilö. Mihin oli kadonnut hämment- nykseni? Kevyesti ja vapaasti kerroin elämästäni, kau- kaisesta työläisasutuksestani, lapsestani. Sellainen on aika- kautemme suurimman ihmi- sen taito suhtautua ihmisiin, ymmärtää heitä ensikatselta ja tunkeutua ihmisten si- simpään.

Tämä päivä, jolloin ensi kerran kohtasin toveri Stali- nin, oli onnellisin päivä elä- mässäni. Se jää ainiaaksi mieleeni. Kerron siitä usein pikkutyttöni.

V. S. HETAGUROVA
(kunniamerkillä palkittu
nuorisoliittolainen)

VALLANKUMOUKSELLISEN TAISTELUN KOULU

Maaliskuussa v. 1901 J. V. Stalin siirtyi maanalaaisuuteen. Taistellen kuudentoista vuoden ajan itsevaltiutta vastaan joutui Stalin tuon tuostakin vangituksi ja karkoitukseen. Kaiken kaikkiaan yhdeksän vuotta hän istui tsaarivallan vankiloissa ja maanpaossa: Batumista hänet vietiin Itä-Siperiaan, Bakusta pohjoiseen, vanhaan Solvytshegorskin kaupunkiin, Pietarista Vologdaan, Narymin aluepiiriin, Turuhanskin aluepiiriin Kureikan kylään.

I. KIRJEENVAIHTO LENININ KANSSA

Ollessaan tsaarivallan karkotusalueilla Itä-Siperiassa, eroitettuna proletaarisista keskuksista, ystävästään ja taistelutovereistaan, Josef Vissarionovitsh Stalin seurasi koko ajan puolue-elämää ja teki kaiken mahdollisen päästäkseen yhteyteen Leninin ja vallankumouksellisten sosialidemokraattien kanssa. Jo vankilassa ollessaan Stalin sai tietää puolueen toisesta edustajakokouksesta sekä Leninin päätävästä esiintymisestä siellä. J. V. Stalin muistelee Leniniltä vuoden 1903 lopussa karkotuspaikalleen saamaansa kirjettä:

"Leninin lähettämä kirje oli verrattain lyhyt, mutta siinä arvosteltiin päättävästi, rohkeasti puolueemme käytännöllistä toimintaa ja siinä oli selvä ja lyhyt esitys puolueen toimintasuunnitelmista lähiaikoina".

Jonkun ajan kuluttua, tammikuun 5 p:nä vuonna 1904, Stalinin onnistui paeta. Näytti siltä, kuin jokainen pakomatka karkotusalueelta olisi ollut yhteydessä puolueen tärkeimpien tehtävien ratkaisun kanssa. Niinpä joulukuussa vuonna 1910 mainitessaan kirjeessään V. I. Leninille Solvytshegorskin karkotusajan loppumisesta, kirjoitti Stalin:

"On vielä jäljellä kuusi kuukautta. Karkotusajan lopputtua olen kokonaan käytettävissäni. Jos työntekijöistä on todellakin kova pula, voin lähteä täältä aivan heti".

Tämä Leninille tarkoitettu kirje kaapattiin.

Toveri Stalin korosti kirjeessään Venäjälle perustettavan puoluekeskuksen tärkeyttä:

"Pääasia on työn järjestäminen Venäjällä. Puolueemme historia osoittaa, että erimielisyyksiä ei ratkaista puhelemalla, vaan etupäässä työn kulussa, periaatteiden soveltamisessa. Siksi nykyhetken tärkein tehtävä onkin toiminnan järjestäminen Venäjällä ankaran periaatteen mukaan... Minun mielestäni lähin tehtävämme, joka ei siedä lykkäystä, on keskuksien (Venäjällä olevan) järjestäminen, joka yhdistäisi maanalaisen, puoliksi maanalaisen ja julkisen toiminnan ensialuksi tärkeim-

missä keskuksissa (Pietari, Moskova, Ural, Etelä)". Puolue toiminta Venäjällä kaipasi kipeästi toveri Stalinin läsnäoloa. Kesällä vuonna 1911 hän lähti Vologdaan "lähikulkutodistuksella". Vologdasta hänen onnistui paeta Pietariin.

Ulkomailla äskettäin palannut Sergo Ordzhonikidze toi Stalinille Leniniltä tärkeitä tehtäviä. Leninin ohjeiden mukaan ryhtyi Stalin johtamaan Prajin puoluekonferenssin valmistelua.

Toveri Stalin kävi Bakussa ja Tiflisissä järjestämässä taistelua Yleisvenäläisen konferenssin koollekutsumiseksi. Tiflisin bolshevikit julkaisivat Stalinin kirjoittaman julistuksen, joka selvästi luonnehti vallankumouksellisen liikkeen nousua sekä asetti tehtäväksi vallankumouksellisen työväenpuolueen jälleperustamisen ja opportunististen likvidaattoriryhmien murskaamisen.

Syyskuussa vuonna 1911 J. V. Stalin vangittiin eikä hän sen takia voinut osallistua Prajin puoluekokoukseen. Puoluekokous valitsi hänet Keskuskomiteaan. Puoluekokouksessa perustettiin vallankumouksellisen toiminnan keskus Venäjälle (Keskuskomitean Venäjällä oleva toimikunta), jonka johtoon tuli Stalin.

Leninin aloitteesta Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Keskuskomitea lähetti helmikuussa vuonna 1912 Sergo Ordzhonikidzen Vologodskin läänin, mihin Stalin silloin oli karkoitettu. Toveri Stalin pakeni Vologodskista ja tuli yhdessä Sergo Ordzhonikidzen kanssa Taka-Kaukasiaan, ryhtyen järjestämään ja johtamaan Taka-Kaukasian bolshevikien toimintaa Prajin puoluekokouksen päätösten toteuttamiseksi. Sittemmin hän palasi Pietariin johtamaan välittömästi Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Keskuskomitean Venäjällä olevan toimikunnan työtä.

Tsaarin ohranat etsivät erittäin ahkerasti Stalinia. Huhtikuussa vuonna 1912 Stalin vangittiin, minkä jälkeen, alkukesällä, hänet karkoitettiin Narymin alueelle. Taas seurasi pako. Vuoden loppupuolella Stalin pääsi salaa rajan yli ja matkusti V. I. Leninin luo Krakoviin, neuvottelukokoukseen. Leniniä ja Stalinia sitoivat toisiinsa vallankumouksellisen toiminnan lujat siteet. Kun Stalin palasi Venäjälle eikä Lenin saanut hänestä mitään tietoa, kysyi hän maaliskuun 8 p:nä vuonna 1913 Krakovista lähettämässään kirjeessä levottomana: "Miksei ole tietoja Vasilista? Mitä hänelle on tapahtunut? Olemme levottomia". Kirjeenvaihdossa käytettiin salaisia puoluenimityksiä, "Vasilij" tarkoitti Stalinia.

Asettaessaan tehtäväksi puolueen paikallisjärjestöjen ja johtavien keskuselinten

lujittamisen Venäjällä, V. I. Lenin kehoitti järjestämään J. V. Stalinin ja J. M. Sverdlovin pakomatkan Turuhtanin karkotuspaikalta.

Tästä saivat tsaarin ohranat tietää. Toukokuun alussa v. 1914 poliisihallinto tiedotti Jenisein santarmihallinnolle, että "ulkomailla oleva Leninin johtama Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Keskus on päättänyt kutsua koolle puoluekokouksen, jonka pitäisi kokoontua samanaikaisesti sosialistien kansainvälisen kongressin kanssa". Edelleen mainittiin, että parhaillaan järjestetään Josef Dzhugashviliin, Jakov Sverdlovin ja Suren Spandarianin pakomatkaa karkotusalueelta. Lopuksi poliisihallinto kehoitti "ryhtymään toimenpiteisiin mainittujen henkilöiden pakomatkan ehkäisemiseksi".

Vielä kolme kuukautta aikaisemmin ohrana lähetti seuraavansisältoisen varoituksen: "Viimevuotisessa sähkösanomassa N:o 1535 mainituille Jakov Sverdloville, Josef Dzhugashvillille on aikaisemmin lähetettyjen sadan ruplan lisäksi lähetetty lammikuun 28:nä vielä viisikymmentä pakomatkan järjestämistä varten piste Ryhtykää toimenpiteisiin pakomatkan ehkäisemiseksi".

Rahalahetys V. I. Leninin toimesta Josef Dzhugashviliin nimelle tuli Turuhtanin postiosastoon helmikuun 8 p:nä v. 1914. Vasta kymmenen päivän kuluttua sai Stalin tiedon näiden viidenkymmenen ruplan lähetyksestä. Näiden rahojen lunastamiseksi postitoimistosta tarvittiin vielä "valtakirja" Turuhtanin poliisipäällikölle. Pakomatkaa varten tarkoitettua rahalahetykset joutuivat poliisin erikoisvalvonnan alaisiksi.

II. PROLETAARINEN JÄRJESTYNEISYYS

Poliisi joutui monasti toteamaan voimattomuutensa työläisten vallankumouksellisen järjestyneisyyden edessä. Poliisihallinnon päällikön kirjelmässä maaliskuun 12 päivästä v. 1902 sanottiin, että "Tiflisissä nähtävästi toimii täydellinen ja hyvin salattu järjestö, jota paikallisilla etsijävoimilla ei saada selville. Satunnaiset ja yleensä tuloksettomat kotitarkastukset ja vangitsemiset eivät johda jäljille ja liike vain kasvaa nopeasti".

Samaa toistettiin santarmien selostuksissa. Nuo samat "paikalliset etsivät voimat", joista mainittiin poliisihallinnon kirjelmässä, selostavat:

"...Tiedotan, — sanotaan eräissä tiedoituksessa, — että Josef Dzhugashvili maaliskuussa 1901 oli työssä Tiflisin tähtitornissa. Sosialidemokraattisesta toiminnasta epäiltynä hänen luonaan teh-

*) Stalinin alkuperäinen nimi. (Toim. huom.)

ty kotitarkastus ja valvonta eivät johtaneet minkäänlaisiin tuloksiin".

Toveri Stalin noudatti ankaraa konspiraatiota, erikoisesti jouduttuaan kotitarkastuksen jälkeen maanalaiseksi. Jo ennen tätäkin santarmihallinto huomautti kirjelmässään, että "sosialidemokraatti Dzhugashvili... toimii erittäin varovasti".

Kun stolypinilaisen taantumuksen vuosina alkoi mustasotnialaisten hyökkäys proletariaatin poliittisia ja taloudellisia järjestöjä vastaan, nousi vallankumouksellisen sosialidemokratian eteen kysymys itsepuolustuksen järjestämisestä. Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Bakun komitean tiedoituksessa vuodelta 1908 toveri Stalin paljasti vastavallankumoukselliset mustat voimat, jotka uhkasivat työväenluokan parhaita edustajia.

Itsepuolustuksen viipymättömän järjestämisen välttämättömyys yhdisti työväenluokan johtavat voimat entistä lujemmin, ja tämä loi takaisin mustan taantumuksen hyökkäykset.

III. MITEN TYÖLÄISET SUOJELIVAT PUOLUEEN ESIKUNTAA

Kaukasiassa ilmestynyt maanalainen lehti "Brdzola" varoitti työläisiä, että tsaarihallitus "on yhä lujittanut Tiflisin ja Bakun poliisilaitoksia ja täyttänyt nämä kaupungit urkkijoilla".

Urkkijoidensa kautta sai ohrana tietää, että "Dzhugashvili on syksyllä v. 1901 valittu Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen Tiflisin komiteaan", että Tampereella oli Venäjän Sosialidemokraattisen Työväenpuolueen puoluekonferenssi.

Poliisi, joka tiedotti Tampereen konferenssista ja sen osanottajista, sai tiedot provokaattorilta, tai kuten hän kirjoitti, — "eräältä salaiselta työntekijältä, joka itse osallistui mainittuun konferenssiin".

Lenin ja Stalin varoittivat monasti vaarasta, jonka aiheuttivat puolueeseen tunkeutuvat petturit. Teoksessaan "Vasemmistolaisuus lastentautina kommunismissa" V. I. Lenin kirjoittaa, että "julkisen ja maanalaisen toiminnan nopea vaihtuminen, jonka aiheuttaa välttämättömyys erittäin hyvin "katkeä", erittäin hyvin konspiroida juuri pääesikunta, johtajat, on meillä johtanut erittäin vaarallisiin ilmiöihin. Kaikkein pahinta on se, että v. 1912 bolshevikien keskuskomiteaan pääsi provokaattori Malinovskij. Hän aiheutti monien kymmenien parhaimpien ja uhrautuvaimpien tovereiden palamisen, saaden aikaan heidän karkoituksensa ja lähentäen monien loppua. Jos hän ei saanut suurempaa pahaa aikaan, niin johtuu se siitä,

että olimme oikein sitoutuneita toisiinsa julkisen ja maanalaisen työn".

Lokakuussa v. 1912 Pietarissa, Narvan tsaaritalon puolueneuvottelun aikana Stalin, joka näihin aikoihin oli maanalaisena, tunnetun Pietarin työläisten evästyksen työväen edustajalle. "Me laadimme sen julkista lehdistöä varten..." kirjoitti Stalin kirjessään "Sosialidemokraattien" toimitukseen. Näin bolshevikien puolue maanalaisena toimien käytti hyväkseen julkisia mahdolluuksia.

Sverdlovin vangitsemisen jälkeen v. 1913 poliisi otti teli tilaisuutta vangitukseksi J. V. Dzhugashviliin. Tällöin tilaisuus tarjoutui poliisille, jolle asiasta tiedot provokaattori, kun sanomalehti "Pravdan" raastettiin kartuttamiseksi järjestetyn konsertti Kalashnikovin pörsissä.

"Tällaisiin konsertteihin" kirjoitti A. Badajev, — saapui tavallisesti runsaasti meille myönteisiä sivustaneistoa ja työläisiä. Näin tulivat myöskin julkisissa olevat puoluejohtajat, lämpä maanalaisetkin työntekijät, jotka yleisön hälinäsaattoivat tavata ja keskustella kenen kanssa tarvitsivat.

Stalin päätti mennä Kalashnikovin pörssiin. Malinovskij tiesi tästä ja ilmoitti asiasta poliisihallinnolle. Näimme, miten ohrana samana iltana vangitsi Stalinin.

Poliisi vainosi Stalinia tietyntyyliä. Hänet pelasti vanha rautainen tahto, rauhallisuus ja suuri kokemus maanalaissessa työssä. Työläiset tulivat avuksi suojelemaan johtajaansa ja opettajansa. Tästä kertoo vanha, kunnioitettavalla palkittu työntekijä Sergo Kapanadze seuraavasti:

"Minä vein Tsipitskan kaivoksen työläisille leipää. Joku kulki jälessäni. Käynin. Se oli toveri Koba. (Koba on Stalinin maanalaisen nimi. Toim. huom.)

— Minne menet? — kysyi hän.

Sanoin, että vien työläisille leipää.

Silloin Koba sanoi:

— Minua jahtaa ohrana Anna minuun kantaa leipäsäkkiä.

Todellakin, aivan koltamutkan takaa ilmestyivät ohranat. Pysähdyttivät minut, kyselivät, kuka olen. Vastaukseni eivät tyydyttäneet heitä.

— Kuka tuolla edellä siinä kantaa? — jatkoivat ohranat kyselyä.

— Se on kaivoksen työläinen. Vie leipää kaivoksi-

Rauhallinen vastaus hälvensi yksinkertaisten ohranain epäilykset. Ohranat tähyilivät aikansa ympäröivää, panivat tupakaksi ja kääntyivät takaisin. Me jatkoimme matkaamme vuororinnettä ylös, kaivokselle.

(Jatkuu).

SUUREN NEUVOSTOMAHAN KANSAT ASTUVAT VARMOIN ASKELIN ETEENPÄIN STALININ VIITOITTAMAA ONNEN TIETÄ

NEUVOSTOLIITON VIISIVUOTISSUUNNITELMAT

Stalin on Neuvostoliiton viisivuotissuunnitelmien alkuunpanija. Hänen välittömällä johdolla ja osanotollaan laadittu nämä suuret kansantalouden kehittämissuunnitelmat. Siksi Neuvostoliiton viisivuotissuunnitelmia stalinilaisiksi viisivuotissuunnitelmiksi Stalin johti niiden toteuttamiseksi käytännössä, yleisten suuntaviivojen antamisesta aina taloudellisten suunnitelmien toteuttamisen yksityistekoihin saakka.

10 vuotta on kulunut siitä kun puoluekokouksessa hyväksyttiin ensimmäinen viisivuotissuunnitelma. Stalinin määrättyjen mukaan oli tärkeimpänä tehtävänä maan eläminen uuden, nykyajan teknikan raiteille, sen muuttaminen jällelajasta maatalousmaasta imperiaalistista valtiosta riippumattomaksi teollisuusmaaksi sekä maan puolustuskuntoisuuden kohottaminen mahdollisimman korkealle.

Miten rohkeita ja suunnitelmia olivat nämä tehtävät, voimme ymmärtää kun muistamme, että vielä v. 1928 ei Neuvostoliitossa juuri nimekkään tuotettu uudempiä koneita. Traktorien laantolo oli vasta alussa ja autoja tuotettiin vain 500 kappaletta vuodessa.

Tehtävänä oli viidessä vuodessa kulkea se teollisen kehityksen tie, mikä rikkaimminkin kapitalistisissa maissa vaati vuosikymmeniä. Neuvostoliiton oli toteutett-

va nämä suunnitelmat omilla sisäisillä varoillaan.

Neuvostoliiton viholliset nostivat hirveän melun. He väkkuuttivat, ettei tätä suunnitelmaa voida toteuttaa 50, ei edes 100 vuodessakaan. Jotkut Neuvostoliiton ystävästäkin epäilivät. Mutta Stalinin johdolla täytettiin viisivuotissuunnitelma neljässä vuodessa ja kolmessa kuukaudessa. Kautta maan oli käynnissä suurenmoisten rakennustyö, kaikille kohosivat uudet tehtaat ja tuotantolaitokset. Miljoonaiset kansanjoukot ennennäkemättömällä innolla työskentelivät maan teollistuttamiseksi.

Kun ensimmäinen viisivuotissuunnitelma oli täytetty ennen määräaika, laadittiin v. 1932 toinen viisivuotissuunnitelma. Tämän viisivuotissuunnitelman suureksi historialliseksi tehtäväksi tuli riistajainesten lopullinen hävittäminen ja niiden syiden poistaminen, jotka aiheuttivat ihmisten jakautumista riistajiin ja riistettäviin. Teollisuuden alalla asetettiin tehtäväksi nostaa tuotanto enemmän kuin kaksinkertaiseksi entisestään.

Kansanvihollisten vastustuksesta ja tuhoisista huolimatta tuli toinenkin viisivuotissuunnitelma täytettyä neljässä vuodessa. Tämän suunnitelman toteuttamisen aikana syntyi kansan keskuudessa työntuottavuuden kohottamiseksi stahanolainen liike.

Näiden kahden viisivuotissuunnitelman toteuttaminen

on muuttanut kokonaan maan. Entisen tsaarin aikaisen jällelajaa Venäjän tilalle, missä tehtaita oli vain muutamissa kaupungeissa, on nyt noussut uusi Neuvostoliitto, jossa kaikkialla on suuria jättiläistehtaita. Niiden 500 auton asemasta, jotka tuotettiin v. 1928, tuottavat Neuvostoliiton autotehtaat nyt satoja autoja päivässä. Neuvostoliitto on vapautunut täydellisesti riippuvaisuudesta ulkomaista ja voi tuottaa omilla tehtaissaan mitä koneita tahansa. Tämä puolestaan on tehnyt mahdolliseksi varustaa Punaisen Armeijan ensiluokkaisilla puolustusvälineillä.

Nyt täyttävät Neuvostoliiton työtehtävät jo kolmatta viisivuotissuunnitelmaa. He työskentelevät maansa muuttamiseksi maailman rikkaimmaksi maaksi. Neuvostoliiton kansat ovat stalinilaisten viisivuotissuunnitelmien aikana kohottaneet elintasonsa ja kulttuurinsa ennennäkemättömän korkealle. He ovat väkkuuttaneet siitä, että lähivuosien aikana he suuren johtajansa Stalinin johtamina saavuttavat vieläkin suurempia voittoja ja heidän onnellinen ja iloinen elämänsä tulee vieläkin ehommaksi.

Kun kapitalistinen maailma on toisen imperiaalistisen sodan kouristuksissa, Neuvostoliiton kansat astuvat varmoin askelin eteenpäin suuren johtajansa Stalinin viitoittamaa onnen tietä.

STALIN ON TEHNYT ELÄMÄMME ONNELLISEKSI

Siperialaisen talonpoika kertoo

Vv. 1913—1916 oli Stalin karkoitettuna Siperiassa. Toimittus julkaisee otteita paikkakunnan talonpojan Saltykovin muistelmista tältä ajalta.

Kureikan kylässä levisi huhu: "Tuotiin karkoitettu". Paikkakunnallamme oli siihen aikaan paljon karkoitettuja. Saimme juuri tiedon, että tämä karkoitettu on J. M. Sverdlovin ystävä, suurin päämies karkoitettujen piirissä. Saapui aamunkotossa hevoskyydillä. Oli kiireä pakkanen, noin 65 astetta, mutta hän oli puettu vain kevyihin vaatteisiin, saapas-pahaset jaloissa, musta lierihattu päässä ja yllään kullunut takki. Hampansa kalisivat, mutta hän oli reipas ja nauraheli.

Me kaikki kunnioitimme häntä. Nimitimme Josi Vissarionovitshiksi. Miten lempeä ja ystävällinen hän olikaan lapsille! Joskus hän nosti pienokaisen selkäänsä ja konttasi...

Hän luki paljon ja usein kirjoitteli. Kasaantui koko-

nainen pakka kirjoitettuja lehtiä, jotka hän sitten poltti.

Erään kerran Stalin oli laatinut asipisen ja aikoi opettaa meidät lukemaan. Minä ja ystäväni ophimme jonkun verran tavaamaan, mutta lyhyen se loppui. Meidänlaistemme talonpoikain ei sallittu oppia. Asiaa sai tietää päällysmies ja kielsi opettamasta, uhkailen lähettää Stalinin kauemaksi.

Syyskesällä Stalin matkusti pois. Kureikassa tuli ikävä. Joskus kokoontuimme ja lauleskelimme hänen lempilaulujaan.

Paljon, hyvin paljon hän joutui kärsimään. Jos minä kykenisin, niin kirjoittaisin kirjan Stalinista, hänen kärsimyksistään ja taistelustaan. Mutta olen jo vanha ja näköni on huono. Kumminkin tekee mieleni kirjoittaa Josi Vissarionovitshille siitä, miten me nyt elämme. Lämpöisemmäksi ja kirkkaammaksi on käynyt talvikin Pohjolassa. Toivotan hänelle hyvää terveyttä.

JUHLANÄYTTELY

Ukrainan Neuvostotasaval-
lan Tiedekatemian kirjasto-
ssa on avattu Stalinin elä-
mälle ja työlle omistettu suuri
näyttely. Näyttelyyn kootu
historiallinen aineisto kuvaa,
miten Stalin johti yhdessä
Leninin kanssa puo-

lutta ja työväenluokkaa val-
lankumoukseen ja neuvoston
vallan pystyttämiseen. Näyt-
tely esittää myös Stalinin
työtä sosialistisen voittojen
järjestäjänä ja kaikkein
kansanvaltaisimman perustajan
luojana.

Stalin — mainehikkaan Punaisen Armeijan luoja

Proletariaatin nerokkaan johtajan J. V. Stalinin elämä on laulua uuden, onnellisen yhteiskuntamuodon luomiseksi. Yhdessä suuren Leninin kanssa Stalin loi maan työväen puolueen — työväestien puolueen. Yhdessä Leninin kanssa Stalin loi maailman ensimmäisen työtätekevien oman valtion — Neuvostotasaval-
lan. Yhdessä Leninin kanssa Stalin loi työtätekevien tasavallan ja tuen — voittamattoman, mainehikkaan Punaisen Armeijan.

Neuvostomaassa ei ole aita poliittisen tai poliittisen eron alaa, joka ei olisi yhtä Stalinin suuren nimellä. Ikäsi onkin mahdoton täydellisesti kuvata hänen elämäntyötään — siihen kuluu monta kymmeniä vuosia. Kirjoituksessa mainitsemme pari esimerkkiä siitä,

miten Stalin johti Loka-
kuun vallankumouksen jäl-
keen Punaisen Armeijan taiste-
lun monilukuisia Neuvosto-
maan vihollisia vastaan.
Stalin ei ollut sotilashenkilö, mutta väkivoimattain so-
lakysymykset hän ratkaisi
taitavasti, menestyksellisesti.
Missä oli Stalin — siellä oli
voitto. Vallankumouksen vaa-
roisimmille rintamille Lenin
ja puolue lähettivät Stalinin.
Stalin sai nopeasti aikaan
bolševistisen järjestyksen se-
kasortoon joutuneisiin taiste-
lijain riveihin, rohkeiksi ja in-
noitti heitä ja johti joukot
uusien voittoihin.

Kun valkokaartilaiset uh-
kasivat Pietaria, kun vallan-
kumouksen kehto oli joiden-
kin mielestä jo mennyt, ki-
n valkokaartilaiset ja pet-
turit järjestivät kapinan pä-
riessä Pietarin lähellä olevassa
linnoituksessa, lähetti puolue
Stalinin Pietariin. Stalin otti

empimättä käsiinsä sotatoi-
mien johdon, poisti keltovot-
mat "sota-asian tuntijat",
nosti johtoon uusia voimia.
Ei kulunut montakaan päi-
vää, kun tilanne Pietarissa
muuttui. Valkoisten voimat
lyötiin takaisin, kapinat ku-
kistettiin.

Samoin Tsaritsinin rintamilla. Samoin Permissä. Niin
myös eteläisellä rintamalla.
Mielenkiintoisia esimerkke-
jä kertoo Neuvostoliiton mar-
salkka Budjonnyi siitä, miten
Stalinin aloitteesta perusteti-
in mahtava ratsuarmeija,
joka sitten monella rintamal-
la ratkaisi taistelun.

"Puolueen katalan petturin
Trotskin ja hänen häntyrin-
sä vastarinnasta huolimatta —
kirjoittaa marsalkka Budjon-
nyi, — perusti toveri Stalin
ratsuarmeijan. Stalin sanoi,
että vihollinen on lyötävä
itsensä käyttämällä taiste-
lutekeinoilla. Kenraali Deni-
kinillä oli silloin suuria rat-
sujoukkoja.

Ratsuarmeijan puna-armei-
jalaiset ja päällystys olivat
syvästi kintyneet toveri
Stalinin. Kun v. 1920 olin

Puolan rintamalla, kirjoitti
toveri Stalin minulle: "An-
nan teille vanhan vallanku-
moumiehen kunniaasanan, et-
tä huolehtimisen ratsuarmeij-
astanne asetan ensi tilalle".

Toveri Stalin. — kirjoittaa
Budjonnyi edelleen, — kas-
vatti suurella huolella Punai-
sen Armeijan päällikkökun-
taa. Hän oikoi heidän virheil-
tään, neuvoi, edisti hyviä
aloitteita. Isänmaan viholliset
ja petturit hän murskasi ar-
motta."

Kansalaisodan päätyttyä-
kin Stalin piti jatkuvasti hy-
vää huolta Punaisesta Ar-
meijasta.

Neuvostojen II edustaja-
kokouksessa, pari päivää
Leninin kuoleman jälkeen,
Stalin vannoi puolueen ni-
messä valan, jossa m.m. sa-
noi: "Uscasti osoitti Lenin
meille, että Punaisen Armei-
jan luominen ja sen kun-
toisuuden parantaminen on
puolueemme tärkeimpiä teh-
tävää. Vannokaamme, tove-
rit, että me emme säästä voi-
miamme luojittaksemme Pu-
naista Armeijaa ja Pu-
naista Laivastoaamme".

Ja Stalin on täyttänyt kun-
nialla valansa. Stalinin huo-
lenpidon ansiosta on Punai-
sesta Armeijasta kasvanut
maailman mahtavin armeija.
Useammin kuin kerran ovat
Neuvostomaan viholliset saa-
neet tuntea stalinilaisen Pu-
naisen Armeijan musertavan
iskun.

Punainen Armeija löi Ja-
panin rosvolaumat takaisin
Hasanin rannoilla Idässä.

Punainen Armeija vapautti
Läntisen Ukrainan ja Länti-
sen Valkovenäjän työtäteke-
vät verenheimäin ikeestä.

Kunnialla täyttää Punai-
nen Armeija myös tehtä-
väänsä maamme kansanvaltai-
sen hallituksen, Kansanar-
meijan ja koko Suomen kan-
san avustamisessa manner-
heimiläisten valkoroisvojen ja
murhapolttajain laumojen
murskaamiseksi.

Punainen Armeija antaa
Suomen työkansalle vapau-
den.

Kunniä Punaiselle Armei-
jalle!

Kunniä sen perustajalle —
suurelle Stalinille!

V. A.

Suomalaisen työläisen elämänkokeuksia Neuvostoliitosta

Ennen Neuvostoliittoon saapumistani työskentelin Pohjois-Suomessa kirvesmiehenä proomujen rakennustelakalla. Työtä tehdessäni oli pomo aina takanani järjymässä ja jos rohkenin pomolle sanoa jotain vastaan, oli siitä seurauksena lopputili, joka merkitsi työttömäksi joutumista. Minä jouduin työväenjärjestöissä toimimisen johdosta n. s. mustalle listalle ja työtä en saanut.

Tilanteen näin jatkuessa olin pakotettu siirtymään porvariston vainon takia tänne Neuvostoliittoon. Täällä sain turvapaikan ja työtä. Menin rakennustöihin. Työmaalla minulle annettiin työ ja ohjeet sen suorittamiseen. Tämä tapahtui hyvin ystävällisesti, ilman mitään sivuhuomautuksia, kuten siellä Suomessa oli pomojen tapana tehdä. Eikä työn aikana ollut kirkuvaa pomoa selkäni takana.

Muutaman viikon kuluttua sairastuin ankaraan vatsatautiin. Jouduin sairaalaan hoidettavaksi. Tein sairaalassa maatekseni itselleni usein kysymyksen: kuinka maksan sairaala-ym. kulut. Olin Suomessa joutunut sairastamaan ja maksamaan itse kulut, ja toiselta puolen en vielä tuntenut Neuvostoliittoa ja sitä, miten täällä ihmistä kohdellaan. Ja siksi pidinkin suurena ihmeenä kun lääkäri minut kahden kuukauden kuluttua sairaalasta pois laskiessaan selitti, että sairaalakuluja ei tarvitse maksaa, sillä Neuvostoliitossa hoidetaan sairaalassa valtion laskuun. Mutta kun hän antoi samalla minulle sairastustan ja sanoi, että vasta täsmälleen kolmen viikon kuluttua saan palata työhön, heräsi minussa jälleen epäilevä ajatus: niin pitkää aikaa en millään voi tulla toimeen. Lääkäri selitti kuitenkin, että toimeentuloni turvataan. Minulle toimitettiin lääkärin ohjeiden mukaan ruoka kotiin koko sairausaikani. Sairaslomani päätyttyä tarkasti minut jälleen lääkäri antaen luvan mennä työhön. Hän kirjoitti sairaalastaani jotain, mitä en osannut kieltä taitamattomana lukea, ja lausui: työpaikkaanne mentyanne esittäte tämän ja saatte palkanne.

En uskonut omia korviani. Olin varma, että sairaalan tulkki oli kääntänyt minulle lääkärin sanat väärin, tai että jokin väärinkäsitys oli tapahtunut. Mutta lopulta minun täytyi se uskoa. Työpaikallani maksettiin, sairastustani esitettyäni, täysi palkka koko sairausajaltani. Ja voitte uskoa, että hämmästykseni oli suuri. Tällaista en osannut kuvitellakaan.

(Kirje Petroskoista)

Työttömyys, joka on kapitalistisessa maailmassa työläisten suurena kirouksena, on Neuvostoliitossa tuntematonta. Päinvastoin, kaikissa työlaitoksissa on työvoimasta suuri puute. Tätä puutetta ovat työläiset ryhtyneet korjaamaan. Työläiset tekevät tarmokkaasti työtä laitoksensa vuosittehtävien täyttämiseksi. Sosialistinen kilpailu ja sen korkein muoto stahanovilainen liike, joita ei tunneta kapitalistisessa maailmassa, ovat työläisillä niitä voimavivutusimia, joita hyväksien käyttäen parhaiten saadaan voitto.

Kysyttäne: mitä merkitsee sosialistinen kilpailu ja stahanovilainen liike? Se merkitsee sitä, että työläiset kilpailevat keskenään nopeimmasta ja parhaimmasta työn suorituksista, ja sitä miten parhaiten voidaan työrationalisoida ja saada työn tuottavuus kohoamaan, räsittämättä työläistä. Tämä työtehon kohoaminen antaa mahdollisuuden jatkuvalla työväen palkkojen nostamiselle.

Minäkin olen stahanovilainen ja yritän saada mahdollisimman hyvät tulokset Neuvostoliiton hyväksi suorittamassani työssä. Suomessa ollessani en olisi voinut koskaan uskoa, että minun kirjeelläni voi tehdä niin paljon kuin nyt sillä teen. Työssäni olen koettanut sovittaa kaikki liikkeenä niin,

että ne auttaisivat työtäni ja helpottaisivat sitä. Työpaikallani ei ole mitään liikaa, joka häiritsisi minua. Illalla, kun olen lopettanut varsinaisen työni, valmistan kaiken seuraavaa aamua varten valmiiksi ja jos tiedän jotain tarvitsevani, teen niistä tilauksen varastonhoitajalle, joka varustaa ne minulle aamuksi.

Joka kesä saan täydellä palkalla kahden viikon kesäloman. Olen useamman kerran viettänyt loma-aikani lepokodissa, johon minut ammattiliittojärjestöni on lähettänyt. Lepokodissa on kaikki maksutonta. Lepokodissa on kaikki ajanvietevalineet, urheiluvälineistä, soutuveneistä, pallopeleistä aina shakki- ja tammilautaan saakka. Lepokodeissa on myöskin tapana järjestää yhteisiä retkiä ja matkoja ulos luontoon, historiallisiin laitoksiin, tehtaisiin, valituslaitoksiin y. m., sanalla sanoen lepokodissa saa levätä iloisesti, ilman mitään huoli. Sieltä palaa mieli iloisena työhönsä.

Kun kaikilla Neuvostoliiton työläisillä ja muilla työtätekevillä on varmuus huomista päivästä, kun he tuntevat olevansa maansa todellisia isäntiä, ei ole kumma, jos he rakastavat maataan. Kun kaikki tämä on saavutettu Neuvostoliiton kansojen johtajan Stalinin ohjauksella, on selvää, että jokainen Neuvostoliiton työtätekevä on ylpeä omasta nerokkaasta johtajastaan.

K. Koivunen.

NEUVOSTOLIITON TYÖTÄTEKEVILLÄ ON MAAILMAN KANSAN-VALTAISIN PERUSTUSLAKI

Joulukuun 5 p:nä v. 1936

Neuvostojen VIII ylimääräisessä edustajakokouksessa hyväksyttiin Neuvostoliiton uusi perustuslaki. Tämän perustuslain Neuvostoliiton kansa nimitti stalinilaiseksi perustuslaiksi, koska sen jokainen sana puhui niistä voitoista, jotka oli saavutettu Neuvostoliiton suuren johtajan Stalinin johdolla.

Sellaista perustuslakia, joka turvaisi kaikille kansalaisille oikeuden työhön, lepoon ja sivistykseen, ei ole vielä missään maassa ollut. Tämä perustuslaki on kansanvaltaisin perustuslaki maailmassa. Rinnan taloudellisten oikeuksien kanssa turvaa se kaikille maan kansalaisille myöskin rajoittamattomat poliittiset oikeudet. Kaikki Neuvostoliiton kansalaiset ovat taloudellisessa, valtiollisessa, kulttuurisessa ja poliittisessa elämässä täysin tasa-arvoisia. Stalinilaisen perustuslain mukaan maan kaikilla kansalaisilla, "jotka ovat täyttäneet 18 vuotta, rotuun ja kansallisuuteen, uskontunnustukseen, sivistystasoon, asuinpaikan vakinaisuuteen, yhteiskunnalliseen syntyperään, omaisuusasemaan ja aikaisempaan toimintaan katsomatta, on oikeus osallistua edustajain vaaleihin ja tulla valituksi..." Tätä suurta valtiollista oikeuttansa ovat Neuvostoliiton kansalaiset jo käyttäneet Neuvostoliiton Korkeinta Neuvostoa ja Liittotasavaltojen Korkeimpia Neuvostoja valitessaan. Vaalit muodostuivat suureksi kansan juhlaiksi, jolloin 90 miljoonaa valitsijaa yksimielisesti äänesti asettamiaan ehdokkaita, joiden ensimmäi-

senä oli suuri kansojen johtaja Stalin.

Stalinilainen perustuslaki on antanut koko kansalle mahdollisuuden osallistua valtion johtoon. Se on saatanut kymmenet miljoonat työläiset ja talonpojat aktiivisesti käsittelemään valtiollisia kysymyksiä. Kun Neuvostoliitossa suoritettiin Korkeimman Neuvoston vaalit, esitti kansa itse tuhanissa työläisten, talonpoikain ja palveluskuntalaisten kokouksissa parhaimmat edustajansa ehdokkaiksi maan korkeimpaan hallintaelimeen, Neuvostokansa asettaa ohjeiksi edustajilleen, että heidän tulee kaikessa toiminnassaan olla sellaisia työtätekevän kansan toimihenkilöitä, kuin oli Lenin. Heidän täytyy olla rehellisiä ja rakastaa omaa kansaansa, asettaa kansan edut kaikkea muuta ylemmäksi. Näissä vaaleissa ilmeni Neuvostoliiton kansojen luottamus suureen johtajaansa Stalinin. Hänen nimeensä liittyvät kaikki saavutukset ja voitot onnellisen elämän rakentamisessa. Siksi esittävätkin Neuvostoliiton työtätekevät kaikkialla ensimmäiseksi ehdokkaakseen Stalinin.

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston vaalien aikana v. 1937 joulukuussa oli Stalin asetettu ensimmäiseksi ehdokkaaksi kaikissa vaalipiireissä. Stalin antoi suostumuksensa asettua ehdokkaaksi Moskovan kaupungin vaalipiirissä N:o 1. Joulukuun 11 p:nä Stalin piti puheen valitsijoiden kokouksessa, missä hän esitti kiitoksensa valitsijoille siitä luottamuksesta, jota he osoittivat hänelle, asettaessaan Korkeimman Neuvoston jäsen ehdokkaaksi. Stalin puhui silloin: "Minä tiedän, mitä merkitsee luottamus. Se velvoitus luonnollisesti langettaa minulle uudet lisävelvollisuudet ja niin ollen uuden lisävastuun. Mitäpä siitä, meillä, bolshevikeillä, ei ole tapana kieltäytyä vastuunalaisuudesta. Minä otan sen mielihyvin vastaan. Omasta puolestani tahtoisin vakuuttaa teille, toverit, että te voitte pelkäämättä luottaa toveri Stalinin... Voitte luottaa siihen, että toveri Stalin kykenee täyttämään velvollisuutensa kansan edessä... työläisten edessä... talonpoikain edessä, sivistyneistön edessä..."

Koko Neuvostoliiton 183 miljoonainen kansa luottaa Stalinin suureen johtajaansa, Stalinin, luottaa kuten omaan isäänsä, sillä jokainen tuntee joka päivä sen huolenpidon, jolla Stalin suhtautuu kaikkiin työtätekevään. Jokainen sana uhkaa Stalinilaisessa perustuslaissa huolenpitoa työtätekevistä.

(Loppu 7 siv.)

STALIN JA LENTÄJÄT

Stalin on Neuvostomaan uljaiden lentäjien hyvä ystävä ja isä. Maan lentovoimien kasvu on kiinteästi yhdistynyt Stalinin nimeen.

Neuvostoliiton sankari V. K. KOKKINAKI laajemmassa kirjoituksessaan J. V. Stalinista kirjoittaa mm. seuraavaa:

"V. 1938 valmistauduimme toveri Brjandinskin kanssa lentoretkelle Kauko-Itään. Muistan miten kärsimättömästi odotimme Moskovasta lupaa. Viimeinkin, kesäkuun 15 päivän yöllä kello yksi soi asuntoni puhelin. Otin kuulotorven, vastasin:

— Kuuntelen.

— Puhuu Stalin. Hyvää päivää!

Tunsin hyvin tuon äänen. Minulla on ollut onni useamman kerran tavata toveri Stalinia, olla läsnä neuvotte- luissa, joihin hänkin osallistui. Tuo ääni jäi mieleeni ikuisesti, se rohkaisee kaik-

kia lentäjiä vaikeina hetkinä. Tuona yönä käsitin heti, että kysymys lennostamme nähtävästi on ratkaistu.

— Mitenkä on terveyttenne laita, toveri Kokkinaki? — kysyi Josef Vissarionovitsh.

Sanoin, että tunnen itseni reippaaksi ja täysin valmiiksi mihin lentomatkkaan hyvänsä.

— Oletteko levänneet tänä vuonna? — kysyi toveri Stalin.

Vastasin taas, että olen täysin valmis lentoon, odotan vain lupaa.

— Mitenkä sujuu lentokoneen valmistaminen lentokuntoon? — kysyi toveri Stalin.

Lyhyesti, koettaen olla viivyttämättä toveri Stalinia, kerroin hänelle lentokoneen valmisteesta, laitteiden tarkastuksesta, kaikista mahdollisuuksista, lentomatkan kaikista yksityiskohtista. Stalin kyseli yksityiskohtia lento-

reitistä: olisiko se vaikea, onko kaikki yksityiskohtia myöten suunniteltu.

— Tietysti, — vastasin, — olemme kaiken jo suunnitelleet ja harkinneet. Älkää olko levoton, Josef Vissarionovitsh, voitto on meidän.

— Minä en ole huolissani voitoista, — vastasi toveri Stalin, — olen huolissani teistä itsestänne.

Kiitin toveri Stalinia huomaavaisuudesta, suuresta huolenpidosta, kaikesta siitä, mitä hän on hyväksymme tehnyt. Josef Vissarionovitsh toivotti meille menestystä lentomatkan valmisteluissa ja sanoi, että koska hän ei epäile valmistelutöiden pätevyyttä ja huolellisuutta, niin saamme itse päättää matkallemme lähdöstä.

— Kuitenkin, — sanoi lopuksi toveri Stalin, — pistäytykää ennen lentoa luonaani, toivotamme teille onnea matkallemme!"

SUOMEN TYÖTÄTEKEVÄ KANSA!

Työläiset, työläisnaiset, talonpojat!

Suomen armeijan sotilaat!

Suomen kansan pyövelien ja tyrannien, Mannerheimien, Rytien, Tannerien veriset tihutyöt jatkuvat lakkaamatta. Ei siinä kyllin, että he syöksivät Suomen kansan rikolliiseen ja toivottomaan sotaan Suomen suurta naapuria, Neuvostoliittoa vastaan. He ovat alkaneet sodan myös Suomen kansaa vastaan. Rauhallinen väestö ajetaan väkijoukolla pois kaupungeista ja kylistä. Suojeluskuntalaiset ja upseerit ovat tulella tuhonneet monia kyläkuntia ja asutuskasuksia Karjalan Kannaksella ja Itä-Suomessa.

Rydin ja Tannerin hallituskoplan käskystä karkoitetaan 48 tunnin sisällä VIIPURIN, TURUN, KOTKAN ja muiden Suomen kaupunkien asukkaat.

Suomen työläiset, talonpojat, virkailijat, henkisen työn tekijät ja sotilaat!

Teidät karkoitetaan pois kotiseuduiltanne, heitetään taivasalle, kotinne poltetaan, omaisuutenne tuhotaan, koko elämänne syöstään häviöön. Teidän äideistänne, vaimoistanne, sisaristanne, lapsistanne tehdään kodittomia kerjäläisiä. Yhdellä iskulla hävitetään kansan pitkäaikaisen työn hedelmät. Suomen kansan vuosisatainen kulttuuri tuhoetaan. Niin voivat menetellä ainoastaan kansan veriviholliset! Se on sotaa omaa kansaa vastaan, se on oman kansan kavaltamista. Kenraalien, pankkiherrain, kartanonomistajain ja kapitalistien koplakunta polkee Suomen vapauden ja kulttuurin kansan vereen ja tuskaan, mutta tuon maanpetturikoplan ulkolaiset imperialistiset isännät hykertelevät mielihyvystä käsiään ja ylistelevät rikollisjoukkiota.

Suomen työtätekevät! Suomen armeijan sotilaat! Kauanko aiotte sietää tätä hävitystä ja häväistystä?

On aika saada loppumaan kansan kärsimykset, saada kuivumaan naisten ja lasten kyynelvet. On aika tehdä loppu valapattoisten kansansortajain harjoittamasta rosvo-rihunnasta. Älkää antako hävittää asuntojanne!

Työläiset! Älkää antako polttaa tehtaitanne!

Sotilaat! Kääntäkää aseenne kotiliesienne tuhoajia vastaan! Siirrykää Kansanhallituksen puolelle, jota johtaa OTTO KUUSINEN. Se hallitus tuo maalle rauhan! Se on solminut sopimuksen keskinäisestä avunannosta ja ystävyydestä Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä. Tämä sopimus turvaa Suomen riippumattomuuden, se turvaa Suomen kansan rauhallisen elämän ja kukoistuksen, se vapauttaa teidät sodan kauhuilta ja hävitykseltä.

Alas veriset kansan pyövelit, Mannerheimin, Tannerin, Rydin kavaltajakopla! Alas talonpoikain talojen ja työläisasuntojen murhapolttajat!

ELÄKÖÖN VAPAA SUOMEN KANSA JA SEN KANSANHALLITUS!

Neuvostoliiton työtätekevillä on maailman kansanvaltaisin perustuslaki

(alku 6 siv.)

Parhaillaan Neuvostoliiton kansa valmistautuu valitsemaan tämän perustuslain mukaan paikallisia neuvostoja — paikallisia valtaelimiä. Jo kaksi kuukautta on kautta ollut käynnissä vaalikampania, joka on erittäin rehellä todistus Neuvostoliiton perustuslain kansanvaltaisuudesta. Kymmenet miljoonat neuvostokansalaiset osallistuvat näiden vaalien järjestämiseen. Kaikkialla — tehtaissa ja laitoksissa, kollektiivitalouksissa, koululaitoksissa, puna-armeijalaisen joukko-osastoissa pidetään kokouksia, jois-

sa työtätekevät esittävät ehdokkaita paikallisiin neuvostoihin valittavaksi. Valitsijat käsittelevät erikoisella tarkkuudella ja huolella jokaista ehdokasta ja esittävät ainoastaan tarkoin tunnettuja parhaita työläisiä, talonpoikia ja sivistyneistöä edustajia ehdokkaiksi.

Esimerkkinä siitä, että Neuvostoliiton työtätekevät esittävät valittaviksi paikallisiin neuvostoihin, kenelle he uskovat valtiollisten asiain hoidon ja oman elämän kehityksensä, kenen tehtäväksi he antavat paikallisen neuvoston työn, jonka täy-

LENINGRADIN SOTILAS-PIIRIN TIEDONANTO

Joulukuun 19 p:nä oli pääasiassa tiedustelutoimia, pieniä kahakoita ja siellä täällä tykkitulta.

Muutamain paikoin oli lentovoimiemme tiedustelulentoa ja osittain taistelutoimintaa. Ilmataisteluissa on am-

muttu alas 12 vihollisen lentokonetta. Meidän lentokoneistamme yksi ei palannut takaisin.

Ryhmä Baltian laivaston laivoja pommitti menestyksellisesti Koiviston rannikkopattereja.

Poljetuille ihmisarvo

Jos kukaan, niin Suomen kutomotyöläisnainen on tyystin riistetty ja poljettu.

Suomen kutomotehtaissa ovat palkat kaiken arvostelun alapuolella. Jos toiset työläiset vielä joskus saavat hankituksi itselleen kunnan vaatteet, niin enemmistö kutomotyöläisistä ovat pakoitetut käymään aina kehnosti puettuna. Jos toiset voivat edes joskus hankkia itselleen kunnollista ravintoa, niin kutomotyöläiset ovat aina pakoitetut syömään tehtaan ruokalassa (missään muualla ei ole niin halpaa) ruuan irvikuvaa. Tällaisesta ravinnosta seurauksena luonnollisesti nuoret tytötkin näyttävät jo vanhuksilta. Harvinaista ei ole myöskään se, että kutomotehtaiden naiset joutuvat usein menemään vielä iltaisin kadulle ruumiillaan hakkiamaan lisää leipärahaa.

Kaiken tämän huutavan kurjuuden lisäksi pikkuporvarit hurskaalla naamalla ja kauhulla puhuvat noista "huonoista ihmisistä" ja suorastaan pelkäävät katsoakin "tehtaan likkoja". Papit saarnaavat kirkoissa, että puuvillatehtaan naisten synnillisen elämän näkee jo heidän kasvoistaankin. Papit yrittävät panna nälän uurtamat jäljet "synnin" niskoille.

Voiko kutomotehtaan nainen kaiken tämän jälkeen vielä ajatella jollain tavoin valistaa itseään? Muutamit tehdaskapitalistit pakoittavat työläisensä väkisin tilaamaan

porvarillisen sanomalehden, jonka hinta ilman työläisen suostumusta otetaan palkasta pois. Puhe kutomotehtaan työläisnaiselle elokuvista ja teattereista saattaisi hänet kauhistaan. Mistä sellaiset rahat? Radio, hyvät kirjat, luennot, iltakoulut, taideharrastukset ovat hänelle tuntemattomia.

Niinpä huomattava osa kutomotyöläisistä onkin vaipunut uskonnon valtaan. He koittavat sen mystillisyydestä löytää jotain kannatinta elämälleen.

Suomen kutomotyöläisten asunto-olot ovat luonnollisesti palkan mukaiset.

Tällaisissa olosuhteissa onkin kutomotyöläisten keskuudessa äärettömän laajalle levinnyt yhteiskunnallinen tauti — keuhkotauti. Suomessa on työläisten keskuudessa vakiintunut mielipide, että keuhkotautiin sairastunut, on ilman muuta tuomittu kuolemaan. Tämä mielipide johtuu siitä, että työläisillä ei ole varoja ja mahdollisuutta taistella tätä tautia vastaan.

Rahapörsöt pitävät kutomotehtaiden työläisnaisia rautapihdeissä. Lapsensa he synnyttävät kauhulla, koska ei ole lapsille tarjottavana minkäänlaista iloa. Saisiko lapsensa opiskella? Ei toki. Jos joku vielä vaivalla jaksaa kustantaa lapsellensa kansakoulun, niin pitemmälle ei puhuttakaan. Hänen lapsensa kyvyt tyrehtyvät tehtaan humuun.

tyy huolehtia kouluista, sairaaloista sekä kaikista muista kysymyksistä, voivat olla Kievin alueen Knjashitshin kylän ehdokkaat. Ketä ovat sitten nämä ehdokkaat? Kuka hoitaa valtion asioita Knjashitshin kylässä? Knjashitshin kylässä työtätekevät ovat esittäneet ehdokkaikseen neuvostoon parhaimmat työntekijänsä kollektiivitalonpoikajansä Marina Dranikaisnaisen, opettaja Anna Stepkon, kollektiivitalouden puheenjohtajan Pavel Dranikin, alakeskikoulun johtajan Semjon Kovalenkon ja 60-vuotiaan kollektiivitalonpoijan Ponomarenkon, joka korkeasta iästään huolimatta työskentelee erikoisen ahkerasti. Tällaisia rehellisiä ja antautuvia työntekijöitä kansa esittää neuvostoihinsa.

Tarkastamattomia, tunte-mattomia ja niitä, jotka eivät

ole työssään kunnostautuneet ei kansa neuvostoihin esitä. Ja jos joku neuvoston edustajista ei omassa työssään noudata kansan antamia evästyksiä, niin "hänet voidaan milloin tahansa kutsua pois valitsijain enemmistön päätöksellä", kuten säättää Neuvostoliiton perustuslaki.

Neuvostomaan kansa on valinnut ensimmäiseksi ehdokkaikseen suuren johtajan Stalinin. Tämä on neuvostokansa taasen osoittanut rajatonta luottamustaan kommunistiselle puolueelle, jonka johdolla se on saavuttanut kaikki oikeutensa.

Stalinilainen perustuslaki, joka turvaa kaikille kansalaisille oikeuden työhön, lepoon ja sivistykseen, on tien-viittana kaikille maailman työtätekeville.

J. Pakkanen.

Konekiväärimiesten öinen retki

Lähenee yö. Inon linnake on jäänyt taakse. Ryhmä taistelijoita kulkee rantaa pitkin kiemurtelevaa tietä myöten. Vihollinen peräntyy jättäen joka askeleelle ansojaan. Erittäin vaikeata on koneiden liikkua — ne törmäävät tuon tuostakin keinoitekoisiin esteisiin tai takertuvat suohon. Pioneerit työskentelevät rauhallisesti, taistelijat auttavat miehuullisesti toinen toistaan. Tätä taisteluhengen yhdistämää teräsriivistöä ei voida pysähdyttää millään.

Konekivääriosasto etenee. Tiellä viruu haavoittuneita suomalaisia sotilaita, jotka vihollinen on jättänyt tielle peräntyyssään. He värisevät ohuissa mantteleissaan ja heidän kasvoillaan on pelon ilme, sillä heille oli uskoteltu, että punaiset ampuvat vankeja. Heidät kannetaan sanitäärivaunuun ja heidän haavansa sidotaan melkein pätiliinoilla. Heidät ruokitaan ja heidät peitetään lämpimillä peitteillä. Autojen valot valaisevat kalpeita kasvoja jo väsyneitä silmiä, joista kuvastuu ihmettelyä ja toivoa: he jäävät elämään.

Metsästä on tavattu upseeri. Tämä likainen ryysymekko on löydetty puusta — kuinka vähän tämä villiintynyt olento onkaan ihmisen kaltainen. Hän lupaa näyttää, mihin on kätkeyty minoja, hän vannoo kertovansa kaiken, kunhan vain hänen annetaan syödä. Kolmeen päivään hän ei ole syönyt mitään, hän pelkää käydä metsään pilloitetuihin ruokatarpeisiin käsiksi. Metissä oleskelevat rosvoit pysyttelevät pienissä ryhmissä pelon ja kostonhimon valtaamina. He ovat yhtä vaarallisia kuin villipedot.

Tämä yö — yksin jo tämä yö osoitti selvästi, että valkosuomalaisten kortit on lyöty sekaisin. Eivät aut huonot tiet eivätkä suot, nämä ylpeiden "suur"-Suomen "ritarien" päävaltit. Tiet saatetaan jälleen kuntoon, samalla raivataan myöskin uusia teitä. Eivät aut myöskään metsäjoukkio — ne eivät ole saaneet hämminkiä aikaan punaisten taistelijain riveissä, ne osoittautuivat itse työnnetyiksi kuoleman pihtiin. Eivätkä aut miinatkaan. Me näimme, kuinka suomalainen upseeri omaan miinaansa ajettuaan lensi hevosineen ilmaan. Tällainen on Suomen taantumuksellisten sotakiikkoilijain kiertämätän loppu.

Tykkien ammuksat ulovat herkeämättä. Konekiväärit papattavat, sallimatta vihollisen hetkeäkään levähtää. Taistelijat valtaavat yhä uusia asemia karkoittaen vihollisen.

P. P.

Toimiva armeija, Karjalan Kannas.

Suomalaisen kollektiivitalouden puheenjohtaja

Leningradin alueella olevan kollektiivitalous "Tais-ton" puheenjohtajalla Maria Pukilla on hyvän organisaattorin ja mainion toverin maine. Oman sekä naapuripaikkakunnan asukkaat puhuvat hänestä kuten henkilöstä, joka todella on ansainnut kansan luottamuksen. Maria Pukin ehdokkuutta Leningradin alueen neuvostoon Vyritsan 138:s vaalipiiri kannatti yksimielisesti.

Maria Pukin ehdokkuudelle omistettuun vaalien edelliseen kokoukseen saapuivat nuoret ja vanhat kollektiivitalonpojat "Kyntäjästä", "Kommunaarista", saapuivat "Komsomolets" tehtaan työläiset sekä toimitsijat.

Kokous pidettiin tehtaan valoisassa juhla-asuun laitetussa verstaassa. Sinne koontui yli 250 henkeä. Pakkaja Sokolov, insinööri Rubannik sekä toiset kokouksessa esiintyneet puhuivat ehdokkaastaan erikoisella lämminöllä, kertoivat hänen elämästään ja tarmokkaasta työstään kollektiivitalouden vahvistamiseksi.

Maria Pukki syntyi v. 1915 köyhässä suomalaisessa perheessä. Ilotonta oli suomalaisen köyhälistön elämä tsarin aikana. Ilman maapalaa, ilman oikeuksia — siinä tsarinvallan lahjat köyhälistölle. Elämä alkoi vasta Lokakuun vallankumouksen jälkeen. V. 1931 liittyi Marian isä yhtenä ensimmäisistä kollektiivitalouteen, jossa sil-

lä hetkellä oli kuusi taloutta. Neuvostovalta antoi mahdollisuuden opiskeluun kaikille, jotka pyrkivät saamaan tietoa. Maria päätti suomenkielisen keskikoulun. Koululaisena hän kävi kesäisin töissä kollektiivitaloudessa. Päättäneen koulun v. 1934 Maria sitoi itsensä vieläkin kiinteämmin kollektiivitalouteen ja vuoden kuluttua hän johti menestyksellisesti maatalousfarmia. V. 1937, jolloin kollektiivitalouden johdon huolimattomuudesta arteltiin asiat alkoivat huonosti, päättivät kollektiivitalonpojat valita puheenjohtajakseen Maria Pukin.

Marian täytyi tehdä paljon työtä saadakseen talouden tilan sekä työkurin jäsenten keskuudessa kohotettua. Jo v. 1938 saatiin kollektiivitalouden pelloilta runsas sato.

Saavutuksistaan kollektiivitalouden vahvistamisessa Maria sai kunnian osallistua Yleisliittolaiseen Maatalousnäyttelyyn.

Vieläkin runsaampi sato saatiin v. 1939. Työpaivan arvo kohosi suuresti.

Maria Pukin puhe kokouksessa oli lyhyt. Hän kiittävällisellä tunteella osoitettiin luottamuksesta sanoen:

"Ehdokkuuteni Leningradin Alueen neuvostoon innostaa minua edelleen palvelemaan pyhästi kollektiivitalouden rakennustyötä, meidän suurta sosialistista isänmaatamme!"

"TEMPS" SUOMALAISTEN VALKOROSVOJEN AVUSTUSSUUNNITELMISTA

Ranskan ja Englannin imperialistisissa piireissä pohdittavana oleva kysymys suomalaisten valkorosvojen auttamisesta kuvastuu myös näiden maiden sanomalehdissä. Niinpä esiintyi Ranskan raskaanteollisuuden äänenkannattaja "Temps", joka on myös Ranskan ulkoasiain ministeriön virallinen lehti, avun antamisen puolesta mannerheimien ja tannerien kopille jo ennen kuin Kansainliitto käsittelee kysymystä.

"Tempsin" mielipiteen mukaan ei asia saa rajoittua Mannerheimin varustamiseen vain aseilla. Ranskalaisen avunantosuunnitelmat menevät paljon kauemmaksi. "Temps" asettaa kysymyksen sotajoukkojen lähettämisestä (kenen joukkoja, siitä

"Temps" toistaiseksi vaikeaa) Pohjois-Suomeen ja maahinnousjoukkojen lähettämisestä Petsamoon, "käytetään hyväksi sen Muurmannin retkikunnan kokemusta, jonka liittovallat lähettivät Muurmanniin v. 1918".

Nämä ranskalaisen lehden "avomieliset" lausunnot osoittavat, että sodanlietsojain piirit eivät ole mitään oppineet. Imperialistien houresuunnitelmat Suomen kansanvaltaa vastaan, joka miehullisesti puolustaa maansa riippumattomuutta, osoittavat, että Suomen valkorosvojen lontoalaiset ja parisilaiset suosijat ovat lopullisesti menettäneet käsityksen asiain todellisesta tilasta.

ANDERSEN-NEXÖN FIRJAT ROVIOLLA

Skandinaavian maiden taantumuksellisen sanomalehdistön kamppailu kuuluisaa kirjailijaa Martin Andersen-Nexöä vastaan sen johdosta, että hän esiintyi Suomen Kansanvaltaisen Kansanhallituksen puolesta, on

saanut mitä räikeimpiä muotoja. Ruotsalainen lehti "Ny Dag" tiedottaa, että eräissä Tanskan kaupungeissa kerättiin kirjastoista kaikki Andersen-Nexön kirjat ja poltettiin roviolla.

"ADMIRAL GRAF SPEE" UPOTETTU

BERLINI, 18 joulukuuta (TASS). Lehdet julkaisevat seuraavan Saksan tietotoimiston tiedoituksen:

Uruguayn hallitus ei antanut linjalaiva "Admiral Graf Spee" riittävää aikaa käytettäväksi korjausten suorittamista varten. Tämän johdosta antoi Hitler määräyksen kapteeni Langsdorffille itse hävittää laiva räjädyttämällä se. Määräys pantiin täytäntöön Uruguayn vesien ulkopuolella.

Linjalaiva "Admiral Graf Spee" oli uusin kolmesta saksalaisesta miinakustusta taskulinjalaivasta (muut "Deutschland" ja "Admiral Scheer"). Sen rakentaminen päätettiin vuoden 1936 tammiukuussa. Sen nopeus on 26 solmua, kantavuus 10.000 tonnia, miehistö 926 henkeä. Linjalaivan varusteisiin kuului kuusi 11-tuumaista tykkiä kahdeksan 5,9-tuumaista tykkiä, 14 ilmatorjuntatykkiä. Sen kannella oli 2 lentokonetta. Linjalaivan rakentaminen tuli maksamaan 3 miljoonaa 750.000 puntasterlingiä.

ENGLANTILAISET TAANTUMUKSELLISET VAATIVAT TYÖLAISTEN ELINTASON HUONONTAMISTA

Englannin taantumuksellinen sanomalehdistö on alkanut suuren kamppailun Englannin työväenluokan elintason huonontamiseksi. Tämän yhteydessä julistetaan, että on otettava esimerkiksi Ranskan työläisiä, jotka ovat olleet pakoitettuja tekemään suuria myönnytyksiä, että kaikenlaiset Englannin työläisten palkkain korotukset, joita työläiset vaativat tavaraan hintain nousun yhteydessä, saattavat uhata Ranskan ja Englannin taloudellista yhteistoimintaa.

Englantilainen aikakauslehti "Economist" kirjoittaa Englannin ammattiliikkeen johtajien olleen pakoitettuja tekemään johtopäätöksen, että Englannin työläisten täytyy tehdä määrättyjä uhrauksia, jotta Englanti ei jäisi jälelle "Ranskan sotatoimenpiteistä".

Englantilaisia lento-koneita ammuttu alas

Saksan tietotoimisto tiedottaa, että englantilaisen lentokoneiden Saksan rannikolle tekemän hyökkäyksen tuloksena Saksan hävittäjälentokoneiden tuhoamien 34 englantilaisen pommittajakoneen lisäksi tuhosi Saksan ilmatorjuntatykistö yhden lentokoneen ja toinen oli pakoitettu tekemään hätälaskun mereen. Näinollen hävitettiin yhteensä 36 englantilaista pommittajalentokoneita.

AMERIKAN SUOMALAISET TERVEHTIVÄT SUOMEN KANSANHALLITUSTA

NEW YORK, 18 (TASS). Amerikan "Suomalaisten työlaisten liitto" on lähettänyt tervehdyksen Suomen Kansanhallituksen johtajalle Kuusiselle.

"Tervehdimme teitä, Suomen työlaisten ja koko Suomen kansan rakastamaa joh-

tajaa, — sanotaan tervehdyksessä. — Toivomme, että Suomen Kansanhallituksen lippu pian liehuu Helsingissä. Suomen kansa vapautuu sortajistaan, jotka jo kauan ovat provosoineet sotaa Neuvostoliittoa vastaan".

Myötätuntosuuskokouksia Englannissa

LONTOO, 19 (TASS). Joulukuun 17 p:nä pidettiin Birminghamissa kokous, johon osallistui 3 tuhatta henkilöä. Kokouksessa esiintyi tunnettu professori Houldain. Kokouksen osanottajat hyväksyivät Neuvostoliiton politiikan.

LONTOO, 19 (TASS). Haddersfieldissä pidetyssä 19 ammattiliiton, osuuskappaja muiden järjestöjen edustajien neuvottelukokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma,

jossa vaaditaan viipymättä lopettamaan sota ja kutsu-

maan koolle rauhan neuvottelu. Päätöslauselmaan neuvottelukokouksen osanottajat ilmaisivat solidarisuutensa Neuvostoliiton politiikkaa kohtaan: "Emme yhtään lentokonetta, emme ainoatakaan tykkiä, emme pencyäkään anna Suomen kapitalistisille hallitusmiehille".

Montevideossa kokous Neuvostoliiton kunniaksi

NEW YORK, 19 joulukuuta (TASS). Askeettain pidettiin Montevideossa (Uruguay) kokous Neuvostoliiton kunniaksi. Osallistujia oli useita tuhansia. Kokouksen osanottajat tervehtivät Neuvostoliittoa ja lupasivat puoltua sitä taantumuksellisten aineiden hyökkäyksiltä.

RAUHANLIIKE ENGLANNISSA

LONTOO, 17 joulukuuta, (TASS). "Rauhan puolesta toimivan neuvoston" järjestämä kokous, joka pidettiin Lontossa joulukuun 15 päivänä, osallistui tuhansia naisia. Kokouksessa hyväksyttiin päätöslauselma, jossa vaaditaan sotatoimien lopettamista.

Englantilaisten sotavoimien tappiot

LONTOO, 18 joulukuuta (TASS). Englannin lehdistö julkaisee Ranskan sotilasjohdon virallisen tiedonannon, jossa sanotaan, että Englannin länsirintamalle lähettämät joukot ovat kärsineet tappioita. Uhrien tarkkaa lukumäärää ei ilmoiteta.

LONTOO, 18 joulukuuta (TASS). Englannin ilmailuministeristö on julkaissut tuhoutuneiden lentäjien 14:n nimilistan. Englannin ilmailuvoimat ovat menettäneet 66 kaatuneina ja haavoituneina kuolleina, 5 henkeä on hävinnyt jäljettömiin ja yksi haavoittunut taistelussa.

"Daily Express" lehti kirjoittaa, että sodan alusta lähtien ovat Englannin ilma- ja meriläivasto menettäneet kuolleina ja haavoittuneina 2.686 henkeä.

Työväen puolueen järjestöt tuomitsevat Toimeenpanevan komitean kannan

LONTOO, 17 joulukuuta (TASS). Työväenpuolueen Edinburgin järjestön neuvottelukokouksessa yritti puolueen Toimeenpanevan komitean jäsen Dalton selvittää, minkälaisia tarkoituksia on Työväenpuolueella nykyisessä sodassa. Mutta kaikki neuvottelukokouksen osanottajat antoivat yksimielisen vastauksen Työväenpuolueen johtajalle. Kolmekymmentä edustajaa tuomitsi päättävästi Toimeenpanevan komitean kannan.

Työväenpuolueen jäsen, parlamenttiehdokas Matthews erosi Työväenpuolueesta ja liittyi kommunistiseen puolueen jäseneksi. Matthews sanoi, että hän ei, kuten useat muutkaan Työväenpuolueen jäsenet, hyväksy Toimeenpanevan komitean kantaa. Hänen sanojensa mukaan on työväenpuolueen paikallisten järjestöjen kokouksissa virmeaikoina käynyt selville, että yli 90 prosenttia kokousten osanottajista on esiintynyt sotaa vastaan. Matthews korosti, että Työväenpuolueen johtajat ovat neuvostovastaisen kamppailun aktiivisimpia osanottajia.

RANSKAN SOTAMÄÄRÄRAHAT v. 1940 ENSI NELJÄNNEKSELLE

PARISI, 19 joulukuuta (TASS). Havasin tietotoimisto tiedottaa, että Ranskan hallitus on antanut edustajakamarille 72 miljardin frangiin nousevan sotamenoarvion vuoden 1940 ensimmäiselle neljännekselle. Edustajakamari tulee lähipäivinä käsittelemään tätä arviota.

KANSANVALTA

P. TAMMIKUUTA
v. 1940

SUOMEN TYÖTÄTEKEVIEN KANSANRINTAMAN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 4 (23)
KESKIVIIKKO

OUKKOAMPUMISIA JA VANGITSE- MISIA VALKO-SUOMEN ALUEELLA

Tukholmasta ilmoitetaan, valko-Suomen alueella on ennenkuulumattoman paljon terrori. Kuusisen johdolla Kansanhallitukselle Armeijalle Punaiselle työläisten ja ammunkain yleiset vangitsemiset ja ampumiset ovat levinneet yleisiksi ilmiöiksi kaupunkeissa ja kylissä, jotka vielä ovat valko-Suomalaisen halussa, man-heimilaiset rosvojoukkioita tarkastuksia ja "epäluotettavien" hävittämiseksi. Sanomalehti "Svenska Tagebladet" tiedottaa tammikuun 1. päivän työläisten oukkoampumisista Pohjois-Suomessa. Norjalainen sanomalehti "Arbeiderbladet" yskin kirjoittaa vallanku-

mouksellisten työläisten vangitsemisista ja ankarasta pahoinpitelystä. Norjaan saapuneet suomalaiset pakolaiset kertoivat "Arbeiteren" kirjeenvaihtajalle, että valko-suomalaiset sotaherrat leimaavat kaikki vasemmistolaiset työtätekevät "vakoilijoiksi." Valko-suomalaiset viranomaiset olivat jo ennen sodan alkamista valmistaneet luetteloita vallankumouksellisista työläisistä, sivistyneistöstä ja talonpojista. Nyt Puna-armeijan joukko-osastojen lähestyessä heidät vangitaan ja saatetaan vakavien pakko-toimenpiteiden alaisiksi. Huolimatta näistä raakalaistoimenpiteistä leviää väestön keskuudessa vastarinnan henki mannerheimpyö-veleitä vastaan.

SUOMEN VALKOINEN VALTA- KOMENTO ON LAIMINLYÖNYT ÄITIY- DEN- JA LASTENSUOJELUN

Suomessa synnyttää ilman apua noin 2/3 äideistä. Katilopäivä saa vain noin 10 prosenttia synnyttävistä, ilman apua synnyttää kolmas osa Suomen naisista. Noin kolmannessa osassa Suomen kuntia ei ole yhtään lääkäreistä, sairaalasta ja synnytyslaitoksista puhumattakaan. Lasten kuolevaisuus ensimmäisellä ikävuodella on Suomessa pysynyt tavallisen suurena. Vielä v. 1936 jokaista elävänä syntynyttä, tuhatta lasta kohden kuoli ensimmäisellä kuulla 72. Maaseudulla synnytysapua ei ollut saatavissa ja jos sitä olivat vielä vain kaupungeissa, on kuolevaisuusprosentti suurempi kuin kaupungeissa. Erikoisen suuri on kuolevaisuusprosentti n.s. orfotomien lasten keskuudessa, joita tekohurskas valkoi-

työmyt. Niinpä näiden lasten keskuudessa vielä 1936 oli kuolleisuus 1000 elävää syntynyttä lasta kohden ensimmäisellä ikävuodella 102,1 s.o. lähes kaksinkertainen muihin lapsiin verraten.

Kaikista suurin kuolevaisuus alle vuoden vanhojen lasten keskuudessa on Oulun, Kuopion ja Viipurin lääniesissä, s.o. maamme köyhimmillä seuduilla, jotka valkoinen valtakomento on laiminlyönyt ja jossa maamme tukkiyhtiöt ovat mielin määrin mellastaneet — anastaneet haltuunsa parhaimmat viljelysmaat ja teettäneet töitä suoranaista orjuutta muistuttavilla palkkadoilla.

Suomen kansan äidit täynnä syyllä odottavat, että Kansanvaltainen Suomi ottaa heidän asiansa omakseen. Äidit ja lapset ovat kansan tulevaisuus — siksi — Kansanvaltaisen Suomen voitto on äitien ja lasten voitto. Lääkäri.

NEUVOSTOLIITON TURKISSA OLEVA LÄHETILÄS TERENTJEV SARADJOGLUN LUONA

Turkissa oleva Neuvostoliiton lähettiläs toveri Terentjev lähti eilen Saradjoglun luona ilmoittaen hänelle, että Neuvostoliiton hallitus on lahjoittanut 10 tuhatta dollaria itäisen Anatolian maanjäristyksestä kärsineiden auttamiseksi.

si. Saradjoglu pyysi sano-maan Neuvostoliiton hallitukselle Turkin hallituksen ja Turkin kansan kiitoksen ja että viimeainitut antavat arvoa tuolle ystävyyden osoitukseksi.

RUOTSIN TAANTUMUS RAIVOAA

Suomen kansan taistelussa vapautensa puolesta, ovat Ruotsin työtätekevät kommunistisen puolueensa johdolla antaneet sille voimakasta veljellistä tukeaan. Heti kun Suomeen perustettiin uusi Kansanhallitus, kun Suomi julistettiin Kansanvaltaiseksi Tasavallaksi, Ruotsin kommunistiset lehdet "Ny Dag" ja "Arbetar Tidningen" julkaisivat Suomen kommunistisen puolueen ja Kansanhallituksen julistukset, näin tiedottaen ja osoittaen maailmalle mikä hallitus Suomessa on todella kansanhallitus, jonka jokainen askel on otettu Suomen kansan onneksi.

Jo tällöin, näiden julistusten julkaisemisen yhteydessä, hyökkäsi Ruotsin taantumus yllämainittujen lehtien kimppuun ja on senjälkeen jatkuvasti harjoittanut provokatiota niitä vastaan. Suomen mannerheimiläisten kumppanien, Ruotsin mustan taantumuksen vainosta huolimatta jatkaa Ruotsin kommunistien puolue rohkeasti sankarillista taistelua Suomen kommunistipuolueen rinnalla, auttaen ja tukien sitä.

Viime päivinä ovat Ruotsin kommunistilehdet "Ny Dag" ja "Arbetar Tidningen" julkaisseet kirjoituksia, joissa puolustavat Suomen Kansanhallitusta ja Kansanvaltaista Tasavaltaa. Ruotsin mustat voimat eivät ole nykyään viivytelleet hyökätessään lehtien kimppuun. Mainittujen kirjoitusten johdosta "Ny Dagin" vastaava toimittaja Erikson ja "Arbetar Tidningenin" toimittaja Andersson ovat uumittu kolmen kuukauden vankeusrangaistukseen kumpikin.

Tämäkään vainotoimenpide ei auta Ruotsin taantumusta hiventäkään. Vankilaan teljetyt taistelijat tietävät, että heidän takanaan on Suomen ja Ruotsin kansat.

RUOTSIN TAANTUMUK- SELLISTEN PROVO- KATIOONIA

Tukholma, 7 tammikuuta (TASS). Kommunistista puoluetta ja työväenjärjestöjä vastaan lehdistössä käydyn pitkäaikaisen kamppailun jälkeen on Ruotsin taantumus turvautunut voimakkaampiin keinoihin. Viime yönä räjähti pommia talon pihalla, jossa sijaitsee Ruotsin kommunistisen puolueen keskuskomitea ja "Ny Dag"-lehden toimitus. Vaurioita ei tapahtunut.

Porvarilehdistö käyttää nyt tätä Ruotsin taantumuksen viimeistä provokatiota verukkeena syyttäessään kommunisteja "räjähdysten valmistelusta".

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTO

Tammikuun 8 päivänä ei rintamalla tapahtunut mitään merkittävää.

UHTUAN, REPOLAN ja PETROSKOIN suunnilla on ollut tiedustelujoukkojen toimintaa.

KARJALAN KANNAKSELLA tiedustelijain toimintaa, kivääri-, konekivääri- ja tykkikulta.

Huonon sään vuoksi ovat ilmailuvoimamme suorittaneet ainoastaan tiedustelulentoja.

NORJALAISEN AMMATTILIITTOTOIMIHEN- KILÖN VASTALAUSE VALKOSUOMALAIS- TEN AVUSTAMISTA VASTAAN

Oslo, 8 tammikuuta (TASS). Kautta koko Norjan leviää vastalauseleike valko-suomalaisen avustamis-
ta. Äskettäin Oslon kaupungissa (Norjalainen teollisuuskeskus) huomattava ammatillinen toimihenkilö Artur Berg esiintyessään lausui

vastalauseensa valko-suomalaisten avustamista vastaan. "Norjan työväenluokka, — lausui Berg, — joka v. 1918 tuki Suomen proletariaattia sen taistelussa tsaarin kenraali Mannerheimiä vastaan, ei tule nykyään auttamaan Suomen kansan pyöveliä".

Englannin työtätekevät tervehtivät Neuvostoliiton politiikkaa

Esiintyessään ammattiliit-
jen ja työväenpuolueen Gen-
lin (Staffordin kreivikunta) konferenssissa, työväenpuolueen parlamenttijäsen Pritt käsitteli yksityiskohtaisesti mannerheimiläisen Suomen ja kapitalistisen Englannin välillä olevia hämäräperisiä yhteyksiä ja kehoitti konferenssin edustajia päättävästi taistelemaan taantumuksen käymää Neuvostoliiton vas-

taista kamppailua vastaan. Eräs lontoolainen sähkötyöntekijäin ammattiliiton osasto on hyväksynyt päätöslauselman, jossa se korostaa kielteistä suhtautumistaan Euroopassa käytävään imperialistiseen sotaan nähden. Päätöslauselmassa tuomitaan taantumuksellisen sanomalehdistön panettelut Suomen Kansanhallitusta ja Neuvostoliittoa vastaan.

MONGOLIAN KANSALLISEN TASAVALLAN JA MANDSHU-KUON VÄLISEN RAJAN TARKISTUSKOMITEAN YHTEINEN VIRALLINEN TIEDONANTO

Mongolian Kansallisen Tasavallan ja Mandshu-kuon välisen rajan tarkistamisen sekakomitean yhdeksäs istunto oli tammikuun 7 päivänä Harbinissa "Uusi Harbin" hotellissa, jossa sijaitsee Japanin ja Mandshu-kuon edustajisto. Mandshu-kuon hallituksen valtuutetun h. Kame-

jaman puheenjohtolla jatkettiin neuvotteluja rajan tarkistamiseksi kartalle. Sekakomitean seuraava istunto pidetään tammikuun 9 päivänä neuvosto-mongoolilaisen edustajiston huoneustossa. (TASS).

JAPANIN MINISTERIÖ HYVÄKSYNYT KALASTUSSOPIMUKSEN JAPANIN JA NEUVOSTOLIITON VÄLILLE

"Domei Tsusin" tietotomisto tiedottaa, että tammikuun 6 päivänä ministeriön ylimääräisessä istunnossa hyväksyttiin kalastussopimus

Japanin ja Neuvostoliiton välille v. 1940. Sopimuksen pöytäkirja annetaan salaisen neuvoston vahvistettavaksi.

Taantumus yrittää kiristää otettaan

On alkanut yleinen taantumuksen hyökkäys työväenliikettä ja kaikkia niitä voimia vastaan, jotka esiintyvät imperialistista sotaa vastaan, rauhan puolesta. Ensimmäisenä lähti liikkeelle Ranskan taantumus.

Laittomat vangitsemiset, laitton Ranskan kommunistipuolueen julkisen toiminnan estäminen, ammatillisten järjestöjen toiminnan väkivaltainen lakkautus ja kulttuurijärjestöjen järjestelmällinen ahdistus ja vaino kuvastavat Ranskan porvarillisen demokratian vararikkotilaa. Tämä vararikkotilaisuus saa kuitenkin vielä raiksempaa ilmauksen laajana ajonahtina Ranskan edustajakamarin suurilukuista kommunistiryhmää vastaan, jolta riistetään perustuslain suoja, kuten pahimman lapualaistaantumuksen riehuvassa v. 1930 tehtiin Suomessa. Edustajakamarin istuntosaliissa — poliisit ja taantumuskelliset edustajat kävivät käsiksi sankarillisiin työväenluokan edustajiin, jotka puolustivat Ranskan kansan demokraattisia oikeuksia. Jo tälle viheliäiselle taantumuksen päällekkarkaukselle petollinen sosdem johtajisto Blum, Jouhaux ym. antavat aktiivista apua — seisoen yhdessä rintamassa maanpetoksellisten kaapumiesten kanssa.

Taantumus kiristää otettaan myös Englannissa. Sielläkin kommunisteja ja muita rauhan kannalla olevia vastustetaan voimalla vainotoinenpöytä. Ja sielläkin taantumuskellinen Työväenpuolueen johto, joka on muuttanut täydelliseksi englantilaisen imperialismin asomiseksi, Chamberlainin hallituksen lisäksi, käy vainotoimenpiteiden etupäässä. Kommunistit ja muut rauhan kannalla olevat ainekset yritetään tunkaa ammattiyhdistysliikkeen sekä kaiken työ-

väen toiminnan ulkopuolelle. Taantumuksen hyökkäys ei tapahdu yksin sodassa olevissa imperialistisissa maissa. — Amerikassa, jonka suurpääoma valmistelee maan heittämistä sotaan — on jo alkanut sisäinen hyökkäys työväenluokkaa vastaan. Erikoisesti kohdistuu hyökkäys kommunisteja ja muita selkeäisiä aineksia vastaan, jotka vastustavat Amerikan suurpääoman sotapolitiikkaa. Samaten kuin Englannissa ja Ranskassa, niin myös Amerikassa taantumuskellinen sosdem johto sekä ammattiliittotohyrokraatit ovat julkilausuttaneet taantumuksen kanssakäyden työväenluokan etujoukon kimppuun.

Skandinaviassa — erikoisesti Ruotsissa on käynnissä voimakas taantumuskellisen suurpääoman valmistelu käydä työtätekevien kimppuun. Tämän hyökkäyksen alkusoihtona on sarja vainotoinenpöytä kommunisteja ja muita työväenluokan etujen ja kansanvallan sekä rauhan puolella seisovia piirejä vastaan. Sosialidemokraattisten oikeistoherrojen tahdosta tuomitaan työväenlehtien toimittajia linnaan, lakkautetaan lehtiä — estetään kokoukset ym. toiminta, yllätetään taantumuseineksia avoimiin väkivaltahyökkäyksiin niitä vastaan, jotka tuovat esille Ruotsin työtätekevien myötätunnon mannerheimulaisten pyövelien polkema Suomen kansaa vastaan, — jotka lausuvat Ruotsin kansan myötätunnon Suomen Kansanhallitukselle.

Tämä kansainvälinen taantumuksen hyökkäys kuvastaa sitä pelkoa, joka on vallannut maailman taantumusvoimat — sodan syyttäjät — kaikilla heräämässä olevan kansan vastarinnan nousun johdosta. Vain sosiaalidemokratian taantumusjoh-

tajiston petoksen kautta on taantumus voinut kansat heittää sodan kauhuihin. Vain tämän karkean petoksen kautta imperialismin sota-vankkurit saattavat hävittää kansojen hiellä ja tuskalla kootut omaisuudet. Vain tämän petoksen kautta on tullut mahdolliseksi kansojen marssittaminen tappotanteille. Vain tämä petos tekee mahdolliseksi sodan jatkamisen.

Nyt parastaikaa puuhaa englantilais-ranskalais-amerikalainen suurpääoma kiihkeästi vetäkkeeseen sodan jälkeisiin yhä uusia kansoja — yhä uusia maita. Kaikki mahdolliset voimat on saatettu liikkeelle, että saataisiin kaikki maailman taantumusvoimat kohdistettua Neuvostoliittoa vastaan, joka rauhan poliittikallaan on saanut kaikkien kansojen myötätunnon osakseen. Tässäkin rikoksessa ovat sosdem taantumusherrat mukana. Tätäkin kataluutta ne tukevat.

Maamme sotahullut vallanpitäjät saatiin yllätettyä käymään Neuvostoliiton kimppuun. Meidän tannerimme toimivat tässä katalassa rikoksessa eturivissä. Mutta samoin kuin kansamme keskuudessa elää luja rauhan tahto ja ystävyyden kaipuu Neuvostojen maata ja sen vapaata kansaa kohtaan, samoin maailman kaikkien työtätekevien keskuudessa saa sijaa tunnus: Alas imperialistinen sota! Eläköön Neuvostoliitto, kansainvälisen ystävyyden ja rauhan paras tuki!

Vainoa peikäämättä nousevat rauhan puolustajat ja kutsuvat taisteluun imperialistista sotaa vastaan. Sosdem johtajien petoksista huolimatta selviää kansoille välttämättömyys lyödä yhteisvoimin sodan ja taantumuksen voimat.

ENGLANTILAIS-AMERIKKALAINEN RISTIRIITA TOISEN MAAILMAN-SODAN AIKANA

Poistamalla aseiden vientikiellon Amerikan Yhdysvallat, aivan kuin ensimmäisenkin maailman sodan aikana asettui Englannin ja Ranskan puolelle. Tätä hyväksien käyttäen englantilaiset poliitikot koittavat todistaa, ettei Englannin ja Amerikan välillä ole mitään ristiriitaa olemassakaan. Tämä tietysti ei ole totta.

Amerikalainen monopolipääoma haaveilee siirtomaiden valloittamista. Tässä se jatkuvasti törmää Englannin maailmanvallan pyrkimykseen. Englannin alusmaat käsittävät 480 miljoonaisen väestön alueet. Tämä on enemmän kuin kaikkien toisten suurvaltojen asuma-alueet yhteensä. Tämän lisäksi Englannin taloudellisen ja poliittisen vaikutuksen alla on suuri joukko muodollisesti itsenäisiä maita, kuten Egypti, Irak, Portugali, Holanti ja Argentina. Amerikalainen monopolipääoma tunkeutuu näihin maihin kohtaa kilpailijana Englannin. Englantilais-amerikalainen ristiriita onkin näin ollen nykyäivä, jos ei terävin, niin ainakin huomattavin imperialistinen ristiriita liittoutuneiden kesken.

Tämä ristiriita esiintyi jo ensimmäisen maailman sodan aikana. Osallistuminen maailman sotaan Englannin liittolaisena loi suotuisat ehdot amerikalaiselle pääomalle lujiittaa kansainvälistä asemaansa ja erikoisesti asemaansa Amerikan mantereella kilpailijansa Englannin kustannuksella. Amerikalainen monopolipääoma käyttää hyväkseen nykyistäkin sotaa lujiittaakseen poliittista asemaansa Amerikan mantereella Englannin kustannuksella.

syryttääkseen sen ennen kaikkea Amerikan mantereella ja sitten muista maapallo-osista, saattaakseen päättämään sen politiikan, joka suurella menestyksellä Amerikan Yhdysvallat allekirjoittamaan ensimmäisen maailman sodan aikana.

Ensimmäisen maailman sodan seurauksena oli: a) Amerikalainen monopolipääoma voimistui Englannin ja Ranskan sotatarviteiden suorittajana. Paikomaan voitot v.v. 1916—18 keskimäärin vuosittain olivat 5 miljardia dollaria suuremmat kuin vuosina 1912—14.

b) Ententen sotatarviteiden kustannuksella Amerikan kaupan vientivarojen kasvoi voimakkaasti. V.v. 1915—20 vienti oli 37 miljardia dollaria, mutta tuotti vain 19 miljardia. Vientin ylijäämä 18 miljardia dollaria. Tuon ylijäämän katteeksi Englanti oli veloitettu siirtomaissa. Aiemmin suuret määrät kultaa ja valtion arvopapereita ja viimein turvautumaan vauriin lainoihin. Näin ollen kun Amerikka ennen oli jo saanut määrin riippuvainen Englannin pääoman sijoituksista maailman sodan seurauksena muuttui Amerika luotonantajaksi Englannille.

c) Sodan aikana englantilaisen pääoman asema Amerikan mantereella heikkeni amerikalaisen pääoman voimistuessa. Ennen maailman sotaa Englannin pääoman sijoitukset Kanadassa ja keski- ja etelä-Amerikassa kaksinkertaisesti ylittivät amerikalaiset sijoitukset, mutta vuotena 1929 amerikalaiset sijoitukset olivat jo puolitoista kertaa suuremmat englantilaisia sijoituksia.

Taistelu kauppa- ja markkina-alueista Amerikan mantereella erikoisesti keski-Amerikan ja Kanadan markkinoilla kärjistyi. Amerikan Yhdysvaltojen syrjäyttäessä sieltä kilpailijansa Englannin.

Näin pian kuin europalaisten uudelleen alkoi, alkoivat amerikalaiset fioma hyökkäyksen taisteluun Englannin karkeita etelä- ja keski-Amerikan markkinoilla.

Yhdysvaltain valtiolliset laitokset tukevat pääomaansa tuossa hyökkäyksessä.

Europalaisen sodan alkamisesta on vasta kulunut niin vähän aikaa, ettei amerikalainen pääoma ole vielä ehtinyt taistelussaan hyväksien käyttäen kaikkia tuon sodan tarjoamia mahdollisuuksia. Mutta jo marraskuussa Yhdysvaltojen vienti etelä-Amerikkaan ja Kanadaan kasvoi 40:lla rinnastettuna edellisen vuoden marraskuuhun. Samalla amerikalainen sijoitus etelä- ja keski-Amerikassa alkoi syrjäyttää englantilaista pääomaa.

Yhdysvaltain aktiivinen kauppatase Englannin kauppata-

Valkosuomalaisen vallanpitäjien isännöimisen tulokset

Yli kahdenkymmenen vuoden ajan, minkä Suomi on ollut "itsenäisenä", on sitä hallinnut pankkiporhojen, tehtaanherrojen ja suurmaanomistajien koplakunta alistanut maan kaikki taloudelliset voimat sekä rahavarat valkosuomalaisen poliittisten seikkailijain provokatooristen sotapyrkimysten palvelukseen. Sotamenot ovat vuosi vuodelta kasvaneet.

Valtion tulo- ja menoarvot laadittiin siten, että voitiin salata Suomen kansalta ne menot, joita tehtiin rikollisen sodan valmistamiseksi Neuvostoliittoa vastaan.

Erikoisesti kasvoivat sotamenot surullisen kuuluisaksi tulleen vararikkoutuneen Cajander-Tannerin hallituskoplan aikana. Tämä sotavimmainen hallituskopla on kohottanut sotamenoja niin, että kun ne v. 1936 tekivät 574 miljoonaa markkaa niin v. 1939 ne tekivät jo 1145 miljoonaa markkaa.

Englantilais-ranskalaisen imperialististen toimeksiant-

jain neuvoja seuraten, aikoi Cajander-Tanner-Rydin rikolliskopla v. 1940 vieläkin suurentaa menoja rikollista Neuvostoliittovastaista sodan käynnistä varten. Tässä tarkoituksessa alkoivat nämä Suomen kansan sortajat suoranaisten hyökkäyksen työkan- san elintasoja vastaan. V. 1939 syksyllä astuivat voimaan uudet asetukset välillisten verojen kohottamisesta. Asetettiin lisäverot tulitikuille, kahville, sokerille y. m. kulutus-tarpeille. Tällä tavoin pyrki Tannerin-Rydin huijarikopla puristamaan viimeisenkin pennin työkan- san kukkarosta rikollisiin sotatarkoituksiinsa.

Valtion tulo- ja menoarvio päättyi joka vuosi vajauksella, jonka täyttämiseksi laskettiin liikkeelle sisäisiä lainoja. Vajassa kahdessa vuodessa laskettiin näitä lainoja 2400 milj. markan edestä. Jatkuva budjetin vajaus johti säännölliseen valtion velan kasvum. Yksistään v. 1939 ensimmäisten 9 kk. aikana kas-

voi valtiovelka 3.251 milj. markasta 4.074 milj. markkaan.

Maan pankit, jotka toimivat Lontoon vaikutuksen alaisina, asettuivat palvelemaan sodanlietojain pyrkimyksiä. Ne rahastivat ensikädessä kuumaisia sotavarusteluja. Tämä johti kultavarojen ehtymiseen ja paperirahojen liikkeelle laskuun, mikä taas merkitsi inflation voimistumista. Yksistään lokakuun aikana liikkeellä olevien paperirahojen määrä kohosi 2547 milj. markasta 3378 milj. markkaan.

Myöskin Suomen yhdeksän osakepankin varat käytettiin odanlietojain provokatioiden valmisteluun. Tämä oli helppoa sen vuoksi, että maan suurimman "Kansallisosakepankin" johdossa oli yksi Suomen kansan pyöveleistä — Erkkö ja "Helsingin osakepankin" johdossa oli Suomen kansan verivihollinen Mannerheim.

Valkosuomalaisen vallanpitäjien sodanvalmistuspolitiikka johti maan täydellisen häviön partaalle. Suomi joutui sekä taloudellisesti, että poliittisesti kokonaan riippuvaiseksi Englannista Kai-

kesta Suomen ulosviennistä lähetettiin 50 prosenttia Englantiin.

Valko-Suomen vararikkoutuneet hallitusherrat, jotka ovat muuttaneet Suomen maan sotateiriksi, tuhlasivat kaikki taloudelliset voimat sekä rahavarat sotaprovakatioittensa valmisteluun. Nyt tästä tehdään loppi. Tästä lähtien tulevat kaikkien maan rikkaudet käytettäväksi kansan etujen mukaisesti. Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallitus asettaa tehtäväkseen suurten yksityispankkien ja teollisuuslaitosten saattamisen valtion valvonnan alaisiksi, työttömyyden hävittämisen kokonaan, 8-tuntisen työpäivän voimaansattamisen, suurten kartanonherrojen maiden takavarikoimisen ja niiden luovuttamisen maattomille ja vähäväkisille talonpojille jne. Tällainen sisäpolitiikka turvaa Suomen kansalle rauhan ja vapauden ja johtaa maan ulos siitä umpikujasta, johon sen olivat syösseet Suomen kansan sortajat.

J. P. -nen

(loppu 4 siv.)

#

Englantilais - amerikalainen risti- riita toisen maailmansodan aikana

(alku 2 siv.)

passa sodan vaikutuksesta käy yhä edullisemmaksi Yhdysvalloille. Ja koska Englanti on pakotettu yhä kasvavassa määrässä supistamaan vientiä on se pakotettu viemään Yhdysvaltoihin huomattavia kulta- ja arvopaperimääriä. Jo nyt ovat nähtävissä tästä johtuvat vaikeudet Englannin taloudessa. Punnan kurssi, joka elokuussa vuonna 1939 oli vielä 4,68 dollaria, aleni syyskuussa 3,99 dollariin ja on pysynyt tässä tasossa vain sillä ehdolla, että Englanti on lähettänyt valtavia summia kultaa Yhdysvaltoihin.

Finanssisodassa Yhdysvalat ovat jo saavuttaneet suuria voittoja. Puntaryhmä on jo hajonnut. Suurin osa valtioista, joiden valuutta vielä elokuussa oli sidottu punnan kurssiin irtaantuivat siitä ja kiinnittäytyivät dollariin, jonka mukaan nyt suuntautuvat kansainvälisessä kaupassa.

Jo nyt, aivan kuin ensimmäisenkin maailmansodan aikana on nähtävänä kalteuk-
sien — kullan ja arvopapereiden — virtaaminen Englannista Yhdysvaltoihin. Englannin hallitus vaatii englantilaisilta kapitalisteilta, joiden hallussa on ulkolaisia arvopapereita ilmoittamaan ne, niiden siirtämiseksi Yhdysvaltoihin. Amerikalaiset kapitalistit jo tekevät suunnitelmia minkälaisia pääoman sijoituksia he voisivat riistää Englannilta sodan kuluessa.

Amerikalainen pääoma tunkee imulonkeronsa ei ainoastaan kultaan ja sodan jälkeisiin englantilaisiin pääoman sijoituksiin Yhdysvalloissa, vaan englantilaisiin vaikutusalueisiin muissakin Amerikan valtioissa. Englantilaisten käsissä olevien amerikalaisen arvopapereiden myynti on saanut seilaiset mittasuhteet, että New Yorkin pörssissä usein on ollut huomattavana näiden papereiden kurssin voimakasta laskua.

On kieltämätöntä, että jos

europalainen sota tulee jatkumaan niin Yhdysvaltain monopolipääoma tulee karkoittamaan englantilaisen pääoman niistäkin asemista, jotka sillä vielä on etelä- ja keski-Amerikassa.

Yhdysvaltain taistelu Englantia vastaan ei rajoitu vaan taloudelliselle alalle. Yhdysvallat pyrkivät karkoittamaan Englannin etelä- ja keski-Amerikasta myös poliittista painostusta hyväkseen käyttäen. Pääasena tässä on n.s. pan-amerikalaisuus: pyrkimys saada Yhdysvaltain todellisen ylijohdon alle kaikki keski- ja etelä-Amerikan valtiot. Tämä pyrkimys ilmenee mitä moninaisimmissa, ei vielä täysin määritellyissä muodoissa — monreoppina, pan-Amerikalaisina konfrensseina, aatteena muodostaa koko Amerikan mantereen ympärille viiden sadan kilometrin levyinen puolueeton meriväylä, pyrkimyksinä sitoa kaikkien amerikalaisen valtioiden valuutat dollariin ja muissa tämän kaltaisissa pyrkimyksissä.

Tämän yhteydessä amerikalainen imperialismi aivan kuin ensimmäisen maailman sodan jälkeenkin vaatii englantilaisten (ja ranskalaisten) latinalaisessa Amerikassa olevien siirtomaiden luovuttamista, joko Englannille antamien lainojen vastineeksi eli määrättyistä rahasum-
mista.

Perusvaikeutena, joka häiritsee amerikalaista imperialismia pyrkimyksessä lopullisesti alistaa valtansa alle keski- ja etelä-Amerika yhä suuremmissa määrässä esiintyy, ei englantilainen imperialismi, vaan näiden maiden työtätekevien joukkojen vastustus.

(Julkaistaan "Pravdassa" tammikuun 5 p:nä, julkaistun Vargan kirjoituksen mukaan).

LAUSUNTOJA ROOSEVELTIN KIRJELMÄN JOHDOSTA YHDYSVALLOISSA

Amerikan sanomalehdistön ja kongressin eri jäsenten lausunnot Rooseveltin tammikuun 3 päivän kirjelmän johdosta eroavat toisistaan. Merkillepantavaa on, että kongressin muutamien oikeistopii-
rit hyväksyivät täydellisesti Rooseveltin kirjelmän, ja toiset tulkitsivat sitä vähemmän vihamielisesti mitä ovat tehneet Rooseveltin tähänastisten toimenpiteiden suhteen.

"Daily Worker" kirjoittaa, että Rooseveltin kirje merkitsee sitä, että "hallitus ei tule enää huolehtimaan asukkaiden elinolojen parantamisesta". Sen asemasta, — kirjoittaa lehti, — hallitus tekee sotasuunnitelmia, yrittäen vetää Yhdysvallat sotaan Englannin ja Ranskan puolelle. Presidentin kirje todistaa myöskin sitä, että Yhdysvaltojen hallitus aikoo tukahduttaa rauhan puolesta työskentelevän liikkeen, verhoten tätä toimenpidettään muka puolustuksena ulkomaalaisten hyökkäykseltä. Kommunistisen puolueen vainomisella valmistetaan pohjaa sotasuunnitelmien toteuttamiselle, — kirjoittaa "Daily Worker".

Englantilainen sanomalehdistö Hor Belishan virkaerosta

Nekin sanomalehdet, jotka tavallisesti tuovat esille virallisen kannan, tunnustavat, että Hor Belishan virkaero on synnyttänyt huomattavaa levottomuutta Englannissa. Associated Pressin tietotoimiston poliittinen huomioitsija kirjoittaa.

"On mahdotonta salata toiseikkaa, että eri poliittisiin piireihin, sekä yhteiskunnalliseen mielipiteeseen toi levottomuutta niin äkillinen ja odottamaton sotaministerin virkaero."

Suurin osa lehdistä muodossa tai toisessa viittaa, että ero oli seurauksena Hor Belishan ja armeijan johdon välisestä erimielisyyksistä. Kaikki lehdet lausuvat olettamuksen, että Hor Belisha tulee tekemään henkilökohtaisen ilmoituksen alahuoneessa.

TAANTUMUKSEN HYÖKÄYS AMERIKASSA

New York, 7 tammikuuta (TASS). Kommunistisen puolueen, Illinoisin kaupunkikomitean edustaja, keskustelussa lehtien edustajien kanssa, ilmoitti, että Chicagon poliisi toimii oikeusministeriön ohjeiden mukaisesti. Äskettäin se tunkeutui yksityisasuntoihin, etsiessään kommunistipuolueen johtajia. Muutaman viimeisen viikon aikana on Chicagon poliisi tehnyt kolme kotitarkastusta kommunistipuolueen huoneustossa Illinoisissa.

YKSI SOTAPÄIVÄ MAKSAA RANSKALLE MILJARDIN FRANGIA

BRYSSEL, 8 tammikuuta. (TASS). Belgialainen lehti "Libre Belgique" julkaisi seuraavan Ranskan asevarusteluministeri Dautryn ilmoituksen: "Yksi sotapäivä maksaa Ranskalle miljardin frangia. Jokainen minuutti vaatii 750 tuhatta frangia".

Todellakin, lisää Dautry, yksi 75-millimetrisen tykki, joka on riittämätön suojaamaan jalkaväkeä maksaa 300.000 frangia. Suurempien tykkien hinta nousee lähes miljoonaan frangiin. Tykki-

törykmentin aseistaminen maksamaan 50 milj. frangia — tankkipataljoonan — 120 milj. frangia.

"Kaikkein kalleimmat aseet, — ilmoittaa Dautry, — ovat ilmatorjunta-aseet, koska ne nopeasti ammuttaessa jo 12 minutin jälkeen tulevat käyttökelvottomiksi. Yksi divisioona kuluttaa taistelun aikana yhdessä tunnissa nelkein 5 milj. frangin arvoista sotatarpeita. Ilmatorjuntatykistö patterin yhteislaukaus maksaa 5000 frangia".

Miten rakennettiin Siegfriedlinjaa Saksan länsirajalle

"Deutsche Allgemeine Zeitung"-lehti on julkaissut otteita saksalaisen insinöörin Pehlingerin kirjasta, jossa kuvataan länsirajalla tehtyjä linnoitusrakennustöitä. Kirjoittaja osoittaa, että rakennustöiden laajuus ja suoritusajan lyhyys vaativat joukon erikoistoimenpiteitä.

Koko läntinen raja oli jaoteltu 22 eri piiriin. Siegfriedlinjan rakennustöihin osallistui lähes 1000 toiminimeä.

Kahden kuukauden aikana laadittiin erikoisessa rakennustöissä yli 60 tuhatta suunnitelmaa ja piirustusta. Tarvittiin miljoonia kuutiometrejä betonia ja muita rakennustarpeita. Saksan sementtiteollisuus työskenteli yötä ja päivää, Siegfriedlinjaa varten, luovuttaen yksin sen rakentamiseen 51% koko tuotannostaan. Päivittäin valmistettiin 45 tuhatta kuutiometriä betonia.

Kesäkuun 20 p:nä 1938 saapuivat rakennustöihin ensimmäiset 9000 henkeä. Heinäkuun 13 päivään mennessä kasvoi työläisten luku 20 tuhanteen. Syyskuun 21 päivään mennessä nousi työläisten luku jo 241 tuhanteen henkeen. Näiden lisäksi osallistui rakennustöihin saksalaisia 850 kilometriä ja suoria Saksan länsirajaa Alueeseen saakka.

osastoa. Kaikkiaan työskenteli rakennustöissä yli puoli miljoonaa henkeä.

Rakennustöiden varustamiseksi raaka-aineilla rakennusalueelle joka päivä saapui 9000 rautatievaunua. 1938 syyskuussa osallistui rakennustöihin 16 tuh. autoa. Rautateiden linakuormituksen vähentämiseksi laajalti hyväksikäytettiin Reinin laivaliikennettä. Työläisten kuljettamiseksi asutopaikoilta rakennustyömaalle tarvittiin 4.200 autobussia.

Huolimatta rakennustöiden vauhdista, kiinnitettiin työlaatuun erikoinen huomio. Siegfriedlinja muodostuu valtavasta joukosta, laajalle alueelle sijoitetuista suurista ja pienistä linnakkeista. Kaikkiaan on rakennettu 22 tuhatta betonilinnaketta, joiden joukossa on raskaita panssarilinnakkeita. Ne sijaitsevat Saksan länsirajalla alkaen Bodenista ja päättyvät Reinin suistomaan alkaen Hollannin rajalla. Linjan pituus on 600 kilometriä ja leveys 50 kilometriä. Sodan syttymisen jälkeen linjaa jatkettiin Hollannin rajaa pitkin aina Pohjanmeren saakka. Nyt on linjan pituus 850 kilometriä ja suoria Saksan länsirajaa Alueeseen saakka.

Yhdysvaltojen sotilaallisia toimenpiteitä

Puolustuskuntoisuuden kohottamiseksi Yhdysvaltojen omistamilla Tyynen valtameren saarilla ja Alaskassa on Roosevelt ehdottanut hyväksyttäväksi armeijan ja laivaston budjettiin vuodelle 1940 suuria summia. Lehti "Washington Post" ilmoittaa, että meriministeriön budjetti lasketaan nousevan yli 15 milj. dollariin, joilla tullaan voimistuttamaan Tyynen valtameren saarien puolustuskuntoisuutta. Samanaikaisesti 2 milj. dollaria

ilmalaivaston voimistuttamiseksi Midway saarelle, yli 2 milj. dollaria Wake-saaren puolustuskuntoisuuteen ja 390 tuhatta dollaria poltto-
ainevarastojen rakentamista varten Tutuila ja Samsa saarille. Associated Press tietoo, että armeijan budjetissa on laskettu 12 milj. dollarin summa suuren tukikohdan rakentamista varten Alaskaan. (TASS.)

Englannin työläisten vastalause Ranskan ammatillisen liikkeen vainon johdosta

Englannin työtätekevät tuomitsevat Ranskan hallituksen pakkotoimenpiteet vallankumouksellisia aineksia vastaan Ranskan ammatillisessa liikkeessä. Rakennustyöläisten Kansallisen Federation Lontoon piirineuvosto on hyväksynyt päätöslauselman, jossa se esittää vastalauseensa Ranskan hallitukselle sen johdosta, että se on hajottanut ammatilliset ja takavarikoinut niiden viralliset asiapaperit. Päätöslauselma on lähetetty Lontoossa olevaan Ranskan lähetystöön. Samanlaisen päätöslauselman on Ranskan lähetystölle lähettänyt puunjalostusteollisuuden työläisten ammattiliittojärjestön Lontoon aluekomitea, joka erikoisesti lau-

sui vastalauseensa Ranskan puunjalostustyöläisten ammattiliiton pääsihteerin, Henry Beckerin vangitsemisen johdosta.

"Daily Workerin" tietojen mukaan on samanlaisia vastalausepäätöslauseita hyväksytty kahdessa konerakennusteollisuustyöläisten yhdistyneen kansallisen liiton osastossa, kahdessa sähköteollisuustyöläisten kansallisen liiton osastossa, muutamissa kauppavirkailijoiden ammattijärjestön osastoissa, maalarien, veturinkuljettajien ja Peislin (Skotlanti) ja Kasselordin (Yörkin herttuakunta) kaupunkien ammattiliittoneuvostoissa.

(TASS).

Tänään tulee kuluneeksi 16 vuotta maailman työväestöjen vapaustaistelun suuren johtajan Leninin kuolemasta

LENININ PÄIVÄNÄ

Kuusitoista vuotta sitten päättyi työväestöjen ihmiskunnan suuren johtajan, pelottoman pelottomimman vapaustaistelijan, nerokkaista nerokkaimman ajattelijan elämä.

Leninissä oli ruumiillistuneena kaikki se, mikä työväenluokassa on suurta, sankarillista: peloton äly, joka rohkeasti ja varmasti kulkee ennentutkimattomia teitä, kaikki esteet tieltään raivaava rautainen, lannistumaton tahto, sammumaton viha vääryyttä, orjuutta ja sortoa vastaan, vallankumouksellinen intohimo, rajaton usko joukkojen luovaan voimaan, suuri järjestäjän nero.

Lenin on suuri esikuva kaikille niille, jotka tahtovat taistella ihmiskunnan valoisan tulevaisuuden puolesta. Toveri Stalin, Leninin elämäntyön suuri jatkaja, on kehoittanut kaikkia kansan asiaa palvelevia toimihenkilöitä ottamaan esimerkiksi Leninistä, pyrkimään kaikissa suhteissa juuri sellaiseksi kuin oli Lenin. Leniniläisen toimihenkilön on pyrittävä siihen, että hän pysyisi aina tehtäviensä tasalla, ei koskaan vajoaisi poliittisten poroporvarien tasolle, olisi yhtä selväkatseinen ja määrätietoinen kuin oli Lenin, yhtä peloton taistelussa ja säälimätön kansan vihollisia kohtaan kuin oli Lenin, yhtä vapaa kaikesta pakokauhusta ja pakokauhuun tapaisestakin, kun jokin vaara uhkaa, yhtä viisas ja hätäilemätön monimutkaisten kysymysten ratkaisemisessa, että hän olisi yhtä oikeudentuntoinen ja rehellinen kuin oli Lenin, että hän rakastaisi kansaansa niin kuin Lenin sitä rakasti.

Valtava ja monipuolinen oli Leninin elämäntyö. Ei ole sellaista työväen luokkaisuutta, sorrettujen kansojen eikä vapaustaistelun teoreettista käytännöllistä kysymystä, jota Lenin ei olisi käsitellyt mitä suurimmalla perusteellisuudella, jatkaen ja kehittämällä kaikkien suuntiin suurten edeltäjiensä, Marxin ja Engelsin työtä: filosofian kysymyksistä proletariaatin puolueen järjestötyön ja aseellisen taistelun pienimpiin yksityiskohtiin saakka.

Leninin nimi liittyy erottamattomasti Lokakuun Suuren vallankumoukseen, tähän maailmanhistorian valtavimpaan tapahtumaan, josta alkaa uusi aikakausi ihmis-

(jatkuu 2 siv.)

ON TOIMITTAVA KUIN LENIN

“Valitsijat, kansan on vaa-
dittava edustajiltaan, että he
pysyisivät tehtäviensä tasalla,
että he eivät vajoaisi työs-
sään poliittisten poroporva-
rien tasolle, että he pysyisi-
vät paikallaan Leninin kalta-
isina poliittisina toimihenkilöi-
nä, että he olisivat yhtä sel-
väkatseisia ja määrätietoisia
toimihenkilöitä kuin Lenin,
että he olisivat yhtä pelotto-
mia taistelussa ja yhtä sääl-
mättömiä kansanvihollisia
kohtaan kuin oli Lenin, että
he olisivat vapaita kaikesta
pakokauhusta ja kaikesta pa-
kokauhuun vivahtavastakin,
kun asiat alkavat mutkistua
ja näköpiiriin ilmestyy jokin
vaara, että he olisivat yhtä
vapaita kaikesta pakokauhuun
vivahtavastakin kuin Lenin oli
siitä vapaa, että he olisivat yh-
tä viisaita ja hätäilemättömiä
monimutkaisten kysymysten
ratkaisemisessa, missä tarvi-
taan kaikinpuolista orientoit-
umista ja kaikkien myönteis-
ten ja kielteisten asianhaaro-
jen kaikinpuolista punnitse-
mistä, kuin oli Lenin, että he
olisivat yhtä oikeudenmukai-
sia ja rehellisiä kuin oli
Lenin, että he rakastaisivat
kansaansa yhtä suuresti kuin
Lenin rakasti sitä.”

Stalinin puheesta valitsi-
joille joulukuun 11 p:nä
1937.

SUURI VALA

Leninin kuoleman jälkeen seuranneina surupäivinä toveri Stalin vannoi Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton Neuvostojen II edustajakokouksessa puolueen nimessä suuren valan. Hän lausui pääasiasa seuraavaa:

“Me, kommunistit, olemme erikoista tekoa. Meidät on muovattu erikoisesta aineesta. Me olemme niitä, jotka muodostavat suuren proletariaatin strategin armeijan, toveri Leninin armeijan. Ei ole mitään korkeampaa kunniaa kuin on kunnia kuulua tähän armeijaan. Ei ole mitään ylevämpää nimeä kuin sen puolueen jäsenen nimi, jonka perustaja ja johtaja on toveri Lenin...”

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me pitäisimme korkealla ja säilyttäisimme puhtaana puoluejäsenten suuren nimen. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me täytämme kunnialla tämän käskysi!...

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me varjelsimme puolueen yhtenäisyyttä kuin silmäteräämme. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me täytämme kunnialla tämän käskysi!...

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me varjelsimme ja lujittaisimme proletariaatin diktatuuria. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me emme säästä voimiamme täyttääksemme kunnialla tämän käskysi!...

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me lujittaisimme kaikin voimin työväestöjen ja talonpoikien liittoa. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me täytämme kunnialla tämän käskysi!...

Toveri Lenin puhui meille herkeämättä maamme kansojen vapaaehtoisien liiton välttämättömyydestä, niiden veljellisen yhteistyön välttämättömyydestä Tasavaltojen Liiton puitteissa. Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me lujittaisimme ja laajentaisimme Tasavaltojen Liittoa. Vannomme sinulle, toveri Lenin, että me täytämme kunnialla tämän käskysi!...

Lenin osoitti meille usein, että Punaisen Armeijan lujittaminen ja sen kuntoisuuden parantaminen on yksi tärkeimpiä puolueemme tehtäviä... Vannomme siis, toverit, ettemme säästä voimiamme lujittaaksemme Punaista armeijaamme, Punaista laivastoaamme...

Poistuessaan luotamme toveri Lenin lausui viimeisenä tahtonaan, että me olisimme uskollisia Kommunistisen Internationalen periaatteille. Vannomme sinulle, toveri Lenin, ettemme säästä henkeämme lujittaaksemme ja laajentaaksemme koko maailman työväestöjen liittoa — Kommunistista Internationalia!

Tämä oli bolshevistisen puolueen vala johtajalleen Leninille, joka tulee elämään vuosisatoja.

LENININ PÄIVÄ

(alku 1 siv.)

kunnan elämässä. Uraa-urta-
valla teoreettisella työllään,
johdonmukaisella ja leppy-
mättömällä aatteellisella tais-
telullaan kaikkea opportunisti-
mia vastaan työväenliikkeessä,
kaikenlaisia kansanvihollisia
vastaan, herkeämättömällä
työllään suuren bolshevikki-
puolueen luomiseksi hän val-
misti Lokakuun vallanku-
mouksen voiton aseet. Ja kun
ratkaisevan taistelun hetki
löi, johti hän yhdessä Stalinin
kanssa, bolshevikkipuolueen
etunenässä Venäjän työläis-
ten ja talonpoikien miljoona-
armeijat päättävään rynnäk-
koon kapitalismin linnoituksia
vastaan. Hänen ohjauksellaan
aloitettiin se valtava socialisti-
nen rakennustyö, joka on jo
kantanut runsaat hedelmänsä
Neuvostoliiton kansojen on-
neksi.

Lenin on uljaan Punaisen
Työläis- ja Talonpoikaisar-
meijan perustaja. Lenin yh-
dessä parhaan taistelutoverin-
sa Stalinin kanssa järjesti
Neuvostotasavallan voiton ka-
pitalistisen intervention ja si-
säisen vastavallankumouksen
yhdistyneistä sotalaumoista.

Kuusitoista vuotta sitten,
Leninin kuoltua, toveri Stalin
vannoi koko Neuvostoliiton
Kommunistisen Puolueen ni-
messä suuren ja pyhän valan,
luvat täyttää Leninin vii-
meisen toivomuksen, luvaten
pitää korkealla ja säilyttää
puhtaana kommunistisen puo-
lueen jäsenen suuren nimen;
valvoa kuin silmäterää puo-
lueen eheyttä, säilyttää prole-
tariaatin diktatuuri ja lujittaa
sitä; lujittaa kaikin voimin
työläisten ja talonpoikain liit-
toa, lujittaa ja laajentaa Neu-
vostotasavalttojen liittoa —
Neuvostoliiton kansojen ystä-
vyyttä; lujittaa Punaista Ar-
meijaa ja Punaista Laivas-
toa; lujittaa ja laajentaa ko-
ko maailman työväenliikkeen
liittoa — Kommunistista In-
ternationalea.

Tämä vala on täytetty.
Neuvostoliiton Kommunisti-
nen Puolue on Stalinin joh-
dolla lyönyt kaikki vihollisen-
sa, säilyttänyt eheyttä, rau-
taisen kurinsa. Työväenluo-
kan diktatuuri on Stalinin pe-
rustuslain järkkymätön pe-
rustus. Työläisten ja talonpoi-
kien liitto on lujempi kuin
milloinkaan ennen. Neuvosto-
liiton kansojen ystävyys on
järkkymätön, ikuisiksi ajoiksi
on kadonnut epäluottamus ja
riita Neuvostoliitossa asuvien
kansojen väliltä.

Punaisesta Armeijasta on
tullut valtava, murtumaton
mahti. Se on osoittanut tais-
teluissa Neuvostoliiton vihol-
lisia vastaan, että se kykenee
täyttämään historiallisen teh-
tävänsä.

Suomen kansalla on erikoi-
nen syy kunnioittaa Leninin
muistoa kiitollisin mielin.
Lenin oli Suomen kansan
suuri ystävä. Jo vuoden 1905
vallankumouksesta lähtien,
samoihin aikoihin kun Suo-
men kapitalistien perustamat
ensimmäiset lahtarikaartit kil-
voittelivat Nikolai II husaa-
rien ja santarmien kanssa
Suomen työväenliikkeen kansan
vapauttaistelun nujertamises-

sa, samoihin aikoihin kun
Suomen suurporvarit möivät
Venäjän keisarivallalle maam-
me edut, saaden vastalahjaksi
kilahtavia titteleitä ja helyjä
rintaansa, samoihin aikoihin
kun Valko-Suomen nykyinen
"sotamarsalkka" Mannerheim
nuoleskeli Pietarissa Nikolai
II saappaanpohjia, kävi Lenin
pelotonta, horjumatonta tais-
telua Suomen kansan vapau-
den ja riippumattomuuden
puolesta Venäjän sortovaltaa,
bobrikovilaisuutta vastaan. Ja
Leninin johtama Neuvosto-
hallitus lahjoitti Suomelle
täyden riippumattomuuden.

Mutta Suomen kansa, jolle
tuo lahja oli tarkoitettu, ei
saanutkaan kauan nauttia sii-
tä. Suomen suurporvaristo
Mannerheimineen hukutti
verivirtoihin Suomen kansan
vapauden vuonna 1918. Sen
jälkeen ovat nuo konnat jäl-
leen myyneet Suomen riippu-
mattomuuden edut, pantan-
neet Suomen maan ulkomaa-
laisille imperialistisille suur-
rosvoille, alistaneet kansam-
me palvelemaan niiden rikok-
sellisia sotatarkoituksia.

Mutta nyt on aika toinen
kuin vuonna 1918. Suomen
kansan on nyt valmis taistele-
maan vapautensa ja riippu-
mattomuutensa puolesta, niin
imperialistisia sortajia kuin
myöskin suomalaisia rahaval-
tiata vastaan, täydelliseen ja
lopulliseen voittoon saakka.
Tässä taistelussa sitä jälleen
auttaa Neuvostoliiton työtä-
tekevien luokkien veljenkäsi.
Sitä auttavat ne, jotka jatka-
vat kuolemattoman Leninin
työtä, panevat täytäntöön hä-
nen ohjeita: venäläiset bol-
shevikit, Punainen Armeija,
Stalin.

Eteenpäin ja voittoon tais-
telussa Suomen Kansanvaltai-
sen Tasavallan puolesta!

Eteenpäin ja voittoon tais-
telussa Leninin — Stalinin li-
pun alla kaikkien kansojen
vapauden ja veljeyden puo-
lesta!

LENIN SUOMEN KYSYMYKSISTÄ

V. 1909 LENIN KIRJOITTI
ARTIKKELISSAAN
"TSAARI SUOMEN KAN-
SAA VASTAAN" m.m.:

— — — "Suomen proleta-
riaatti on tietoinen siitä, että
sen on käytävä taistelua
äärimmäisen raskaissa olo-
suhteissa..."

Mutta Suomen proletariaatti
tietää myös, että poliittista
taistelua ei ratkaista yhdellä
ottelulla, että se vaatii toisi-
naan monivuotisia sitkeitä
ponnistuksia ja että loppujen
lopuksi voittaa se, kenen puo-
lella on historiallisen kehityk-
sen voima...

Suomen proletariaatti tie-
tää myös mainehikkaasta ko-
kemuksesta, miten on käytä-
vä pitkäaikaista, sitkeää val-
lankumouksellista taistelua
vapauden puolesta, taistelua,
mikä tähtää inhoittavan vi-
hollisen uuvuttamiseen, sen
epäjärjestykseen, häpeään
saattamiseen, kunnes tarjou-
tuu tilaisuus antaa sille rat-
kaiseva isku.

Samalla Suomen proleta-
riaatti tietää, että uuden tais-
telunsa ensi askeleista lähtien
sillä tulee olemaan puolellaan
koko Venäjän sosialistinen
proletariaatti, joka on valmis,
niin raskaat kuin nykyhetken
olosuhteet lienevätkään, täyt-
tämään velvollisuutensa, koko
velvollisuutensa.

TOUKOKUUN 9 p:nä 1910
"SOTSIAL-DEMOKRAT".
LEHDESSÄ JULKAISTUS-
SA LENININ KIRJOITUK-
SESSA SANOTAAN NÄIN:

"Suomi hengähti vapaasti
vain silloin, kun Venäjän
työväenluokka nousi jättiläis-
joukkona ja ravisteli Venäjän
itsevaltiutta. Ja vain yhteydes-
sä joukkojen vallankumouk-
sellisen taistelun kanssa Ve-
näjällä voi Suomen työläinen
nyt etsiä tietä pelastukseen
mustasotnialaisten pyssyhurt-
tien maahankarkaukselta.

Suomen porvaristo on pal-
jastanut vastavallankumouk-

selliset ominaisuutensa tässä
rauhallisessakin maassa, joka
suoritti vallankumouksen Ve-
näjän lokakuun päivien kus-
tannuksella, joka säilytti va-
pauuden Venäjän joulukuun
taistelun ja kahden vastustus-
henkisen Duuman selän ta-
kana. Suomen porvaristo har-
joitti ajojahtia Suomen työ-
läisten punakaartia vastaan ja
syytti heitä kumouksellisuud-
esta; se teki kaiken mitä
voi jarruttaakseen socialisti-
sten järjestöjen täyttää vapaut-
ta Suomessa; se luuli palve-
lusinnolla (kuten poliittisten
luovuttamisella v. 1907) suo-
jaavansa itsensä tsaarin väki-
vallalta; se syytti oman
maansa sosialisteja siitä, että
venäläiset sosialistit ovat hei-
dät turmelleet tartuttaen hei-
dät kumouksellisuudellaan.

Nyt voi Suomen porvaris-
tokin nähdä, mihin johtaa
myömytysten, palvelusinnon,
"mieliksi olemisen" politiikka,
socialismin suoran tai väl-
lillisen pettämisen politiikka.
Muualta kuin sosialistisesti
kouluuntuneiden ja socialisti-
tien järjestämien joukkojen
taistelusta ei Suomen kansa
löydä ulospääsyä asemas-
taan..."

TAMMIKUULLA v. 1912
LENININ KIRJOITTA-
MASSA VENÄJÄN SOSIA-
LIDEMOKRAATTISEN
TYÖVÄENPUOLUEEN
PRAGIN KONFERENSSIN
PÄÄTÖSLAUSELMASSA
SANOTAAN:

"Venäjän Sosialidemokraati-
tisen Työväenpuolueen kon-
ferenssi, kokoontuneena ensi
kerran sen jälkeen, kun Ve-
näjän tsarismi ja vastavallan-
kumouksellinen Duuma ovat
ottaneet käytäntöön lait, jot-
ka tuhoavat Suomen kansan
oikeudet ja vapauden, ilmai-
see täyden solidaarisuutensa
Suomen sosialidemokraatti-
selle veljespuolueelle, koros-
taa Suomen ja Venäjän työ-
läisten tehtävien yhtenäisyyt-
tä taistelussa Venäjän vasta-
vallankumouksellista hallitus-

ta ja vastavallankumoukselli-
sta porvaristoa vastaan, jotka
polkevat jalkoihinsa kansan
oikeudet, ja lausuu varman
vakaumuksensa, että vain Ve-
näjän ja Suomen työläisten
yhteisin ponnistuksin voidaan
tsarismi kukistaa ja saavuttaa
Venäjän ja Suomen kansojen
vapaus"

JOULUKUUN 5 p:nä 1919
LENIN LAUSUI VII
YLEISVENÄLÄISESSÄ
EDUSTAJAKOKOUK-
SESSA PITÄMÄSSÄÄN
PUHEESSA m.m. SEU-
RAAVAA:

"Ei ole ainoatakaan maata,
ei ole jäänyt enää ainoata-
kaan maapallon alaa, missä ei
Englannin, Ranskan ja Ame-
rikan finanssipääoma tosi-
asiallisesti täydellisesti halli-
tisi. Tähän perustui niiden
tekemä uusi yritys — panna
ne pienet valtiot, jotka ym-
päroivät Venäjää ja joista
monet vapautuivat ja saivat
mahdollisuuden julistaa itsen-
sä riippumattomiksi vasta so-
dan aikana — Puola, Eesti,
Suomi, Georgia, Ukraina
y.m. — yrittää panna nämä
pienet valtiot sotimaan Venä-
jää vastaan Englannin, Rans-
kan ja Amerikan rahoilla.

Te kenties muistatte, tove-
rit, kuinka lehdistämme kierteli
tieto tunnetusta englantilai-
sen ministerin Churchillin
puheesta, joka sanoi, että Ve-
näjää vastaan tulee hyökkää-
mään 14 valtiota ja että syys-
kuussa kukistuu Petrograd ja
joulukuussa Moskova. Olen
kuullut, että Churchill olisi
sittenkin kumonnut tämän
tiedon... mutta... me tiedämme
erinomaisesti, että Chur-
chillin ja Englannin imperia-
listien toimet olivat juuri
tuollaisia. Me tiedämme erin-
omaisesti, että Suomea, Ees-
tiä ja muita pieniä maita koh-
taan ryhdyttiin kaikkiin vai-
kuskeinoihin, jotta ne alkai-
sivat sotia Neuvosto-Venäjää
vastaan. Olen joutunut luke-
maan englantilaisen lehden
"Timesin" — Englannin kaik-
kein vaikutusvaltaisimman
porvarilehden — erään pää-
kirjoituksen, joka oli kirjoit-
tettu siihen aikaan, kun Jude-
nitshin joukot, jotka tunne-
tusti oli varustettu, vaate-
tettu ja kuljetettu Ententen
laivoilla, seisivat muutaman
virstan päässä Petrogradista
ja Detskoje Selo oli valloitet-
tu. Tämä kirjoitus oli oikea
sotaretki, jossa oli käytetty
kaikki painostusvoimat — so-
tiallisen, diplomaattisen, his-
toriallisen painostuksen voi-
mat, Englannin pääoma kar-
kasi Suomen kimppuun ja
esitti sille uhkavaatimuksen:
"Koko maailma katsoo Suo-
meen — sanoivat englantilai-
set kapitalistit. — Suomen
kohtalo riippuu siitä, ymmär-
tääkö se kutsumuksensa, aut-
taako se nujertamaan bolshe-
vismin." Ja tästä suuresta ja
siveellisestä, tästä jalosta si-
vistyksellisestä tehtävästä lu-
vattiin Suomelle niin ja niin
miljoonaa puntia, sel-
lainen ja sellainen pala maata
ja sellaiset ja sellaiset hyvyi-
det"

Millainen oli Lenin

"Hän ei ollut vain yksi
johtajista, vaan korkeamman
tyypin johtaja, vuorikotka,
joka ei tunne pelkoa taiste-
lussa, vaan vie rohkeasti
puolueita eteenpäin Venäjän
vallankumousliikkeen tutki-
mattomia teitä..."

Leninin yksinkertaisuus ja
vaatimattomuus, pyrkimys
välttää huomiota tai ainakin
olemista huomion keskipi-
teenä eikä korostaa vaikutus-
valtaista asemaansa — tämä
luonteenpiirre oli eräs Leni-
nin vahvimpia puolia...

Tavaton vakuuttamisvoima,
todistelun yksinkertaisuus ja
selvyys, lyhyet ja kaikille
ymmärrettävät lauseet, tur-
han värittelyn puuttuminen,
mahtavien eleiden ja keinote-
koisesti vaikutusta tavoittele-
vien iskulauseiden puuttumi-

nen — kaikki tämä erotti
Leninin puheet hänen eduk-
seen tavallisten "parlament-
ti"-puhujain esityksistä...

"Tappio on kestettävä nur-
kumatta" — tämä oli Leni-
nin toiminnassa juuri se omi-
naisuus, joka auttoi häntä
liittämään ympärilleen lop-
puun asti uskollisen ja voi-
miinsa luottavan armeijan...

"Voitosta ei saa pöyhkeil-
lä" — se oli Leninin luon-
teenomaisuus, joka auttoi
häntä selvänäköisesti arvioi-
maan vastustajan voimat ja
siten turvaamaan puolueen
mahdollisilta yllätyksiltä...

"Periaatteellinen politiikka
on ainoa oikea politiikka"
— siinä se määritelmä,
jonka avulla Lenin valloitti
uudet "valloittamattomat"
asemat, voittaen vallanku-

mouksellisen marxilaisuuden
puolelle proletariaatin par-
haat ainekset...

Luottamus joukkojen luo-
viin voimiin — juuri se oli
Leninin toiminnassa ominai-
suus, joka teki hänelle mah-
dolliseksi vaistovaraisen liik-
keen oikein arvioinnin ja sen
liikkeen suuntaamisen prole-
taarisen kumouksen uomaan...

Nerokas kaukonäköisyys,
nopea käsityskyky ja kyky
nähdä kehittyvien tapausten
sisäinen merkitys — siinä se
Leninin ominaisuus, joka aut-
toi häntä löytämään oikean
strategian ja selvän toiminta-
suunnan kumousliikkeen
käännteissä."

Stalin puheessaan Krem-
lin kurssiläisten illanvie-
tossa 28.1.1924

LENIN ON KUOLLUT, MUTTA HÄNEN TYÖNSÄ ELÄÄ IKUISESTI

Leninin käsky

Idän keskus. Moskovan Kremlin. Alas lyöty on sorron ies.
Lenin-Mausoleumin portilla on kivääri jalalla mies.
Syvä äänettömyys. Pyhä hiljaisuus. Hymyn häivä yhta ei näy,

ohi Leninin arkun ihmisvuo kun hiljaa hiipien käy.

Idän lyöty on ies.
Sotamies,
sinun ties,
— sinä tiedät sen —
on Leninin tie,
joka voittoon vie
lipun maailman työläismiljoonien.

Tuli veljiä vierailta mailta, tuli vartiopaikoiltaan.
Tuli urhoja etelän, lännen, Idän kaukaisenkin maan.
Lipunkantajajoukkoa nuorta tuli helmasta Pohjolan yön.
Tuli vanhoja, joiden jo kasvot oli symboli ankaran työn.

Jono hiipivi näin
avopäin,
rivittäin.
Sama aatos on:
Lenin työläismaan
on vainaa, — vaan
leninismi on koskaan kuolematon!

Ja on kuin johtaja Lenin ei lainkaan arkussa ois.
Niin on kuin Leninin ääni taas hiljaisuudessa sois.
Komintern! Se on johtava tähti proletarien armeijan.
Sitä seurata, sitä seurata, te, poljetut maailman!

Mitä sortaja kaas,
ylös taas!
Kuni paas
on murtumaton
etuvallimme tää.
Iäks pystyyn se jää.
Iät sirpin ja vasaran liitto se on.

Idän keskus. Moskovan Kremlin. Alas lyöty on sorron ies.
Lenin-Mausoleumin portilla on kivääri jalalla mies.
Syvä äänettömyys. Pyhä hiljaisuus. Hymy huulien nyt on pois.

Mut on kuin Leninin käsky taas äänettömyydessä sois:

Alas läntinen ies!
Sotamies,
sinun ties,
— sinä tiedät sen —
on taistelun tie,
joka voittoon vie
lipun maailman työläismiljoonien!

ARMAS KIKIÄ.

LENININ MAUSOLEUM

Punaisella torilla, Kremlin muurin luona, juhlaallisessa mausoleumissa lepää Vladimir Iljitsh Leninin ruumis. Ympäriällä valitsee hiljaisuus. Kuuset mausoleumin ulkopuolella seisovat liikkumattomina raskaan lumipainon alla. Mausoleumin edessä on kunnia-vartio.

Olkoonpa sää millainen tahansa, niin liikehtii mausoleumin luona aina ihmisvirta. Laajan Neuvostomaan kailta ääriä saapuu

pääkaupunkiin työtätekeviä. Kaikki he haluavat käydä mausoleumissa. Ihmisiä saapuu kaukaisesta Pohjolasta, Jakutiasta, Sahalinilta, Taka-Kaukasiasta, Tadshikistanista, Ukrainan aroilta ja Siperian aarniometsistä, kaupungeista, kaivosasutuksilta, kasakka- ja vuoristokylästä.

Kaikki he tulevat sinne osoittamaan kunnioitustaan, painaakseen mielinsä nerokkaan Leninin — maailman ensimmäisen sosialistisen valtion isän — kasvonpiirteet.

Vuodesta 1924 lähtien on mausoleumissa käynyt 16 miljoonaa ihmistä. Kävijöiden luku nousi v. 1939 2,3 miljoonaan.

SANOMALEHTI "NATIONAL ZEITUNG" NEUVOSTOLIITON PÄÄKAUPUNGISTA

Berlini. 19 tammikuuta (TASS). Saksalainen sanomalehti "National Zeitung" julkaisi suuren kirjoituksen "Moskova tänään". Moskova — sanotaan kirjoituksessa — on valaisevana esimerkkinä siitä, millaisella nopeudella voi muuttua suuren kaupungin ulkonäkö.

Kapungista kymmenine satteilevine kultaisine kupukatoineen, likaisine katuineen ja ristiriitaisine rakennustyylineen, jollainen oli Moskova ennen vallankumousta, ovat jääneet vain muistot jällelle.

Moskova on muuttunut toisenlaiseksi. Se, joka käy sitä kuvaamaan ei voi enää puhua kirkoista ja torneista, vaan hänen on kerrottava hyvin kunnostetuista asfalttitorista, kauneista ja valoisista taloista, leveistä kaduista, mahtavista silloista ja Moskova-joen graniittirantakaduista.

Moskova on muuttunut monimiljoonaiseksi maailman kaupungiksi. Kokonaiset kaupunkikorttelit siirretään, ja niiden tilalle kohoavat uudet, kauniit rakennukset. Jos tänään katsoisimme hotelli "Nationaleen" — akkunoista ulos, niin aukeaisi etemme keskikaupungin ihailtava näköala. Sinne on nyt rakennettu kauniit ja mahtavat rakennukset. Niiden keskuudesta nousee "Moskova" hotelli. Sen vastapäätä sijaitsee undelle

Moskovalle luonteenomainen Neuvostoliiton Kansankomissariaatin Neuvoston talo. Hotelli "Moskova" on päällystetty loistavalla marmorilla ja on siinä vähintään 1200 huonetta, ravintola ja kahvila. Epäilemättä, on tämä hotelli Europan yksi parhain. Hotelista aukeaa ihana näköala Moskovaan ja erikoisesti Kremlin.

Moskovan Metro, osoitetaan kirjoituksessa edelleen, on todellakin Neuvostoliiton pääkaupungin ylpeys.

Kokonaan uudestaan on rakennettu Tverskaja-katu, joka on Moskovan pääkatu. Katu kantaa kirjailija M. Gorkin nimeä. Sille kadulle rakennetaan uudet, kauniit tyyliiset uhrat talot. Melkein joka aamu huomaavat moskovalaiset täällä muutoksia. Vanhat talot hajoitetaan, mutta tyylinä puolesta arvokkaat siirretään kauemmas kuten esimerkiksi Moskovan kaupunkineuvoston rakennukselle tehtiin. Purettujen tilalle rakennetaan uudet mahtavat rakennukset. Moskovan uudelleen rakentaminen — sanotaan kirjoituksen lopussa — tapahtuu yhtenäisen suunnitelman mukaan. Rinnan Neuvostoliiton pääkaupungin kasvun kanssa lisääntyy myös sen väestön lukumäärä. Se on nykyään jo enemmän kuin 4 miljoonaa.

NEUVOSTOLIITON ULKO- ASIAIN KANSANKOMIS- SARIAATISSA

Tammikuun 17 p:nä Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatin sijainen Lovski antoi Ruotsin lähettämälle hra Eilerille Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatin vastauksen Ruotsin hallituksen noottiin tammikuun 16 p:ltä, jossa esitettiin Ruotsin hallituksen vastalause sen johdosta, että Neuvostoliiton lentokoneet olivat tammikuun 14 p:nä lentäneet Ruotsille kuuluvan Kalix saaren yllä, lähellä Luleåta, jolloin ne muka olisivat heittäneet pommeja. Samalla Ruotsin hallitus pyysi Neuvostoliiton hallitusta ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin välttääkseen tällaisten tapahtumien toistumista vastaisuudessa.

Vastaten tähän noottiin Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatti tiedotti, että saatujen tietojen mukaan olivat kaksi Neuvostoliiton lentokonetta sattumalta, voimatta sakaan lumipyryn tähden tarkkaan määritellä suuntaa tammikuun 12 ja 14 p:nä

vinä todellakin lentäneet Ruotsin rajan yli. Neuvostohallitus lausui välittömästi tapahtuman johdosta.

Tammikuun 17 p:nä Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatti antoi vastausnootin myöskin Norjan Moskovan lähetystölle, vastaukseksi Norjan hallituksen esittämien nootteihin tammikuun 15 ja 16 p:nä, joissa esitettiin vastalause sen johdosta, että Neuvostoliiton lentokoneet olivat tammikuun 12 ja 14 p:nä lentäneet yli Norjan rajan Svanvik-Vagtehtemien senduilla.

Nootissaan Neuvostoliiton Ulkoasiain kansankomissariaatti tiedotti, että Neuvostoliiton lentokoneet olivat sattumalta tosiaankin lentäneet tammikuun 12 ja 14 p:nä Norjan rajan yli, mutta tämä on selitettävissä erikoisen epäsuotuisilla sääoloilla, jotka vaikeuttivat paikan määrittelyä neuvostolentäjille. Neuvostoliiton hallitus esitti välittömästi tapahtuman johdosta.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNAN TIEDONANTOJA

Tammikuun 18 päivän kuudessa rintamalla pääasiassa tiedustelutoimintaa ja molemmipuolista tykkitulua.

Ilmavoimat suorittivat tiedustelulentoja.

Tammikuun 19 päivän kuudessa kaikilla suunnilla tiedustelutoimintaa ja muutamilla alueilla pienempien joukko-osastojen yhteenottoja. Petroskoin suunnalla Kitelän seudulla tiedustelijaryhmiämme tuhosi vihollisen pataljoonan, joka jätti paikalle 26 konekivääriä. Karjalan kannaksella etujoukkojen yhteenottoja, jossa vihollinen kärsi suuria tappioita.

Useissa piireissä ilmailuvoimamme suorittivat tiedustelulentoja ja taistelutoimenpiteitä vihollisen sotilastukikoh-
tia vastaan.

MAAILMAN TYÖTÄTEKEVIEN TAISTELU SUOMEN KANSANVALTAISEN TASAVALLAN PUOLESTA

ENGLANNISSA

Lontoo, 18 tammikuuta (TASS). Nottinghamin osuuskäppäytymän istunnossa hyljättiin äänen enemmistöllä hallinnon ehdottama päätöslauselma, jossa kehoitettiin antamaan rahallista apua Mannerheimin koplalle. Päätöslauselmaa käsiteltäessä korostettiin, että mannerheimiläistä Suomea käytetään nykyisen imperialistisen sodan laajentamisen tukikohtana.

Kunnantyöläisten liiton Falgheimin osasto (Lontoo) on hyväksynyt päätöslauselman, jossa tuomitaan Työväenpuolueen johtajien poliittikka ja vastustetaan aseiden lähettämistä valkosuomalaisille.

Sheffieldin rautatievirkailijain liiton osasto on hyväksynyt päätöslauselman, jossa tuomitaan Työväenpuolueen

johtajien poliittikka ja pannaan vastalause aseiden lähettämistä vastaan valkosuomalaisille.

Liiketyöläisten liiton osasto Whendsvorthessa (Lontoo) on hyväksynyt päätöslauselman, jossa kehoitetaan kaikkia ammattiliittoja vastustamaan sotavarustusten lähettämistä valkosuomalaisille.

Mestegissä (Wales) pidetyssä kokouksessa läsnäolleet 500 henkeä panivat vastalauseensa sotavarustusten lähettämistä vastaan valkosuomalaisille.

Veturinkuljettajien ja lämmittäjien yhdistetyn ammattiliiton osasto Thorntonessa hyväksyi päätöslauselman, jossa vaatii lopettamaan aseiden lähetyksen Mannerheimille.

Näinä päivinä kokoontui Lontoon ammattiliittoneuvoston istunto, jossa eräs taantumuksellinen ammattiliittojohtaja teki Neuvostoliittoa vastaan tähdätyt päätöslauselmaehdotuksen. Tämä hyökkäys kärsi täydellisen tappion. Päätöslauselmaehdotuksen johdosta esiintyi eräs ammattiliittoneuvoston jäsen esittäen, että ammattiliittoneuvosto tuomitsisi sotatarpeiden lähettämisen Mannerheimille, joka käyttää niitä Suomen kansaa ja Neuvostoliittoa vastaan. Puhuja ehdot-

ti edelleen Neuvostoliittoa vastaan suunnatun päätöslauselman hylkäämistä sekä siirtymistä päiväjärjestyksen seuraavaan kysymykseen. Hänen ehdotuksensa hyväksyttiin ja päätöslauselmaehdotus näinmuodoin hylättiin.

"Daily Worker"-lehti pitää tätä tosiasiaa iskuna nykyisen Englannin ammattiliittojärjestöjen kongressin kannattajille, jotka yrittävät johtaa Lontoon ammattiliittoneuvoston poliittikka Neuvostoliittoa vastaan tähdätylle tielle.

LONTOO, 19 tammikuuta (TASS). Newcastle'n keskuspiirin Työväenpuolueen järjestön sihteeri Waters on eronnut Työväenpuolueesta ja ilmoittanut aikovansa liittyä kommunistiseen puolueeseen. Työväenpuolueessa on Waters ollut 20 vuotta. Hänen eroamisensa jälkeen paikalliset johtajat ilmoittivat, että Waters ei voinut olla Työväenpuolueessa sen takia, kun hän kannatti puheissaan Neuvostoliiton ulkopoliittikkaa.

Työväenpuolueen Newcastle'n keskuspiirin järjestön kokouksessa Waters ilmoitti uudelleen hyväksyvänsä Neuvostoliiton poliittikan valkosuomalaisiin nähden ja pitävänsä Työväenpuolueen johtajien toimenpiteitä kavalta-

jien tekoina. Muut kokouksessa esiintyneet henkilöt kannattivat Watersia.

Apministerin (Essexin kreivikunta) Työväenpuolueen järjestö on hyväksynyt päätöslauselman, jossa vaaditaan Työväenpuolueen toimeenpanevaa komiteaa ryhtymään toimenpiteisiin aseiden lähettämistä vastaan valkosuomalaisille ja toimimaan kaikkien työväenluokan järjestöjen yhdistämiseksi avunantoa varten Suomen työläisille heidän taistelussaan vapautensa puolesta.

Samanluontoisen päätöslauselman on hyväksynyt kivi- ja puu- ja kaivertajien ja muiden kirjatyöntekijöiden ammattiliiton Lontoon osasto.

YHDYSVALLOISSA

New York, (TASS). United Press tiedottaa, että Colorado'n valtion yliopiston opilaat esiintyvät koulun johtoa vastaan sen järjestäessä avustuskärsästä mannerheimiläisen Suomen hyväksi. Ylioppilaskeskuksen puheenjohtaja ilmoitti, että kamppailua avus-

tuksien keräämiseksi järjestävät ja johtavat Amerikan taantumukselliset piirit, vetääkseen Yhdysvallat sotaan. Yliopiston johtaja kannatti oppilaiden esiintymistä ja antoi määräyksen poistaa yliopiston huoneustoista lahjoituksia varten tehdyt laatikot.

NORJASSA

Sanomalehti "Arbeideren" julkaisi joku päivä sitten Åsnesin (Norja) piirissä pidetyn 600 henkeä käsittäneen talonpoikain kokouksen päätöslauselman. Päätöslauselmassa tuodaan esiin Norjan työtekevien myönteisyys Kuusisen Kansanhallituksen johtamaa Suomen työtekevää kansaa kohtaan ja usko, että Suomen kansa yhteistoiminnassa Punaisen Armeijan kanssa luo vapaan, riippumattoman Suomen.

Kokous hyväksyi myös Norjan hallitukselle osoitetun kirjelmän, jossa vaadittiin hallitusta noudattamaan ankaraa puolueettomuutta sekä lopettamaan mannerheimiläisrosvojoukkojen avustamiskamppailun.

Tukholma, 19 tammikuuta (TASS). Sosialidemokraattisten järjestöjen jäsenten neuvottelussa Rjukanin kaupungissa (Norja) on hyväksytty päätöslauselma, jossa sanotaan, että "Rjukanin työläiset ovat myötätuntoisia Suomen työläisille ja talonpojille, jotka taistelevat vapautensa ja riippumattomuutensa puolesta. Neuvottelukokous panee jyrkän vastalauseensa valkosuomalaisten avustamista vastaan, sillä se voi johtaa maamme puolueettomuuden rikkomiseen".

TYTYTÄ TÖMYTTÄ VALKO-SUOMEN ARMEIJASSA

Tukholma, 19 tammikuuta. Sanomalehti "Norskens Flamma" julkaisee lehtensä edustajan keskustelun mannerheimiläisten sotilaiden kanssa. Sen minkälainen mieliala valitsee valko-suomalaisten armeijassa, voi päätellä erään sotilaan lehtemme edustajalle kertomista havainnoista.

"Vakuutellut, että joukoissamme vallitsee innostus, eivät ole totuuden mukaisia. Kaikki meidät on ajettu tänne pakolla, ja pakolla meitä ajetaan myöskin taisteluun. Punainen Armeija vastaan. Voisi kertoa paljon elämästämme rintamalla, mutta asian tarkka kuvaaminen, nimien esittäminen johtaisi vain sotilaiden joukkoampumisiin," — sanoi valko-suomalaisen armeijan sotilas lehdessä edustajalle.

"Meidän joukko-osastomme, — jatkoi hän kertomustaan, — on ollut jo kaksi viikkoa ilman lepoa etulinjoilla. Ruoka on huonoa, kenttäkeittiöt ovat kaukana rintamalta."

Edelleen kertoi sotilas lehdessä kirjeenvaihtajalle, että sotilaiden keskuudessa vallitsee yleinen tyytymättömyys, joka useissa tapauksissa on saanut rajujakin muotoja.

BULGARIAN SANOMALEHDET JÄÄNMURTAJA „SEDOVIN“ RETKESTÄ

Sofia, (TASS). "15 miestä napapiirin jäissä" otsikolla kirjoittaa sanomalehti "Sora" kuvaten "Sedovin" sankarillista retkeä sekä neuvostonaparetkkeilijain pitkien kuukausien aikana suorittamaa tieteellistä työtä.

Kertoen yksityiskohtaisesti mihin toimenpiteisiin oli ryh-

dytty "Sedovin" retken onnellisesti päättämiseksi lehti loppuksi kirjoittaa: "Jäänmurtajat "Sedov" ja "J. Stalin" ovat lähteneet paluumatkalle kotoisille rannoille. Niiden tieteellisten tutkimusten tuloksia odottavat kaikkien maiden luonnontutkijat erikoisella mielenkiinnolla".

Liettualainen lehdistö jäänmurtaja „Sedovin“ sankarillisesta retkestä

KAUNAS, 18 tammikuuta (TASS). Heikentymättömällä mielenkiinnolla seurataan Liettuassa tiedoituksia sankarillisten sedovilaisten vapautumista jäiden vankeudesta. Lehdet julkaisevat monilukuisia kirjoituksia ja sähkösanomia sedovilaisten retkestä ja Neuvostoliiton jäämerilaivaston lippulaivan jäänmurtaja "J. Stalinin" mainiosta retkestä.

"Lietuvos Shnios"-lehti julkaisi tänään ensimmäisellä sivullaan jäänmurtaja "J. Stali-

nin" ja sen kapteenin suuren kuvan. Lehti osoittaa, että jäänmurtaja "J. Stalin" on maailman suurin ja voimakkain jäänmurtaja.

"Pohjoisella meritiellä, — kirjoittaa "Oventblat"-lehti, — on käytännössä suuri merkitys. Vielä joku aika sitten pidettiin arktiikkaa voittamattomana. Meidän aikanamme elää arktiikka täysiveristä elämää. Neuvostoliiton jäänmurtajat ja kauppalaivat kulkevat vapaasti idästä — länteen ja sieltä takaisin".

SAKSALAISET SANOMALEHDET ENGLANTILAISSA RANSKALAISISTA SOTANÄYTTÄMÖN LAAJENTAMISSUUNNITELMISTA

Berliini, 18 tammikuuta (TASS). Saksalaiset lehdet julkaisevat edelleen englantilais-ranskalaisia suunnitelmia sotanäyttämön laajentamisesta sekä puolueettomien maiden sotaan vetämisestä. Sanomalehti "National Zeitung" kirjoittaa johtavassa artikkelissaan, että englantilais-ranskalaiset sodanlietsojat keskittävät yrityksensä Skandinaaviaan.

Sodan laajentamistarkoituksessa ne levittävät valheita Skandinavian maita uhkaavasta vaarasta, tarjoten niille "apuaan". Samanlaista vaarallista peliä ne harjoittavat Euroopassa. Niiden tarkoituksena on hinnalla millä hyvänsä herättää

levottomuutta Europan kansoissa. Englannin ja Ranskan imperialistiset piirit käyttävät nyt aikansa uusien sotanäyttämön etsimiseen Europan maantieteelliseltä kartalta. Läheisen idän, Balkanin maiden sekä pohjois-Europan tulisi Englannin ja Ranskan suunnitelmien mukaan muodostua siksi tukikohdaksi, josta liittolaiset voivat tehdä sivustahyökkäyksen Saksaan. Tässä tarkoituksessa Englannin ja Ranskan imperialistiset liittolaiset voivat tehdä sivustahyökkäyksen Saksaan. Tässä tarkoituksessa Englannin ja Ranskan imperialistiset piirit ovat jo ennakkolta alkaneet muokata yhteiskunnallista mielipidettä.

Lakkoliikkeen kasvu Singaporessa

Lontoo, 19 tammikuuta (TASS). Singaporessa syttynyt laaja lakkoliike on vakavasti huolestuttanut Englannin hallitusta. "Lakkojen johtajat, — kirjoittaa "Times"-lehti, — kieltävät työläisiä menemästä työhön, ennenkuin heidän vaatimuksensa tyydytetään". Levottomuuksien johdosta on raakasokeritehtaalla vangittu 4 kiinalaista työläistä.

Reuterin tietotoimiston kirjeenvaihtaja tiedottaa uusista lakoista Singaporessa. Tammikuun 13 p:nä alkoi satamanremonttiverstaan työläisten lakko, johon osallistui tuhannen työläistä. Singaporen sairaaloiden kiinalainen henkilökunta on myös lakossa.

Tinakaivosten ja kautskiviljelyksien työläiset ovat taistelunsa avulla saavuttaneet korotuksen palkkoihinsa.

HINTOJEN NOUSU RUOTSISSA

Berliini, 19 tammikuuta. Transocean tietotoimisto tiedottaa, että Ruotsissa nousevat jatkuvasti hinnat kulutustarpeille. V. 1939 elintarpeiden hinnat nousivat edelliseen vuoteen verraten 25 prosentilla. Useiden tarvik-

keiden hinnat nousivat vieläkin enemmän. Naftan ja polttoaineen hintojen indeksi osoittaa nousua 208—239 prosentilla.

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAILLE PUNAISEN ARMEIJAN SOTILAILTA

Suomen armeijan sotilaat! Ajatelkaa tarkoin, minkä puolesta te olette sotimassa, kenen vuoksi vertanne vuodatatte ja suotta uhreja kannatte? Tehkää itsellenne selväksi, mihin asemaan olette joutuneet.

Teitä ajaa surman suuhun Rydin, Tannerin ja Mannerheimin hallitus, joka on juonillaan saanut aikaan rikollisen ja voimainsa yli käyvän sodan Neuvostoliittoa vastaan. Nämä Suomen hallitusherrat pakottavat kymmeniä tuhansia Suomen nuorukaisia uhraamaan henkensä, tuomitsevat Suomen kansan näkemään nälkää, eroittavat teidät perheistänne, estävät teidät hoitamasta taloustehtäviänne ja aiheuttavat hävitystä koko kansantaloudessa.

Minkä vuoksi?

Nuo herrat uskottelevat teille, että kaikki nämä uhrat ovat välttämättömät Suomen vapauden ja riippumattomuuden suojelemiseksi, joita he sanovat Neuvostoliiton uhkaavan.

Mutta he eivät puhu totta! He pettävät teitä!

Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmässäkään määrässä. Teidän maa-alueitanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkasi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkasi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoituksia ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen armeija aja.

Siis minkä vuoksi te kannatte äärettömiä uhreja tässä sodassa?

Kuten näette, te ette kanna uhreja kotimaanne vapauden ja riippumattomuuden vuoksi, vaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi.

Mutta ovatko nuo herrat sen arvoiset, että niiden vuoksi kannattaisi verta vuodattaa?

Me olemme sitä mieltä, että ne eivät ole sen arvoiset.

Joka tapauksessa se verinen sotaseikkailu, johon teidät on kiedottu, on häviöön tuomittu. Suomen armeija ei vähälukuisuutensa takia voi saavuttaa menestystä, — se on tuomittu kärsimään tappion. Sillä samaan aikaan kun Suomessa on jo pantu yhden kortin varaan viimeisetkin ihmisvoima- ja sotatarvereservit, eikä teitä, Suomen sotilaita, ole mikään vuoroväki päästämässä lepäämään, voi Punainen armeija helposti lähettää Suomen armeijaa vastaan niin suuret voimat kuin tarvitaan ajaakseen Suomesta pois kaikki teidän ja meidän kansamme viholliset.

Siis teidän oman etunne vuoksi lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa.

Lopettakaamme verenvuodatus, ryhtykäämme keskenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto OTTO KUUSISEN johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Vakuutamme teille, että tämä on varmin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan.

Eläköön Suomen vapaus ja riippumattomuus!

Eläköön Otto Kuusisen johdolla toimiva Suomen Kansanhallitus!

Alas Mannerheimin, Rydin ja Tannerin kopla!

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN
PUNAISEN ARMEIJAN SOTILAAT

Suomesta tulee Kansanvaltainen Tasavalta

Suomen kapitalistien rikollinen sota Sosialistista Neuvostoliittoa vastaan on muutettava työtätekevän kansan armottomaksi taisteluksi kansan sortajia vastaan.

On luotava laaja työkansan rintama: maamme koko työväenluokka, talonpoikaisto, käsityöläiset, pikkukauppiat, työtätekevä sivistyneistö, siis kansamme valtava enemmistö on koottava yhteiseen rintamaan etujaan puoltamaan. Ja valtaan on nostettava tähän rintamaan nojautuva työkansan hallitus, siis Kansanhallitus.

Jotkut toverit ajattelevat, että olisi vaadittava Neuvostovalan luomista Suomessa. He erehtyvät. Sellaista tärkeää kysymystä koko yhteiskuntaelämän perinpohjaisesta muuttamisesta ei voi ratkaista yksi puolue, eikä edes työväenluokka yksinään. Tämän kysymyksen voi ratkaista ainoastaan koko kansa, kaikki työtätekevät luokat. Missään tapauksessa ei tätä kysymystä voida ratkaista ilman talonpoikaiston suostumusta ja eduskunnan valvotusta.

Toiset ajattelevat, että Suomen pitäisi liittyä Neuvostoliittoon yhtenä sen osana, että Suomen liittyminen Neuvostoliittoon parhaiten voisi turvata Suomen imperialististen valtain taholta uhkaavilta vaaroilta. Nämäkin toverit erehtyvät. Ensiksikään ei Suomen Kansanvaltainen Tasavalta, joka valtioluonteeltaan on toista kuin neuvostovaltio, voi liittyä Neuvostoliiton yhteyteen, joka on luonteeltaan neuvostovaltio. Toiseksi, Neuvostoliitto, noudattaen kansallisuuspolitiikkaansa, ei tahdo, että kukaan voisi sanoa sen haluavan laajentaa rajojaan Suomen valtion kustannuksella, jonka vuoksi Neuvostoliitto, kuten tunnettua, kannattaa erillisen, riippumattoman Suomen olemassaolon turvaamista, niin että Suomen sitoo Neuvostoliittoon vain keskinäisavun sopimus. Mitä taas tulee Suomen turvaamiseen imperialististen valtain taholta uhkaavilta vaaroilta, niin keskinäisavun sopimus Suomen ja Neuvostoliiton välillä tulee olemaan täysin riittävä keino sellaisen turvan takaamiseksi.

(Suomen Kommunistisen Puolueen KK:n julistuksesta.)

Punainen Armeija ryntää eteenpäin Karjalan kannaksella Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 11 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelu- toimintaa ja paikoittain tykistöammuntaa. Laatokan pohjoispuolella jatkuivat pienten jalkaväkiosastojen yhteenotot. Karjalan kannaksella tykistöammuntaa ja jalkaväkiosastojen yhteenottoja, joiden tuloksena vihollinen lyötiin takaisin ja meidän etujoukkomme valtasivat 16 puolustuslinnaketta, joista 8 rautabetonista tykistövarustusta.

Lentovoimamme suorittivat tiedustelu- ja taistelulentoja.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 12 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelu- toimintaa sekä useilla alueilla jalkaväkijoukkojen ja tykistön vilkasta toimintaa.

Karjalan kannaksella on joukkojemme menestyksellisen toiminnan tuloksena valloitettu 32 puolustuslinnaketta, niistä 12 rautabetonista tykistövarustusta.

Viimeisten kolmen päivän aikana ovat viholliset menettäneet valtaamillamme alueilla 230 konekivääriä ja 82 tykkiä.

Huonon sään takia on lentovoimiamme toiminta rajoittunut tiedustelulentoihin.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 13 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelu- toimintaa ja useissa paikoin jatkui jalkaväkiosastojen ja tykistön vilkasta toimintaa.

Karjalan kannaksella meidän sotavoimiamme toiminta kehittyi menestyksellisesti. Vihollinen, joka yritti suurilla voimilla siirtyä vastahyökkäykseen, on lyöty hajalle, jolloin se kärsi suuria tappioita. Meidän joukkojemme menestyksellisten toimien seurauksena on vallattu 23 vihollisen linnoitusta.

Lentovoimamme suorittivat tiedustelu- ja taistelulentoja vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan.

◆ ◆ ◆

Helmikuun 14 päivän kuluessa oli rintamalla tiedustelu- ja useissa paikoin jalkaväen sekä tykistön vilkasta toimintaa.

Karjalan kannaksella jatkuu sotavoimiamme toiminta menestyksellisesti. Vihollinen, joka ei kestä meidän joukkojemme iskuja, perääntyy, kärsien suuria mieshukkaa. Menestyksellisten toimien tuloksena ovat joukkomme helmikuun 14 päivänä vallanneet 16 vihollisen puolustuslinnaketta, joista 8 rautabetonista tykistövarustusta.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa taistelutoiminnassa vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan sekä suorittaneet tiedustelulentoja.

NEUVOSTOLIITON KORKEIMMAN NEUVOSTON PUHEMIEHISTÖN M Ä Ä R Ä Y S

123:n TARKKA-AMPUJADIVISIONAN PALKITSEMISESTA
LENININ KUNNIAMERKILLÄ

Esimerkillisestä päällystön antamien taistelutehtävien täyttämisestä taistelukentällä suomalaisia valkokaartilaisia vastaan ja siinä osoitetusta uljuudesta ja rohkeudesta palkitaan 123 tarkka-ampujadivisiona LENININ KUNNIAMERKILLÄ.

Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston
Puhemiehistön puheenjohtaja M. KALININ
Neuvostoliiton Korkeimman Neuvoston
Puhemiehistön Sihteeri A. GORKIN

Moskova, Kreml. 13 p. helmikuuta 1940.

VALKO-SUOMI— KANSAN RIISTÄJIEN MAA

Tilasto kertoo, että Helsingin kaupungin 39 asukkaalla oli v. 1938 vuosituloja yli miljoonan markan ja 168:lla yli puolen miljoonaa markkaa. Ketä ovat nuo miljoonatulojen omistajat ja mistä he miljoonat ovat kokoon haalineet?

Paperitehtailija K. R. Valdenin tulot yksin Helsingissä tekevät 2.111.500 markkaa. Ottaen huomioon, että hänellä on tehtaita eri puolilla maata, tämä luku osoittaa vain osan hänen tuloistaan. Samaa aikaan paperiteollisuudessa — työnantajain tilastojen mukaan — vuosipalkka ammattitaitoisilla työläisillä oli 19.199 mk. miehille ja 10.013 mk. naisille. Viime vuosi on paperiteollisuuden rationalisoinnilla tehostettu riistoa niin, että kun vuotena 1927—29 1000 tonnin paperimäärän valmistamiseen tarvittiin 15,92 työntekijää, niin vuotena 1934 vain 10,67 työntekijää. Tässä on tämän taantumuksellisen paperikenraalin rikastumisen salaisuus.

Yhdellä Kajaanin Puu- ja Kemi Oy. pääosakkeen omistajalla J. R. Weckmanilla oli Helsingissä tuloja 1.367.200 mk. Tämä taas on vain osa tämän herran tuloista. Samaa aikaan puutyöntekijäin vuosipalkka oli 16.407 mk. miehille ja 8.417 mk. naisille. Näiden pienpalkkaisten 70-tuhannen työmiehen ja nälkäpalkkoilla metsätöissä työskennelleen 200-tuhannen pienviljelijän kustannuksella, joista suuren osan on säännöllisesti täytynyt turvautua köyhäinhuoltoapuun, on Weckman miljoonatulojaan kokoon kääriänyt.

Karamelli- ja kondiittori- liikkeen omistaja Bertta Fazerin tulot olivat 4.055.800 mk. Samaa aikaan ravinto- ja nautintoainetyöntekijäin vuosipalkka oli 20.231 mk. miehille ja 11.876 mk. naisille. Suuri on erol

Eräiden metalliteollisuuslaitosten osakkeiden omistajain, kolmen Grönbloomin veljeksien yhteinen verotettu vuositulo Helsingissä oli 8.758.800 mk., samaan aikaan kun metallityöläisten vuosipalkka oli 17.115 mk. miehille ja 10.013 mk. naisille.

Pohjoismaiden Yhdyspankin johtajan Freyn tulot olivat 1.963.100 mk. ja pankinjohtaja M. Honkajuuren ilmoittamat tulot olivat 1.604.400 mk. Samaa aikaan eri puolilla maata velkataakan alla kärsiviltä talonpojilta pakkohuutokaupalla ryöstettiin omaisuutta näiden pankkiherrain hyväksi.

„Fennia“ - tupakkatehtaan omistajan A. K. Christideksen perikunnalla oli tuloja 10.062.700 mk. ja jauho- ja siirtomaatavaraliikkeen omistaja Rudolf Gaseliuksella 2.771.200 mk. Kun ottaa huomioon vielä ne kymmenet miljoonat, joita valtio tulliveroina noista välttämättömyystarvikkeista on jo riistänyt, saa kauhistuttavan kuvan sen riiston ja rosvouksen moninkertaisuudesta ja raskaudesta, jota maamme työtätekevä kansa saa kantaa.

Tällainen on lahtari-Suomen „kansanvallan“ todellinen perusta. Tämän suurriistäjän aseman säilyttämisen puolesta taistelee mannerheimiläinen rosvokopla. Tämän rosvokoplan uskollisena kannattajana, noiden miljoonapomojen kätyrinä taistelee Tanner apulaisineen, uskotellen kansalle, että taistellaan kansanvallan ja vapauden puolesta.

Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan hallitus tulee saattamaan suuret yksityispankit ja suuret teollisuusliikkeet valtion valvonnan alaiseksi sekä samalla ryhtymään avustustoimenpiteisiin keskisuuruisten ja pienten liikkeiden hyväksi.

A. HULKKONEN.

SUOMEN TALONPOJAN PAIKKA EI OLE RIISTÄJIEN PUOLELLA

Nyt on taas Suomen talonpoika suuressa koettelemuksessa. Maan hallitusvaltaa hoitanut suurpääoman taantumuksellinen kopla ajoi maan talouden umpikujaan. Työläiseltä loppui työ, talonpojan tuotteita markkinat. Hallituksen mielellön sotaprovokatiopolitiikka lisäsi talonpojan harteille verotaakan moninkertaiseksi. Loppujen lopuksi tämä rikollinen politiikka johdatti maan sodan jalkoihin. Suomen kansan suuret joukot ajettiin väkivalloin sotaan juuri sitä maata vastaan, jota lässä taloudellisen hädän tilanteessa olisi pitänyt lähentyä. Juuri sitä maata vastaan, joka tarjosi Suomelle rauhaa ja mahdollisuuden taloudelliseen vuorovaikutuksen lisäämiseen. Tämä Suomen rahavallan hankkima rikollinen sota loppujen lopuksi hävitti koko Suomen kansan elämän

perusteet. Tämä sota merkitsee Suomen kansalle suurinta onnettomuutta sen historian aikana.

Jo nyt on kokonaiset kylät täysin tuhottu valkoisten upseerihurttien toimesta. Talonpoikain talot poltettu, karja hävitetty. Koko talonpoikalston, samoin kuin maidenkin työtätekevien elämän perusteet on rikottu. Riistäjän sota kohdistuu ennen muuta juuri Suomen kansaa vastaan. Tästä sodasta pelastus tulee vain sen kautta, että kansa nousee ja kukistaa niskoiltaan sitä painaneen riistäjän ikeen, kukistaa rahamähdin hallituksen ja voimaansaattaa koko maassa työtätekevien kansanvallan. Tämä kansanvalta on jo lähtenyt liikkeelle. Sitä edustaa Suomen Kansanhallitus, joka käy menestyksellistä sotaa kansanvastaisen hallituksen

Meidän valtiomme on Kansanvaltainen Tasavalta

Meidän valtiomme tulee olla kansanvaltainen tasavalta, joka palvelee kansan etuja, — eroitukseksi Cajanderien ja Erkköjen rahavaltaisesta tasavallasta, joka palvelee kapitalistien ja kartanonherrain etuja. Mutta meidän valtiomme ei kuitenkaan ole luonteeltaan neuvostovaltio, sillä neuvostojärjestelmää ei voida saattaa voimaan pelkästään hallituksen voimin, ilman koko kansan ja eritoten talonpoikaiston suostumusta.

(Suomen Kansanhallituksen julistuksesta).

kukistamiseksi. Kansanhallituksen riveissä on Suomen talonpojan palkka. Kalkki yhteistä vihollista, rahavaltaa ja sen käytyreitä vastaan.

Antti Talonpoika.

Puna-armeijan vangiksi antautuneet Suomen armeijan entiset sotilaat kuuntelevat rintamatiedoituksia.

OPETTAJA JA OPPILAS NEUVOSTOKOULUSSA

(Kirje Neuvostoliitosta).

Mielle Kerrottiin, että kun Punaisen Lipun kunniamerkillä palkittu Lukojanovin piirin nuori opettaja Marja Jermushkina sattui erään kerran sairastumaan niin pahasti, ettei voinut jatkaa opetustyötään, niin hänen oppilaansa joukolla täsmällisesti joka aamu ja ilta saapuivat opettajansa luokse, saadakseen tietää hänen terveydentilastaan ja kertoakseen opettajalleen kaikki koulun uutiset. Kun sitten lääkäri jyrkästi kielsi tällaisten „lähetystöjen“ vastaanton, niin oppilaat järjestivät vuoron. Se, jolla tänään oli onni päästä rakkaan opettajansa puheille, kertoi heti sieltä palattuaan yksityiskohdista kaikki opettajan terveydentilaa koskevat seikat.

Kuunnellessamme tätä kertomusta muistivat mieleemme ne monilukuiset esimerkit, jotka kuvaavat opettajan ja oppilaiden välisiä suhteita

kapitalististen maiden kouluissa. „Kiinan muuri“ opettajan ja oppilaiden välillä, pakkokuri, oppilaiden kaiken itsenäisen toiminnan polkeminen, ajojahti sellaisia oppilaita vastaan, jotka osoittavat itsenäisen ajattelun merkkejä — kaikki tämä on tuntematonta neuvostokoulun oppilaille ja nuorelle opettajapolvelle.

Lokakuun vallankumous vaikutti syvästi koulutyöhön, lasten opetus- ja kasvatusprosessiin, opettajan ja oppilaiden välisiin suhteisiin. Opettaja jäi opettajaksi, mutta tämän lisäksi hänestä tuli oppilaiden vanhempi toveri, ystävä, ihminen, jolle oppilaat voivat uskoa sydämensä salaisuudet ja kalleimmat ajatuksensa.

Yhteisymmärrys ja ajatusten yhteisöisyys opettajan ja oppilaiden välillä on mahdollista vain silloin, kun opettaja ja oppilas kumpainkin tuntevat itsensä itse-

näisiksi ja vapaiksi täysarvoisiksi maansa kansalaisiksi.

Periaatteellisesti uutta neuvostokoulun elämässä, verrattuna kapitalististen maiden koulun elämään, on se, että Neuvostoliitossa on oppilailla opettajansa johdolla mahdollisuus osallistua koulun sisäiseen työhön ja toimintaan. He tuntevat itsensä koulunsa pikkuisänniksi. Tästä oppilaiden itsetoiminnasta on annettu oikein erikoiset ohjesäännöt. Oppilaiden yleisissä kokouksissa valitaan koulun oppilasneuvosto, joka järjestää sosialistista kilpailua, johtaa oppilaiden keskinäistä toimintaa (erilliset kerhot, seinälehdet, vapaapäivän vietto, retket ym.), järjestää toverillista keskinäisapua, auttaa karkin puolin opettajistoa sen kunnialla, vastuunalaisuudessa ja vaikeassa työssä. Neuvostokoulun oppilaiden itsetoiminnan periaatteena voidaan pitää

„yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta“. Jokaisen oppilaan kunniatehtävänä on opiskella itse ja auttaa toisilakin opiskelemaan kiitettävästi.

Neuvostokoulun oppilaan vereen on mennyt taistelu koulunsa maineen puolesta. Toverillinen keskinäinen avunanto on neuvostokoulun oppilaiden luonteenomainen piirre. Ylempien luokkien oppilaat avustavat koulutyössä nuorempia tovereitaan, vahvemmat oppilaat heikompiä. Gorkin alueen Arssamassin kaupungin keskikoulun viidennen luokan oppilailla oli vain hyviä ja kiitettäviä arvolauselmia, tyydyttäviä ja huonoja arvolauselmia ei ollut kukaan. Suureksi suruksi yksi oppilaista vahingollisesti jalkansa eikä voinut jatkaa koulunkäyntiä. Neljän kuukauden aikana, niinkauan kun poika sairasti, kävivät toiset oppilaat joka ilta toverinsa luona ja kertoivat hänelle kaiken sen, mitä opettaja oli päivällä luokassa selvittänyt. Pieni, mutta paljon puhuva tosiasia.

Neuvostokoulun opettaja ymmärtää, että oppityön menestys riippuu oppilaiden välisistä toveruussuhteista. Senpää vuoksi lapsilta vaaditaan rehellistä suhtautumista toinen

toisinsa ja tuomitaan jyrkästi kantelu. Jos joku oppilaista huomaa, että hänen toverinsa on rikkonut koulun sääntöjä, niin siitä tiedoitetaan opettajalle aivan julkisesti kaikkien kuullen. Opettaja taas vuorostaan asettaa kysymyksen oppilaiden itsensä käsiteltäväksi ennenkuin ryhtyy muihin toimenpiteisiin. Useimmissa tapauksissa asia rajoittuukin siihen, että oppilaiden kokous osoittaa toverille hänen virheensä. Koulun yleinen mieltipide — se on tehokas ase oppilaiden kasvatuksessa neuvostokoulussa.

Opettaja on neuvostovallan täysivaltainen edustaja koulussa. Hän ohjaa oppilasjoukon oma-alotteistakin toimintaa ja antaa sille oikean suunnan. Oppilaat taas vuorostaan avustavat opettajansa hänen jaloissa työssään.

Tällaisessa yhteistoiminnassa muovautuu Neuvostoliiton pikkukansalaisen ajatusmaailma todellisessa sosialistisen ihmisystävyyden hengessä.

Juho Laitinen.

Olemme vapaita Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kansalaisia

Me Punaisen Armeijan vapauttamille alueille jääneet Suomussalmen, Juntusrannan ja Ruhtinaan kylän asukkaat, olemme tulleet täydellisesti vakuutetuiksi siitä, että Punainen Armeija ei ole tullut maahamme vihollisena, vaan parhaana Suomen kansan ystävänä ja suojelijana. Kaikki upseerien ja suojeluskuntalaisten kertomat kauhujutut Punaisesta Armeijasta ovat silkkaa valhetta. Kukaan ei ole meitä tappanut, eikä edes loukannut, päinvastoin meistä pidetään hyvää huolta.

Tällä me olemme tulleet tuntemaan totuuden sodasta. Suomen rikollinen hallituskopla uskotteli, että se muka sotii kansan "vapauden" puolesta, ajaen satoja tuhansia parhaimpia Suomen työläisiä ja talonpoikia verilöylyyn. Ei kansan vapauden, vaan kansan sortajain puolesta se aloittanut tämän rikollisen sodan Neuvostoliittoa vastaan. Se uskotteli meille myöskin sitä, että Neuvostoliitto haluaa "valloittaa" alueitamme. Tämäkin on päätön valhe. Neuvostoliitto ei halua alueitamme, päinvastoin, se keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen perusteella on ilmoittanut suostuvansa luovuttamaan Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle ne Neuvosto-Karjalan alueet, joissa karjalainen väestö on enemmistönä — kaikkiaan 70.000 neliökilometriä, joka alue liitetään Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan valtioalueen yhteyteen.

Vielä joku aika sitten kukaan meistä ei voinut edes aavistaakaan, että meille, lahtariavallan painostuksen alla oleville ihmisille koittaisi vapauden päivä. Nyt me olemme vapaita Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan kansalaisia.

Tätä uutta Tasavallaa johtaa Suomen työtätekevän kansan parhain poika — Otto Kuusinen.

Tämä Kansanhallitus on muodostanut ensimmäisen Kansanarmeijakunnan, joka yhdessä Punaisen Armeijan kanssa vapauttaa Suomen työtätekevän kansan rikollisen Rydin-Tannerin hallituskoplasta, mannerheimiläisistä suojeluskuntalais-pyöveleistä, kaikista niistä, jotka ovat myyneet itsensä ja Suomen edut ulkolaisille imperialistille.

SHRTYKÄÄ SUOMEN KANSANVALTAISEN HALLITUKSEN PUOLELLE! AVUSTAKAA SITÄ SEN TAISTELUSSA!

ALAS MANNERHEIMILÄISET SUOMEN KANSAN PYÖVELIT!

ELÄKÖÖN OTTO KUUSISEN JOHTAMA SUOMEN KANSANVALTAINEN TASAVALLA!

— ELÄKÖÖN SUOMEN VAPAA TYÖTÄTEKEVÄ KANSAT!

Urho Seppänen, Hannes Kela, Vihtori Juntunen, Eevi Juntunen, Hannes Heikkinen, Setti Heikkinen, Paavo Juntunen, Heikki Juntunen, Toivo Kela, Oskari Seppänen, Janne Huttu, Felis Huttu, Santeri Juntunen, Toivo Huttu, Eetu Seppänen, Otto Hyttinen, Kalle Kinnunen, Aarne Mikkonen, Aatu Juntunen, Inkeri Juntunen, Kalle Juntunen, Hilma Kela, Iida Hiltunen, Anna Juntunen, Urho Manninen, Vieno Hukkonen, Reino Huttu, Juho Juntunen, Kalle Juntunen, Kalle Tauriainen, Pentti Juntunen, Jaakko Hiltunen, Anna Hiltunen, jne. Yhteensä 70 allekirjoitusta.

Meille selvisi totuus

Minä, entinen reserviläinen, kieltäydyin taistelemasta kapitalistien ja maaporhojen vallan puolesta ja siirryin Otto Kuusisen johtaman Kansanhallituksen puolelle.

Minkä vuoksi minä näin tein?

Sen vuoksi, että minulle selvisi totuus. Minä sain tietää, että Kansanhallitus taistelee sodan pikaisen lopettamisen puolesta, rauhan puo-

lesta ja ystävyyden puolesta Neuvostoliiton kanssa, kaikkien työtätekevien poliittisten oikeuksien, kansanvallan puolesta, maamme muuttamiseksi vapaaksi kansanvaltaiseksi tasavallaksi. Sen takia minä nyt tahdon taistella Kansanhallituksen puolella.

Entinen Suomen armeijan sotilas
UUNO MUURINEN.

Työskentelin puuseppänä. Työpalkka oli alhainen. Sain 8 markkaa 50 penniä tunnilta. Minä en halunnut käydä sotaa. Kukaan muukaan työläinen ei sitä halunnut.

Mielelläni sota avasi vähitellen sotilaiden silmät. Erään kerran ollessamme juokshaudassa me kuulin radio-lähetyksen Punaisen Armeijan puolelta. Erikoisesti jäivät mieleen sanat: „Alas Mannerheim!“ „Alas Tannerin-Rydin kopla! Siirrykää Kansanhalli-

tuksen puolelle!“

Ja niin minä valitsin sopivan hetken ja antauduin vangiksi. Nyt minä voin hyvin.

Valko-Suomen armeijassa perustuu kurl pakkoon ja petomaiseen sotilaiden rankaamiseen.

Kauan elivät valkoiset upseerit enää tule isännöimään. Punainen Armeija tulee helldän komennostaan tekemään nopean lopun.

Entinen reserviläinen
ERKKI JUSSILA.

Poliisihyökkäys Ruotsin kommunistista puoluetta vastaan

Parisi, 10 helmikuuta. Havain tietotoimisto tiedottaa, että tänä aamuna hyökkäsi 300 poliisia Tukholmassa Ruotsin kommunistisen puolueen eri järjestöjen huoneustoihin. „Ny Dag“-lehden toimituksessa toimitettiin erikolmen kotitarkastus ja sen toimittaja Gustav Johansson vangittiin. Paitsi häntä on myös useita muita henkilöitä vangittu.

Tukholma, 10 helmikuuta. Ruotsin sähkösanomatoimiston

tiedoituksen mukaan on poliisi toimittanut tänä aamuna kotitarkastuksia kommunistien lehtien toimituksissa Luleässä, Malmössä, Göteborgissa ja Sundsvallissa. Samaa aikaan tehtiin kotitarkastuksia yksityisten kommunistien asunnoissa sekä Nordköpingin, Norrbottenin ja Västeråsin puoluetoimistoissa. Kuten sähkösanomatoimisto tiedottaa, eivät kotitarkastukset antaneet mitään tuloksia.

SUOMEN KANSAN PYÖVELI MANNERHEIM

Kirjoituksen kirjoittaja, Puna-armeijan brigadinkomentaja A. A. Ignatjev, joka on palvellut viisikymmentä vuotta rivistössä ja siis myös monta vuotta vanhassa armeijassa, on jo entisistä aikoina tuntenut monta silloista „toimihenkilöä“, muiden muassa Mannerheimin. Julkaisemme alla lyhennettynä hänen neuvostolehdille antamansa kirjoituksen.

Ensimmäisen kerran minä kohtasin Mannerheimin ratsuväkirykmenttiin tuloni päivänä. Tämä rykmentti oli tsaarin armeijan ensimmäisen ratsuväenkaartin rykmentti.

Minut määrättiin ensimmäiseen, niin sanottuun henkivartioeskadronaan, jossa vapaaehtoisena Karl Gustaf Mannerheim palveli vanhempana upseerina. Hän oli pitkä mies, hiusvoiteiden avulla niskaan asti jakaukselle kammattuine hiuksineen, lyhyet viikset huolellisesti ylöspäin klerettyinä. Pienet silmänsilmät katsoivat kylmästi. Koko olemuksesta huokui omahyväisen vapaaherran pöyhkeys.

En, tiedä, kerskuuko vapaaehtoisena Mannerheim tällä hetkellä siitä, että hän aikoinaan otti osaa Suomen kuristajan, Nikolai II kruunaukseen, mutta minä muistan elävästi tämän tapauksen.

Mannerheim, samoin kuin hänen päällikkönsä ja suojelijansa kenraali von Grönwaldin kuuluvat siihen ihmisryhmään, joita sanotaan kiipeilijöiksi. Järkeä heillä riitti juuri sen verran, että voivat lopettaa Nikolain ratsuväenopiston. Mannerheim ei muuta sivistystä tarvinnutkaan: hän pyrki vain kiipeämään virkauralla ja löysi tiensä.

Kun vuosina 1904—1905 syttyi venäläis-japanilainen sota, emme me tätä sankaria rintamassa nähneetkään. Mahtavat suojelijat, kaikenlaiset von grönwaldit,

(jatkuu 4 siv.)

MINULLE MAKSOI LAHTARIEN SOTA JALKANI

Neuvostoliiton eräässä sotilassairaalassa makaa vaikeasti haavottuneena valko-Suomen armeijan entinen sotilas, Uudenmaan läänin Lohjan kauppalaasta kotoisin oleva Viljo Nyman.

Alamme keskustelun. — Olette vaikeasti haavoittunut? — Niin, olen haavoittunut sekä paleltunut.

— Haavoittuitteko taistelussa?

— En. Haavoitin peräntymässä. Jonkko-osastomme joutui peräntymään nopeasti. Minä yhdessä muutamien sotilaiden kanssa nousin hyökkäysvaunun päälle ja sillä yritimme paeta. Mutta meidän peräntymisemme loppui lyhyeen: vaunu ajoi omaan miinaan ja lensi ilmaan. Räj-

jähdyksessä haavoitin kylkeen, päähän ja toiseen jalkaan. Säilytin kuitenkin liikuntakykyni. Räjähdyksipaikan vieressä sattui olemaan polkupyörä. Päätin sen avulla jatkaa pakenemistani, sillä paikalle en uskaltanut jäädä, kun pelkäsin puna-armeijalaisia.

En kuitenkaan jaksanut pitkälle. Asetuin tienvarrella olevaan saunaan.

— Eikö teitä omat korjanneet ja auttaneet kun olitte haavoittunut?

— Eivät. Kukaan minulle ei auttavaa kättänsä ojennanut, haavojani ei sidottu eikä elintarpeita tuotu.

— Kuinka sitten tuitte toimeen?

— Saunan edestä hain luntta ja söin sitä.

— Miksi ette ilmoittanut olinpaikkaanne?

— Siksi, että pelkäsin puna-armeijalaisia, sillä meille oli selitetty, että puna-armeijalaiset räikkäävät ja tappavat vankeja.

— Jouduitte kuitenkin heidän käsiinsä?

— Kun olin ollut jo toistakymmentä päivää saunassa ja runsaasta verenvuodosta ja nälästä mennyt niin heikoksi, että en jaksanut enää edes kunnollisesti mennä ulos luntta hakemaan ja kun vielä jalkani olivat jäätyneet, niin päätin raahata itseni saunan eteen ja huutaa apua, koska kuolema jo oli edessä. Ajattelin jo että tulipa sitten mitä tahansa, samantekevää. Huutoni kuuluivat puna-armeijalaiset ja tulivat minua hakemaan ja veivät sidonta-asemalle, jossa annettiin ensi apu ennen sairaalaan lähettämistä.

— Puna-armeijalaiset eivät

sis teitä jättäneet tuhoutumaan?

— Eivät. Ja nyt minä vakuutan, että se upseerien keittämä provokatosoppa puna-armeijalaisten raakuudesta ja petomaisuudesta on mitä katalinta valehtelua ja petosta. Puna-armeijalaiset ovat käsitelleet minua samoin kuin kaikkia muitakin heille antautuneita Suomen armeijan entisiä sotilaita ystävinä eikä vihamiehinä.

Ja hän jatkaa edelleen:

— Niin, lahtarien sota maksoi minulle jalkani, sillä niitä ei enää voitu pelastaa, vaikka Neuvostoliiton puna-armeijalaiset ja lääkärit ovat kaikkensa koettaneet. Olen siihen itsekin suuresti syyllinen, sillä minä, joka Helsingissä eläin itseni rakennustöillä, en tehnyt itselleni selväksi, että puna-armeijalaiset eivät voi olla minun, työmiehen vihollisia. Minähän jo kerran lausuin ajatukseni toisille pojil-

le: onko pojat oikein se, että me taistelemme samassa rintamassa suojeluskuntalais-lahtarien kanssa. Ja kuitenkin annoin pettää itseni noilla valheellisilla kauhujutuilla ja menetin jalkani.

Viisastuneena raskaasta kokemuksestani tahdon nyt sanoa niille valko-Suomen armeijan sotilaille, jotka ovat siellä:

Älkää antako pettää itseänne! Älkää antako tuhotua elämännä ja terveyttänne mannerheimiläisten konnien sodassa. Lopettakaa sota! Antakaa ansioittensa mukaan konnamaisille upseereille, jotka pettävät ja sortavat teitä! Siirrykää Kansanarmeijan ja Punaisen Armeijan puolelle! Kannattakaa Otto Kuusisen johtamaa todellista Kansanhallitusta! Pelastakaa Suomen kansa suuremmilta kärsimyksiltä!

J. K.

TYÖVÄESTÖN JOUKKOLIIKE SUOMEN LAHTAREITA VASTAAN KASVAA

Yhdysvalloissa

New York. Yhdysvalloissa laajenee yhä valko-Suomen avustamista vastustava liike. „Daily Workerin“ tiedotuksen mukaan ovat Baltimoren kaupungin useat järjestöt, niiden joukossa ammattiliittojen paikallisneuvosto, esiintyneet valko-Suomen aineellista avustamista vastaan.

Amerikan kansan laajojen joukkojen mielialoja kuvaa myös kyselykaavake, jota levitti „Becon Journal“-lehti suuressa kumiteollisuuskeskuksessa, Akronin kaupungissa (Ohion valtio). 88 prosenttia kyselykaavakkeessa asetettuihin kysymyksiin vastanneista henkilöistä vastusti valko-Suomen avustamista.

Kuten tiedottaa „Daily Workerin“ kirjeenvaihtaja Seattllestä (Washingtonin valtio), on siellä eräässä kokouksessa, johon otti osaa 1.100 henkeä, hyväksytty päätöslauselma, missä kokouksen osanottajat vaativat, että Amerikan hallituksen on „vilpymättä tyydyttävä laajojen kansajoukkojen välttämättömimmät tarpeet ja lopetettava se politiikka, joka vähänkin uhkaa kietoa Yhdysvallat Europan sotaan.“

„Daily Worker“-lehti tiedottaa, että irlantilainen järjestö Essexin kaupungissa (Massachusettsin valtio) vastustaa hyväksymässään päätöslauselmassa päättävästi lainan antoa valko-Suomelle tai jollekin muulle sotaakäyväälle maalle.

„Daily Worker“ tiedottaa, että „skandinavialaisten työläisten kulttuuriyhdistys“ Worcesterin kaupungissa (Massachusettsin valtiossa) on vaatinut Amerikan senaatilta valko-Suomelle annettavan rahanavustuksen lakkauttamista.

Norjassa

Oslo, „Arbeideren“-lehti tiedottaa, että Norjan taantumukselliset yrittävät järjestää niin sanottua „työ“-apua valkosuomalaisille. Skandinavian työläisiä tahdotaan lähettää valko-Suomeen suomalaisten tilalle, jotka otetaan väkivallalla Mannerheimin armeijaan.

Norjaan on saapunut erikoinen valkosuomalaisten käyty, joka kutsuu pohjoisia „veljiä“ apuun. Väräyschtojen mukaan tulisi kaikkien sotapalvelusvelvollisten saada päälystöltään lupa matkustamiseen. Norjan sosialidemokraattisten johtajien mielestä ei tämä kuitenkaan

ole esteenä „vapaaehtoisten“ lähettämisessä.

Yhdessä ammatillisen liikkeen taantumusjohtajien kanssa toimivat myöskin Norjan suuret teollisuudenharjoittajat, jotka käyttävät kaikkia kiris-tyскеinoja pakottaakseen tehtaisaansa työskenteleviä työläisiä matkustamaan valko-Suomeen. Työttömiä houkutellaan tämän lisäksi korkeilla työpalkoilla.

Ammattiliittojen johtajien petoksesta suuttuneet Skienin kaupungin myllyn työläiset ovat hyväksyneet päätöslauselman, jossa he lausuvat jyrkän vastalauseensa maassa harjoitetun hillittömän sota-propagandan johdosta. Päättöslauselmassa sanotaan: „Me vaadimme ehdottomasti, että agitatio vapaaehtoisten värvämisestä valko-Suomeen on lopetettava. Norja ei saa sallia aseiden ja ulkolaisten joukkojen kuljetusta alueensa kautta.“

Samantapaisen päätöslauselman on hyväksynyt kirvesmiesten ja puuseppien ammattiosasto Trondhjemin kaupungissa.

Äskettäin pidetyssä Norjan Työväenpuolueen edustajien kokouksessa Rjukanin kaupungissa hyväksyttiin päätöslauselma, jossa sanotaan mm.:

„Hallitusta vaaditaan mitä päättävimmän heti tekemään loppu „vapaaehtoisten“ Suomeen värväyksestä ja julistamaan selvästi, että Norja ei tule sallimaan vieraiden sotilaiden eikä aseiden ja sotatarpeiden kuletusta Norjan kautta Suomeen. Jos on välttämätöntä, on hallituksen erikoisen lain avulla hankittava itselleen keinot estääkseen jokaisen maan puolueettomuutta vaarantavat teot.“

Ruotsissa

Tukholma. Finnroda-telakan ammattiosasto Göteborgissa on hylännyt telakan johdon tekemän ehdotuksen ylityöstä valkosuomalaisten avustamiseksi. Myöskin „Volvon“ ammattiosasto Tukholmassa on viime kokouksessaan päättänyt hylätä ammatiliiton ehdotuksen avustuksen antamisesta valko-Suomelle.

Kommunistisen Nuorisliiton Tukholman piirijohto on äskettäin julkaissut lentolehti-

sen Suomesta. Tätä lentolehtistä levitettiin Tukholmassa suurena painoksena.

Tunnettu ruotsalainen sosialidemokraatti, eräs naisliikkeen johtohenkilöitä ja useiden vaalielinten jäsen Ruth Adler on julkaissut avoimen kirjeen puoluejohdon petturipoliittikka vastaan.

Todettuaan, että puolueen johtajat pyrkivät hajoittamaan työväenliikkeen Adler kirjoittaa: „Kaikkia niitä, jotka eivät halua pettää sosialismin periaatteita, vainotaan, heidät karkoitetaan tehtävistään yhteiskunnallisissa järjestöissä vihollistemme iloksi. Meidän johtajamme kieltäytyvät luokkataistelusta, vaihtaa sen petturisovintoon työväenliikkeen vihollisten kanssa ulkopoliittisen vaaran verukkeella. Meillä on riistetty kaikki taistelukeinot: painovapaus, sananvapaus, ajatuksen vapaus. On saatettu voimaan lakeja, joiden nojalla jokainen meistä voidaan asettaa poliisivalvonnan alaiseksi ilman minkäänlaisia puolustus-oikeutta oikeuselimissä.“

Sodanvaaralla, jota väitetään poikkeuslakien syyksi, provosoi taantumus tietoisesti. Harjoitetaan järjestelmällistä ennenkuulumatonta maailman ensimmäisen sosialistisen työläisvaltion parjausta. Neuvostoliittoa syytetään imperialismista, jotta meidät saataisiin ajettua sotaan sitä vastaan.

Puolueettomuus on meidän hallituksemme virallinen politiikka, mutta sitä rikotaan joka päivä, joka tunti. Ne, jotka haluavat puolustaa puolueettomuuttamme, joutuvat pakkotyöhön vain siksi, että ovat rohjenneet muistuttaa siitä, ettei lapualaisten kenraalien ja Suomen taantumuksellisten asia voi olla meidän asiamme. Taantumus käyttää Suomen avustamista hyväksien suoriutuakseen vastustajistaan. Tämä on jo johtanut siihen, että mitä uskollisimpia tovereita on erotettu työstään ja poistettu tehtävistään.“

Adler korostaa, että työnantajat käyttävät valkosuomalaisten avustamiskamppailua „mustien listojen“ laatimiseksi kommunisteista.

Lopuksi kehoittaa Ruth Adler puoluevereitaan, etteivät he alistuisi ammattijärjestön johdon työväenluokkaa hajottavan kiertokirjeen ohjeisiin.

VALKO-SUOMI LOPPUNSA EDELLÄ

Päivä päivältä kasvaa tyytymättömyys valko-Suomen asukkaiden ja sotilaiden keskuudessa. Viime aikoina on karkulaisuus valko-suomalaisesta armeijasta saanut joukkoluonteeseen. Tästä syystä ovat valko-suomalaiset vallanpitäjät antaneet määräyksen „pidättää ja tarkastaa kaikki kutsuntaiässä olevat henkilöt, huolimatta siitä, kanta-atko he sotilaspukua tai ei, jos he ilmaantuvat muille alueille kuin missä heidän osastonsa sijaitsevat“.

Tästä huolimatta pääsee ulkomaille yhä useammin pujahtamaan tietoja siitä Suomen porvariston pakokauhusta, jonka vallassa se turvautuu kaikenlaisiin temppuihin päästäkseen Ruotsin rajalle.

„Kotiasioden järjestämisen“ verukkeella Mannerheimin „isänmaanystävä“ matkustavat Ruotsiin, ottaen kuitenkin ennakolta mukaansa koko pääomansa ja kaikki kalleutensa. Kuten valkokaartilainen lehti „Abo

Underrättelser“ kirjoittaa, on poliisi antanut määräyksen „tarkastaa paikasta toiseen matkustavien kansalaisten mukanaan kuljettamat matkatavarat“ ja „estää rahan sekä arvopapereiden viemisen ulkomaille“. Mutta tuskinpa poliisi suurten herrain rahan-kuletusta estää.

Valko-suomalaisten rahasiat narisevat kaikissa liitoksissaan. Täyttääkseen lahaa rahakassansa mannerheimiläiset vallanpitäjät rasittavat väestöä ylivoimaisilla veroilla, keräyksillä ym. Valko-suomalainen lehti „Suomen Sosialidemokraatti“ on julkaissut kirjoituksen otsikolla „Maksettu vuokra on kodin turva“. Tämän „tunnuksen“ varjolla valko-suomalaiset vallanpitäjät antavat määräyksen siltä, että evakuoitut asukkaat ovat velvollisia maksamaan asuntovuokransa.

Näin ollen väkivallalla asunnostaan häädetyt asukkaat, joilla ei ole toimeentulomahdollisuutta, ovat joutuneet uuden ilkeän koh-teen.

SUOMEN KANSAN PYÖVELI...

(alku 3 siv.)

parooni frederiksit ja benckendorfit olivat järjestäneet „soturin“ palvelemaan rauhalliseen hovin virastoon. Siellä oli mukavampaa, vaarattomampaa ja hauskeempaa kuin Mandshurian lakeuksilla. Vuodet kuluivat. Lokakuun vallankumous teki lopun tsarismista. Muiden palkkakäytörien lailla Mannerheimkin pakeni yhtenä ensimmäisistä hukkuvasta laivasta.

Meidän kansamme avulla sai Suomi näihin aikoihin valtiollisen riippumattomuutensa. Asettautuen Euroopan alkoi vapaaherra Mannerheim etsiä uusia isäntiä, kehittää hyökkäyssuunnitelmaa punaista Pietaria vastaan Suomen puolelta. Mutta sitä varten täytyi ennen kaikkea hukuttaa veriin Suomen vallankumous.

Sitä varten ei tarvittu kovin paljon: pari brigadia. Pyöveli oli saatavissa — samainen Mannerheim venäläisen kenraalin arvossa. Hän ryhtyi Suomen työläisten lahtaajaksi.

Vuoden 1918 lopulla teki

Mannerheim kaupat englantilaisten kanssa.

Suomen puutavaraa alettiin viedä entistä enemmän Englantiin. Hinnat olivat mitä halvimmat. Työvoimahan oli Suomessa niin halpaa! Tietysti ei ketään näistä herroista kiinnostanut se, mitä tämä maksol Suomen työtätekeväle kansalle. Tähän aikaan vapaaherra Mannerheim oli huvittelemassa itse mielestään „ansaitulla“ lomalla Ranskan Rivieralla, kylpylässä Välimeren rannikolla. Vapaaherra „ansaitti“ siihen aikaan hankinnoilla ja murhilla.

Ja nyt on taas, kuten neljännesvuosisata sitten, syntynyt imperialistinen sota. Tykit jyskivät ja propellit surisevat. Joka päivä valtaa sota yhä uusia alueita ja maita. Englantilais-ranskalaisilla kapitalisteilla oli käytettävissään palvelushaluinen vasalli — valkoinen Suomi luotettavine palvelijoineen mannerheimineen, tannereineen ja erkköineen. Sodanlietsojat halusivat luoda lujan tukikohdan uhkaamaan punaista Leningradia. Kuka sitten, jos ei Suomen työtätekevän kansan koeteltu pyöveli, kukapa, jos ei vapaaherra Mannerheim olisi ollut valmis täyttämään tätä likaista tehtävää! Ja tämä 70-vuotias keplottelija ja palkkarinki ryhtyi taas peliin. Se ei kuitenkaan tule hänelle onnistumaan. Huonosti päättää vapaaherra päivänsä... Mutta Suomen kansa silloin hengittää vihdoinkin vapaasti...

Liettualainen lehti tilanteesta valko-Suomessa

Kaunas, 11 helmikuuta „Lietuos Shinios“-lehti kirjoittaa helmikuun 10 päivän numerossaan, että „koko Suomen armeija on siirtynyt juoksuhaudastotaan. Se merkitsee sitä, että Suomella ei ole enää minkäänlaisia reservejä. Huolimatta liittolaisilta saadusta avusta on maan taloudellinen asema vaikea. Suomen armeijasta on taistelu-

henki kadonnut, sotilaat ovat nähtyneet yhtäjaksoisesta rintamalla olost. Tämä taisteluhengen katoaminen on jatkuva ilmiö mannerheimiläisessä armijassa. Suomalaisten sotilaiden voimat ovat ehtyneet. Tämän ymmärtävät mannerheimiläiset hyvin ja siksi he koettavatkin täydentää reservejään ulkomaille salla vapaaehtoisilla.“

Neuvostoliitto — kirjoittaa lehti edelleen — ei kannata sitä, että Suomessa käytäisiin salamannopeata sota, sillä tällainen sodankäynti merkitsee Suomen tuhoa. Neuvostoliitto tahtoo, että Suomi jäisi riippumattomaksi maaksi eikä olisi ulkolaisten valtioiden hyökkäysasemana taistelussa Neuvostoliittoa vastaan.

Tärkeä tiedotus Suomen armeijan sotilaille

Leningradin sotilaspiirin Punaisen armeijan sotilaat ovat julkaisseet Suomen armeijan sotilaille osotetun tiedotuksen, jolla on nyt ratkaisevan tärkeä merkitys. Tässä tiedotuksessa on viisi pääkohtaa. Ensiksi siinä paljastetaan se Helsingin hallitusherrain uskottelu, että muka Suomen armeijan taistelu on välttämätön maan vapauden ja riippumattomuuden suojelemiseksi. Tuollainen uskottelu on tunnotonta Suomen sotilaiden pettämistä. Sillä Neuvostoliitto ja sen Punainen armeija täysin kannattavat Suomen vapautta ja riippumattomuutta. Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa Suomen armeijan sotilaille sanotaankin:

„Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmäskään määrässä. Teidän maa-alueettanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.“

Toiseksi tässä Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa sanotaan selvästi sekin, mitä Suomen suuren naapurikansan taholta todella Suomen suhteen halutaan. Se selviää seuraavista lauseista:

„Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkasi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkasi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan. Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoituksia ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen armeija aja.“

Kolmanneksi Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa osotetaan yhtä selvästi sekin, minkä asian vuoksi Suomen armeijan sotilaat on pantu sotimaan ja äärettömiä uhreja kantamaan: ei kotimaan vapauden ja riippumattomuuden vuoksi, vaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi.

Siitä on kysymys eikä mistään muusta: Mannerheimin, Rydin ja Tannerin koplan vallasta. Tuo herraskopla se oli, joka ensin juonillaan aikaansai rikollisen sodan suurta Neuvostoliittoa vastaan. Ja oman valtansa säilyttämiseksi tuo sama hallituskopla ajaa surman suuhun Suomen sotilaita, pakottaa Suomen kansan näkemään nälkää, estää sadattuhannet kansalaiset hoitamasta taloustehtäviään ja aiheuttaa hävitystä koko kansantaloudessa. Alnoastaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi pakotetaan kymmeniä tuhansia Suomen nuorukaisia vuodattamaan verensä, uhraamaan henkensä.

„Mutta ovatko nuo herrat sen arvoiset, että niiden vuoksi kannattaisi verta vuodattaa?“ kysytään Punaisen armeijan julistuksessa.

Selvää on, että ne eivät ole sen arvoiset. Mitä pikemmin nuo sotahullut herrat joutuvat syöstään, sitä parempi Suomen

Maanmeksi osoitetaan Punaisen armeijan julistuksessa. Suomen armeijan sotilaille, jotka tapauksessa on sodan jatkamisen vallaherrain puolelta toivottavaa. Suomen valtiotiet, on häviöön

„Suomen armeija ei vähälukuisuutensa takia voi saavuttaa menestystä, — se on tuomittu kärsimään tappion. Sillä samaan aikaan kuin Suomessa on jo pantu yhden kortin varaan viimeisetkin ihmisvoima- ja sotatarvikeservit, eikä teitä, Suomen sotilaita, ole mikään vuoroväki päästämässä lepäämään, voi Punainen armeija helposti lähettää Suomen armeijaa vastaan niin suuret voimat kuin tarvitaan ajaakseen Suomesta pois kaikki teidän ja meidän kansamme viholliset.“

Niin sanotaan Punaisen armeijan sotilaiden julistuksessa, ja että se on täyttä totta, sen tietävät hyvin rintamalla olevat Suomen armeijan sotilaat, erityisesti Karjalan kannaksella, missä Punainen armeija parastaikaa suurella menestyksellä murtaa Suomen armeijan lujinta linnaa. Kun kerran Karjalan kannaksenkin varustuslinja, jota Suomen hallitus oli niin monta vuotta rakennuttanut ulkolaisten imperialistien ohjauksella, murtuu nyt murtumistaan Punaisen armeijan rynnistyksen edessä, niin on selvää, että Suomen armeijalla on muillakin rintamilla auttamaton tappio edessä. Suotta saavat Suomen armeijan sotilaat vertaan vuodattaa ja äärettömiä uhreja kantaa!

„Siis teidän oman etunne vuoksi“ — niin sanovat Punaisen armeijan sotilaat Suomen armeijan sotilaille — „lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa“.

Tämä johtopäätös on viides eli viimeinen pääkohta Punaisen armeijan sotilaiden suuriarvoisessa julistuksessa Suomen armeijan sotilaille.

„Lopettakaamme verenvuodatus“, — sanotaan siinä, — ryhtykäämme keskenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto Otto Kuusisen johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Vakuutamme teille, että tämä on varmin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan.

Eläköön Suomen vapaus ja riippumattomuus!“

Näin julistavat Leningradin sotilaspiirin Punaisen armeijan sotilaat. Tämän erinomaisen julistuksen jokainen lause ja sana huokuu syvää, vilpittöntä ystävyyttä meidän kansaamme ja erityisesti Suomen sotilaita kohtaan. Se on sosialistisen maan soturien ylevä käden ojennus tulilinjaa yli. Se viittaa ja avaa kansallemme pelastuksen tien siitä turmion kuilusta, johon Mannerheimit, Rydit ja Tannerit sen syöksivät ulkolaisten imperialistien yllytyksestä.

Levittäkää kaikkialla Suomessa tietoa tästä Punaisen armeijan sotilaiden arvokkaasta julistuksesta, erityisesti armeijan keskuudessa. Ja jokainen Suomen armeijan sotilas harkittakoon tarkasti nyt edessä olevain ratkaisevaintaistelujen aattona, kannattaako antaa henkensä Mannerheimin, Rydin ja Tannerin konkurssihallituksen puolesta, vai eikö ole jo aika päättäväisellä esiintymisellä tehdä turhasta verenvuodattuksesta loppu.

Joka tapauksessa tulee Punainen armeija voittamaan sekä Suomen Kansanhallituksen ja sen johtama suomalainen Kansanarmeija tulee pian marssimaan Viipuriin ja sitten Helsinkiin.

Suomen armeijan sotilaille ja upseereille!

Valko-Suomen sotahullut hallitusherrat ovat uskoneet sotilaiden kohtalon upseerien käsiin. Upseereilla on valta tappaa tai tapattaa teidät, sotilaita, koska hyväksennekivät.

Mutta mitä ovat nämä upseerit miehille? Useimmat heistä ovat vihattuja sotilaita keskuudessa. Eikä se ole ihmeekään, sillä he ovat nähtävästi olevansa herrasroistoja, jotka halveksivat työläisiä ja alonpoikaissotilaita, tahtovat näyttää heille mahtiaan ja nauttivat siitä, kun saavat pahoinpidellä sotamiehiä. Nuo herrasroistot ovat niitä, joita Suomen työtätekevä kansa on vuodesta 1905 alkaen nimittänyt LAHTAREIKSI heidän petomaisuutensa takia.

Suomen valkoisen armeijan ylimmässä johdossa istuvat sellaiset päälähtarit kuin ruotsalaissyntyinen Venäjän tsaarin kätyri Mannerheim, ikkooäläläishuligaani Wallenius ja kylmästi laskeskeleva upseeripeto Österman, ynnä muita samantlaisia.

Tämä ei tietenkään merkitse, että kaikki Suomen armeijan upseerit olisivat roistoja ja lahtareita. Ne reippaat sotapojat, jotka ovat jo siirtyneet valkoisesta armeijasta Suomen Kansanarmeijan puolelle, ovat selittäneet, että on siellä valkoisen armeijan upseerien, varsinkin reserviupseerien joukossa ihmisiäkin, jotka kohtelevat siivostisesti yksinkertaisia sotilaita; ovatpa joitkut heistä tyytymättömiäkin pahimpien lahtaripöyhäkköjen johtoon, ymmärtäen, että sodan jatkaminen Neuvostoliittoa vastaan on mieletöntä ja maamme elinretjen kannalta turmiellista seikkailua.

Kullakin upseerilla on nyt edessäolevina ratkaisevina päivinä tilaisuus näyttää, tahtovatko he olla kansan puolella, vai kansan sortajien puolella. Pelkkiä sanoihin ei kansa tule tilinteon päivinä uskoamaan. Se tulee vaatimaan selvyyttä siitä, ketkä upseerit ovat siirtyneet valkoisesta armeijasta lahtarivallan puolesta ja ketkä jäävät elämään lahtareina. Jos he ovat siirtymässä valkoisesta armeijasta meidän puolellemme, niin sillä he voivat parhaiten palvella kansansa asiaa. Eikä kansamme tule tällaisia upseereja tuomitsemaan, vaan pitämään arvossa.

Mutta muuten on heitä kohdeltava lahtareina, vaarallisina kansan vihollisina.

Punainen Armeija ryntää eteenpäin Karjalan kannaksella

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 15 päivän kuluessa jatkui meidän joukkomme menestyksellinen toiminta Karjalan kannaksella edelleen. Vihollinen perääntyy rintamalta kärsien suuria tappioita ja jättäen jälkeensä aseita ja sotavarusteita. Meidän joukkomme lähestyvät Kämärän asemaa.

Helmikuun 15 päivänä meidän joukkomme valtasivat 53 vihollisen puolustuslinnaketta, joista 21 rautabetonista tykistövarustusta.

Muilla rintaman osilla oli helmikuun 15 päivän kuluessa tiedustelujoukkojen toimintaa ja useissa piireissä jalkaväki-osastojen yhteenottoja.

Ilmavoimamme suorittivat menestyksellisiä taistelulentoja vihollisen sotajoukkoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa pudotettiin 6 vihollisen lentokonetta.

Helmikuun 16 päivän kuluessa jatkui Karjalan kannaksella sotavoimamme toiminta menestyksellisesti. Vihollinen yritti järjestää vastahyökkäystä meidän osastojamme vastaan, mutta kärsi suuria tappioita ja tuli lyötyä hajalle kaikilla rintama-alueilla. Meidän osastomme ovat valloittaneet Leipäsuon ja Kämärän rautatieasemat.

Tämän päivän kuluessa meidän sotavoimamme valtasivat 22 puolustuslinnaketta, joista 2 rautabetonista tykistövarustusta.

Meidän joukkomme seitsemän päivää kestäneen hyökkäyksen aikana valloittamalla alueella vihollinen on menettänyt 420 konekivääriä ja 170 tykkiä.

Muilla rintaman osilla oli tiedustelutoimintaa ja useissa paikoin jatkui jalkaväki-osastojen yhteenottoja.

Lentovoimamme ovat olleet viikossa taistelutoiminnassa vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa pudotettiin 5 vihollisen lentokonetta.

Suomen maamies vapautuu kartanonherrojen sorrosta

Suomen suurilla kartanonherroilla on hätä kädessä. Seuraten miljoonamies Väinö Tannerin esimerkkiä, tämän puolustellessa "oikeuttaan" siihen toistatuhatta hehtaaria käsittävään kartanoon, jonka malta hän itse ei ole koskaan muokannut, kaikki muutkin kartanonherrat, joilla on suuria herraskartanoita hallussaan, katsovat kauhulla Suomen Kansanhallituksen jättämiseen. Suomen maataloustyöläisiä ja työtätekeviä talonpoikia riistaneita herrasmiehiä kammottaa erikokoisesti Kansanhallituksen jättämisen se kohta, jossa sanotaan, että Kansanhallituksen tehtävien joukossa on

"suurtiloja omistavien kartanonherrain maiden pakkoluovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen, sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteessa oleville talonpoikaisviljelijöille".

Kartanonherrat tietävät, että Suomen talonpoika ei ole koskaan hyväksynyt hänen esi-isiltään ryöstettyjen maiden muuttamista laiskojen sortajaherrojen tulolähteeksi. Mannerheimit, kaillot ja tannerit ymmärtävät, että maan pakkoluovuttaminen kartanonherroilta, jotka eivät sitä itse koskaan ole viljelleet eivätkä tahdo viljellä, vastaa erikokoisesti tilattomien maaseutuväestön ja myöskin koko työtätekevän talonpoikaiston toiveita. Sotaseikkailulle lähteneet maanporhat ovat täysin selvillä siitä, että maan työtätekevä maaseutuväestön väki ja talonpoikaisto kokonaisuudessaan ei halua käydä sotaa kartanonherrojen maiden puolesta. Siksi nämä herrat koettavat salata Suomen kansalta sen selvän tosiasian, että valko-Suomen raharuhkainden nykyinen sota Neuvostoliittoa ja Suomen Kansanhallitusta vastaan on samalla sotaa kartanonherrojen puolesta maan kyntäjiä, Suomen talonpoikia vastaan. Vieläpä he sotapropagandassaan koettavat selittää, että maakysymys Suomessa on jo aikaa sitten muka järjestetty oikeudenmukaisesti!

Rukouksellaan apua ulkomailta Suomen kartanonherrat menevät tässä propagandassaan naurettavuuksiin asti.

Mitä pitempi matka johonkin maahan on, sitä kauniimpi satuja Suomen maanomistussuhteista herrat siellä koettavat levittää. Esimerkiksi Yhdysvalloissa ilmestynyt tannerilaisten lehtipahanen, jonka nimeltä on "Raivaaja" ja jonka toimittajana on ollut tunnettu petturi Oskar Tokol, koettaa uskotella, että Suomessa ei ole lainkaan "maaparooneita" eli kartanonherroja! Kartanonherrat ovat muka vain Kansanhallituksen keksintöä. "Suomen maataloustyöläisväestö on lähes kokonaan pikkuviljelijäväestöä", todistelee tämä lehtipahanen ja lisää vielä, että "Kuusinen ja hänen hallituksensa nyt uhkaa kollektivisoida näiden pienviljelijöiden omalla työllään viljelyskuntaan saattamat maat, joista he hankkivat itselleen elatusensa..."

Suomen kartanonherrain etuja ajava "Raivaaja"-lehti näkyy todellakin olevan uusien urien raivaaja valehtelemisen alalla! Sillä seikkalla, että Suomen maataloustyöläisväestö on enemmistöltään pienviljelijäväestöä, se koettaa peittää sen kaikille tunnetun tosiasian, että pienilukuinen kartanonherrojen ja suurtilanomistajain joukko, joka ei itse viljele maata, omistaa satoja tuhansia hehtaareja maata, jota se viljelyttää vieraalla työvoimalla. Mutta totuus ei pala tulesakaan, kuten suomalainen sananlasku sanoo. Ja vaikkapa Suomen kartanonherrat "Raivaajiansa" avulla leikkivät ulkomaiden sanomalehdistölle tietoa, ettei heillä ole olemassakaan, niin heidän omat tilastotietonsa, jotka on julkaistu tilastollisissa vuosikirjoissa, peruuttavat nämä valheet. Niistä näkyy, että Suomessa on 827 suurtilanomistajaa, joilla jo pelkkää peltoalaa on yhteensä kaksi kertaa niin paljon kuin 77.162 kääpiötilallaisella, joilla on kullakin peltoalaa vain 0,25—2 ha. Näillä pienten peltojen viljelijöillä on maata yhteensä vain 72.473 ha, mutta mainitulla suurtilanomistajien ryhmällä on yksistään peltoalaa 136.937 ha. ja muuta maata, niittyä ja metsiä vielä monin kerroin enemmän.

Suomen Kansanhallitus on luvannut pakkoluovuttaa nuo suuret herraskartanojen maat.

Ja se tekee sen lupauksensa mukaisesti kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omaisuuteen.

"Raivaajan" jaarittelu siitä, että Kansanhallitus muka uhkaa kollektivisoida pienviljelijäin tilukset, on tietysti silkkaa valehda. Päinvastoin, jokainen tietää, että Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksessa on tästä asiasta nimenomaan sanottu seuraavaa:

"Pienviljelijät ja kaikki muu talonpoikaissäestö! Alkää uskoko herrain valetta, että teitä muka uhkasi nyt maiden ryöstö talouksien yhteenliittäminen (kollektivisointi). Ei kukaan uskalla koskea teidän maihinne! Ei kukaan uskalla pakkottaa teitä perustamaan kollektiivitalouksia! Päinvastoin, työväenluokka pyrkii ottamaan pois maat suurilta kartanonherroilta ja luovuttamaan ne talonpoikaissäestölle. Työväenluokka tahtoo elää sovinnossa, liitossa ja yhteistyössä maan laajan talonpoikaissäestön kanssa. Ja ainoastaan siinä tapauksessa, että nämä kaksi maan tärkeintä tuottavaa luokkaa ovat vakaassa liitossa keskenään, ottaen huomioon toinen toisensa edut, tulee kansanvaltainen valtiojärjestys seisomaan varmalla pohjalla".

Suomen talonpoikaisto pääsee nyt vihdoinkin vapautumaan valkoisen vallan purjuttuksesta, kapitalistisista ja pankkierrojen ja kartanonherrojen ikeestä. Se seikka, että nämä sotaseikkailulle lähteneet herrat nyt rukouksellaan apua ulkomailta koettavat kieltää oman olemassaolonsa, ei vaikuta historian kuluun. Mutta siitä nuo herrat voivat olla varmat, että heidän heruutensa, joka on ollut ankara vitsaus koko Suomen kansalle, on nyt päättymässä. Sitä mukaa kuin ulkomaisten imperiaalistien Suomeen rakennuttama Mannerheimin linja murtuu, pakenevat muiden kansansortajien mukana myöskin kartanonherrat. Liitossa työläisten ja työtätekevän sivistyneistön kanssa Suomen talonpoika pääsee isännäksi omassa maassaan.

SOTILASTOVEREILLENI!

Minä entinen Suomen armeijan korpraali en halunnut taistella omia veljiäni, venäläisiä työläisiä ja talonpoikia vastaan ja siksi antauduin vangiksi Punaiselle Armeijalle.

Sodan Neuvostoliittoa vastaan aloittivat rahavallan ministerit ja kenraalit, sillä nämä kapitalistit ja kartanonherrat etsivät sodasta voittoa itselleen ja englantilais-ranskalaisille imperialisteille. Meidän veremme, äitiemme ja vaimojemme kyynelöt he yrittävät muuttaa kullaksi ja rikkaudeksi.

On itsestään selvää, että meille työläisille ja talonpoikille sota merkitsee hävitystä ja kurjuutta, köyhyyttä ja kuolemaa.

Rauhan tuo kansallemme Punainen Armeija. Se tuo Suomen kansalle vapauden ja kuoleman niille, jotka ovat käyneet kauppaa synnyinmaalamme.

Neuvostovastainen sota on rikollinen. Sitä vastaan on meidän noustava. Se on muutettava kapitalistien, kartanonherrojen ja lahtariupseerien vastaiseksi sodaksi.

Mannerheimiläiset verenhimoiset pyövelit toittavat loppunsa edellä kansallemme: Punainen Armeija tuhoaa suomalaisen kulttuurin, hävittää Suomen itsenäisyyden.

Näin voivat toittouta vain emälahtarit, jotka karkoittavat omaisemme pois kodestamme, polttavat talomme ja tuhoavat kansamme omaisuutta.

Punainen Armeija on tullut auttamaan Suomen kansaa, sen Kansanhallitusta ja Kansanarmeijaa. Punaisella Armeijalla ei ole valloituspyrkimystä. Suomen itsenäisyys säilytetään.

Sotilastoverit! Miksi siis taistelette Punaista Armeijaa vastaan? Miksi ette lopeta rikollista sotaa ja miksi vuodattatte turhaan kansamme verta?

Sotilastoverit! Kääntäkää aseenne mannerheimiläisiä sotahulluja vastaan! Siirtykää Punaisen Armeijan puolelle!

Näin saavutatte pikemmin rauhan ja pelastatte henkenne. Meitä kaikkia tarvitaan uuden Suomen rakentamisessa. Alas rahavalta ja sen rengit, lahtariupseerit — kaikki ne, jotka yrittävät myydä maamme ja henkemme ulkolaiselle imperialismille.

Sotilastoverini! Vaatikaa rauhaa! Vaatikaa veljeystiliiton luomista Suomen ja Neuvostoliiton kansojen välillä! Vaatikaa kansojemme keskinäistä ystävyyttä!

Entinen Suomen armeijan korpraali Eino Oinas.

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAAT! Arvioikaa asemanne ja tehkää ensi tilassa päätöksenne. Varokaa auttamasta Mannerheimien laivotonta sotaseikkailua. Ei se kumminkaan mitään hyödyttäisi, — itsemme vain saattaisitte turmioon. Saatte nähdä, että Suomen pikkukenttien vastarinnasta tulee lyhyt loppu.

Alkää uskoko, sotilaat, virallisia valheita "isänmaan puolustuksesta". Ei isänmaata, vaan Erkon ja Mannerheimin sotaseikkailupolitiikkaa teidät on pantu puolustamaan. Ei suuri Sosialistinen Neuvostoliitto pienen Suomen alueita anastaa tahdo. Kun vaan Suomen puolelta lopetetaan vihan politiikka ja Neuvostoliiton turvallisuuden vahingoittaminen, niin Neuvostohallitus takaa Suomelle ei ainoastaan rauhan, vaan myöskin täyden riippumattomuuden ja sen alueiden koskemattomuuden.

Alkää uskoko semmoisia valheita, että Erkon ja Mannerheimin hallitus muka sotisi "kansan vapauden" puolesta. Tämä hallitus itse on hävittänyt kansan vapauden ja pelkää nyt, että Punainen Armeija auttaa Suomen työtätekevää kansaa valloittamaan käsiinsä vallan ja vapauden. Ei kansan puolesta, vaan kansan sortajain puolesta teidät, sotilaat, on nyt lähetetty rintamalle.

(Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksesta)

Rumanialainen aikakauslehti paljastaa englantilais-ranskalaisen blokin toimintaa Suomessa

Bukarest. Taloudellis-poliittinen aikakauslehti "Viaca Romanesca" (Rumanian elämä), joka ilmestyy Mihail Raljin ja Vishojanun toimittamana, julkaisi tammikuun numeronsa sota-utisten osastossa kirjoituksen: "Venäläis-suomalainen selkkauk". Kirjoituksen on kirjoittanut Nikolau (salanimi). Maan yleiseen mielipiteeseen teki kirjoitus suuren vaikutuksen. Se oli erittäin epämieluisen Rumanian yleisöä.

Kirjoittaja sanoo: "Yritämme antaa arvion sotatoimista ja mahdollisesta ratkaisusta."

Suomen maantieteellis-strateginen asema oli erittäin vakava Euroopan sodan alkaessa. Päätäväisyys, jota Neuvostoliitto osoittaa sen oloiden poistamiseksi, joka muodostaa sille pysyvän vaaran, pitää yhdistää useihin seikkoihin, jotka liittyvät niihin poliittis-strategisiin puitteisiin, joissa Suomen valtio on. Suomi, joka taistelee Neuvostoliittoa vastaan, on saksalaisten sotajoukkojen muodostama Englannin ja Ranskan avulla. Tällainen suurten valtioiden "veljeys" muodostui sen vuoksi, että ne kaikki olivat silloin

liitossa Neuvosto-Venäjää vastaan. Ne muodostivat Suomen hyökkäyskenttään Neuvosto-Venäjää vastaan. Vuoden 1939 loppuun asti Englannin ja Ranskan yleisesikunnat pitivät Suomea holhouksensa alla. Kenraali Gort, Englannin armeijan ylipäällikkö, oli Suomen armeijan järjestäjä. Englannin yleisesikunta lähetti Suomeen parhaita voimiaan. Niin sanottua "Mannerheimin linjaa" kutsutaan täten virheellisesti. Se on englantilaisen kenraali Kirken kätten työtä.

Kirjoittaja paljastaa yksityiskohtaisesti englantilaisten imperialistien vaikuttimet ja tarkoituksensa. Hän kirjoittaa: "Eroituksiksi muista Euroopan maista on Neuvostoliitto riittävän turvattu ei vain maan puolelta, vaan myös ilmastisestahden, että sen kaikkein

suurimmat teollisuuskeskukset ovat kaukana rajoista. Neuvostoliiton turvamuurissa on vain yksi aukko — Leningradin alue. Sen asema on kokonaan toinen. Ei mikään muu Euroopan maa olisi pannut niin uhkavaan vaaraan alaiseksi sellaista suurta teollisuuskeskusta kuin Leningrad 3 1/2 miljoonaisine väestöineen, johon on keskitetty huomattava osa maan konevalmistusta. Erään englantilaisen lukijan "New Chronicle"-lehdelle lähettämässä kirjeessä on oikein huomautettu, ettei ole vaikea ymmärtää, mitä Englanti teki, jos Irlannin vapaavaltio kutsuisi maahan ulkomaalaisia sotilas-asiantuntijoita, tahi mikä tekisi Ranska, jos Saksa alkaisi varustaa Belgian sotamiehiä, vaikkapa Belgian hallituksen suostumuksella. Englannin

yleisesikunta on omalla toiminnallaan selvästi osoittanut tarkoituksensa lujittaa mahdollisuuden mukaan suomalaista astinlautaa, jonka avulla se voisi aina harjoittaa voimakasta painostusta Leningradia vastaan. Moskovan toimipiteitä voitoin odottaa. Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton välisten keskustelujen aikana, joiden olisi pitänyt johtaa sellaisen sopimuksen tekoon, joka olisi taannut kollektiivisen turvallisuuden ja kyennyt säilyttämään rauhan, ei Chamberlainin hallitus suostunut luopumaan strategisista asemistaan Itämeren maissa, joiden asemien päämäärä oli tietysti Leningradin alue. Se, mikä tämän kieltäytymisen seurauksena että muistakin sopimusta ei voitu toteuttaa. Rauhan perusta oli kattu ja Neuvostoliiton

ISÄNMAA

SUOMEN ARMEIJAN ENTISEN SOTILAAN KERTOMUS

Toivo Mäkelä, Lauri Hiltunen, Erkki Heikkola ja Urho Makkonen lukevat Suomen Kansanhallituksen äänenkannattajan "Kansan Valtan" uutta numeroa. Hanski Jääskeläinen ja Uno Alraksinen päättävät suurella innostuksella tävät suurella innostuksella biljardipeillä. Toiset sotavangit keskustelevat uunin ympärillä.

Keskustellaan omaisista, viljelysmaasta, iloista ja murheista. Jokainen heistä on kokenut iloa vähän, mutta murhetta yllin kyllin.

Urho Makkonen on M... paikkakunnan maanviljelijä, joka on viime vuoden syyskuussa kutsuttu armeijaan. Hän laskee sanomalehden kassistaan ja puhuu:

— Te muistelette isänmaata. Mutta oliko vanha Suomi todellinen isänmaamme? Siinä on kysymys. Upseerit selittivät minulle, niinkuin kaikille teille: "Te palvelette isänmaata". Täytyy tunnustaa, että aikaisemmin minä en ole koskaan ajatellut mitä on oikeastaan käsitettävä Suomessa sanalla "isänmaa". — Meidän maatamme, minunko viljelysmaatani ja kotiani? Niinkö? Kaikkea sitäkö, mihin olemme olleet sidotut lapsuudesta asti.

Oli vaikea tulla toimeen. Maata oli vähän, verot olivat suuret ja velkaa oli paljon, ei ollut työtä eikä leipää.

— Te kysytte, miten minä elin? Täytyy sanoa, että huonosti. Minulla oli 3 hehtaaria maata, lehmä ja talo. Hevosta ei ollut. Kun oli kynnettävä peltoa tai haettava halkoja, niin menin aina kauppias Midrusen luo ja pyysin hänen harmaata tammaansa. Midrunen puhui myöskin usein isänmaasta, suuresta Suomesta, kansamme heimovaltiosta, ja kaikesta siitä, josta hänen oli suojeluskuntalaisena puhuttava, mutta aina kun tuli kysymys jauhosta tai hevosesta, joita minun täytyi lainata, niin silloin hän unhoitti, että me olemme hänen kanssaan heimovaltiota.

— Urho, sinun velkasi kasvaa, sanoi hän minulle. — Katso vain, ettei kävisi huonosti.

Mutta mitä minä voin tehdä? Minulla on kolme lasta, äiti, isä, yhteensä seitsemän

henkeä ja minä yksin työmlies. Midruselle täytyi maksaa velkoja, pastorille ja valtiolle veroja. Joka vuosi niihin menee 3000 markkaa ja velat kasvavat päivä päivältä.

Viime keväänä Midrunen kieltäytyi ensi kerran antamasta minulle hevosta. Kesällä minun maani ja taloni myytiin huutokaupalla veloista. Ne osti "heimoveljeni" Midrunen. Silloin minä aloin ajatella, mitä todellisuudessa on ymmärrettävä sanalla "isänmaa". Mistä isänmaasta minä voin puhua, suomalainen talonpoika, jolta riistettiin maa, lehmä, talo ja joka ajettiin ulos pihalle.

Meitä ei ainoastaan ryöstetty alastomiksi, mutta ollaan olevinaan kuin annettaisiin meille suurta apua, huolehdittaisiin meistä ja ojennettaisiin auttava käsi. — Isänmaa ei heittänyt teitä hätään, sanoi minulle muutama päivä huutokaupan jälkeen pastori.

Hän antoi minulle paperin, jossa ilmoitettiin, että minun velkani maksaa valtio. Ja sitä seurasi lisäys allevilkauksella, jossa oli sanottu: Urho Makkonen on velvollinen 20 vuoden aikana korkojen lisäksi maksamaan valtiolle 30.000 markkaa, josta summasta oli myyty hänen taloutensa...

Silloin minä ymmärsin, mitä merkitsee meidän herroillemme sana "isänmaa". Suomi oli toisella puolella ja meitä työtekeviä voitiin heittää ulos tehtaista, ryöstää kotimme, maamme, jättää ilman leipää ja tehdä meistä ikuisia orjia. Vielä sitten puhutaan armosta. Vanha kapitalistinen ja kartanonherra Suomi ei meille työtekeville ollut isänmaa, vaan ankara äiti-puoli.

Syksyllä minut kutsuttiin armeijaan. Minä odotin kärsimättömästi hetkeä, jolloin voisni antautua vangiksi. Tämä toivomukseni on nyt toteutunut. Nyt minä pyydän, että minut päästettäisiin Kansanarmeijaan. Minä tulen uskollisesti taistelemaan todellisen isänmaan, Kansanvaltaisen Suomen puolesta.

Maani tulee kuulumaan minulle. Ei kukaan tule siihen koskemaan. Minä olen siitä varma, sillä meillä on nyt todellinen Kansanhallitus. Se tekee Suomen vapaaksi ja onnelliseksi maaksi, sellaiseksi maaksi, josta jokainen työtekevä voi ylpeydellä sanoa:

— Tämä on minun todellisen isänmaani!

Eino Nuori.

LAPPALAISETKIN NOUSEVAT

Petsamon pitäjän Moskovon ja Puskan kylien kolttalappalaiset kokoontuivat tammi-kuun 26 päivänä yhteiseen kokoukseen, jossa Suomen Kansanhallituksen lähettämät valtuutetut tekivät heille selkoa Kansanhallituksen ohjelmasta. Lappalaisasukkaat valitsivat keskuudestaan kansantamamokitean. Kokouksen hyväksymässä päätöksessä lausutaan julki vakaumus, että Kansanhallituksen ohjelma on avaava alvan uuden onnellisemman tulevaisuuden tälle unohdetulle kansanryhmälle. "Me tulemme olemaan itse isäntinä emmekä valkoisten suomalaisten rahapököjen ja kiskurien palkkarenkeinä, kuten aikaisemmin, — sanotaan päätöksessä. — Hartioillemme oli sälytetty monenlaisia raskauksia, yksistään koirastakin

täytyi maksaa yli 100 mk. veroa vuodessa. Kyllä me ei ole ollut kauppa, koska se ei olisi tuottanut omistajilleen — tavaravaihdon ollessa suhteellisen vähäisen — mitään suurta voittoja. Nyt aljotaan kyläämme lähipäivinä avata kauppa, josta saamme tarvitsemamme tavarat. Kyläämme järjestetään myös seurahuoneusto, jossa voidaan näyttää elokuvia, järjestää illtamia ym. Myöskin suunnitellaan kansakoulun avaamista, jotta kylän väestön, joka on vielä luku- ja kirjoitustaidotonta, sivistystaso saadaan kohoamaan."

Kylien asukkaat lupaavat antaa yhtenä miehenä kaikki voimansa pikaisen voiton saamiseksi Suomen Kansanhallitukselle ja Kansanarmeijalle.

nen tilanne, jossa Neuvostoliitto näyttäisi hyökkääjältä.

Samanaikaisesti, kun koko rumaniaalinen sanomalehdistö englantilaisten ja ranskalaisien mukaan kirjoittaa, että Punaisen armeijan hidas eteneminen johtuu valkosuomalaisten "sankaruudesta" ja Punaisen armeijan heikkoudesta, kirjoittaja selvittää asian näin: "Suomi on erittäin omaisuusma, josta 75 prosenttia on metsän peittämää. Siellä ei ole hyviä teitä, talvella siellä on paljon lunta. Kaikki ehdot ovat hyvät sissisotaa varten. Maantieteellisten ja ilmastollisten ehtojen johdosta on neuvostosotajoukkojen liikehtiminen hädästä. Lisäksi suomalaiset polttavat kaiken. Neuvostoliiton joukkojen on yövyttävä avoimissa teltoissa. Siellä on kovat pakkaset ja puna-armei-

jälalsten täytyy itse tehdä tilapäisuunit. Heidän täytyy myös järjestää yhteys selkäpuolen ja keskuksen kanssa. Tämän täytyy myös heijastua neuvostojoukkojen liikehtimisessä. Kaikki tämä pitää ottaa huomioon, kun arvioidaan tilannetta rintamalla, muuten teemme virheen."

Käsitellen edelleen Punaisen Armeijan sotilaallisia saavutuksia, kirjoittaja sanoo: "Punaisen Armeijan yleisesikunta ei yleensä suunnitellut salamannopeata iskua ja menestystä. Venäjän armeijan edessä ovat syvät nykyaikaiset linnoitukset, joita kolme suurta europalaista valtiota on neljän vuoden ajan rakentanut, ja kuitenkin ovat neuvostojoukot jo läpäisseet nämä esteet useissa paikoissa, osoittaen olevansa mahtava sotilaallinen voima."

Rahavallan aikaansaama sota kyivää kuolemaa ja hirtti Suomen kansan keskuuteen.

Punaisen Armeijan sankarilliset taistelijat

Useampia vuosia valmistellut valko-Suomen sotahallitus hallitusherrat ulkomaisten imperialististen isäntiensä toimeksiannosta sotaa Neuvostoliittoa vastaan. Englantilaisien imperialistien avulla ja englantilaisen kenraalin Kirken johdolla rakensivat he Karjalan kannakselle linnoitusalueen, josta alkoivat muodostaa tukikohdan Neuvostoliittoa vastaan tehtävää hyökkäystä varten. Heidän mielestään olivat tämän linnoitusalueen korinat kerrassaan valloittamattomia ja luoksepääsemättömiä. Mutta nämä laskelmat, samoin kuin Neuvostoliiton maanalaisten valloittamissuunnitelmatkin ovat menneet myttyyn.

Punaista Armeijaa ei voi pysähdyttää minkäänlainen voima. Eivät rautabetonista rakennetut karsinatkaan, joihin Suomen pikkukenraalit olivat niin paljon luottaneet, voi pysähdyttää Punaisen Armeijan sankarillista etenemistä. Punaisen Armeijan soturit valtaavat linnakkeen toisensa perään. Tässä vaikeassa tehtävässä antavat he lukemattomia sankaruuden näytteitä. Kerromme näistä yhden.

Eräällä rintamanosalla olivat Punaisen Armeijan tiedustelijat havainneet erikoisen suuren linnakkeen, jossa oli 11 ampuma-aukkoa. Punaisen Armeijan tykistö suuntasi tulen sitä kohti, mutta sen lo-

pulliseen tuhoamiseen tarvittiin pioneerosasto, jonka tuli linnake tuhota. Tämä vaikea tehtävä annettiin alluutnantti Kutsherovin suoritettavaksi.

Kilreesti asettivat Kutsherovin joukko-osaston miehet tarvittavat räjähdysaineet kulkemaan ja lähtivät liikkeelle. Liikkuen siten, etteivät linnakkeessa olevat suojeluskuntaupseerit heitä huomanneet, saapui Kutsherov miehineen linnakkeen luo ja räjähdetti sen. Ensimmäisestä räjähdyksestä tuhoutui siltä kuitenkin vain oikeanpuoleinen osa, missä oli kaksi ampuma-aukkoa. Työ piti suorittaa loppuun. Henkensä uhalla Kutsherov tunkeutui miesten kanssa toisen kerran linnakkeen luo ja asettaen voimakkaan räjähdysainepanoksen sen viereen sytytti sen itse. Räjähdys oli niin voimakas, ettei valkosuomalaisten linnakkeesta jäänyt muuta jälkeä kuin alimmainen kerros.

Suojeluskuntalaiset ja upseerit, jotka ovat ajaneet tuhansia Suomen kansan poikia kuolemaan herrojen eduksi käymässään sodassa, istuvat itse linnakkeidensa syvimmissä lokeroissa. He eivät kuitenkaan pelastu tuholta. Punaisen Armeijan sankarit auttavat Suomen kansaa vapautumaan ainlaaksi Mannerheimin, Tannerin ja Rydin hallituskoplan vallasta. J. Pakkanen.

jen tehtävänä oli mitä pikemmin vapauttaa toiseksi suurin venäläinen kaupunki ja Neuvostoliiton pohjoinen alue siitä ympäröivistä hyökkäystukikohdista.

Englannin diplomatia ymmärtää erinomaisesti Moskovon tarkoituksia. Se oli täysin selvillä siitä, että Neuvostoliiton johtajat eivät voineet olla tarttumatta kaikkein äärimmäisimpiin toimenpiteisiin hävittääkseen vaaran, joka uhkasi Venäjän teollisuusalueita päätös oli jo lopullisesti tehty. Tämä väkisyty kun lopullisesti hyteiskunnallisten ennakkovaltuutus pitää Englannin hallina kuin tasan edullisempateille Moskovon kansa perusmittua sopimusta kansa solkilla keinoilla ja nolla tunnal-koissa ja provokaatioilla sell-

Henkisen työn tekijät, työtekevä sivistyneistö! Kannattakaa työkan- rinta- maamme ja taistelkaa sen voiton puolesta, sillä ainoastaan sellainen voitto avaa maassamme tien todellisen kansansivistyksen nousulle. Suomi on tähän asti ollut taantumuksen ja henkisen pi- taantumisen työssä. Siitä on kärsinyt ja kuivettunut tie, taide ja kirjallisuus. Työkan- san rintaman voitto on avaa- va laajat näköalat kulttuurin kehitykselle. Nyt tulkeon maastamme valistuksen ja korkean kansallisen kulttuurin

ahjo. Insinööreille ja tekni-koille avautuvat laajemmat toimintamahdollisuudet. Ag-ronomit, maanviljelys- ja kar-jalouden neuvojat, metsänhoi-tajat pääsevät osaaottamaan Suomen maatalouden laajape-räiseen kohottamistyöhön. Lääkärit ja sairaanhoitajat saavat suuren yhteiskunnalli-sen tehtävän kansan tervey-denhoidon kohottamisessa. Ja opettajan tärkeä työ kohoaa arvossa ja vapautuu taantu-muksen kahleista.

(Suomen Kommunisti-sen Puolueen keskus-komitean julistuksesta.)

TYÖVÄESTÖN JOUKKOLIIKE SUOMEN LAHTAREITA VASTAAN KASVAA

RUOTSI

Tukholma, 14 helmikuuta. Malmön kaupungin sosiaalidemokraattisen järjestön johto on eroittanut puolueesta tunnetun sosiaalidemokraatin Magnus Nilssonin siitä syystä, että hän on julkaissut kommunistisessa lehdessä kirjeen, jossa puolustaa Neuvostoliiton toimenpiteitä.

Eroittamisen jälkeen Nilsson kääntyi Malmön sosiaalidemokraattisen järjestön puoleen kirjeellä, jossa lausui:

„Sosialidemokraattinen lehdistö on jatkuvasti parjannut Neuvostoliittoa yrittäen sälyttää sen niskoilta syyn Suomen tapahtumista. Sodasta pohjoisessa kantavat vastuun ne, jotka vastasivat kaikkiin Neuvostoliiton ehdotuksiin ehdottomasti „ei“. Ruotsin sosiaalidemokraattinen lehdistö tuki myöskin Suomen itsepuolustusta neuvotteluissa Neuvostoliiton kanssa ja suosi sen provokatoorista kantaa. Neuvostoliiton on puolustettava rauhaa, turvattava asemansa ja autettava luokkaveljiä vapautumaan imperialistisesta sorrosta luojittakseen rauhan asiaa. Tällä kertaa tapahtuukin näin. Tämän vuoksi Ruotsin taantumuksellisten apu mannerheimiläisille myötävaihtaa vain sotatoimien jatkumiseen Suomessa ja lisää Suomen kansan kärsimyksiä.

Jos tällaisia kiistämättömiä totuuteen perustuvia esityksiä pidetään rikoksena sosialidemokratiaa vastaan, niin silloin puolue lakkaa olemasta demokraattinen enkä minä enää halua kuulua siihen.

Puolustaessaan Suomen kansaa sosialismia rakentava Neuvostoliitto lujittaa rauhan asiaa ja tätä tosiasiaa minä en koskaan tule kieltämään“.

YHDYSVALLAT

New-Yorkista ilmoitetaan:

Baltimoren ammatillinen neuvosto on äskettäin hyväksynyt päätöslauselman, jossa se varottaa myöntämästä minkäänlaisia lainoja Mannerheimin hallitukselle. Terästeollisuustyöläisten järjestelykomitea Clevelandissa (Ohio) on hyväksynyt päätöslauselman, jossa vastustetaan lainojen myöntämistä sotaakäyville maille, oll' lainojen muoto mikä hyvänsä. Päätöslauselmassa vastustetaan Amerikan osallistumista Euroopan sotaan, tapahtui se sitten rahallisessa, taloudellisessa tai sotilaallisessa muodossa.

Suuri joukko Cincinnatiin kaupungin (Ohio) huomattavia kansalaisia on lähettänyt siellä asuville kongressin (parlamentin) jäsenille yhteisen kirjelmän, missä he lausuvat päättävän vastalauseensa Mannerheimin hallitukselle aiottujen sotailainojen johdosta. Allekirjoittajina on tunnettuja pappeja, opettajia, naisten rauhanjärjestöjen johtajia, lääkäreitä ja ammatillisen liikkeen johtajia.

New York, 13 helmikuuta.

Tunnettu neekerikirjailija Richard Right on antanut lausunnon, jossa hän sanoo, että imperialistiset vallat yrittävät käyttää keppihevosenaan Suomen tapahtumia laajentaakseen sotaa. „Englantil ja Ranska, — sanoi Right — jotka pitävät suunnatonta ihmismäärää ikeensä alla, ovat viimeisten 20 vuoden aikana rahoittaneet Suomessa rakennetut linnoitukset Neuvostoliittoa vastaan“.

Tuomien Hooverin komitean toiminnan valko-Suomen avustamiseksi, Richard Right lausui, että varojen keräyksen asemesta valkosuomalaisille on parannettava neekerien, nuorison ja työttömien asemaa tässä „niin sanotun demokratian“ maassa.

ENGLANTI

Lontoo, 14 helmikuuta. Työväenpuolueen alemmissa järjestöissä on havaittavissa suurta tyytymättömyyttä puolueen johtajien politiikkaan, jotka yrittävät valmistella interventiota Neuvostoliittoa vastaan. Erittäin kuvaavaa on tässä suhteessa muutama päivä sitten Sheffieldissä (yksi suurimmista Englannin sotateollisuuskeskuksista) kokoonnutunut Työväenpuolueen länsi-Yorkshiren järjestön piirikonferenssi.

Konferenssissa esiintyi eräs huomatuimmista Työväenpuolueen johtajista Herbert Morrison, kehoittaen tukemaan Europan imperialistista sotaa ja ylistellen kaikin tavoin valkosuomalaisten päämiestä, Mannerheimiä. Konferenssin edustajat keskeyttivät useita kertoja Morrisonin puheen vihamielisillä välihuomautuksilla. Suurin osa edustajista — yksitoista kolmestatoista — esiintyi Työväenpuolueen toimeenpanevan komitean politiikkaa vastaan. Eräs edustajista kysyi Morrisonilta: „Milloin Työväenpuolueen johto aikoo alottaa taistelun kapitalismia vastaan?“ Morrison vastasi: „Me käymme sitä joka päivä“. Tämä vastaus otettiin kokouksessa vastaan äänekkäällä naurulla.

TANSKA

Köpenhamina, 13 helmikuuta. Kuten „Arbejderbladet“ tiedottaa, kokoontui Köpenhaminassa Tanskan satamatyöläisten ammatiliiton kokous. Kokoukseen esittivät vastalauseensa valkosuomalaisille, englantilais-ranskalaisten imperialistien kätyreille annettavaa avustusta vastaan sekä tervehtivät lämpimästi Suomen kansaa ja sen Kansanhallitusta. Osoittaen, että Tanskan taantumuksellinen lehdistö käy valhekamppailua Neuvostoliittoa vastaan, kokouksen osanottajat vaativat hallitusta ehkäisemään tällaiset taantumuksen hyökkäykset. Päätöslauselmassa esitettiin myöskin vastalause Tanskan ammattijärjestön johdon taantumuksellisia yrityksiä vastaan muuttamaan ammatilliset järjestöt työläisten värväysjärjestöiksi valko-Suomen sotateollisuutta varten.

NORJA

Oslo, 13 helmikuuta. „Morgenbladet“ on julkaissut seuraavan tiedotuksen: „Osloin kaupunginvaltuuston hallinto on tehnyt päätöksen, jonka mukaan kaikki kunnantyöläisiltä ja toimitsijoilta pidetään 6 kruunua 50 äyriä kuukausipalkasta valko-Suomen avustamiseksi.“ Kuten lehti tiedottaa, on tämä päätös heittänyt tyytymättömyyttä työläisten ja toimitsijain keskuudessa. Heidän mielestään ei kaupunginvaltuustolla ole mitään oikeutta päättää tämänluontoisista työpalkan pidätyksistä.

Porvarillinen „Morgenbladet“-lehtikin, joka joka päivä vaatii valko-Suomen avustamisen voimistuttamista, on pakoitettu toteamaan, että tämänkaltaisen „avustus“ on kiristystä.

Molden (Norja) rakennustyöläisten ammattiosasto on yksimielisesti päättänyt erota Norjan Työväenpuolueesta, johon se tähän mennessä kokonaisuudessaan on kuulunut. Kaikilla äänillä yhtä vastaan päätti sama ammattiosasto lähettää takaisin ammatiliiton kirjelmän osanotosta Mannerheim-keräykseen. Samanlaisen päätöksen on tehnyt saman paikkakunnan valajien ammattiosasto kaikilla äänillä yhtä vastaan.

JUGOSLAVIA

Jugoslovanian kirjatyöntekijäin liiton äänenkannattajassa julkaistiin äskettäin Suomen kysymyksestä kirjoitus, jossa mm. sanotaan:

„Suomen hallitus ei tahtonut työskennellä kansansa hyväksi, vaan jatkoi Neuvostoliitolle vihamielistä politiikkaansa. Cajanderin hallitus osoittautui olevan leikkikalu Englannin ja muiden maiden taantumuksellisten aineiden käsissä, jotka määräsivät sen harjoittamaan Neuvostoliitolle vihamielistä politiikkaa. Suomen armeijan johtoon jäi taantumuksellinen kenraali Mannerheim, joka jatkoi vanhaa provokatiopolitiikkaansa Neuvosto-Venäjää vastaan. Suomen hallitus johti maan talouden rappioon, ei ottanut oppia Puolan kohtalosta eikä astunut Liettuan ja Latvian tietä... Se on ansainnut kohtalonsa...“

„Novaja Rjetsh“-lehdessä julkaistiin äskettäin erään Wirovitzassa pidetyn vuokralaiskokouksen lähettämä kirje, jossa sanotaan mm. seuraavaa: „Me tiedämme varmasti, että Suomen armeija ei halua taistella Punaista Armeijaa vastaan, vaan että se on pakoitettu siihen Suomen, Englannin ja muiden maiden porvariston etujen tähden. Suomen kansa näkee Punaissessa Armeijassa vapauttajansa eikä ortajaansa...“

Espanjan tasavallan amerikalaiset puolustajat tervehtivät Suomen Kansanhallitusta

Suomen Kansanhallitus on saanut vastaanottaa Abraham Lincoln-prikaatin entisiltä sotilailta New Yorkista seuraavan tervehdyksen: „Suomen Kansanhallituksen pääministeri Otto Kuusiselle. Kallis toveri Kuusinen! Abraham Lincoln-prikaatin (15. kansainvälisen prikaatin) entisten sotilaiden kolmas maatakasittävä kongressi lähettää mitä lämpimimmät väljelliset tervehdyksensä Suomen Kansanhallitukselle ja niille, jotka lojaalisesti ja

isänmaallisesti kannattavat sitä.

Miehinä, jotka olemme taistelleet Espanjan kansanrintamahallituksen puolesta, ilmoitamme kannattavamme teitä ja toivomme teille nopeaa voittoa vihollisistanne ja koko maailman työväenluokan vihollisista.

Toverillisesti

teldän

Gerald Cook,

Järjestön sihteeri

Milton Wolff,

Järjestön päällikkö.”

TIEDONANTO TALOUDELLISEN SOPIMUKSEN SOLMIAMISESTA SAKSAN JA NEUVOSTOLIITON VÄLILLÄ

TASS tiedottaa:

Helmikuun 11 päivänä solmittiin Moskovassa menestyksellisesti päätyneiden neuvottelujen jälkeen taloudellisen sopimuksen Neuvostoliiton ja Saksan välillä. Tämä sopimus vastaa molempien maiden hallitusten toivomuksia Saksan ja Neuvostoliiton välisen tavaravaihdon taloudellisen ohjelman laatimisesta, mitkä toivomukset ilmaistiin kirjeissä, jotka Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston Puheenjohtaja ja Ulkoasiain Kansankomissaari toveri V. M. Molotov sekä Saksan ulkoasiain ministeri herra von Ribbentrop vaihtoivat keskenään 28 päivänä syyskuuta 1939.

Taloudellisen sopimuksen mukaan tullaan Neuvostoliitosta viemään Saksaan raaka-aineita, minkä korvaukseksi

Saksasta tuodaan Neuvostoliittoon teollisuustuotteita.

Tavaravaihto Saksan ja Neuvostoliiton välillä tulee jo sopimuksen voimaansaolon ensimmäisen vuoden aikana saavuttamaan suuremmat mittasuhteet kuin mitä maailmansodan ajoista lähtien koskaan on saavutettu.

Vastaisuudessa aloitetaan keskinäistä tavaravaihtoa yhä lisätä.

Neuvostoliiton puolesta ovat sopimuksen allekirjoittaneet: Neuvostoliiton ulkomaankaupan kansankomissaari toveri A. I. Mikojan ja Neuvostoliiton kauppavedustaja Saksassa toveri E. I. Babarin — Saksan puolesta: Saksan hallituksen talouskysymysten erikoisvaltuutettu herra Ritter ja Saksan talousedustajiston puheenjohtaja herra Schnurre.

LATVIAN LEHDISTÖ SAKSAN JA NEUVOSTOLIITON TALOUDELLISESTA SOPIMUKSESTA

Riika, 14 helmikuuta. Latvian lehdistö esittää lausuntoja Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmitusta taloudellisesta sopimuksesta.

„Briva Zeme“-lehti on julkaissut Berlinin kirjeenvaihtajansa suuren artikkelin Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmitusta sopimuksesta. Kirjoituksessa osoitetaan, että uusi Neuvostoliiton ja Saksan välinen sopimus vastaa täydellisesti viime vuonna julkaistuja Ribbentropin ja Molotovin kirjeissä ilmaistuja katsantokantoja. Kyseessä ole-

va taloudellinen sopimus on selvä todistus Saksan ja Neuvostoliiton yhteistyöskentelystä.

„Jaunakas Zinjas“ julkaisee myöskin tiedotuksen, jossa se osoittaa taloudellisen sopimuksen edullisuuden molemmille maille. Lehti toteaa Neuvostoliiton suuret saavutukset maansa teollistuttamisessa ja maatalouden koneellistuttamisessa sekä Neuvostoliiton ja Saksan välisen kaupan valtavat mahdollisuudet.

Liettuan lehdistö Saksan ja Neuvostoliiton välillä solmitusta sopimuksesta

Kaunas, 13 helmikuuta (TASS). Tänään julkaisivat kaikki liettualaiset lehdet huomattavalla paikalla tiedotuksen Saksan ja Neuvostoliiton välillä solmitusta taloudellisesta sopimuksesta.

„Lietuos Shnios“-lehti kirjoittaa tämän sopimuksen johdosta, että Neuvostoliiton ja Saksan välillä solmittu uusi taloudellinen sopimus on näille mo-

lemmille maille suuri saavutus.

„XX amshius“-lehti osoittaa, että Neuvostoliiton ja Saksan välinen sopimus edellyttää näiden maiden välisen tavaravaihdon sellaisia mittasuhteita, mitä koko Saksan olemassaolon aikana ei milloinkaan ole edellyttänyt.

TOIMITUSKUNTA

Sanomattakin on selvää, että kanadalaiset ja englantilaiset suuri-kapitalistit huolehtivat omista saalistusmahdollisuuksistaan Suomessa. Mutta Suomen kansa, maamme luonnonrikkauksien todellinen isäntä, on sankarillisen taistelunsa avulla Kansanhallituksen johdolla, uijaan Punaisen Armeijan ja Kansanarmeijan voimilla pian⁶ tekevä lopun tästä riistosta ja ulkomaisten kapitalistien mannerheimiläisistä palkkareingeistä.

KANSAN ASIA VOITTOON

Vilmeikkaisista raskaista tappioistaan villin vihan ja kauhun valtaan joutuneet lahtariupseerit, paetessaan voittoisan Puna-armeijan tieltä, hävittävät kaikki jättämänsä kylät ja asutuspaikat. Talonpoikaistalot palavat, karja — Suomen talonpoikaistalouden perusta — lapetaan, siemenet hävitetään, ajoneuvot, joita ei ehditty mukaan ryöstää, rikotaan. Lahtarihurtain hävitysraivolla ei ole mitään rajoja. Nähdessään häviönsä, tuntiessaan ettei heillä ole enää takaisinpäälymahdollisuutta, he riehuivat kuin mielipuolet.

Viime vuosisadan 60-luvulla nälkävuosien aikana Suomen talonpoikaistalouden kärsimykset saivat kauheat mitasuhteet, kun kansan häntä hyväksikäyttävä Suomen nouseva rahavalta luonnon aiheuttamien katovuosien aikana rosvosi nälkäänä talonpoikaistalosta meistä ja mailta. Mutta tänä päivänä Suomen talonpoikaistalon häntä on vielä kauheampi kuin silloisina hädän ja tuskan vuosina. Vaikka silloinkin tuhansia ihmisiä kuoli nälkään, tuhannet talonpojat menettivät maansa ja mantansa, niin se kuitenkin oli pientä sen hävityksen rinnalla, mitä valkoisen rahavallan päämiehet nyt Suomen kansalle aiheuttavat. Nythän herrojen hankkimassa sodassa uhkaa valua kuivien Suomen kansan sydänveri. Maan työkykyinen miesväki 16-vuotiaista keskenkasvuista 60-vuotisiin vanhuksiin asti on heitetty tappotantereelle, raakalainupseerien mielivallan alaisuuteen rikollisessa sodassa Suomen kansan todellista ystävää Neuvostoliittoa vastaan, jonka voimakasta Punaisesta Armeijaa eivät Suomen sotavoimat voi kumminkaan vastustaa. Ja nyt vain kaksi ja puoli kuukautta kestäneen sodan jälkeen, ei ole Suomessa enää kylää, jonka miehiä ei olisi sortunut Suomen rahamahdin järjettömässä sodassa. Ja uhrien luku kasvaa päivä päivältä. Suomessa ei ole enää ihmisvoimaa, jolla voisi rintamaan syntyneet aukot korjata.

Suomen valkoisen lahtarihallituksen avukseen värvätyt kansainväliset seikkailijat — kaiken maailman rikollisaineekset — eivät kykene hirtetäkään Suomen herrain valtakomentoa auttamaan. Korkeintaan näiden ulkomaalaisten rosvojen avulla voivat lahtariherrat paremmin kuin Suomen kansan keskuudesta lähteneiden sotilaiden avulla hävittää talonpoikaistaloja, lahdata karjaa, terrorisoida väestöä sekä pakottaa näläntyneitä suomalaisia työläis- ja talonpoikaissotilaita etulinjoille — kuolemaan.

Maan talouselämän sekasorto pahenee päivä päivältä. Maatalous on häviön partailla. Miehinen työvoima on herrojen sodassa. Hevoset ja ajoneuvot on ryöstetty samaan

tarkoitukseen jättämällä niiden tilalle arvottomat kuitausliput. Naisetkin on suurelta osalta pakotettu sodan palvelukseen. Kylöjä voidaan tehdä jällejäneillä voimilla vain mitättömän vähän. Jos valkoisten valtaherrojen komento saisi jatkua vielä vähän aikaa, joutuisi Suomen kansa yleisen nälähädän kouriin.

On todella lohdullista tietää, että apu Suomen kansalle on tulossa. Punainen Armeija, jonka kimppuun suurille imperialistisille hyökkääjävallalle itsensä myynyt Suomen rahavalta Suomen sotavoimat vei, murtaa vastustamattomasti rahavaltaiden asemahdin. Tämä Punainen Armeija on todellinen työtätekevien armeija, joka ei tule Suomeen valloittajana, vaan Suomen kansan auttajana. Puna-armeijan sotilaat lausuvatkin julistuksessaan Suomen armeijan sotilaille:

„Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmässäkään määrässä. Teidän maa-aluetanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvostokarjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi

hallitus, joka ei uhkaili Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkaili Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoituspäriä ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen Armeija aja.”

Suomen kansa saa, kukistettua valkoisten kansansortajain vallan, itse omat asiansa järjestää. Suomen Kansanhallitus sekä sen Kansanarmeija, joka lakkaamatta saa uutta voimaa Suomen kansan keskuudesta, työläis- ja talonpoikaissotilaita, jotka siirtyvät sen riveihin, tulevat turvaamaan työtätekevän kansamme edut ja koko Suomen kansan tulevaisuuden. Mannerheimin, Rydén ja Tannerin koplan hävittäjä maa nostetaan yhteisvoimin jaloilleen. Tässä työssä Suomen työläiset ja talonpojat tulevat astumaan käsi kädessä tukien toinen toistaan. Suomen Kansanvaltainen Tasavalta on turvaava rauhan ja elämän mahdollisuuden kansalle. Suomen talonpoikaistalon tulee sen turvissa pääsemään jaloilleen siitä tuhosta, johon rahavalta sen saattoi. Siksi rohkeasti taisteluun kapitalistien hirmuvallan kukistamiseksi ja kansanvallan voimaansattamiseksi maassa.

Antti Hyvönen.

Lahtarihurtain hävitysraivolla ei ole rajoja

Nouse, Suomen kärsinyt työtätekevä kansa! Käy uljaasti taisteluun sortajaisi ja pyöveliesi hirmuvallaa vastaan!

Nouskaa kaikki kansalaiset, joille synnyinmaan tulevaisuus on kallis! Karkoittakaamme kansan hartioilta synkän taantumuksen joukkio!

SUOMEN KANSANARMEIA

Suomen työkansan alkaman taistelun tulossa kehittyä ja karaistua sen nuori Kansanarmeija, jolle Suomen Kansanhallitus julistuksessaan on antanut tehtäväksi viedä Kansanvaltaisen tasavallan lipun maamme pääkaupunkiin ja pystyttää se presidentinlinnan harjalle, työtätekevien riemuksi ja kansanvihollisten kauhuksi.

Näin on Suomen kansa jo laskenut lujan perustan oman Kansanarmeijansa luomiselle Suomen ja Karjalan kansojen parhaista pojista. Sen ydinjoukko, sen uljas Ensimmäinen armeijakunta kasvaa ja lujittuu päivä päivältä. Sen riveihin astuvat Suomen kansan parhaimmat pojat, intomieliset nuorukaiset ja taisteluissa karaistuneet veteraanit. Sen joukkoihin rientää Suomussalmelaisen Paavo Kinnusen tapaisia talonpoikaissotilaita, jotka ovat jo itsenäisesti alkaneet kotikylillään taistelun lahtarihurtia vastaan. Kansanarmeijan riveihin siirtyy myös Suomen hajoavan valkoisen armeijan sotilaita ja aliupseereja, jotka häveten heittävät pois Suomen armeijan häväistyn asetakin ja siirtyvät todella palvelemaan työtätekevää kansaa.

Nuori Kansanarmeija onkin rajattomasti uskollinen kansalleen, hallitukselleen ja Suomen Kansanvaltaiselle tasavallalle, joille sen jokainen soturi on jo vannonut järkähtämättömän sotilasvalan. Jokainen heistä on juhlallisesti vannonut ja luvannut puolustaa maatansa miehuudella ja taidolla, arvolla ja kunnialla, ja jos niin tarvitaan, uhrata verensä ja henkensäkin täydellisen voiton saavuttamiseksi vihollisista.

Jokaisen Kansanarmeijalaisen sydämessä sykkii tulinen rakkaus kahleistaan vapautuvaa kotimaatansa kohtaan, sen paljon kärsinyttä työkansaa kohtaan, ja samalla heidän rinnassaan palaa pyhä viha kaikkia kansanvihollisia, noita Mannerheimin ja Tannerin usuttamia kansan pyövelejä kohtaan. Se huokuu heidän kaikista toimistaan ja teoistaan, siitä sankaruudesta, jolla he tuhoavat vihollisjoukkoja ja siitä tarkkuudesta, jolla he suojaavat kansalaisten omaisuutta valkolahtareiden kynsistä vapautetuissa kylissä.

Uusityyppisenä armeijana on Suomen Kansanarmeijan oltava ylevistä tehtävistään ja päämääristään tietoisin, taistelukykyisin ja kurinalaisen armeijan, joka tulee todella miehuudella ja taidolla, arvolla ja kunnialla palvelemaan maatansa ja kansaansa. Siksi on Kansanarmeijassamme sen olemassaolon ensimmäisistä päivästä alkaen käynnissä säännöllinen poliittinen kasvatus-työ, sillä tämän armeijan tulee voittaa ei ainoastaan soturiensa uhrautuvaisuudella ja sankaruudella, ei ainoastaan ensiluokkaisella tekniikallaan, vaan myöskin miehistönsä korkealla poliittisella tietoisuudella. Siksi on jokaisen Kansanarmeijan soturin sel-

västi käsitettävä, mikä on hänen varteen hän taistelee.

Edessämme on pakka maaisen armeijakunnan tehtävä, joka ilmestyy joka päivä soturien ohjaajana ja taisteluvoimasta, jolla he taistovat viljeinä riehuva laumoja. Poimimme lehdistä muutamia piirtoja Kansanarmeijamme jokapäiväisestä elämästä ja taistelusta.

Joukko-osastoissa tetaan säännöllisesti keskusteluja ja sanomalehtien ääneenlukua. Komentajat ja poliittiset ohjaajat kiinnittävät erityistä huomiota alikomentajien ohjaamiseen, jotta nämä puolestaan kykenisivät ohjaamaan ja auttamaan rivimiehiä. Poliittisen tiedon tunneilla käsitellään Suomen Kansanhallituksen ja Suomen Kommunistisen Puolueen julistuksia sekä muita kansanrintaman asiakirjoja. On komppanioiden joissa ilmestyy joka päivä se nälehti. Näissä toverilehdissä tuodaan esille parhaiten nostautuneiden soturien saavutukset ja osoitetaan puoleita.

Kansanarmeijan joukko-osastot ovat jo saaneet ensimmäisen tulikasteensa, ne ovat tulella ja teräksellä lyöneet Suomen lahtareita ankarissa otteluissa. Ja tehti voikin kertoa lukuisia esimerkkejä siitä, miten Kansanarmeijan ripeät suksijoukot partioivat killallaan äkki-iskuilla tuhoavat kaksin verroin lukuisia lahtarijoukkoja, miten kansanarmeijalaisten armottoman kii-vääri- ja konekivääritulen alaisena on vihollinen ollut pakotettu perääntymään. Eikä siinä ole mitään ihmeellistä, sillä kansanarmeijalaiset ovat nousevan, voittoisan armeijan taistelijoita, Kiimasjärven sankariretken perillisiä.

Suomen karu luonto, paksut kinokset ja tietömät talpaleet vaativat, että jokainen soturi osaa kunnolla hiihtää ja täyttää taistelutehtävänsä suksilla liikkuen. Siksi hiihtopetukseen kiinnitetään erityisen suurta huomiota ja siksi taistelukoulutus monissa joukko-osastoissa tapahtuukin etupäässä suksilla pitkän harjoitushiihtoja tehden. Jo näillä 30—40—50 kilometrin harjoitushiihdoilta palaavat joukko-osastot reippaina, valmiina uusiin ponnistuksiin. Määräpaikkaan päästyä julkaistaan monasti taistelulehtinen, jossa soturit vaihtavat mielipiteitä juuri päättyneen harjoitushiihtopetuksesta.

Sotilasvalassaan jokainen Kansanarmeijan soturi on luvannut „opetella tunnollisesti sotataitoa, kaikin tavoin suojella valtion ja armeijan omaisuutta”. Ja tätä lupusta täytetään tinkimättömästi. Niinpä lehti kertoo kymmeniä esimerkkejä, miten soturit hoitavat suksiaan, radio- ynnä muita kalustoa ja miten he pitävät

(jatkuu 4 siv.)

MARTIN ANDERSEN-NEXÖ SUOMEN KANSAN PUOLUSTAJANA

Steinlogissa, Tanskassa, asuu kuuluisa vanhus. Miljoonat ihmiset tuntevat hänen nimensä. Toiset lausuvat sen suulla lämmöllä ja rakkaudella, toiset petomaisella raivolla, mutta kukaan ei lausu sitä välinpitämättömästi.

Häntä nimitetään lapsuuden laulumestariksi. Myös nimitetään häntä työn runospäiksi. Häntä olisi nimitettävä uuden maailman laulajaksi, uuden, ihanan ihmisen ylistäjäksi, ihmisen, joka on vapautunut vanhan yhteiskunnan homeesta ja lahonneisuudesta, vapautunut siitä yhteiskunnasta, jossa ihminen on susi toista ihmistä kohtaan.

Hän on noussut yhteiskunnan pohjalta inhimillisen tiedon kukkuloille. Suutarin oppipojasta tuli miljoonien työtätekevien ihmisten tunnusluku ja rakas opettaja. Hänestä on tullut se siksi, ettei hän horju, ettei hän, lakattuaan olemasta kivityömies ja tultuaan kirjailijaksi, ole unohtanut kivityömiesten, suutarin, talonpoikien ja opettajien elämää, vaan käyttää suuren neroutensa taisteluun työtätekevien vapauden puolesta.

Hän on noudattanut „samaa suuntaa siitä lähtien, kun teki ensimmäisen kynäpiirroksen paperille... aina viimeiseen artikkeliinsa Suomessa vallitsevasta terrorista ja nähtyneestä Suomen kansasta.“

Tämän takia viholliset hänelle raivoavat, hänen henkilökohtaiset vihollisensa, jotka samalla ovat ihmiskunnan vihollisia.

Hän uskaltaa sanoa hyeemalle päin naamaa, että se syö ihmislihaa, että se lihoo ihmisten haudoilla. Olisiko imperialistinen hyeena sitten näyttämättä inhoittavia torahampaitaan, levittämättä Andersen-Nexön ympärille kiukun ja parjauksen sakeata lemmua!

Imperialismi himoaa uutta annosta lämmintä ihmisverta, tykkikuninkaat tarvitsevat uusia voitto-osinkoja. Pimeyden valtakunnasta, madaltuneiden poroporvarien löyhkäävästä rämesuosta nousseet inhoittavat rupisammakot haluavat säilyttää valtansa. Mutta Nexö häiritsee. Rohkeasti ja luuluvasti nimittää hän asioita niiden oikealla nimellä. Kirjailija, joka osaa kertoa lapsista lasten lailla, syvällisesti ja hellästi, on kajauttanut teräksisen äänen, kun hyeenat aikovat nielaista kaiken sen, mikä ihmisessä on parhainta ja puhtainta.

Kirjailijan rohkea, syyttävä ääni kaikuu yli Skandinavian, yli koko Euroopan, niinkuin Gorkin myrskyäänäni — ihmisten, vaativana. Tämä ääni kertoo totuuden Suomesta, totuuden Neuvostoliitosta, sen totuuden, joka lähtee suuren kirjailijan suusta sielulta.

„Me tiedämme varsin hyvin, että ne kolmekymmentä vuotta sitten, talalaisten jälkeen, oli

aiottu lähettää länsirintamalle kaivamaan juoksuhautoja etulinjoilla, — heidät tahdottiin sillä tavalla ottaa hengiltä enemmän tai vähemmän „kohteliaasti“. Mutta maailmansota päättyi eikä näistä suunnitelmista tullut mitään. Porvariston oli itsensä huolehdittava siitä, että nämä työläiset otettaisiin hengiltä. Ja se tapahtui kätevästi. Suomen rajojen sisäpuolella oli sangen vähän niitä, jotka olivat tässä vastuksina. Me kohotimme kiikarin sokealle silmälle, mutta Suomessakin löytyi viisas pää, joka arvasi, että ellemme lakkaa teurastamasta, niin meille ei jää ketään, joka työskentelisi hyväksimme. Tämä ei ollut helppo tehtävä, sillä „punaisen kummituksenhan“ muodostivat juuri ne, jotka tekevät työtä, jotta hallitsevat luokat, metsäkuninkaat, voisivat elää. Suomen työläisiä ja talonpoikia riistivät samalla kertaa sekä tsarin vallan aikaiset että kotoiset sortajat. Venäjän vallankumouksen aikana työläiset ja talonpojat ajattelivat, että nyt he saavat välinsä selviksi sortajiensa kanssa, mutta kotoiset riistäjät ajattelevat, että nyt he saavat kaksinkertaisen annoksen.

Se oli tietenkin tyhmää. Lammas on kerittävä nahkaa myöten, ja auttakoot jumala ja kirkko kerittävää. Mutta ei saa kerittää siten, että lampaasta voitaisi verta. Silloin kaikkein kesyimmätkin lampaat alkaisivat joka kerta potkia, kun näkevät keritsimet.

Juuri näin on käynyt Suomessa. 20 vuotta terroria, täyteenahdetut vankilat, nälkä, poliisimielivalta — me tiedämme kaiken tämän.“

Voisivatko siis herrat mannerheimit ja tannerit sekä heidän englantilaiset, ruotsalaiset ja tanskalaiset ystävänsä kuulla tätä levollisina!

Sekä pyövelit että hyeenat ovat nostaneet armottoman ulinan. Niin ulovat vain sakaalit ja hyeenat — nälkäisinä ja pelon vallassa, kauhistuttaen sillä eniten omaa itseään. Nexöä ei säilytetä. Nexöllä on totuus puolellaan! Viisivuotiaana hän jo auttoi äitiään — kirjeenkantajaa ja yhdeksänvuotiaana hän oli jo reima renkipoika. Hän teki työtä suutarimestarilla neljätoista tuntia päivässä, kunnes keuhkotaudin alku pakotti hänet vaihtamaan ammattia. Monen raskaan vuoden opiskelun jälkeen hänestä sitten tuli kansakoulunopettaja.

Totuus ei avautunut hänelle ainoastaan kirjoista, vaan myös elävästä elämästä. Hän kärsi sen synnytyksuskat, vaali sitä kuin lasta. Hänen vereensä on imeytynyt rakkaus kansaan, työtätekeviin, ja Martiniita voidaan riistää hänen henkensä, mutta ei voida riistää uskoa kansaan, uskoa proletariaattiin totuuteen. „Vanhoissa kansantaruuissa vaikeroi väkevä Hans, joka palvelee velhoja ja noitia, tuottaa näille rikkauksia, mutta itse näkee nälkää. On olemassa satu ihmekattilasta, jossa voi keittää vaikka kuinka paljon keittoa, jos tietää taikasanan.“

Nexö, kuten kaikki maailman edistyneet ihmiset, tietää tämän taikasanan. Se on työtätekevien vapauttaminen. Tämän sanan on lausunut Marx. Hansin unelma toteutui valtavan suuressa maassa, jossa ei enää ole rikkaita ja köyhiä, riistäjiä ja riistettäviä, jossa ihminen on lakannut olemasta susi toista ihmistä kohtaan, ja on muuttunut sen toveriksi ja ystäväksi.

Martin Andersen-Nexö kirjoittaa:

„Jos riisutaan kaikki naamiot pois, niin koko maapallolla on olemassa vain yksi valtio, jolla on todella kansanvaltainen hallintomuoto — se on Neuvostoliitto!“

„Niin vilpittömiä kuin sielä, voivat ihmiset olla vain

nuoruudessaan, turmeiltumattomassa nuoruudessaan.“

Kuinka voisivat tuollaisia sanoja kuunnella rauhallisina Citrinen, Blumin, Tannerin ja kumppanien leiristä kotoisin olevat herrasmiehet, jotka myös nimittävät itseään „demokraateiksi“. Ja he raivoavat, polttavat toreilla Nexön kirjoja, ikäänkuin totuus olisi poltettavissa, ikäänkuin maa olisi lakannut kiertämästä auringon ympäri sen jälkeen kun Giordano Bruno poltettiin nuotiolla ja Galilei teljettiin vankilaan.

Totutta ei voida polttaa, ei hukuttaa mihinkään lokaan! Suomen kansa tietää sen. Se tietää, että Mannerheimillä, Rydillä ja Tannerilla on säkit täynnä kansalta varastettua kultaa, mutta Suomen kansalta itseltään, joka on luonut tuon kullan, puuttuu leipää.

Suomen kansa tietää, ettei Neuvostoliitto tarvitse sotaa, että sotaa tarvitsevat Englannin imperialistien palkkarengit — nuo samat Rydit, Tannerit ja Mannerheimit, jotka täyttävät englantilaisten isäntiensä määräyksiä.

Suomen kansa tietää, ettei totuus ole Tannerin, vaan Otto Kuusisen puolella, joka on antanut koko elämänsä isänmaansa ja oman kansansa vapauden asialle.

Suomen kansa tietää, ettei Punainen Armeija halua valloittaa mitään, että se tahtoo vain rauhaa maailmassa. Se haluaa vain, etteivät Suomen kaupungit, metsät ja pellot enää olisi astinlautana hyökkäykselle Leninradiin. Punainen Armeija samoinkuin Andersen-Nexökin tahtoo, että Suomen kansa, ravistaen hartioiltaan kansan verta imeneet tannerit ja mannerheimit, alkaisi viettää rauhallista elämää, ystävyydessä kaikkien naapuriensa kanssa.

Kuulkoon koko Suomen kansa Martin Nexön sanat, hänen, joka on heidän ystävänsä ja tuntee heidän salaisimmatkin toiveensa.

ENGLANNIN JA RANSKAN IMPERIALISTIEN SOTA

Se melu, joka on Lontoossa ja Parisissa nostettu Mannerheimin „avustamisen“ puolesta, todistaa uuden painostuksen olevan käynnissä Skandinavian maihin nähden.

Tämä Mannerheimin „avustamiskamppailu“, jota nyt käydään erikoisella voimalla, tarkoittaa itseasiassa imperialistien suunnitelmia saattaa Skandinavian maat englantilais-ranskalaisten imperialistien kontrollin alaiseksi. Nämä imperialistien sodanlietsojain hankkeet kohtaavat Skandinavian maiden työkansan taholta päättävää vastustusta, sillä kansanjoukot eivät tahdo joutua englantilais-ranskalaisen imperialistien tykinruoaksi ja vaativat siksi herkeämättä hallituksiltaan rauhan ja tiukan puolueettomuuden säilyttämistä.

Lontoossa ja Parisissa pelätään, että Mannerheimin häviö saa aikaan uuden sysäyksen työkansan taistelulle rauhan puolesta ja vaikeuttaa skandinavisen sotänäyttämön luomista.

Englantilais-ranskalaisia sodanlietsojia ei näytä onni potkivan, koska he tarttuvat selälleenkin oljenkorteen kuin valko-Suomen armeijaan.

Jo ennen sodan alkamista Länsi-Euroopassa englantilaiset imperialistit suunnittelivat Skandinavian tekemistä yhdeksi sotänäyttämökseen. Huhtikuun 11 päivänä 1939 oli „Timesissä“ kirjoitus, jossa muun muassa sanottiin:

„Suur-Britannia voi joutua ottamaan tehtäväkseen jonkun Skandinavian maan puolustuksen. Tällainen mahdollisuus on otettava huomioon, vaikka Skandinavian maat kuinka vannovat puolueettomuuttansa.“

Juuri tähän sisältyvätkin ne „takeet“, joita Englanti pyrkii tyrkyttämään Skandinavian maille. Mutta muistaen Puo-

(Loppu 3 siv.)

Ruotsi kieltäytynyt antamasta sotilasapua Mannerheimille

SUOMEN LAHTARIEN PAINOSTUS RUOTSISSA

Ryti-Tannerin „hallitus“ on kaiken aikaa sitkeästi yrittänyt saada vedetyksi Ruotsi sotaan Suomen Kansanhallitusta ja sitä auttavaa Neuvostoliittoa vastaan. Tässä tarkoituksessa on Tukholmassa käynyt lahtarihallituksen „ministerejä“ — Ryti, Tanner, Söderholm ja Fagerholm, jotka yrittivät vaikuttaa Ruotsin hallitukseen, että se lähettäisi säännöllisiä sotajoukkojaan Suomeen. Ruotsin hallitus on hylännyt lahtarien „hallituksen“ pyynnön.

RUOTSIN PÄÄMINISTERI HANSSONIN LAUSUNTO

Ruotsin tietotoimisto antoi helmikuun 17 päivänä seuraavan tiedonannon: „Selittääk-

seen sanomalehtien antamia tietoja siitä, että Suomi on pyytänyt apua Ruotsilta, on Ruotsin ministerineuvoston puheenjohtaja Hansson lausunut: Ruotsin hallitus on saanut useasti Suomen hallitukselta pyyntöjä erilaisten tarpeiden hankinnoista. Tavalisesti on nämä pyynnöt voitu tyydyttää. Myöskin on käsitelty kysymyksiä haavottuneiden ja sotainvalidien hoitamisesta Ruotsissa sekä työläisten lähettämisestä Ruotsista Suomeen. Sen johdosta on ryhdytty toimenpiteisiin. Eräiden Suomen hallituksen jäsenten käydessä Tukholmassa oli herätetty kysymys varsinaisen sotilaallisen avun antamisesta Suomelle. Helmi-

Suomen ulkoministeri tätä kysymystä Ruotsin pääministerin, ulkoministerin ja sotaministerin kanssa. Suomen taholta lausuttiin toivomus, että Ruotsin sotajoukkoja lähettäisiin Suomeen. Ruotsin taholta muistutettiin niistä ohjeista, joita on annettu Ruotsin avunantoa Suomelle koskevasta kysymyksestä, ja joka pääministeri esitti valtiopäivillä tammikuun 17 päivänä ohjelmassaan, joka sai osakseen yleisen hyväksymisen. Silloin esitetyissä näkökannoissa ei ole tapahtunut mitään muutosta.“

SUURI MIELENKIUNTO LONTOOSSA

Se, että Ruotsin hallitus on ensimmäisen kerran ilmoittanut kieltäytyvänsä antamasta sotilaallista apua Mannerheimille, on herättänyt suurta huomiota Lontoossa. Tätä ilmoitusta pidetään merkinä siitä,

ettei Ruotsin hallitus ole antanut pettää itseään niillä juutuilla, joita eräät epäilyttävät lähteet ovat viimeisten viikkojen aikana levittäneet Punaisesta Armeijasta. Lontolaisten piirien koko huomio on keskittynyt Tannerin julkiseen lausuntoon siitä, että Suomi mahdollisesti tulee pyytämään liittolaisia lähettämään sotajoukkoja Suomeen.

Ruotsin hallituksen toista lausuntoa siitä, ettei se voi antaa ulkomaalaisille sotajoukoille lupaa kulkea Ruotsin alueen kautta, pidetään viittauksena yllämainittuun mahdolliseen pyyntöön Tannerin taholta liittolaisille. Lontoon sanomalehtimiespiirit erikoisesti haluavat saada tietää, onko Tanner jättänyt pyyntönsä liittolaisille ja jos on jättänyt, niin miten liittolaiset ovat siihen suhtautuneet.

SODANVASTAINEN LIIKE ENGLANNISSA

Lontoo, 15 helmikuuta. Sodanvastainen mieliala Englannin työläisjoukkojen keskuudessa kasvaa päivä päivältä. Työläiset tuovat sen esille omilla ammattiosastoissaan. Mutta ammattiliittojen pääneuvoston sosialidemokraattiset johtajat auttavat kaikin keinoin Englannin imperialisteja jatkamaan sotaa.

Näinä päivinä oli Essexin kreivikunnassa ammattiliittien järjestöjen yhteinen neuvottelukokous. Sinne saapui pääneuvostoa edustamaan George Hicks. Hänellä oli selvä tarkoitus painostaa kokouksen osanottajia hyväksymään sellainen päätöslauselma, joka olisi ammattiliittojen pääneuvoston johtajien politiikan mukainen. Mutta Hicksin yritys epäonnistui. Neuvottelukokous hyväksyi 75 äänellä 5 vastaan päätöslauselman, joka tuomitsi imperialistisen sodan Euroopassa.

Samantapaisen päätöslauselman hyväksyi Työväenpuolueen järjestöjen kokous Lenellissä, Walesin alueella. Joku aika sitten oli Työväenpuolueen edustajisto tehnyt matkan valko-Suomeen. Tämän lähetystön johtajana oli ollut Citrine. Päätöslauselmassa sanotaan, että Citrine on kapitalistien kätyri, jonka paikka ei ole Englannin työ-

väenliikkeen johdossa ja hänet on poistettava sieltä. Työväenpuolueen järjestöjen kokous Chester-le-Streetissä Darghemin kreivikunnassa hyväksyi päätöslauselman, joka myös tuomitsee taantumuksellisten Työväenpuolueen johtajien menettelyn. Siinä sanotaan, että Työväenpuolueen toimeenpaneva komitea tukee poliittikallansa hallitusta, on sen kanssa yhteistyössä. Samoin päätöslauselma tuomitsee sen, että Englannin ja Ranskan imperialistit yhä vain jatkavat sotaa Euroopassa.

Koneenkäyttäjien liitto Carllessa (Cumberland) on hyväksynyt päätöslauselman, missä se toi julki toivomuksen sodan pikaisesta lopettamisesta. Koneerakennustyöläisten ammattiosasto Shefferd Bashissa (länsi Lontoo) on kääntynyt Englannin työväenluokan puoleen kutsuen sitä taisteluun sodan pikaiseksi lopettamiseksi. Liiketyöntekijäin liiton osasto Birminghamissa vaatii päätöslauselmassaan Työväenpuolueen toimeenpanevaa komiteaa muuttamaan politiikkaansa. Sodanvastaisia päätöslauselmia ovat tämän

lisäksi hyväksyneet Linkin Työväenpuolueen järjestö (Stafford), Falhelmin puunalostustyöntekijäin liitto (Lontoo) ja Dagenheimin ammattiliiton neuvosto (Essex).

Lähiaikoina kokoontuu liiketyöntekijäin kansallisen ammattiliiton edustajakokous. Kokouksen työjärjestyksessä on 22 päätöslauselmaa ehdotusta sotakysymyksestä. Suurin osa näistä tuomitsee englantilais-ranskalaisen imperialistisen sodan. Työväenpuolueen lehden „Daily Heraldin“ asennetta käsittelevästä neljästä päätöslauselmasta arvioidaan se kolmessa työväenvastaiseksi. Kuusi suurta paikallista ammattiosastoa on pannut vastalauseensa ammattiliittojen pääneuvoston johtajiston yhteistyöskentelyn johdosta hallituksen kanssa ja vaatinut ammattiliittien liikkeen edustajia eroamaan hallituksen komiteoista. Kuudessa muussa päätöslauselmassa tuodaan ilmi syvä tyytymättömyys „välirauhapolitiikkaan“, jota Työväenpuolueen johtajat harjoittivat vaalikamppailun aikana.

Suomen Kansanarmeija

(alku 2 siv.)

suurta huolta hevosistaan aina muistaen, että ne ovat kansan omaisuutta ja että niiden avulla on voitettava verinen vihamies, Suomen kansaa sortava rahavalta.

Kaikkien opinto- ja taistelutehtävien täyttämiseksi mahdollisimman hyvin ja nopeasti on armeijakunnan joukko-osastoissa jo pantu käyntiin laaja toverillinen kilpailu. Tämä kilpailu merkitsee sitä, että soturit ottavat vapaaehtoisesti henkilökohtaisia sitoumuksia, joiden täyttäminen on kunnia-asia toveripiirien ja koko kansan edessä. Toverillinen kilpailu on samalla toverillista avunantoa toisille, se on yhteisen työn tarkkailua ja valvontaa. Ja se tuottaa myös ihmeteltäviä tuloksia.

Niinpä tässä lyhyessä ajassa on ampumataidossa, joka tietenkin on yksi sotilaskoulutuksen tärkeimpiä perusteita, päästy huomattaviin tuloksiin. On joukko-osastoja, joissa 80 prosenttia sotureista on jo valioampujia. Kaikissa joukko-osastoissa omakseen kilvan ampumataittoa, jotta taistelukentällä ei yhtään laukausta menisi ohi maalin, vaan jokainen sattuisi ja varmasti kaataisi vihollisen.

Siinä suuressa vapaustaistelussa, jota Kansanarmeijan soturit ovat ryhtyneet käymään Suomen saloilla ja lumikentillä, innostavat heitä ne omaistensa lämpimät kirjeet ja evästyksiset, joita heille silloin tällöin saapuu kotipaikoiltaan. Eräässäkin sotilas L:n saamassa kirjeessä vanhemmat kirjoittavat pojalleen:

„Olemme varmat, että sinä, poikamme, olet miehuullinen taistelussa vihollista vastaan, että armotta ja henkeäsiäkään säälimättä tulet taistelemaan lahtarien lopullisesti tuhoamiseksi. Toivotamme sinulle terveyttä ja menestystä taistelussa näitä kansamme syvien rivien vihollisia vastaan.“

Toisen soturin äiti taas neuvoo poikaansa seuraavin yksinkertaisin, mutta vilpittömin sanoin: „Palvele kansaasi re-

hellisesti ja mahdollisimman hyvin. Meistä ei sinun tarvitse olla huolissasi, sillä meillä kotona vielä kestäkään. Kansanarmeijan soturit tietävät, että näiden yksityistajienkin kautta puhuu voittavana kansan ääni. He vastaavat niihin vakavin sitoumuksin.

„Olen nuori Kansanarmeijan soturi. Tahdon tulla kansani rohkeaksi ja kurinalaiseksi taistelijaksi, valiosoturiksi taistelukuntoisuudessa ja poliittisessa tietoisuudessa.“ kirjoittaa pioneerikomppanian sotilas A. Sama pyrkimys elähdyttää jokaista Kansanarmeijan soturia ottamiensa kilpailusitoumusten täyttämiseksi. Ja tuhannet työläisnuorukaiset, jotka nykyään ovat valkoisen armeijan taisteluharjoissa, Suomen kylissä ja kaupungeissa, odottavat tilaisuutta, jolloin hekin pääsevät palvelemaan kansaansa Suomen Kansanarmeijan kunniaakkeleissa.

Samaan aikaan kun Suomen valkoisen armeijan sotilaat osoittavat haluttomuuttaan osallistua herrojen sotaan, kun he kieltäytyvät lähtemästä taisteluun ja täyttämästä vartiotehtäviään, samaan aikaan Suomen Kansanarmeijan soturit ilolla täyttävät päällikköjensä antaman minkä tahansa, astuvat ilolla tulilinjalle „viimeiseen hengenvetoon saakka uskollisina kansalle, Suomen Kansanarmeijalle, Tasavallalle ja sen Kansanhallitukselle“, kuten Kansanarmeijan sotilasvallassa sanotaan.

Miksi näin tapahtuu, mistä tällainen ero kahdessa armeijassa, jotka molemmat on koostunut saman kansan pojista?

Siksi, että Suomen valkoisen armeija on sortajaluokan armeija, se on välikappale kansainvälisten sotaseikkailijoiden kynissä, mutta Suomen Kansanarmeija on todellinen vapausarmeija. Siksi, että Suomen valkoisen armeijan edessä on tuho ja tappio, mutta nuoren Kansanarmeijan edessä on voitto ja kunnia.

Englannin ja Ranskan imperialistien...

(alku 3 siv.)

lan kohtalon eivät viimeksi mainittu kiiruhda solmiamaan sopimuksia englantilais-ranskalaisen sodanlietsojien kanssa. Eivät Chamberlainin ja Daldierin lupaamat luotot ja lainat eivätkä Churchillin uhkaukset ole antaneet odotettua tulosta.

Haaksirikon on kärsinyt myöskin se laaja diplomaattinen hyökkäys puolueettomia maita vastaan, joka oli järjestetty viime vuoden joulukuussa Kansainliiton istunnon jälkeen. Tästä ovat todisteena ne vastaukset, joita annettiin Kansainliitolle sen tiedustellessa asianomaisen maan kantaa niihin toimenpiteisiin nähden, joihin olisi pitänyt ryhtyä.

Viimeksi Ruotsi on kieltäytynyt antamasta sotilaallista apua ja kieltänyt alueensa kautta kuljettamasta muiden maiden sotilaallisia voimia Suomeen.

Englantilaisten ja ranskalaisen imperialistien hankkeet Skandinavian maiden muuttamiseksi sotanäyttämöksi tulevat kärsimään tappion, sillä näiden maiden kansat eivät suostu siihen, että heidän maistaan tehdään imperialistien sodanlietsojain sodanäyttämö niiden rikollisissa suunnitelmissa Suomen kansaa ja Neuvostoliittoa vastaan.

K. G.

TOIMITUSKUNTA

Ulkomaiden lehdistö Neuvostoliiton ja Saksan välisestä taloudellisesta sopimuksesta

Saksalainen lehti „Völkischer Beobachter“ korostaa Neuvostoliiton ja Saksan välisen taloudellisen sopimuksen erikoista merkitystä. „Tämä uusi sopimus, kirjoittaa lehti, ei ole tavallinen kauppasopimus, jossa luetteloidaan tulliehdot, tavaralajit sekä maksujärjestys. Tämä sopimus on pikemminkin ilmaus hyvin perustellusta talouspolitiikasta, jolla on suuri tulevaisuus.“

Arvioidessaan sopimuksen merkitystä, kirjoittaa rumunialainen lehti „Universul“, että tämä sopimus murtaa kiilan Englannin saartoon. Tämä sopimus on myös edullinen Neuvostoliitolle, sillä se tulee saamaan sellaisia tavaroita, joita se tarvitsee.

„Timpul“-lehti osoittaa, että „Neuvostoliiton ja Saksan väliset suhteet yhä paranevat ja lujittuvat“.

Latvialainen lehti „Jaunakass Sinjas“ kirjoittaa: „Tämä

sopimus tuo mukanaan huomattavia taloudellisia muutoksia, jotka tulevat olemaan niin valtavia, ettei sellaisia koko maailman talouden historiassa ennen ole havaittu.“

Kosketellessaan kysymystä Saksan varustamisesta Neuvostoliiton maataloustuotteilla, arvioi kirjeenvaihtaja, että „Saksa vapautuu kokonaan tuonnista Englannin ja Ranskan siirtomaista. Jo lähivuosina tulee Neuvostoliiton ja Saksan välinen tuotteidenvaihto saamaan mitä laajimmat mittasuhteet, eivätkä minäkäänlaiset ulkoiset voimat pysty sitä estämään.“

Koko Unkarin lehdistö kiinnittää edelleenkin suurta huomiota Neuvostoliiton ja Saksan väliseen taloudelliseen sopimukseen. „Magyarshag“-lehti korostaa laajassa kirjoituksessaan tämän sopimuksen merkitystä Saksan teollisuudelle.

Latvian ulkoasiainministerin Muntersin puhe

Riika. Helmikuun 12 päivänä piti Latvian ulkoasiainministeri Munters Latvian yliopistolla puheen kansainvälisestä tilanteesta. „On kulunut neljä kuukautta Latvian ja Neuvostoliiton välisen keskinäisen avun sopimuksen allekirjoittamisesta — sanoi Munters. — Tämä aika on riittävä, yhteenvetojen tekemiseksi siitä, miten tätä sopimusta toteutetaan. On pantava merkille, että molemmat puolet toteuttavat sopimusta ystävyydessä ja keskinäisessä luottamuksessa. Voidaan luottaa siihen, että vastaisuudessaakin tulemme löytämään yhteisen kielen ja että molemmat puolet tulevat suhtautumaan kysymysten ratkaisuun mitä parhaimmin aikein.“

Tämän yhteydessä minun tekisi mieli kysyä, missä on se „neuvostosoiminen“, jolla meitä peloiteltiin? Löytyykö Latviassa yhtään sellaista henkilöä, joka voisi väittää, että Neuvostoliitto jollain tavoin sekaantuisi meidän sisäisiin asioihimme? Ulkolaisissa lehdistä Latviata nimetään „protektoraatiksi, joka on menettänyt itsenäisyytensä“, mutta kaikille tunnetut tosiasiat todistavat ilman liioja sanoja tällaisen väitteen perättömyyden.

Kun otetaan huomioon taloudelliset ja muut neuvottelut, on meillä täysi syy sanoa suhteitamme Neuvostoliittoon täysin tyydyttäväksi.

KULTAVARAT SUPISTUVAT SKANDINAVIAN MAISSA

Saksalainen lehti „Deutsche Allgemeine Zeitung“ kirjoittaa, että Skandinavian maiden kultavarat ovat viime vuoden syyskuusta tähän saakka huomattavasti supistuneet. Esim. Ruotsin Keskusliikepankin kultavarasto on supistunut 153

milj. kultakruunulla ja Norjan liikepankin kultavarasto 51 milj. kultakruunulla.

Tämä kultavarojen jyrkkä supistuminen on selvitetävissä tuonnin kasvulla näihin maihin.

SUOMEN RAHAVALLAN HALLITUS ON SOTAPROVOKAATTORIEN HALLITUS

Yli 21 vuotta on maamme ollut, samoin kuin oli paa-
nien Puola, neuvostovastaisten juonittelujen pesä, missä
hallitusherrat ja esikuntaupseerit yhdessä ruotsalaisten
pankkiirien, suurvaltain imperialistien ja kaikennäköisten
neuvostovastaisten seikkailijain kanssa punoivat sotajuonia
Sosialistista Neuvostoliittoa vastaan. Punoivat niitä niin
kauan, että lopulta itse sotkeutuivat omiin pauloihinsa. Ja
nyt kun noilla herroilla on hätä kädessä, ne vaativat, että
koko kansamme pitäisi sotia heidän puolestaan mahtavaa
Punaista Armeijaa vastaan.

Mutta Suomen kansan syvät rivit eivät tahdo uhrata
henkeään Mannerheimien ja muiden sotaprovokaattorien
puolesta. Suomen kansan syvät rivit, joille maamme itse-
näisyys on todella kallis, tietävät, että ainoa tie tämän
itsenäisyyden turvaamiseksi ja lujittamiseksi on sovinnol-
linen yhteistoiminta suuren Neuvostoliiton kanssa.

Miksei Suomen hallitus suostunut Neuvostohallituksen
tarjoamaan molempien maiden etujen mukaiseen sopimuk-
seen turvallisuuskysymyksen järjestämisestä sovinnossa?

Ainoastaan siksi, ettei se tahtonut luopua siitä vihamie-
lisestä toiminnastaan Neuvostoliiton turvallisuuden vahin-
goittamiseksi, jota se oli harjoittanut Neuvostoliiton ja
Suomen imperialististen vihollisten pillin mukaan.

Miksei Suomen hallitus suostunut siirtämään Karjalan
Kannaksella olevaa rajaa loitommalle Leningradista, niin
ettei tämä monirakoonakaupunki olisi suorastaan Suomen
alueelta tykkitulelta uhattuissa?

Ainoastaan siksi, että Mannerheimit ja muut ulkolais-
ten imperialistien kätyrit saisivat edelleen hautoa „Lenin-
gradin vallottuista“.

Suostuivathan Eestin, Latvian ja Liettuan hallitukset
molemmipuoliseen turvallisuuden lujittamissopimukseen
Neuvostoliiton kanssa, eikä näiden maiden kansat ole
menettäneet hiuskarvaakaan riippumattomuudestaan. Miks-
ei Suomen hallitus suostunut paljon pienempiin keskinäis-
ten välien järjestelytoimenpiteisiin? Ainoastaan siksi, että
se on pelkkä tahdon välikappale Suomen voitonahneiden
pankkiherrain ja vientikapitalistien käsissä, jotka ovat her-
nerokasta myöneet maamme itsenäisyyden.

Sellainen hallitus ei voi suojella Suomen kansallisia
eluja. Se ei ole kansallinen hallitus, vaan ulkomaisen pää-
oman kätyri, kapitalistien ja tilanherrain hallitus.

Sellainen hallitus ei voi edes rauhaa palauttaa, sillä se
on sodanlietsojien hallitus.

**MOKOMA HALLITUS ON KARKOITETTAVA KAN-
SAN HARTIOILTA!**

Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean vetoomuksesta.

Pakenevat Mannerheimin upseerit murhaavat omat haavoittuneensa

Puna-armeijan vastustamat-
tomasti murtautessa Man-
nerheimin linnoitusketjun läpi
eivät Suomen sotaherrat ehti-
neet eivätkä tahtoneet haa-
voittuneita suomalaisia sotil-
laita mukanaan kulettaa. Puna-
armeijan vangiksi joutuneet
luskuntalaisille, aliupseereille
ja uskotuille rivimiehille oli
annettu määräys tappaa kaik-
keä haavoittuneita ennen pe-
rääntymistä puolustuslinjoilta.
Eteenpäin ryntäivät puna-
armeijalaiset löysätkin muun
alueella kymmeniä suomalais-
ten sotilaiden ruumalain-
koloita, haavoittuneita ja ken-
tävuoteista. Kaikki nämä oli
tapettu joko puukolla tai pisti-
mellä.
Eräitä haavoittuneita oli pe-
rääntymiskiiressä sattumalta
jäänyt henkiin ja jouduttuaan
Puna-armeijan sanitäärien hoi-
vaan he kertoivat kauhis-
tuneina, miten heidän toverei-
taan kammostavalla tavalla
teurastettiin.
Sotilaat Suomen armeijassa!
Alkää antako murhata haa-
voittuneita tovereitanne! Teli-
kää lyhyt loppu upseeripeto-
jen riehunnasta. Antautukaa
pelotta puna-armeijalaisille,
jotka tulevat kohteilemaan lei-
tä hyvin. Siten pelastatte hen-
kenne.

Punaisen Armeijan hyökkäys kehittyy menestyksellä Sen painostuksesta Mannerheimin armeija jatkaa perääntymistään

Kolmen päivän aikana on pudotettu 82
mannerheimiläistä lentokonetta

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 18 päivän kuluessa kehittyi
meidän hyökkäyksemme Karjalan kannak-
sella edelleen menestyksellä. Joukkojemme
iskujen alla perääntyy vihollinen edelleen.

Meidän joukkomme ovat edenneet
SALMENKAIDAN paikkakunnalle VUOK-
SIJARVEN ja ÄYRÄPÄÄNJARVEN välillä
ja vallanneet: MUOLAAN linnakkeen ja ky-
län, SOMMEN aseman rantaradalla 10 ki-
lometriä VIIPURISTA etelään, JOHAN-
NEKSEN kirkonkylän ja MAKSLAHDEN
aseman rantaradalla, edeten näin länteen
pään Suomenlahden rannikolla, KOIVIS-
TON saaresta pohjoiseen.

Helmikuun 17 ja 18 päivien aikana
ovat meidän joukkomme vallanneet 313
vihollisen puolustuslinnaketta, niistä 41 rau-
tabetonista tykistövarustusta. Kaiken kaik-
kiaan ovat meidän joukkomme helmikuun
17 ja 18 päivien välisenä aikana vallanneet
475 vihollisen puolustuslinnaketta, niistä
92 rautabetonista tykistövarustusta.

Muilla rintaman osilla ei tapahtunut
merkittäviä muutoksia.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa
taistelutoiminnassa vihollisen sotavoimia ja
sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataiste-
luissa pudotettiin 21 vihollisen lentokonetta.

* * *

Helmikuun 19 päivänä jatkui hyök-
käyksemme Karjalan kannaksella edelleen-
kin menestyksellä. Joukkomme ovat
jatkaneet Koiviston paikkakunnan puhdis-
tamista vihollisten ja varjoituksesta: Rion-
saaren 3 kilometrin päässä länteen Johan-
neksesta, Revonsaaren 5 kilometrin päässä
lounaaseen Johanneksesta. Lähtenmäen
aseman ja Humaljoen aseman rantaradalla.
Toisilla rintaman osilla ei ole tapahtu-
nut mitään merkittäviä muutoksia.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa
toiminnassa vihollisen joukko-osastoja ja
sotilaallisia tukikohtia vastaan. Käydyissä
ilmataisteluissa on pudotettu 14 vihollisen
lentokonetta.

* * *

Helmikuun 20 päivän kuluessa jatkui
meidän hyökkäyksemme Karjalan kannak-
sella. Meidän joukkomme vallansivat KOI-
VISTON paikkakunnan ja linnakkeen se-
kä puhdistivat vihollisista KOIVISTON
niemen. On saatu suuri sotasaalis.

Muilla rintaman osilla ei tapahtunut
mitään erikoista.

Lentovoimamme ovat toimineet me-
nenestyksellä ja vilkkaasti vihollisen sotavoi-
mia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilma-
taisteluissa pudotettiin 47 vihollisen lento-
konetta.

* * *

VALKOSUOMA- LAISTEN ASEMA ON NYT TOIVOTON

Bulgarian lehdistö Punaisen
Armeijan menestyksistä

Sofia, 19 helmikuuta.

Neuvostoliiton sotajoukko-
jen menestyksellinen etene-
minen on viime päivinä
saanut suurta vastakaikua
Bulgarian lehdistössä. Lehdet
korostavat Neuvostoliiton so-
tatekniikan valtavaa voimaa
sekä Punaisen Armeijan soti-
laiden ja päälliköiden kor-
keaa moraalaa.

„Utro“-lehti kirjoittaa:
Neuvostosotajoukot ovat aset-
tuneet lujasti valloittamilleen
asemille. Sotajoukkojen mie-
hiala on erinomainen. Huo-
limatta epäsuotuisasta säästä
ne taistelevat yöt ja päivät.“

Useimmat lehdet korosta-
vat, että valkосуomalaisten
asema on nyt toivoton. „So-
ra“-lehti julkaisee Mannerhei-
min lausuman tunnustuksen
amerikalaisille kirjeenvaihta-
jille valkосуomalaisten sota-
joukkojen toivottomasta ase-

Punaisen Armeijan XXII vuosipäivän aattona

Kautta Neuvostoliiton val-
mistaudutaan kuumeisella kii-
reellä vastaanottamaan Punai-
sen Armeijan ja laivaston
22-vuotispäivää.

Tuotantolaitosten työläiset
ottavat erikoisia ylimääräisiä
tehtäviä täyttääkseen ne mai-
nittuun vuosipäivään mennes-
sä.

Kaikkialla ympäri maata
voimistetaan maanpuolustus-
työtä, Urheilu- ja maanpuo-
lustusjärjestöt, virastot ja
koulu järjestävät hiihtoret-

masta ja valtavista menetyk-
sistä. Eräs lehti kirjoitti, että
Neuvostoliiton sotajoukkojen
toiminnan tulokset ovat hy-
väksi opiksi niille, joiden ar-
meijoilla ei ole minkäänlaisia
saavutuksia länsirintamalla,

kiä ja hiihtokilpailuja Puna-
armeijan kunniaksi. Klu-
beilla, valistustaloilla ym. jär-
jestetään Punaista Armeijaa
kuvaavia näyttelyjä. Pidetään
selostuksia ja keskusteluja
Punaisesta Armeijasta.

Yli 16.000 Kolppinan asu-
kasta (suurin osa Inkerin suo-
malaisia) on osallistunut lah-
jojen lähetykseen toimivalle
Punaiselle Armeijalle. Rahaa
he lahjoittivat yli 88.000 rpl.
ja muita lahjoja 36.600 rpl:n
arvosta. Lahjojen joukossa oli
7 hanuria, lämpimiä alusvaat-
teita, sukkaa, paperosseja, suk-
laa ym. Samanlaisia lahjoja
on Punainen Armeija saanut
kaikkialta maasta, erikoisesti
maaseudulta kollektiivitalouk-
sista ja tuotantolaitosten työ-
läisiltä.

Suomi ei jää imperialistien rengiksi

roulun päättäneillä ihmisillä on laajat mahdollisuudet tutkia syvällisesti jonkun tieteen alaa ja rikastuttaa siinä. Uutta tieteen alalla on Neuvostoliitossa verrattuna tasarinvaltaan myöskin se, että täällä niinsanoit yksinkertaiset ihmiset, joita ennen nimettiin halveksivasti „musikäsiksi“, näyttävät ihmeellisesti eri aloilla, Gorkin alueen Spaskajan piirissä asuu 80-vuotias kollektiivitalonpöytä Barishev. Hänellä ei ollut mahdollisuutta käydä edes kansakoulua, mutta Neuvostoliiton aikana hän on saanut tiedemiehen maineen. Sitkeällä koetutkimustyöllään kollektiivitalouden pelloilla hän löyden pellavalajin, jolla on milä suurin merkitys Neuvostovaltion taloudellisessa elämisessä. Hän sai useita eteläisiä kasveja ja hedelmiä, mm. vesimelooneja, sopeutumaan pohjoisille alueille, kirjoittaen siten uuden sivun maatalouden saavutusten kirjaan. Maatalousyliopiston oppilaat tutkivat ja tulevat vastaisuudessa kirjoittamaan tämän „musta kätisen“ ihmisen tieteellisiä saavutuksia.

Nämä esimerkit ovat tyyppillisiä ja voisi niitä esittää vaikka kuinka paljon. Ne ovat omiaan todistamaan, että Neuvostomaassa häviää päivä päivältä ero väestön koulutuksen ja henkisen työn välillä. Kommunistisen puolueen asettamat tehtävät, tehdä kaikki Neuvostoliiton kansalaiset kulttuuriksi, sivistyneiksi, on toteutunut.

Käytännössä on toteutumaan se, josta ihmiskunnan edistyneimmät yksilöt ovat haaveilleet vuosisatoja ja joka riittävän luokan vallassaoloaikana ei voinut koskaan toteutua — tiede alkoi palvella työvätekevää kansaa.

Juho Laitinen

Tuossa ne kulkevat ohit-
emme nuo tykistöpesäkkei-
den eiliset asukkaat, manner-
heimiläisten linnakkeiden eili-
set vangit, jotka nyt ovat jou-
tuneet Puna-armeijan sota-
vangeiksi. He vieläkin ihmet-
televät sitä yksinkertaista to-
slasiasiaa, että ovat pelastuneet
eikä mikään enää uhkaa hei-
dän elämäänsä.

Vähitellen he nähtävät kes-
kusteluun ja vilkailevat. Kii-
sistä keskeytymättä tykki-
tulen vyöryä, jolla Punainen
Armeijan tykistö tuhosi Man-
nerheimin leijon linnakkeita.

— Tulen voima oli niin
vallava, että se maan ympärillä
kirjaimellisesti heittoi. Tykki-
heittämät pommit räjähtelivät
muitel leikkareita. O
suojajoukkoja ja päälliköitä
o Laitinen.

Viime päivien tykistötulen
voimakkuudesta puhuu myös-
kin sotilas Långgård:

— Silloin kun tämä alkoi,
sanoin minä toverilleni: ve-
nääläiset ovat tähän asti leiki-
telleet, mutia näyttää siltä,
että nyt he ovat päättäneet
ottaa asian vakavasti.

Muutamaan päivään eivät
Suomen armeijan sotilaat
päässeet lainkaan poistumaan
linnakeistaan. Ruokatarpeiden
saanti vaikeutui. Sotilaat
saivat lämmintä ruokaa par-
haan tapauksessa vain ker-
ran vuorokaudessa ja senkin
vain yöllä.

Kaikki sotavangit kertoivat
niistä raskaista tappioista, jo-
ka Punaisen Armeijan tykistö-
tuli aiheutti.

Tappiomäärä levisi soti-
laiden keskuudessa hetki het-
keä. Muutama ja kau-
han valtaamina odottivat
suomalaiset sotilaat kuole-

maa. Erittäin selvästi paljastui tässä tilanteesta maanheimonlaisen armeijan hionteenomainen piirre — upseeriston eristäytyminen sotilaskoukoista. Upseerit, jotka päivästä toiseen ovat pettäneet sotilaita lupauksilla ja saduilla „ystävien“ Suomelle antamasta sotilassavusta, jättävät kriittisellä hetkellä pelkurimaisesti sotilaansa.

Sotavanki Toivonen arvaa tätä upseerien petturuutta.

— Yöllä, oltuamme kolme vuorokautta ilman vaihtoa tuulen alla juoksehdotessa, joukkueemme vietiin linnakkeeseen. Nukuiltamme heti kuin kuolleet. Aamulla heräsimme erikoisen voimakkaaseen tykkinjälkeen. Rytäsimme ulos käytävälle, mutta ovi oli lukittu eikä kaapuväli ollut ainoatakaan upseeria. He olivat pönnest ja lukinnut oven, ettemme pääsisi pois. Oli aivan pimeä ja istuimme kuin haudassa. Kuulimme venäläisten puhetta. Seurasii räjähdys ja linnakkeen ovi lensi ilmaan.

JOUKKOLIIKE ULKOMAILLA MANNERHEIMILÄISIÄ VASTAAN

NORJA

Oslø, 16 helmikuuta. „Arbeideren“-lehti tiedottaa, että Ljusegumin kaupungissa pidettiin helmikuun 13 päivänä paperiteollisuustyöläisten kokous, jossa käsiteltiin kysymystä sodan vaarasta. Kokouksessa hyväksyttiin päätöslause, jossa päätettiin vastustaa työmaitin yritykset kieltä Norja sotaan.

Brummundalin kaupungissa oli joku aika sitten rakennustyöläisten ammattiliiton vuosikokous, jossa käsiteltiin Norjan taantumuksellisen ammattiliittoutumisen toimenpiteitä m.m. työläisten värvämisestä valko-Suomeen. Rakennustyöläisten osaston kokous teki yksimielisen päätöksen, että vastustetaan tätä värväystä.

Toisten kaupungissa pidetyssä kokouksessa puhui Norjan Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean sihteeri vänpolitiikasta. Hän osotti kuulijoilleen, että Suomen valkoiset käyvät sota Neuvostoliittoa ja Suomen työtekevää kansaa vastaan. Seurauksena seuranneen keskustelun aikana tunnettu sosialidemokraatti Vilhelmson teki ehdotuksen, että „vastalauseen merkiksi“ kommunistit puhujaa vastaan, tämä poistettaisiin kokouksesta. Hänen jälkeensä käyttivät puheenvuoroja useat tunnetut sosialidemokraattisen puolueen jäsenet, jotka kaikki tuomitsivat jyrkästi Vilhelmsonin esiintymisen. Useat muut puheenvuorojen käyttäjät lausuvat paheksumisensa sosialidemokraattisen puolueen johtajien politiikan johdosta.

Hanslen paikkakunnan paperitehtaan työläiset eivät hyväksyneet taantumuksellisten ammattijärjestöjen tekemää ehdotusta, jonka mukaan työ-

läisten olisi pitänyt tehdä työlä summuntina ja luovuttaa sen päivän palkka valko-Suomen avustusrahaan.

ENGLANTI

Lontoo, 17 helmikuuta. Cambridgen yliopiston sosialistinen klubi on hyväksynyt päätöslauselman, jossa sanotaan, että Englannin porvarillisen lehdistön harjoittama kamppailu Mannerheimin avustamiseksi sekä „vapaaehtoisien“ valko-Suomeen lähettämisen johtaa sotarintaman laajenemiseen, jos se tulee jatkumaan. „Sentähden lausumme me päättävästi kantamme valko-Suomen avustusta vastaan“ — sanotaan päätöslauselmassa. Toisessa yliopiston sosialistisen klubin hyväksymässä päätöslauselmassa lausutaan vastalauseen johdosta, että Englannin hallitus ei antanut „Daily Workerin“ kirjeenvaihtajalle lupaa matkustaa valko-Suomeen.

Samankaltaisia päätöslausemia ovat hyväksyneet Työväenpuolueen järjestöt South-Kensingtonissa (Lontoo), Worringtonin (Lancashire) osuusliikkeen ammattiosasto sekä Abertilleryn (Moonmouthin kreivikunta) ammatillinen neuvosto.

YHDYSVALLAT

New York, 19 helmikuuta. New Heaven kaupungin paikallisen ammatillisen järjestön keskusneuvosto, johon kuuluu lähes 40 paikallista ammattiosastoa, on yksimielisesti hyljännyt Hooverin komitean kehoituksen varojen keräämisestä valkosuomalaisille.

NEUVOSTOKANSA HUOLEHTII PUNAISESTA ARMEIJASTAAN

Neuvostoliiton kansa ja Punainen Armeija ovat sidottu toisiinsa erikoisen lujilla siteillä. Punainen Armeija on kokoonpantu työtekevän neuvostokansan pojista, se puolustaa vain työtekevien etuja ja siksi kansa pitää siitä erikoista huolta.

Esimerkiksi tällä kertaa, kun Punainen Armeija taistelee Leningradin suojaamiseksi vihollisen hyökkäyksiltä ja auttaa Suomen työtekevää kansaa vapautumaan sortajistaan, tukee neuvostokansa entistä voimakkaammin mainioita poikiaan.

„Kallit veljet, miehet, pojat ja toverit! — kirjoittavat Leningradin sotilaspiirin sotilaille Leningradin „Sähkövoima“-nimisen tehtaan työläiset ja toimitsijat. — Ajatuksemme ovat aina luonanne. Joka päivä avaamme lehdet jännityksistänne... Emme voi olla ylpeilemättä teistä, maamme uskollisista pojista, jotka urhoollisesti autatte Suomen kansaa vapautumaan verisistä mannerheimiläisistä pyöveleistään.

Toivomme teille, kallit toverit, pikaista voittoa katolasta vihollisesta. Teemme kaikkemme auttaaksemme teitä pian toteuttamaan jalont tehtävänne.“

Tässä on vain muutama sana lämpimästä kirjeestä, jollaisia Leningradin sotilaspiirin puna-armeijalaiset saavat joka päivä tuotantolaitoksista, kollektiivitalouksista, virastoista, oppilaitoksista, perheenmänniltä ja kaikkialta ympäri maata. Jatkuvasti saavat he vastaanottaa lahjoja.

Tällaisen läheisen huolenpidon johdosta tuntevat puna-armeijalaiset, että koko suuri neuvostokansa on joka askeleella heidän kanssaan ja se innostaa heitä voitosta voittoon.

VUODEN 1940 MAATALOUSNÄYTTELY NEUVOSTOLIITTOSSA

Viime kesänä oli Moskovassa järjestetty koko maata käsittävä suuri maatalousnäyttely. Tällainen maatalousnäyttely järjestetään myös v. 1940 kesällä. Kautta maan on jo nyt käynnissä laaja sosialistinen kilpailu oikeudesta osallistua tähän näyttelyyn. Helmikuun 15 päivään mennessä on kollektiivitalouksilta, kone- ja traktoriasemilta sekä maatalouden eturivin työntekijöiltä saapunut 300.958 anomusta saada osallistua tähän näyttelyyn. Tämä luku ylittää jo miltei sadallatuhatta vuoden 1939 näyttelyn osanottajien lukumäärän.

Sodanlietsojen provokatoimienpiteet Norjassa

Englannin meriministeri Churchill paljasti noin kuukausi sitten pitämässään puheessa avoimesti englantilais-ranskalaisen imperialismin suunnitelmia sotänäyttämön laajentamiseksi erikoisesti Skandinaviaan. Churchillin puhe herätti suurta suuttumusta puolueettomissa maissa, mm. Norjassa. Mutta siitä huolimatta englantilais-ranskalaiset käyivät vaativat röhkeästi Norjaa viipymättä ryhtymään sotaan valko-Suomen puolella Neuvostoliittoa vastaan. Norjan entinen Englannin lähetti Vogt on julkaissut „Tidens Tegn“-lehdessä artikkeleita, joissa hän suoraan kehoittaa Norjan hallitusta viemään sotajoukkonsa Mannerheimin avuksi. Kaikkia näiden norjalaisten „aktivistien“ pogromitoimenpiteitä johtaa surullisen kuuluisa Tranmael, lahjotun sosialidemokraattisen lehden „Arbeiderbladetin“ toimittaja.

Tultuaan vakuutetuksi siitä, että Norjan laajat kansankerrokset suhtautuvat vihamielisesti näiden „aktivistien“ propagandaan, keksi Englanti näinä päivinä painavampia „argumentteja“. Englannin sotalaivat rikkoivat ennenkuulu-

mattomalla tavalla Norjan puolueettomuutta, yrittäen kaapata aseettoman saksalaisen kauppalaivan „Altmarkin“ Norjan aluevesillä. Tällä teolla Englanti halusi herättää levottomuutta Norjassa, antaen mielenosoituksellisesti Norjan hallitukselle näytteen omista voimistaan sekä samalla pakottaen Norjan hallituksen toimimaan sanelunsa mukaan.

Käiken muun ohella on Norjan puolueettomuus myös Ruotsin taantumuksen painostuksen alaisena. Huomatut Sandlerin kätyrit, ruotsalainen eversti Bratt ja „professori“ Ahnlund, vaativat joku aika sitten julkaisemassaan kirjasssa, ettei ainoastaan Ruotsin, vaan myöskin Norjan olisi „Skandinavian etujen“ tähden vietävä sotajoukkonsa Mannerheimin avuksi.

Norjan työtekevän väestön keskuudessa kasvaa tyytymättömyys sodanlietsojen provokatoimien toiminnan johdosta. Lukuisissa kokouksissa vaativat Norjan työtekevät hallitusta ankarasti noudattamaan puolueettomuuspolitiikkaa.

ENGLANNIN MERIROSVOUS

Norjan parlamentin puheenjohtajan lausunto

Askettain tapahtunut Englannin sotalaivojen hyökkäys saksalaista höyrylaivaa „Altmarkia“ vastaan Norjan aluevesillä on herättänyt suurta kiihtymystä Saksassa ja Norjassa. „Vuosisatojen aikana ei merisodan historiassa ole tunnettu sellaista tapausta, että sotalaiva tunkeutuu kauaksi vieraille aluevesille ja hyökkää aseetonta kauppalaivaa vastaan tuhoten sen miehistön“ — kirjoittaa tapauksesta „Völkischer Beobachter“.

Norjan parlamentin ja sen ulkoasiain valiokunnan puheenjohtaja Hambro lausuu tapauksesta m.m. seuraavaa:

„Meidän on vaikea ymmärtää tätä häikäilemätöntä Englannin kanssa hyvissä suhteissa olevan pikkuvaltion suvereenisten oikeuksien rikkomista... Tämän Norjaa vastaan kohdistetun vihamielisen teon ajankohdalla on oma eriko-

nen merkityksensä. Me aioimme solmia kauppasopimuksen Englannin kanssa. Mutta nyt on täydellä syyllä pelättävä, että loukatessaan Norjan puolueettomuutta saavutti englantilaisen risteilijän „Kossakin“ päällikkö sen tuloksen, jota Saksan sotalaiva ei voinut saavuttaa kuukausia kestäneen merisodan aikana. Tarkoitin tällä Saksan pyrkimystä häiritä norjalaisten laivojen kulua Englantiin. On aivan selvää, että tämän Norjan oikeuksien karkean loukkauksen jälkeen saa näiden molempien maiden välisten kauppalaivalaliikennekysymysten käsittely kokonaan uudet muodot. On myöskin selvää, että tämä harkitsematon teko ystävyyssuhteissa olevaa pikkuvaltiota vastaan herättää huomiota kaikissa puolueettomissa maissa ja että sen seuraukset voivat johtaa pitkälle.“

RUOTSIN TYÖLÄISTEN ASEMA HUONONEE YHÄ

Tukholma, 17 helmikuuta. Työttömyys kasvaa Ruotsissa jatkuvasti. Erikoisen raskas on rakennustyöläisten asema. Kuten „Social-Demokraten“ tiedottaa, on yksin Tukholman työnvälitystoimistossa rekisteröity helmikuun 14 päivänä 1.256 työtöntä kivi-työläistä ja 1.110 kirvesmiestä. Sekatyöläisten asema on vielä raskaampi. Rakennustyöläisten ammattiliittoon kuuluvista sekatyöläisistä on enemmän kuin puolet työttöminä.

Ruotsin työnantajat ovat alkaneet hyökkäyksen työtekevien elinolojen kiristäm-

seksi. Tämä johtaa yhteentörmäyksiin työläisten ja työnantajain välillä. „Social-Demokraten“ tiedottaa, että 3.000 tie- ja rakennustyöläistä on valmistautumassa lakkoon, joka on määrätty aloitettavaksi maaliskuun 1 päivänä. Lakko tulee käsittämään 34 rautatiealuetta. Työnantajat kieltäytyvät jyrkästi täyttämästä työläisten vaatimusta palkkojen korottamisesta kulutustavarain hintojen nousun yhteydessä.

NORJALAINEN AIKAKAUSLEHTI...

(Aiku 2 s.v.)

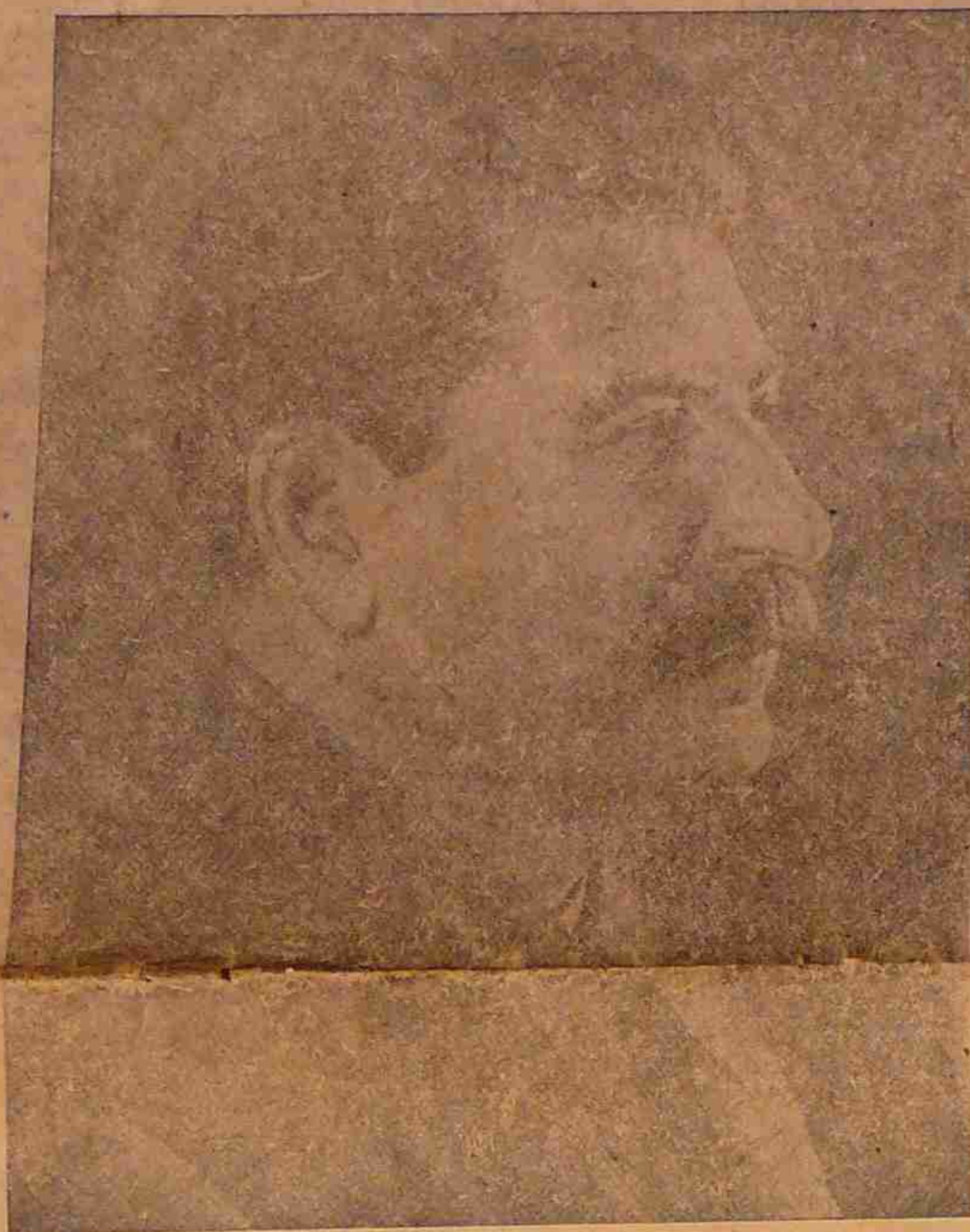
rauhaa kauempaa, kuin mitä hänen naapurinsa haluaa“.

Kirjoituksessaan „Vaara sosialistiselle työväenliikkeelle“ käsittelee lehti Norjan Työväenpuolueen ja muiden II Internationalen puolueiden kamppailua Neuvostoliittoa vastaan Mannerheimin puolesta. „Neuvostoliiton tarjoukset Suomelle olivat samalla Suomen työtekevän kansan etujen mukaisia. Jos Suomen työtekevällä kansalla olisi ollut valta, olisi se tietysti hyväksynyt Neuvostoliiton edulliset tarjoukset. Suomen työtekevä kansa rakastaa vapautta, mutta sillä ei sitä ole. Päinvastoin sitä riistetään ja orjautetaan pahemmin kuin useimpia Euroopan maiden muita kansoja. Ja että neuvostojoukot yhdessä Suomen työläisten kanssa vähitellen

saavat voiton Suomen herravallasta, on koko Suomen työtekevän kansan onneksi. Neuvostoliiton taistelu on samankaltaisesti vapaustaistelua Suomen työtekevän kansan hyväksi. Näistä molemmista syistä on muiden maiden työtekevän kansan ja työväenliikkeen asetettava Neuvostoliiton ja Suomen työtekevän kansan ja sen etujen puolelle, taantumuksellista Mannerheimin koplaa vastaan, joka ei taistelee Suomen työtekevän kansan, vaan työtekevää kansaa riistävän Suomen kapitalistiluokan puolesta... Me tulemme silloin näkemään, että yhä useammat työläiset ja työväenjärjestöt sekä Norjassa että muissa maissa myöntävät tämän ja määrittelevät sen mukaan kansansa...”

Tänään on kulunut 22 vuotta Punaisen Armeijan perustamisesta

ELÄKÖÖN SUOMEN KANSAN AUTTAJA, VOITTAMATON PUNAINEN ARMEIJA!

Jokainen Punaisen Armeijan soturi ja komentaja, ollen kansainvälisyyden ylevän hengen elähyttämä, tietää taistelevansa **oikean asian puolesta**. Punainen Armeija tietäi tulevansa Suomeen ei valloittajana, vaan **kansamme vapauttajana** kapitalististen konnain sorrosta.

Suuri Neuvostoliitto ei aijo vähimmälläkään tavalla rajoittaa Suomen kansan täydellistä itsenäisyyttä ja suvereniteettia. Tässäkin suhteessa Sosialistisen Neuvostoliiton politiikka kerrassaan eroaa kaikkien kapitalistien Neuvostoliitto ei koskaan eikä missään ryhdy anastussotaan.

Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean vetoomuksesta.

SUOMEN KANSANHALLITUKSEN TERVEHDYS PUNAISELLE ARMEIJALLE

*Neuvostoliiton Puolustusasiain Kansankomissaarille
Kliment Jefremovitsh VOROSHILOVILLE*

KUNNIOITETTAVA NEUVOSTOLIITON MARSALKKA!

Suomen Kansanhallitus onnittelee Punaista Työläis- ja Talonpoikaisarmeijaa niiden suurten voittojen johdosta, joita sen joukko-osastot ovat saavuttaneet vapauttaistelussa Suomen lahtareita, meidän kansamme ja neuvostokansain vihollisia vastaan.

Koko maailma näkee, ettei ole sellaisia linnoituksia, joita Punainen Armeija ei voi vallata. Kaikki Suomen kansan vilpittömät ystävät, ovatpa missä maassa tahansa, saavat innostusta neuvostosankarien voitoista Suomessa, sillä he tietävät, että suuri Neuvostoliitto on turvaava meidän kotimaallemme riippumattomuuden kaikkien imperialististen rosvojen pyyteistä ja sen kautta turvaa kansallemme myös vapaan, rauhallisen elämän. Neuvostoliiton voittamattoman Punaisen Armeijan ja Sotalaivaston avulla meidän kansamme saavuttaa pian täyden vapautuksen rahavallan raakalais-ikeen alta, ulkolaisten imperialistien lahjomain rikollisten sotaprovokaattorien Mannenheimin, Rydin ja Tannerin koplakunnan kynsistä.

Suomen Kansanhallitus pyytää Teitä, kunnioitettava Neuvostoliiton marsalkka, Punaisen Työläis- ja Talonpoikaisarmeijan 22 vuosipäivänä esittämään kaikille Suomessa toimiville Punaisen Armeijan joukko-osastoille ja myöskin Neuvostoliiton Sotalaivaston Itämeren eskaadereille Suomen työkansan syvän kiitollisuuden. Neuvostosoturien mainehikkaat urotyöt, uljaiden jalkaväkisotilaiden, tykkimiesten, tankkimiesten, lentäjien ja punaisen meriväen tähänastiset voitot osoittavat kaikille, että pian koittaa se päivä, jolloin saavutetaan täydellinen voitto Suomen kansan ja neuvostokansojen vihollisista.

Eläköön Punainen vapauttaja-armeija, sankarillisten mainetöiden armeija!

Eläköön Neuvostoliiton Puolustusasiain Kansankomissaari, Neuvostoliiton marsalkka Kliment Jefremovitsh Voroshilov!

Eläköön Josef Vissarionovitsh STALIN — Suomen kansan suuri ystävä ja maailman kaikkien kansojen vapauden ja veljeyden ystävä!

Suomen Kansanhallituksen puolesta
OTTO KUUSINEN.

PUNAISEN ARMEIJAN MENESTYKSELLINEN ETENEMINEN JATKUU

Neljässä päivässä vallattu Karjalan kannaksella 197 linnaketta

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 21 päivän kuluessa ei rintamalla tapahtunut mitään erikoista.

Helmikuun 19:sta 21:een päivään ovat meidän joukkomme vallanneet rintamalla, siihen luettuna Koiviston linnoitettu alue, 176 vihollisen puolustuslinnaketta, niistä 37 rautabetonista tykistövarustusta.

Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa toiminnassa vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Lentotaisteluissa on pudotettu 16 vihollisen lentokonetta.

Helmikuun 22 päivän kuluessa ei rintamalla tapahtunut mitään oleellista.

Karjalan kannaksella meidän joukkomme, lyöden vihollisen takaisin, valtasivat 21 puolustuslinnaketta, joista 15 rautabetonista tykistövarustusta.

Ankaran lumipyryn takia lentovoimiamme toiminta on rajoittunut tiedustelulentoihin.

PUNAINEN ARMEIJA SUOMEN KANSAN YSTÄVÄNÄ JA AUTTAJANA

Neuvostoliiton Punainen Työläis- ja Talonpoikaisarmeija viettää 22-vuotispäiväänsä hetkellä, jolloin Karjalan kansaksella on alkanut ratkaisevien voittojen sarja Suomen lahtareista, Neuvostoliiton ja Suomen kansojen yhteisestä vihollisesta, jolloin sankarillisen Punaisen Armeijan voimakkaista iskuista murtuvat Suomen kansan vuosisataiset kahleet.

Punainen Armeija on voittamaton. Tämä totuus alkaa jo selvetä sen vihollisillekin. Siitä ovat jo vakuuttautuneet Suomen läntisten naapurivaltioiden hallituspäät, jotka huolimatta englantilaisten ja ranskalaisten sotaprovokaattorien suostutteluista ja uhkauksista ovat katsoneet viisaimmaksi olla lähettämättä sotaväkeään Suomen lahtarien avuksi, peläten polttavansa näppinsä niin hullussa yrityksyksessä. Ja muuttunut on ääni kellossa myöskin loitompana sijaitsevien imperialististen sotaprovokatiokeskusten, Lontoon ja Pariisin, virallisissa äänitorvissa, jotka tähän saakka syöttelivät lukijoilleen toinen toistaan huimempia ankoja Punaisen Armeijan „museravista tappioista“, „kykenemättömyydestä“ y.m.s. Nyt, paljon keuhutun „Mannerheimin linjan“ rautabetoni-varustusten murruttua, ne lyövät hätärumpua.

Summan kuona tapahtunut „Mannerheimin linjan“ murto löi valheita, murssi ja valheet Punaisen Armeijan „heikkoudesta“. Sellaisilla tylsillä valheilla ei sotaprovokaattorien asiaa Suomessa enää auteta. Suomen sotaprovokaattorien palkoissa olevat ammattivalehtelijat ovatkin lakanneet tuota nuotia vetämästä ja koettavat nyt uutta konstia. Ne levittelevät nyt entistä voimaperäisemmin vanhaa koeteltua valhetta „isänmaanpuolustuksesta“, uskottelemaalla, että Neuvostoliitto muka tahtoo anastaa Suomen maan, hävittää Suomen valtiollisen riippumattomuuden, orjuuttaa ja „venäläistytää“ Suomen kansan j.n.e.

„Isänmaanpuolustus“-valheen paljastaminen on nyt Suomen kansan jokaisen todellisen ystävän tärkein tehtävä. Niin kiera kuin tuo valhe onkin, on silläkin oleva lyhyet jäljet. Valveutunut ja aikaansa seurannut suomalainen työmies, joka vanhastaan tuntee Neuvostoliiton vihollisten kotkotukset, ei tuohon valheeseen usko. Eivätkä suomalaiset talonpojat ja henkisen työn tekijätäkään ole niin tyhmiä, että antaisivat pitkää aikaa tuollaisella syötilä itseään nenästä vetää. Sotatapahtumain kehitys pakottaa heidät tahtomattaankin miettimään, mitä oikeastaan ovat miehiään ja kenen asioilla mahtavat liikkua konkurssintehtävät hallitusherrat, Ryditi, Tannerit ja Mannerheimit, jotka ajavat heitä surman suuhun, silpoutumaan ja tukehtumaan kaikenlaisiin „Mannerheimin loukkuihin“. Ja silloin on talonpojille ja henkisen työn tekijöille ennen pitkää selvenevä se totuus, että hei-

dän isänmaallisia tunteitaan käytetään herrain petostarkoituksiin, että heidän hengellään ja verellään keinottelee pienitunnot, kaikkia isänmaallisia tunteita vailla oleva ulkomaalaisten imperialististen sotaprovokaattorien kätyrikopla.

Totuus Neuvostoliiton ja Punaisen Armeijan todellisista tarkoituspäristä, se totuus, että Punainen Armeija ei ole tullut Suomeen valloittajana, vaan Suomen kansan auttajana, on pian raivaava tiensä laajojen kansankerrosten keskuuteen Suomessa.

Neuvostoliiton Punainen Armeija on sosialismin ylevän hengen läpitunkema armeija. Se kunnioittaa toisten kansojen vapautta. Se on sosialistisen maan armeija, joka ei ole koskaan loukannut, vaan aina kannattanut pienten kansain itsemääräämisoikeutta ja riippumattomuutta.

Neuvostoliitto ei ole milloinkaan tahtonut anastaa Suomen maa-alueita, eikä se sitä tarvitse. Sillä on maata itsellään yllin kyllin, vieläpä toisillekin antaa. Se lahjoitti Liettuan tasavallalle Vilnan kaupungin yhdessä laajan maa-alueen kanssa, ja Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle se on lahjoittanut koko Itä-Karjalan.

Neuvostoliitto tahtoo elää rauhassa, ystävyysessä ja liitossa Suomen kansan kanssa. Neuvostoliitto ei aio vähimmäissäkään määrässä loukata Suomen valtiollista vapautta, vaan antaa sille sanansa, eikä se ole koskaan sanaansa syönyt.

Miksi sitten sota ja hävitys?

Tähän kysymykseen on vaadittava vastausta niiltä, jotka ovat syyllisiä tämän sodan alkamiseen: Valko-Suomen hallitusherroilta. Miksei-

vät he suostuneet Neuvostoliiton hallituksen tarjoamaan molempien maiden etujen mukaiseen sopimukseen turvallisuuskysymyksen järjestämisestä? Miksi he vastasivat Neuvostoliiton sovinnolliseen ehdotukseen röyhkein uhkauksin, miekankalisteluin, panivat koko sotakoneistonsa käyntiin, aloittivat silmittömän kansallisten intohimojen lietsonnan?

Mikseiivät nuo herrat vielä nytkään, varman tappionsa lähestyessä, tunnusta vararikkoaan, lopeta sotaa, vaan jatkavat hyödyttöä verenvuodattusta, jatkavat venäläisvihan lietsoamista ja valehtelemistä, ajavat kymmeniä tuhansia Suomen nuorukaisia toivottoon sotaan?

Siksi, että nuo hallitusherrat tahtovat oman valtansa säilyttämiseksi vuodattaa virtana Suomen kansan verta.

Suomen kansa haluaa sodan pikaista lopettamista, rauhaa. Mutta Mannerheimin, Rydin ja Tannerin hallituskopla ei tahdo, eikä se kykenekään rauhaa palauttamaan. Se on niin pahasti sotkeutunut omiin punomiinsa sodan pauloihin, että se ei pääse niistä irti edes senkään jälkeen, kun on käynyt ilmeiseksi, että ne vierasmaalaiset „gentlemannit“, joiden yllytyksestä nuo Suomen hallitusherrat aloittivat sodan, ovatkin syöneet sanansa, eivät anna heille tehokasta apua, vaikka niin auliisti lupailivat.

Oikeassa ovat Leningradin sotilaat, jotka Suomen armeijan sotilaille kirjoittamassaan vetoomuksessa lausuvat mielipiteenään, että Mannerheimin, Rydin ja Tannerin hallituskopla ei ole sen arvoisen, että sen puolesta kannataisi verta vuodattaa. Punaisen Armeijan sotilaat kirjoit-

tavat Suomen armeijan sotilaille:

„Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkaisi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkaisi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan ystävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoituspäriä ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen Armeija aja.“

Punaisen Armeijan sotilaat eivät tunne pienimmässäkään määrässä kansallisvihaa suomalaisia kohtaan. Jokainen puna-armeijalainen on täysin tietoinen siitä, että hän ei ole sodassa Suomen kansaa, vaan tämän kansan vihollisia ja sortajia vastaan. Tunnettua on, että puna-armeijalaiset kohtelevat hyvin vangeikseen joutuneita Suomen armeijan sotilaita. Valkoisten vallasta vapautettujen seutujen asukkaat tietävät kertoa siitä toverillisesta kohtelusta, huomautaisuudesta ja huolenpidosta, jota he saavat osakseen puna-armeijalaisten taholta kaikkialla, missä heitä tapaavat.

Valkoisen armeijan asetakeihin puettuja suomalaisia työläisiä, talonpoikia ja henkisen työn tekijöitä ei Punainen Armeija pidä vihollisina. Niin kauan kuin Suomen sotahullujen hallitusherrain onnistuu, vaikkapa vain julman terrorin ja häpeämättömän kansan pettämisen, „isänmaan puolustuksen“ valheen avulla, pitää yllä valkoista rintamaa Mannerheimin, Valleniuksen ja Östermanin tapaisten lahta-

rikenraalien komennossa, niin ei Punaiselle Armeijalle jää muuta neuvoksi kuin suunnata iskunsa koko tuota aseellista voimaa vastaan, kunnes sen vastarinta on lopullisesti murrettu. Ei kukaan, joka vähänkään ymmärtää sodankäyntiä, voi vaatia Punaisen Armeijan sotilailta, että he taistelun aikana voisivat tehdä eron tietoisten kansanvihollisten ja näiden terrorisoimien, väkisin mobilisoitujen sotilaiden välillä, niin suuresti kuin sitä jokainen Punaisen Armeijan sotilas haluaisikin.

Niin kauan kuin sotaa jatkuu, vallitsevat siinä sodan lait. Suomen valkoisen armeijan sotilaiden on tehtävä tästä asiantilasta omat johtopäätöksensä: saada sota loppumaan, lakata tottelemasta lahtarikenraalien käskyjä, huutaa alas Rydin, Tannerin ja Mannerheimin kavaltajakopla, solmia ystävyys Punaisen Armeijan sotilaiden kanssa. Ainoa järkevä neuvo, joka Suomen valkoisen armeijan sotilaille tässä kohtalokkaassa tilanteessa voidaan antaa, on Leningradin sotilaspiirin Punaisen Armeijan sotilaiden antama ystävän ja toverin neuvo:

„Siis teidän oman etunne vuoksi lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa.

Lopettakaamme verenvuodatus, ryhtykäämme keskenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto OTTO KUUSISEN johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Vakuutamme teille, että tämä on varmin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan.“

Punainen Armeija ja kansa

„Meillä“, sanoo toveri Stalin „...kansa ja armeija muodostavat yhden kokonaisuuden“.

Tämä on tavattoman suuri etu maan puolustuksessa. Se merkitsee sitä, että maan armeijalla on ei ainoastaan luotettava, vaan myöskin sitä toimekkaasti auttava selkäpuoli. Selkäpuolen muodostaa koko kansa, ja armeija, jota tukee koko kansa, pystyy ennen kuulumattomiin sankaritekoihin. Sellainen armeija voi millä hetkellä ja missä määrin tahansa suurentaa mieslukuaan ja juuri siten lisätä taistelumahitiaan. Sellainen armeija on voittamaton.

Toisin on asia kapitalistisissa maissa. Siellä ovat armeija ja kansa vastakkain. Siellä on niiden välillä kokonainen kulu. Eikä asia tietenkään ole niin, etteivät hallitukset ja niiden kenraalit käsittäisi, miten tavattoman suuri strateginen merkitys on armeijan ja kansan yhtenäisyydellä. Ei, ne käsittävät sen erinomaisen

hyvin, mutta ne eivät sitä kykene aikaan saamaan. Armeija on niille väline kansan pitämiseksi herruutensa alla, työtätekevien joukkojen lanistamiseksi. Kansanjoukot siellä tuntevat (silloinkin kun eivät sitä selvästi tajua), että armeija palvelee niille vieraita tarkoituspäriä, riistäjiensä — kapitalistien ja kartanonherrojen luokkajoukkoja. Ne tuntevat, että armeija on niille vaara ja siksi ne vierovat ja pelkäävät sitä. Hallitus taas puolestaan pelkää työtätekevien joukkojen poliittista vaikutusta armeijaan. Se kaikin tavoin eristää armeijan kansasta, niin ettei sotilaisiin „tarttuisi“ luokkasolidarisuuden tunto eivätkä ne kieltäytyisi ampu- masta luokkaveljiään.

Eräiden kapitalistimaiden hallitukset menevät vieläkin pitemmälle. Samalla kuin ne lietsovat julkeaa valloituskiikkaa toisia kansoja kohtaan, antavat ne armeijan tehtäväksi alituisesti terrorisoida omaa kansaansa. Armeijan on petomaisella väkivallalla synnytet-

tävä kauhua kansanjoukoissa. Ja vaikkakin näiden maiden hallitusherrat tietävät, että terrori synnyttää ei ainoastaan kauhua, vaan myöskin vihaa kansanjoukkojen keskuudessa, niin entisajan tyrannien tavoin he lohduttavat itseään sillä, että „vihatkoot, kunhan pelkäävät!“ On ymmärrettävää, etteivät tuollaiset hallitusherrat voi muuten pitää kurissa kansaa, mutta helppo on arvata, millainen tilanne tällöin muodostuu armeijan selkäpuolella.

Aivan toisenlaista periaatetta pitää Punainen Armeija ohjeenaan. Jokaisella teolla se pyrkii lujittamaan kansanjoukkojen rakkautta itseensä. Ja ne rakastavat sitä. „Meillä armeijaa rakastetaan, sitä kunnioitetaan, siitä pidetään huolta“ — sanoo toveri Stalin. Sillä se ei ole niille, kansanjoukoille vieras, vaan niiden „oma armeija, joka ei palvele herroja, vaan entisiä orjia, jotka nyt ovat vapautettuja työläisiä ja talonpoikia“.

Neuvostoliiton puna-armeijalaiset, lentäjät ja rajavartiolaiset, olivatpa he missä tahansa, näkevät väestön kaikkialla maassa olevan aina valmiin auttamaan heitä taistelu-tehtäviensä täyttämässä, ja

he taas auttavat alituisesti talonpoikia taloustehtävissä ja kulttuurityössä.

Neuvostoliiton kansat muodostavat yhtenäisen, sopuisan perheen, jota riistäjäluokkien tultua hävitetyiksi ei luokkaristiriidat ole hajoittamassa. Niiden joukossa ei ole sorrettuja eikä sortavia kansakuntia ja sen vuoksi ei ole aihetta kansallisuustaisteluun. Jokaisella niistä ja kaikilla kansallisuuksilla yhteisesti on valtavia saavutuksia suojeltavana. Neuvostoliiton korkeimman Neuvoston vaalit ovat kaikkien havainnollisimmin osoittaneet, että koko neuvostokansa on yhtynyt tiiviisti neuvostohallituksensa ja Lenin-Stalinin puolueen ympärille.

Tästä käy ymmärrettäväksi, miksi neuvostohallitus ja bolshevistinen puolue eivät varjele Punaista Armeijaa kansan läheisyydeltä, vaan päinvastoin opettavat sitä nojaamaan kansan tukeen. Hehkuvan neuvostopatriotismin elähtyttämän 183-miljoonaisen kansan rakkaudessa ja tuessa — siinä on Punaisen Armeijan ehtymätön voimavälikappale!

Punainen Armeija — sankarien armeija

KANSAN SANKARI

Sydämellinen yksinkertaisuus ja huomaavaisuus ovat hänen luonteenomaisia piirteitään, jotka ovat syöpyneet hänen lapsuudesta asti.

Ugrjumov, työläisen poika, myöhemmin itse työläinen, on kansansa uskollinen poika. Nuoruusvuosistaan alkaen hän piti kertomuksista, joissa kuvattiin kansalaissodan sankareita. mainehikkaan Punaisen Armeijan jaloja tehtäviä ja päämääriä. Nyt on hänestä itsestään tullut sankari.

38 vuoden ikäisenä toteutui hänen toiveensa saada ase kädessä puolustaa isänmaataan. Punaisen Armeijan riveissä on hän lähtenyt puolustamaan Leningradia, puolustamaan Suomen kansaa sen taistelussa sotavimmaista valkoista hallitusta vastaan.

...Tykistövalmistelun jälkeen valloitti kapteeni Ugrjumovin komppania N-seudun metsäkummut ja peltoaukeamat. Hengähtämättä he ajoivat vihollista takaa. Ugrjumov vaati alimmilta päälliköiltään manööveraustaitoa, vihollisen iskemistä sivustalta. Hän vaati mitä ankarinta kuria.

— On ammuttava vain silloin, kun vihollinen ilmestyy näköalalle.

Miinanheittäjille hän jakeli tehtäviä. Nopeat miinanheittäjät heittivät miinojaan juoksuhautoihin ja pengermiin. Sieltä kumahtelivat räjähdykset. Ilmaan kohosivat sakeat savupilvet. Rautatie oli valloitettu.

Kapteeni Ugrjumov teki silmänräpäyksessä uuden päätöksen:

— On vallattava rautatieasema, hyökkättävä eteenpäin! Taistelun menestystä täytyi jouduttaa. Pataljoona, jolla

on paljon konekivääreitä ja miinanheittäjiä, palaa halusta hyökätä eteenpäin. Kasvot loistavat innostusta. Kädet puristavat lujasti asetta. Kapteenin itsensäkin on vallannut taistelun ja voiton into ja hänen komppaniansa lähtee eteenpäin.

Liikkuminen kävi vaikeammaksi, mutta eteenpäin täytyi mennä. Hämärtää ja sataa räntää. Soturit kiipeilevät valkosuomalaisten asettamien esteiden yli, uupuen raskaista ammus- ja asekanamuksistaan. Yöhön mennessä asema oli ja aivan lähellä, mutta sen edessä oli valkosuomalaisten vahvat linnakkeet. Hyökätä suoraan linnakkeita kohti merkitsi suurta mieshukkaa, jäädä yöksi lumelle makaamaan ei myöskään käy. Kapteeni huolehti ensi kädessä sotilaitensa terveydestä.

Kapteeni Ugrjumov tekee päätöksensä: on valloitettava N-paikkakunnan itäinen osa. Sinne suuntasivat kulkunsa kohta myös muut pataljoonat. Jyristen lähestyi tankkikomppania.

Puolen yön aikaan hyökkäsivät valkoisen armeijan joukot joka suunnalta. Kapteeni Ugrjumov löi takaisin kaikki, niin ensimmäisen kuin sitä seuraavankin vihollisen hyökkäykset. Aamun sarastaessa puna-armeijalaiset valtasivat aseman.

Tuona yönä ei kapteeni mennyt levolle ollenkaan... Aamulla hän puhui jälleen varmasti ja tulisesti, hänen äänensä kuvastui valtavan usko voimiinsa:

— Suoritimme tehtävämme kunnialla. Ja olisiko toisin voinut ollakaan? Oikeushan on meidän puolellamme.

V. T.

NEUVOSTOLIITON SANKARIT (vasemmalta oikealle) G. S. PULJIKIN, N. S. UGRJUMOV, A. Y. KROHALJEV.

123:n divisionan rautainen rynnistys

Suomen metsissä on ankara talvi. Vahvan lunen peittämien järvien ja soiden yllä leijailevat sumupilvet. Hyytävä purevana puhalttaa lounaistuuli, pyryttäen lunta silmille ja kirpeästi purren poskipäitä.

Lunta ja pakkasta uhmaten puna-armeijalaiset käyvät taisteluun. Lujasti puristavat heidän pakkasen karisevat kouransa kylmää terästä ja heidän ahavoituneilla kasvoillaan on lujouden ja päättäväisyyden miehekäs ilme. Tuuheiden kulmakarvojen alta katsovat rauhalliset ja valppaat silmät. Mikään ei mene niiden katseiden ohi. He tuntevat vihollisen juonet, astuvat rohkeina niitä vastaan ja tulisessa taistelussa ei yksikään lihas heidän kasvoillaan värähdä.

Ilma ja maa ympärillä tärisee tykkien jylinästä. Puna-

armeijalaiset heittäytyvät juoksuhautoihin. Tähistyspaikalta näkyy pieni kukkula vihollisen puolella. Se on hyvin naamioitu rautabetoninen konekiväärilinnake. Tuon tuostakin sen peittää ilmaan kohoava lumi- ja multapilvi. Ja kuin salaman välkkeessä näkyvät suuren maanalaisen linnakkeen mustat ampumajalot.

Sitoen valkoisen suojajunksa viimeistä nauhaa ja tunnustellen granaattia vyöllään sanoo joukko-osaston päällikkö Koltushev rauhallisesti:

— On jo aika ryhtyä hyökkäykseen!

Ja pitkin juoksuhautilinjaa kuuluu komento:

— Taisteluun!

Rauhallisena jokainen puna-armeijalainen ja päällikkö vielä kerran tarkastaa, onko kaikki kunnossa. Katseet

suuntautuvat päättävänä valkoisten juoksuhautojen — betonilinnakkeeseen, ikäänkuin sanoen: — Sinun täytyy murtua! Ei ole linnoitusta, jota neuvostosankarit eivät valloita.

Ketä ovat nuo sankarit? — He ovat Leningradin työläisiä, maaseudun kollektivisaatioita, tavallisia neuvostoliittolaisia. Heidän taistelevat eri kansallisuudet: venäläiset, ukrainalaiset, valkovenäläiset, armenialaiset ja monet muut.

— Huomio! Tulta! Eteenpäin!

Ja kuin yksi mies syöksyvät kaikki ylös juoksuhaudasta.

Valkosuomalaisten juoksuhaudasta ja linnakkeista tulee tuiskuna tulta. Mutta lyhyin juoksusiirtoin, vastustamattomasti lähestyy sankarillinen (jatkuu 4 siv.)

Lenin ja Stalin Punaisen Armeijan luoja ja järjestäjä

Punaisen Armeijan ovat luoneet ja järjestäneet Neuvostoliiton bolshevikien puolue, sen nerokkaat johtajat, Lenin ja Stalin. Heidän henkilökohtaisella johdollaan suoritettiin valtavan suuri työ Punaisen Armeijan muodostamiseksi, järjestämiseksi ja lujittamiseksi. He laativat strategiset taistelusuunnitelmat, kasvattivat armeijalle pelottomat ja kykenevät päälliköt ja poliittiset komissaarit.

Heli vuoden 1917 Lokakuun vallankumouksen jälkeen näkivät Lenin ja Stalin, että ilman aseellista puolustusta ei sosialistinen Neuvostotasavalta voi pysyä pystyssä. Vain sotataidon kaikkien sääntöjen mukaan järjestetty säännöllinen työläisten ja talonpoikaisten armeija voi lopullisesti murskata vastavallankumoukselliset

jolloin nuorta Neuvostotasavaltaa uhkasi sisäisen vastavallankumouksen ja ulkoisen intervention vaara, lausui Lenin: „Me päätimme saada 1.000.000-miehisen armeijan keväseen mennessä, nyt me tarvitsemme kolme miljoonaa miestä käsittävän armeijan. Me voimme saada sen ja me saamme sen.“

Suuren johtajan ohje täytettiin. Neuvostokansa lähetti parhaat voimansa Punaisen Armeijan riveihin. Lähes 300 tuhatta kommunistia, yli puolet koko kommunistisen puolueen jäsenmäärästä, oli silloin Punaisessa Armeijassa.

Neuvostomaan puolustuksen johdossa oli proletaarisen vallankumouksen nerokas johtaja Vladimir Iljitsh Lenin. Hän johti maan korkeimman sotilaselimen, Puolustusneuvoston työtä. Leninin työhuone Kremlissä oli todellinen maanpuolustuksen esikunta. Sieltä johdettiin Punaisen Armeijan joukko-osastojen muodostamista, rintaman ja selkäpuo-

len lujittamista ja Punaisen Armeijan varustamista sotatarpeilla. Siellä laadittiin ja vahvistettiin tärkeimmät strategiset taistelusuunnitelmat.

Leninin lähimpänä apulaisena oli Stalin. Yhdessä he suunnittelivat Punaisen Armeijan tärkeimmät sotaliikkeet, joista riippui neuvostovallan kohtalo. Stalin järjesti ja loistavasti johti Tsaritsinin sankarillista puolustusta, Judenitshin, Denikinin, Wrangelin ja Puolan paanien rosvojoukkojen murskaamista. Hänet lähetti bolshevikien puolueen Keskuskomitea rintamalta toiselle, aina sinne, missä tilanne oli kaikkein vaarallisin. Siellä otti hän johdon rautaisiin käsiinsä, sai aikaan murroksen ja pelasti tilanteen rintamalla.

Vuonna 1918 Krasnovin rosvojoukot Tsaritsiniin uhaten eristää maan keskuksen tärkeimmistä vilja-alueista ja vaikeimmista laajaa hyökkäystä Neuvosto-Venäjää vastaan. Stalin lähetetään sinne. Yhdessä

Voroshilovin kanssa puhdistaa hän lyhyessä ajassa Tsaritsinin petteureista, lujittaa puolue-, neuvosto- ja ammatillisten järjestöjen johtoa, saa aikaan vallankumouksellisen kurin sotajoukoissa ja yhdistää hajanaiset joukko-osastot parhaimmiksi rykmenteiksi ja divisiooneiksi. Muutamassa päivässä tulee Tsaritsinista voitettamaton linnoitus.

Vuoden 1919 alussa järjesti Entente kaikkien vastavallankumouksellisten voimien yhdistetyn hyökkäyksen Neuvosto-Venäjää vastaan. Kenraali Koltshakin piti antaa pääiskuidästä. Silloin antoi bolshevikien puolue tunnuksen: „Kaikki Koltshakia vastaan!“ Lenin ja Stalin laativat konkreettisen vastahyökkäyssuunnitelman. Koltshakin 300-tuhannen armeija tuhottiin täydellisesti.

Saman vuoden kesällä järjesti Entente hyökkäyksen Pietaria vastaan. Hyökkäystä (jatkuu 4 siv.)

Lokakuussa vuonna 1918,

123:n divisionan...

(alku 3 siv.)

jalkaväki vihollisen juoksuhaudautuslinjaa. Vielä hetkinen, ja „hurraa“-huudon kajahtaessa ryntäävät he juoksuhaudautuslinjojen vartalle.

Akkiä hyppää puna-armeijalainen, leningradilainen villari Tarakanov juoksuhaudautuslinjaa ja syöksyy ensimmäisenä linnakkeelta kohden. Hänellä oli kypsytetty rohkea suunnitelma: käydä pelottavalla nopeudella linnakkeen kimpuun.

Tarakanovin esimerkin nostamana syöksyy pian koko osasto juoksuhaudautuslinjaa kohti.

Soturit lähestyvät sitä sivustalta.

— Tässä on tervehdys Mannerheimille! — huutaa Tarakanov ja linnakkeen ampujalle kaksikoppa granaattia.

Linnakkeesta hämmennytään. Tuli lakkaa...

— Tukkipää ampujalle kaksikoppa kivillä! — kuuluu komento.

Ja betonista tehty ampujien tukitään suurilla kivillä. Ankarasta tuesta huolimatta sankarilliset puna-armeijalaiset piirittävät äkkirynnäköllä linnakkeen ja valtaavat sen.

Pataljoonassa on postinkantajana eräs hiljainen nuorukainen Josef Stepanjuk. Hän jakaa lehtiä ja kirjoja.

— Hän on meidän täysivaltaisen edustajamme kotiosastoissa, — nauravat puna-armeijalaiset. Kun Stepanjuk saapuu, silloin saapuu myös kirjoja ja terveisiä kotoa, sen tietävät soturit.

Mutta kerranpa vaatimaton postijoukko huomaa tulilinjalle saavuttuaan, että valko-suomalaiset ampuvat erään linnakkeen ampujasta.

— Lähdetäänkö, pojat vieraisiin? Katsokaamme, minkälainen tuo linnake on! — virkkää hän tovereilleen.

Stepanjukin mukana joukko puna-armeijalaisia lähestyy linnaketta ja täyttää sen ampujien kivillä.

Tämän tehtyä Stepanjuk kolkuttaa kiväärinperällä linnakkeen seinään ja huutaa:

— Tulkaa ulos, antautukaa...

Linnakkeesta ei tule ketään ulos. Etulinnaa ei ole usottu juuri muille kuin upseereille ja suojeluskuntalaisille. He eivät uskalla tulla esiin. Stepanjuk huomaa savutoven. Hän lähestyy sitä ja heittää linnakkeeseen kaksi granaattia.

Voimakas räjähdys. Ja kuolonkauhuisen vihollisen on pakko tulla ulos linnakkeesta. Konepistoolien aseistautuneista upseereista selvitään vain vaita. He antautuvat.

Tällä välin haavottunut puna-armeijalainen Jakovlev repii valkeasta suojuspuvustaan palasen, värjää sen verrellään ja asettaa linnakkeeseen lipuksi. Tämän tulessa hulmuavan punalipun nähtyään puna-armeijalaiset ryntäävät koko linjalla.

Linnake saarretaan. Soturit hyökkäävät eteenpäin ja pian on vihollinen lyöty kaikista linnakkeeseen johtavista juoksuhaudoista.

Pimeät raput johtavat maanalaiseen linnakkeeseen, jota vihollinen kutsui „jättiläiseksi“. Paksut rautabetoniset seinät. Riippuvuoteita. Heitteille jätettyjä viinapulloja. Puna-armeijalaiset naurahavat:

— Lyötiin kerran „jättiläisen“ hartiat maahan.

Ja jokainen heistä tuntee ylpeyttä ja suurta iloa armeijansa menestyksestä, kunniasa saada olla sankarillisen, Leninin kunniamerkillä palkitun divisionan soturi, divisionan, jonka maine tulee elämään kautta sukupolvien.

LIETTUALAINEN LEHTI SOTATOIMISTA SUOMESSA

Liettualainen lehti „Oventblatt“ julkaisi t. k. 19 p:nä katsauksen sotatoimiin Suomessa. Tässä katsauksessa sanotaan mm.:

„Sotaliikkeillä Suomessa oli sodan alussa itse asiassa vain valmisteleva luonne. Neuvostoliiton armeija vasta tutustui niinä päivinä sodankäyntitietoihin Suomessa. Suomen keskiosassa tunkeutui Punainen Armeija syvälle Suomen alueelle. Mutta alkaen pakkaset, jotka olivat ankarammat kuin mitä vuosisadan kuluessa on nähty, aiheuttivat sotatoimien hiljenemisen Suomessa.

Ulkomaisten sanomalehtimiehet ennustivat Neuvostoliitolle samanlaista tappiota Suomessa, kuin Napoleon kärsi Venäjällä talvella vuonna 1812. Nämä ennustukset eivät pitäneet paikkaansa. Suomen ei onnistunut käyttää hyväkseen keskeytystä sotatoimissa oman asemansa parantamiseksi huolimatta siitä, että Punaisen Armeijan asema oli hyvin vaikea. Perääntyvä Suomen armeija hävitti ja poltti kaikki tiellä, pakottaen puna-armeijalaiset jäämään taivasalle 50 asteen pakkasessa.

Nyt päätti Punainen Armeija murtaa Suomen puolustuslinjan, joka sulki tien kaikkiin Suomen tärkeimpiin keskuksiin. Sotilaallisessa mielessä tämä oli hyvin vaikea tehtävä. Kuten tunnettua, eivät molemmat sotaikäykset puolet lännessä tähän mennessä ole uskaltaneet hyökätä vihollisen linnoitettuja asemia vastaan. Samat insinöörit, jotka ovat rakentaneet Maginot- ja Siegfriedin linjat, ovat rakentaneet myöskin Suomen puolustuslinjat. Objektivistien asiantuntijoiden mielipiteen mukaan eivät Suomen puolustuslinjat ole

heikommat kuin ranskalaiset tai saksalaisetkaan.

Neuvostojoukkojen hyökkäys Suomen puolustuslinjoja vastaan on ensimmäinen tämänlaatuinen sotaliike nykyaikaisten sotien historiassa. On muistettava, etteivät saksalaiset ja italialaiset kahden vuoden kuluessa voineet murtaa sellaista heikkoa linnoitusta kuin Madrid, jota ympäröivät kolmelta puolelta vihollisarmeijat ja jolla ei ollut minkäänlaisia teknillisiä välineitä puolustautuakseen teknillisesti hyvin ja valtavalla asemäärällä varustettua vihollista vastaan. Mutta tästä huolimatta vallattiin Madrid vasta sisällä tapahtuneen mullistuksen ansiosta.

Nykyaikainen Maginot-linja on nyt murettu 16 päivän kuluessa ensi kerran historiassa, ja epäilemättä tulevat sotakävyt puolet länsirintamalla käyttämään tätä kokemusta laajalti hyväkseen.

Mannerheimin linjan murtaminen, joka on suoritettu ennenkuulumattomalla vauhdilla ja verrattoman järjestyneesti, lähentää sodan loppua Suomessa.

Suomen puolustuslinjojen murtumisen perusteella voidaan arvella, että Suomen sota tulee pian päättymään ja siten tulee hävitettyä yksi Europan kaikkein vaarallisimmista sodan pesäkkeistä, jonka ovat saaneet aikaan sivulliset poliittiset tekijät.

RUMANIALAINEN AIKAKAUSLEHTI PALJASTAA ENGLANTILAIS-RANSKALAISEN IMPERIALISTISEN SALALIITON

Bukarest, 20 helmikuuta.

Jassyn kaupungissa ilmestynyt kirjallisuus-poliittinen aikakauslehti „Insermur Jassyn“ helmikuun numerossa, ulkomaan uutisten osastolla on julkaistu Mirtsea Raziun kirjoitus „Totta eikä propagandaa“. Tässä kirjoituksessa esittää kirjoittaja, että Englannin ja Ranskan sota Saksaa vastaan ei ole antanut minkäänlaisia tuloksia. Sota, lausuu kirjoittaja, ei saa kannatusta sotaikäyväiden maiden kansojen keskuudessa, varsinkaan Englannissa ja Ranskassa. Tämän lisäksi näyttävät Englanti ja Ranska nyt koko maailman silmissä hyökkääjiltä, koska ne ovat kieltäytyneet rauhanneuvotteluista Saksan kanssa.

Tämän jälkeen siirtyy kirjoittaja Neuvostoliiton ja Suomen välisiin suhteisiin. Hän huomauttaa, että Neuvostoliittoa vastaan ei taistele Suomen kansa, vaan Suomen kansan riistäjät, jotka voivat menettää hyvinkin paljon siinä tapauksessa, että Suomeen pystytetään kansanvaltainen järjestelmä.

Kirjoittaja luonnehtii valko-suomalaisen päämiehen Mannerheimin seuraavaan tapaan: „On tunnettua, että hän on entinen tsaarin kenraali. Kun Suomi sai riippumattomuutensa, ryhtyi Mannerheim verisiin vainotoimenpiteisiin kaikkia kansanvaltaiselle järjestelmälle myönteisiä vastaan. Kymmeniä tuhansia ihmisiä suljettiin vankiloihin. Tähän aikaan muodostettiin Suomen armei-

ja, joka pantiin kokoon ensi tilalla Mannerheimin järjestelmälle henkeen ja vereen saakka uskollisista suojeluskuntalaisista.“

Kirjailija tekee myrkyllisesti pilkkua Englannin ja Ranskan sekä sen kintereillä seuraavasta Rumanian lehdistöstä, jotka ovat tulvillaan Suomen ja Neuvostoliiton välisiä suhteita koskevia sepuksia.

„Ulkolaiset tietotoimistot — lausuu kirjoittaja — tarttuivat vimmoissaan Suomea koskeviin sota-aiheisiin. Kansainvälinen lehdistö on tulvillaan mitä kauhistuttavimpia ja ristiriitaisimpia tietoja. Venäläiset divisionat tuhoataan suunnilleen viikon sisällä, annetaan virallisia tietoja Afganistanissa ja Turkissa suoritettavasta mobilisatiosta Suomen avuksi. Tämä kaikki peruutetaan kuitenkin jo seuraavana päivänä.

Reuterin tietotoimisto alkoi joulukuun 27 p:nä, nähtävästi suomalaisten toimintaan tyytymättömänä, omaksi kauhukseksi „hyökkäyksen“ Leningradin-Muurmannin rautatietä vastaan. Lukemattomia kertoja on tämä rautatie Reuterin tietojen mukaan tuhottu ja... yhtä monta kertaa on nämä tiedot peruutettu.“

Selittäen tätä englantilais-ranskalaisen lehdistön kamppailun perustaa lausuu kirjoittaja: „Sen tarkoitus on selvä — naamioida liittolaisten täydellinen toimettomuus länsirintamalla.

Ruotsalaiset „vapaaehtoiset“ pakenevat Mannerheimin joukoista

Tukholma, 21 helmikuuta.

Ruotsalainen lehti „Norrbottens Kuriren“ tiedottaa valko-Suomessa olevien ruotsalaisten „vapaaehtoisten“ keskuudessa joku aika sitten suoritettua puhdistusta. „Vapaaehtoisten taistelukuntoisuus — kirjoittaa lehti — on hyvin alhainen. Mitä enemmän heitä opetetaan ja harjoitetaan, sitä

enemmän heidän mielialansa laskee.“

Väkipakolla värvätyt ruotsalaiset „vapaaehtoiset“, jotka ovat omakohtaisesti saaneet kokea mannerheimiläisen todellisuuden kauhuja, pakenevat valko-Suomesta „vapaaehtoisten“ joukoista.

TOIMITUSKUNTA.

Lenin ja Stalin Punaisen Armeijan luoja...

(alku 3 siv.)

johti kenraali Judenitsh. Leninin ehdotuksesta annettiin Pietarin puolustuksen johto Stalinille. Stalin laati nerokkaan suunnitelman Pietarin puolustamiseksi ja vihollisen tuhoamiseksi. Samanaikaisella iskulla maalta ja merenpuolelta valloitettiin kapinallisten hallussa olleet rannikkolinnoitukset. Judenitshin joukot kärsivät tappion ja pakenivat Eestiin.

Tänä aikana oli kavaltaja Trotski heikentänyt tahallaan Punaisen Armeijan asemia etelärintamalla. Se antoi Denikin vastavallankumoukselle armeijalle mahdollisuuden tunkeutua pohjoiseen päin. Eteläisestä rintamasta tuli päärintama. Puolue lähetti sinne Stalinin ja Voroshilovin. Heidän johdolla Punainen Armeija kahdessa kuukaudessa murskasi Denikin rosvojoukot.

Stalinin laatiman suunnitelman mukaan torjui Punainen Armeija Puolan paanien hyök-

käyksen ja löi murskaksi Wrangelin joukot.

Sankarillisesta työstä kansalaissodan rintamalla palkitsi Neuvosto-Venäjän Toimeenpaneva Keskuskomitea Stalinin Punaisen lipun kunniamerkillä.

Stalinin lähimpänä taistelutoverina Punaisen Armeijan järjestämisessä ja sen voittojen turvaamisessa on ollut Voroshilov. Voroshilovin nimeen liittyy sankarillisen Punaisen Armeijan koko historia. Hän on tämän mainion armeijan tunnustettu ylipäällikkö.

Stalin ja Voroshilov huolehtivat henkilökohtaisesti Punaisen Armeijan päällikköjen ja poliittisten työntekijäin kasvattamisesta ja armeijan varustamisesta uudenaikaisella aseistuksella: ensiluokkaisilla lentokoneilla, tankeilla, tykistöillä ja sotalaivoilla. Oikeutetusti tunnustetaan nyt Punainen Armeija maailman parhaimmaksi armeijaksi ei ainoastaan moraalisen ja poliittisen yhtenäisyy-

tensä, vaan myös teknillisen aseistuksensa puolesta.

Stalinin nimi on Punaisen Armeijan mahdin, taistelukykyisyyden ja järkkymättömyyden symboli. Stalinin nimi huulilla puna-armeijalaiset, päälliköt ja poliittisen työn tekijät astuivat taisteluun synnyinmaansa puolesta Hasanin järven luona, Halhin-Golan kentillä, Länsi-Ukrainassa ja Läntisellä Valko-Venäjällä.

Stalinin nimi huulillaan Leningradin sotilaspiirin puna-armeijalaiset käyvät sankarilliseen rynnistykseen mannerheimiläisiä sotaseikkailijoita vastaan puolustaessaan Leningradin kaupungin 3 1/2 miljoonasta väestöstä, karkoittaakseen Suomesta Englannin imperialisteille itsensä myyneen Rydin ja Tannerin koplan ja vapauttaakseen Suomen kansan ikiajoiksi kaikista valkoisista sotarosvoista.

Niin luhistuvat Helsingin valtaherrain toiveet

Oli kaksi asiaa, joihin Helsingin hallitusherrat enimmänsä luottivat, kun he viime syksynä hylkäsivät Neuvostoliiton sovintotarjouksen ja lähtivät käymään sotaa. Ensimmäinen he luottivat niinsano-
tun Mannerheimin-linjan varustuksiin Karjalan kannaksella ja toiseksi he luottivat englantilaisten apuun. Mutta kumpikin toivo on pettänyt.

MANNERHEIMIN LINJA ON MURRETTU. Se oli lu-
jasti varustettu linja, se täy-
tyy myöntää. Neljä vuotta oli
siellä — kapealla kannaksella — yhtä mittaa rakennettu
rautabetonivarustuksia, täy-
dellisesti suojattuja tykistö-
ja konekivääripesäkkeitä, ra-
kennettu kolmen valtakunnan
kenraalien ja sotilasinsinöörin
johtolla, sotavarustustekniikan
viimeisten vaatimusten mukai-
sesti. — „Tällaista linjaa on
mahdoton minkään armeijan
murtaa“, vakuutti Suomen up-
seereille kenraali Kirke, käy-
dessään viime kesänä Karja-
lan kannaksen varustuksia
tarkastamassa. Eikä sellaista
linjaa ollutkaan ikinä mikään
armeija murtautunut.

MUTTA NEUVOSTOLIITON PUNAINEN ARMEIJA MURSI SEN. Ensin tunnustel-
tuaan Mannerheimin linjan
varustusten laatua ja lujuutta
ryhtyi Punainen Armeija sitä
puhkasemaan. Helmikuun 11
pnä, juuri kun mannerheimi-
läiset esikuntaupseerit olivat
ennättäneet kehua Ruotsin
lehtien sotakirjeenvaihtajille
siltä suurta „Summan ihmet-
tä“, ryhtyikin eräs Punaisen
armeijan divisioona sitä vähän
matkan päässä näyttämään
mannerheimiläisille semmois-
ta summankummaa, että heille
tuli kiire hatka. Vasta Kämä-
rän ja Siniön asemain takana
uskalsi Mannerheimin esikun-

ta pysähtyä hengähtämään ja
ihmettelemään, että miten oli
voitu murskata ne Kirken ke-
humat „ylipääsemättömät“
varustukset. Tämän vastusta-
mattoman läpimurron jälkeen
valtasivat sitten Punaisen ar-
meijan osastot nopeasti kaikki
murtokohdasta länteen päin
sijaitsevat Mannerheimin lin-
jan varustukset, aina Suomen-
lahden rantaan saakka. Vallat-
tiin Koiviston linnoituksetkin,
joiden piti olla vahvimpana
napana sillä sivustalla.

Siis Mannerheimin linja ei
pitänyt kutiaa Punaisen ar-
meijan hyökkäyksen edessä.
Mutta vielä vähemmän pitivät
kutiaa ENGLANTILAISTEN
LUPAUKSET APUVOIMAN
LAHETTAMISESTA.

Viime vuonna loka- ja mar-
raskuussa ne englantilaisten
lupaukset olivat lihavimmil-
laan. „Älkää suostuko venä-
läisten kanssa sovintoon“,
huudettiin Erkolle ja Tanne-
rille Lontoosta, „kyllä me
tuulaan avukseenne sodassa!“
Ja siitä ne Suomen hallitus-
herat höyryäntyivät sotimaan.

Eikä englantilaisten lupauk-
set loppuneet sittenkään. Ne
vaan vähitellen pienenevät. En-
sin luvattiin lähettää Suomeen
100.000 miestä Kanadasta.
Mutta kanadalaiset jäi Kana-
daan. Sitten luvattiin lähettää
tuhansia „vapaaehtoisia“ Eng-
lannista. Mutta ne ovat jää-
neet vapaaehtoisesti Englan-
tiin. Sitten ilmoitettiin Helsin-
kiin, että Lontoosta lähetet-
täänkin apua vain tavarana ja
Amerikasta rahana, — lähet-
tääkööt Ruotsi ja Norja sota-
väkeä! Mutta Ruotsin ja Nor-
jan hallitukset kieltäytyivät
kunniasta, Englannin suureksi
mielipahaksi. Itse Ruotsin kun-
ingas sanoi kohteliaasti:
„Nej!“ Vapaaehtoisia annetaan
kylläkin Ruotsista värvätä,

mutta ne kuuluvat olevan
enimmäkseen semmoisia rentu-
ja, ettei niillä tee tappelussa
paljon mitään. Ja Tanner va-
littaa, että Amerikasta ei ole
edes niitä luvattuja rahoja
tullut, kun pankinjohtajat
ovat siellä ruvenneet epäile-
mään takaisinsaintia.

Siis näyttää vähän siltä,
että englantilaiset ovat pettä-
neet. Mutta eihän se olisi en-
simmäinen kerta. Pettihän ne
Puolankin, ja monta muuta
hallitusta ne ovat pettäneet.
Me kommunistit ennustimme
jo kolme kuukautta sitten,
että pettää ne ulkolaiset impe-
rialistit Suomenkin kapitalis-
tien hallituksen. Mutta se näyt-
tää olevan kerta kaikkiaan niin,
että kenen jumalat tahtovat
hukuttaa, hänet lyövät ne en-
sin sokendella.

Mannerheimin, Rydin ja
Tannerin konkurssihallitus on
hukkuva. Sen päivät ovat
luetut. Mutta vielä hukkumi-
sensa aattona se yrittää ajaa
surman suuhun kymmeniä tu-
hansia Suomen sotilaita. Sillä
on yksi sen kaikkein suurim-
pia rikoksia.

Nyt on korkea aika Suomen
armeijan sotilaitten ja muiden
kansalaisten ratkaista: kannat-
taako yhä uhrata verta Man-
nerheimin, Rydin ja Tannerin
koplan vallan säilyttämiseksi?
Vai eikö ole tehtävä tenä ja
sanottava noille rikoksellisille
hallitusherroille:

**SOTIKAA ITSE, JOS TAH-
DOTTE. MUTTA KANSAM-
ME TAHTOO ELÄÄ! KAN-
SAMME TAHTOO RAU-
HAA!**

Otto Kuusinen.

Punaisen armeijan voittoisa rynnistys jatkuu Karjalan kannaksella

Paljon sotasaalista, lukuisia
Mannerheimin linnakkeita
vallattu

Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonantoja

Helmikuun 26 päivän kuluessa joukkomme jatkoivat
vihollisen linnakkeiden tuhoamista Karjalan kannaksella.
Joukkomme löivät takaisin vihollisen vastahyökkäysryt-
kset, jolloin vihollinen kärsi suuria tappioita. Eräissä vasta-
tahyökkäyksissä hävitettiin 5 vihollisen hyökkäysvaunua,
joista joukkomme valtasivat 3.

Lisätietojen mukaan Koiviston saarella ovat jouk-
komme sen sotasaaliin lisäksi, mistä helmikuun 24 päivän
tiedonannossa ilmoitettiin, vallanneet 26 vihollisen linnoi-
tettua puolustusasemaa, joista 15 rautabetonista tykistö-
suojaa sekä 2 maanalaista linnoitusta, 4 ase- ja elintarve-
varastoa, 10.000 ammusta ja yli 5.000.000 kiväärin patruu-
naa.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään oleellista.
Lentovoimamme ovat olleet vilkkaassa taistelutoimin-
nassa vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vas-
taan. Ilmataisteluissa pudotettiin 19 vihollisen lentokonetta.

Helmikuun 27 päivän kuluessa Karjalan kannaksella
joukkomme, suoriutuen vihollisen linnakkeista, valloittivat
13 vihollisen linnoitettua puolustusasemaa, joista 9 rauta-
betonista tykistösuoja.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään oleellista.
Lentovoimamme poimittivat useissa paikoin menes-
yksellisesti vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tuki-
kohtia. Ilmataisteluissa tuhottiin 6 vihollisen lentokonetta.

Helmikuun 28 päivän kuluessa joukkojemme hyökkäys
jatkui edelleen Karjalan kannaksella. Yrittäen vastahyök-
käyksillä pysähtyttää joukkojemme hyökkäystä vihollinen
jatko perääntymistään kärsien suuria tappioita. Vallat-
tuaan puolustusasemat Salmenkaita-joen pohjoisella ran-
nalla joukkomme valtasivat Ritasaaren Vuoksijärven länsi-
rannalla. Edelleen valloitettiin Mäkelä, Hammarniemi ja
Heikurila Äyräpään järven pohjoispuolella, Kämärä Hein-
joen asemalta 4 kilometriä lounaaseen ja Alasomme 6 kilo-
metriä etelään Viipurista.

Epätäydellisten tietojen mukaan joukkomme valtasivat
helmikuun 28 päivän kuluessa 42 vihollisen linnoitettua
puolustusasemaa.

Muilla rintamanosilla ei ole oleellisia muutoksia.
Epäsuotuisan sään vuoksi lentovoimiemme toiminta on
rajoittunut tiedustelulentoihin.

LIETTUALAINEN SOTILASAIKAKAUSLEHTI PUNAISESTA ARMEIJASTA

Kaunas, 24.2. Liettualainen
sotilasaikakauslehti „Karis“
on julkaissut kirjoituksen Pu-
naisesta Armeijasta. Huomat-
tavalla paikalla julkaisi lehti
Voroshilovin, Valko-Venäjän
erikoissotilaspiirin komentajan,
2 rangan armeijankomentaja
Kovalevin ja Liettuaassa ole-
vien neuvostosotajoukkojen
komentajan, divisioonanko-
mentaja Korobkovin kuvat.

„Punainen Armeija — kir-
joittaa lehti — on eroittama-
ton osa yleisestä valtioelimis-
töstä. Sen henki on Neuvosto-
liiton kansojen henki: puolus-
tus ja työ. Alussa oli Punainen
Armeija sekä määrällisesti
että teknillisesti heikko ver-
rattuna nykypäivän. Kansa-
laissodan kokemukset olivat
ensimmäinen koulu, joka mää-

räsi sen tulevan tien. Vapau-
duttuaan sisäisistä ja ulkois-
ista vihollisista alkoi Punai-
nen Armeija suurella innolla
muodostaa sotilaallisen mah-
tinsa lujaa perustaa — mahta-
via ilmailuvoimia ja panssari-
osastoja.

Maanpuolustusteollisuuden
saavutuksia (erikoisesti lento-
koneiden ja autojen tuotantoa)
käyttävät hyväkseen ei aino-
astaan armeija, vaan myös
muut kansantalouden alat.
Lentovoimia käytetään laa-
jasti myös tieteellisiin tar-
koituksiin. Tämän todista-
vat Tshkalovin, Baidukovin
ja Beljakovin lennot, Mo-
lokovin, Kokkinakin, Alek-
sejevin, Jumashevinkin ym.
laajat historialliset lentomat-
kat. Lahjakkaitten lentäjiensä

ja erinomaisten koneittensa
avulla on Neuvostoliitto tuo-
nut paljon arvokasta Pohjois-
navan ja stratosfäärin tutki-
miseen. Laajalti ovat meillä tun-
nettuja „Tsheljuskinin“ ja
„Sedovin“ tutkimusretket.
Arktiikan tutkimisen saavu-
tukset tulevat maailman tie-
teen historiaan.“

„Neuvostoliitto ja sen
Punainen Armeija — kirjoit-
taa lehti lopuksi — ovat osoit-
taneet meille liettualaisille
poikkeuksellista ystävyyttä,
meidän pyrkimystemme ja toi-
vomustemme ymmärtämistä.
Neuvostoliitto tunnusti ensi-
mäisenä Liettuan riippumatto-
muuden ja Vilnan kuulumisen
Liettualle sekä v. 1939 vapaut-
ti meidän pääkaupunkimme ja
luovutti sen meille.“

Nuo herrat uskottelevat teille, että kaikki nämä
uhrit ovat välttämättömät Suomen vapauden ja riip-
pumattomuuden suojelemiseksi, joita he sanovat Neu-
vostoliiton uhkaavan.

Mutta he eivät puhu totta! He pettävät teitä!

Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa
vähimmänsäkään määrässä. Teidän maa-alueitanne ei
Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa
ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja
ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui Suomen
Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen
perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neu-
vosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on
enemmistönä.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi
hallitus, joka ei uhkaisi Neuvostoliiton turvallisuutta,
kotimaamme Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän
Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi
linen hallitus.

Mitään muuta tarkoitusperiä ei Neuvostoliiton
hallitus eikä sen Punainen armeija aja.

Punaisen armeijan sotilaiden julkistuksesta Suomen
armeijan sotilaille.

NYT ALETAAN TALONPOIKIEN ETUJEN MUKAINEN MAATALOUSPOLITIikka!

Koko sen ajan, jolloin Suomessa on vallinnut valkoinen valtakunta, on myöskin Suomen maatalouspolitiikka ohjattu kokonaan väärään suuntaan. Valtiovallan määrävillä paikoilla ovat suurkapitalistien suoraluisten edustajien rinnalla istuneet sellaiset talonpoikien asian unohtaneet tilanherrat kuin pankinjohtaja Kallio ja sosialistien näytellyt pankkivaltuutusties, miljoonanomistaja Väinö Tanner. Talonpoikaisten kanssa tällaisilla herroilla ei ole mitään yhteistä. Heidän hallituskansaan ei valtion maatalouspolitiikka ole ollut talonpoikaisten etujen mukaista. Se on hyödyttänyt yksinomaan teollisuuden mahtimiehiä, pankkiyhtiöitä ja kartanherroja.

Tosin Suomen maatalouspolitiikan tähänastiset ohjaajat ovat kehuneet ajavansa koko maalaisväestön asiaa. He ovat jaaritelleet paljon esimerkiksi n. s. asutuspolitiikkansa tuloksista. Onhan tilattomille ja suurmaanomistajain alustalaisille myyty maata, muodostettu siten uusi pienviljelys- ja asuntotiloja! Näitä "tuloksia" koeteltessaan herrat kuitenkin jättävät mainitsematta, että samana aikana on suunnilleen sama määrä talonpoikaisten tilojen myyty pakkohuutokaupoissa. Toisaalta ovat tilanherrat valtion välityksellä kiskoneet pienituloisten omistajiksi pyrkiviltä alustalaisiltaan kalliin lunastusmaksun luovuttamastaan maasta ja toisaalta ryöstäneet talonpoikien maita pakkohuutokaupoissa polkuhinnalla. Todellakin kannattavaa "asutuspolitiikkaa"! Eikä yksinomaan tämä ole tehnyt "asutuspolitiikkaa" kartanherroille kannattavaksi. Matansa valtion välityksellä lunastaneet pienviljelijät ovat joutuneet niin rasittavan velkakauoman alaisiksi, että kartanherrot ja tukkiyhtiöt ovat saaneet heistä kaipaamaansa työvoimaa halvalla hinnalla. Yksinomaan tukkiyhtiöiden toissa on viime vuosina käynyt noin satatuhantinen talonpoikaisten viljelijöiden joukko. Ja kuten tunnettua, herrat ovat maksaneet heille näikkäpalkkoja, samoin kuin varsinaisille metsätyöläisillekin. Samanlaisia halpaa työvoimaa ovat näistä pienituloisten omistajista saaneet kartanherrot.

Muutkin Suomen tähänastisten hallitusherrain maatalouspolitiittiset toimenpiteet ovat olleet vahingollisia pienviljelijäväestölle. Eivätkä ainoastaan sille, vaan myöskin koko talonpoikaisten valtavalle enemmistölle. Niinpä esimerkiksi valtion harjoittama viljatuotantopolitiikka on hyödyttänyt pääasiassa kartanherroja. Kolottaessaan 1929—33 pulavuosina viljattuja niin, että viljan hinnat kohosivat jo vuonna 1932 huomattavasti ennen pulaa vallinneen hintatason yläpuolelle, eduskuntaherrat tiesivät

hyvin, että siitä hyötyvät ennen kaikkea kartanherrot. Pientilaisille, jotka itse joutuvat ostamaan viljaa, nämä viljatulit merkitsivät melkein yhtä ankaraa iskua kuin työväestöllekin. Sellaisille keskitalonpojille taas, jotka tuottavat viljaa omiksi tarpeikseen, ei viljatuloista missään tapauksessa ollut hyötyä, ja sellaisille keskitalonpojille, joiden talous perustuu kartatalouteen eikä viljatuotantoon, viljatulit olivat haitaksi. Niillekään rikkaammille talonpojille, jotka tuottavat viljaa jossain määrin myytäväksi, ei viljatuloista ollut tuntuvaa hyötyä. Mutta sitävastoin suuret tilanherrat, jotka viljelyttivät suuria tilojaan palkkatyövoimalla, hykertelivät käsillään ja täyttivät lompakkojaan valtion viljatulipolitiikan nojalla.

Suurin osa Suomen varsinaista talonpoikaista saa päätulonsa kartataloustuotteiden myynnistä. Sen vuoksi ei kapitalisteja ja kartanherroja suosiva valtiovalta olekaan tukenut kartataloustuotteiden hintoja sellaisella innolla kuin viljatuotteiden hintoja. Esimerkiksi vain hinta pysytettiin viime vuosien asti ennen pulaa vallinneen tason alapuolella. Sitäpaitsi kartataloutta harjoittavat talonpojat on jätetty kokonaan suurten välitystietojen armolle, jotka silloinkin kun ne esiintyvät "keskinäisten osuustoimintaliikkeiden" muodossa, nylkevät talonpoikia jokseenkin yhtä roimasti kuin yksityiset kapitalistiset välittäjät. Esimerkiksi 1929—33 talouspulan pahimpina vuosina maiden tuottajat saivat vain noin puolet siitä hinnasta, minkä välitystietojet kiskoivat maidosta kaupungeissa. Puolet ta-

lonpojan työn tuloksista joutuivat siten välitystietojen ahnalden saalistajain taskuihin. Kallion ja muiden pankkierojen voimavaroilla Valio on kiskonut miljoonavoittonsa juuri tällaisella talonpoikien nylkemisellä.

Pienviljelijät ja keskitalonpojat ovat joutuneet kärsimään myöskin n. s. hintasaksista, joita teollisuuskapitalistit ovat järjestelmällisesti pilänneet voimassa ja pyrkineet jatkuvasti suurentamaan. Erikoisesti talouspulan aikana muodostuivat hintasaksit teollisuustuotteiden ja maataloustuotteiden välillä tavattoman suuriksi. Talonpoika joutui maksamaan teollisuustuotteita (koneista, työvälineistä, apulannoitteista, kulutustarvikkeista y.m.) korkean hinnan, mutta sai omista tuotteistaan (maidosta, voista, lihasta, perunoista y.m.) paljon halvempaa hintaa. Näistä hintasaksista kärsi vain talonpoikaisto, sillä kartanherroilla oli monia tapoja välttää niiden aiheuttamaa vahinkoa. Ja sikäli kuin niiden johdosta vähenivät kartanherrojen voitot, ryhtyi valtiovalta kiireellisiin toimenpiteisiin korvauksen toimittamiseksi heille muodossa tai toisessa. Viljatulit ovat juuri siitä satuvana esimerkkinä.

Erittäinkin pienviljelijäin, mutta myös koko talonpoikaiston suurena vaikeutena on ollut se, että heillä ei ole varoja hankkia tarvitsemiaan maatalouskoneita. Isoja, moottori- ja sähkövoimalla käytettäviä koneita ei yksityinen talonpoika voi hankkia ensinkään. Useimmiten pikkukoneetkin on täytynyt hankkia

lainavaroilla. Seurauksena on ollut velkaantuminen ja pankkien nyljettäväksi joutuminen. Valtiovallan toimenpiteet talonpoikien tukemiseksi ovat tässäkin suhteessa olleet varsin riittämättömät. Kaiken kukkuraksi ovat tukkiyhtiöt monin paikoin vieneet talonpoikaisten viljelijöiden metsät putipuhtauksella.

Yrittäessään nyt hätänsä heikellä "todistella", että meillä ei muka tarvita Kansanhallituksen julistuksessaan osoittamia maataloudellisia uudistuksia, Suomen kartanherrot ja muut valkoiset vallanpitäjät vetoavat siihen, että Suomi on pienviljelijäin ja keskitalonpoikien maa. Mutta juuri se seikkahan tuomitsee heidän maatalouspolitiikkansa. Todellakin, 80% maamme viljelijöistä on omistajia on pienviljelijöitä, ja kun heidän lisäksi lasketaan keskitalonpojat, joiden pelloja on suunnilleen 10—25 ha, niin voidaan sanoa, että pienviljelijät ja keskitalonpojat muodostavat noin 95% kaikkien viljelijöiden omistajista. Eikö tällaisessa maassa maatalouspolitiikan pitäisi ajaa ennen kaikkea työväkevän talonpoikaiston, pienviljelijäin ja keskitalonpoikien etuja? Mutta kuten edellä on muutamain esimerkein osoitettu, on Suomen maatalouspolitiikka ollut pääasiassa kartanherrojen etujen mukainen politiikka. Se on ollut huikkeen pienen vähemmistön voittoetujen suosimista koko maalaisväestön valtavan enemmistön kustannuksella.

On aika tehdä loppu sellaisesta maatalouspolitiikasta.

Suomen Kansanhallituksen julistuksessa on erityisesti kaksi kohtaa, jotka selvimminkin osoittavat, että Suomen histo-

riassa alkaa nyt maamiehen etujen mukainen maatalouspolitiikan aika. Kansanhallituksen tehtävien joukossa on

"suurtiloja omistavien kartanherrojen maiden pakkoluovutus, kajoamatta talonpoikain tiluksiin ja omisuuteen sekä pakkoluovutettujen maiden luovuttaminen tilattomille ja maanpuutteesta oleville talonpoikaisten viljelijöille;

Valtion kaikinpuolinen avustustoiminta vähävaraisien viljelijöiden talouden kohottamiseksi, ensi sijassa antamalla heille lisää maata, laudonta ja mahdollisuuden mukaan myös kotitarvemetsää suurilta kartanherroilta pakkoluovutetuilta tiluksilta.

Näiden tehtävien toteuttaminen on juuri sellaista maatalouspolitiikkaa, jota Suomen talonpoikaisto kipeästi tarvitsee. Näiden tehtävien toteuttaminen merkitsee sitä, että maatalouspolitiikastamme eivät saa enää hyötyä suuret tilanherrat, jotka muodostavat korkeintaan kolme tuhannesosaa (0,3%) Suomen viljelijöiden omistajien luvusta, vaan sillä tulevat hyötymään ennen kaikkea pienviljelijäväestö ja keskitalonpoikaisto, jotka muodostavat noin 95% maamme viljelijöiden omistajien luvusta.

Kansanhallituksen edellään mainittujen tehtävien toteuttaminen merkitsee sitä, että Suomi siirtyy kartanherrojen maatalouspolitiikasta työväkevän talonpoikaiston ja koko kansan etujen mukaiseen maatalouspolitiikkaan.

A. A.

Antautukaa pelotta Puna-armeijalle

ENTISET SUOMEN ARMEIJAN SOTILAAT SOTILASTOVEREILLEN

Lopettakaa turha ja hyödytön taistelu Neuvostoliiton suurta ja mahtavaa Puna-armeijaa vastaan. Heittäkää aseenne ja antautukaa pelotta Puna-armeijalle. Me jo antautuneet Suomen armeijan sotilaat ja aliupseerit kehoitamme teitä kääntämään aseenne Mannerheimin hallitusta vastaan, ainoastaan täten loppuu kärsimyksenne juoksuhaudoissa. Hyödytön verenvuodatus ja asuntojenne polttaminen lakkaa. Ne ovat törkeitä valeita, joita Suomen hallitus on levittänyt Puna-armeijasta, sen muka osoittamasta raakuudesta, vankien tappamisesta, huonosta vaivastaloudesta ja ruuasta. Me jo tälle puolelle siirtyneet voimme todistaa ja vakuuttaa, että kohtelu on ollut niin ystävällistä, ettemme osanneet sellaista odot-

taakaan. Kohdatessamme Puna-armeijan sotilaita, tarjosivat he meille ruokaa ja tupakkaa. Ja hämmästyen luomasmme, että he olivat ankaraa pakkasta vastaan paljon paremmin vaivastetut kuin me.

Veljet, sotilaat!

Vielä kerran pyydämme ja kehoitamme teitä luopumaan hyödyttömästä taistelusta, joka tuhoaa Suomen parhaita miehiä, omaisuuttanne ja aiheuttaa kärsimyksiä vaimoilenne ja lapsillenne. Veljellisesti vain tulette ja liitytte Suomen Kansanhallituksen puolelle. Tämä hallitus taakaa teille vapauden, itsenäisyyden ja työrauhan. Heittäkää aseenne. Älkää täyttäkää upseerienne käskyjä, älkää taistelko Puna-armeijaa ja Suomen Kansanarmeijaa vastaan. Tehkää tämä pian ja

silloin me kaikki palaamme rakkaiden omaistemme luona rauhalliseen työhön.

Res. kers. J. Hietanen 3 Er. k.
Korp. E. Gref 12 JR 9.
Sotam. Edvard Högglund 5 JR. 9.
Sotam. Lauri Parkkari Er. P 3/3 D. 19
Sotam. Yrjö Iivonen Er. P 3/3 D. 19
Sotam. Eero Sädevirta. Er. P 3/3 D. 19
Sotam. Lahtinen J. R. 8
Sotam. John Klubb 5 JR 9.
Sotam. Emil Sintonen. Er. P. 3/3 D.

Meitä on täällä suuri joukko vangiksi antautuneita suomalaisia sotilaita, jotka näin tahdomme saada teille tiedoksi, että olemme elossa ja voimme hyvin. Vaikka siellä Suomessa peloteltiin, ei meitä ole täällä lainkaan kohdeltu huonosti, vaan päinvastoin on kohtelumme ollut aivan yllätyksellisen hyvä. Heti kun siirryimme tälle puolen rintamaa, kohtasit meitä aivan valtava näkemys. Hyökkäysvaunuja, panssari- ja huoltovaunuja ja kuormastoja sekä hyvin puettuja sotilaita

sadottain ja tuhansittain. Olemme kaikki sitä mieltä, että se on johdon taholta kataltava petosta meitä miehistöä ja alipäälystystä kohtaan, kun ajetaan taisteluun niin suurnatonta ylivoimaa vastaan.

Te toverit siellä rintamalla, älkää pitäkö alhaisena tekona antautua ylivoimalle vangiksi, säästättä siinä vain turhaa verenvuodatusta. Myöskään pelko huonosta kohtelusta älköön teitä pelottako; meillä on täällä hyvä olo, ruoka on hyvää ja tupakkaa aivan riittävästi. Haavottuneet, joita oli mukana, saavat myös hyvän hoidon. Heidät sidottiin heti ja myöhemmin rintamaltaakse saavuttuamme, saivat he lääkärin hoitoa, ja sitten toimitettiin sairaalaan.

Osmo Nihtilä,
Väinö Oskar Takala,
Kaarle Armas Nordström,
Jalmar Finne,
Eino Lahtinen,
Leo Perttälä,
Oskari Inkinen,
Paavo Vahroos,
Lauri Kankare,
Antti Tyrmi, Joutseno,
Esko Aalto.

Olen Suojelven Tanssien Antti
Ahtela ja hänen vaimi.

Kuten jo edellä mainitsin, vastille kyläseuramme kampa-
leille heti vuoden alussa. He
olivat normaalisti, sillä kou-
luun molemmat opettajat ovat
päässeet pitkälempi. Lapset al-
koivat koulunkäytön iloi-
saan, sillä kolmen kuukauden
pakollisen seläntien aikana
olivat he joutuneet turmaan
odottamaan koulun uudelleen
avaamista. Nyt riennävät he
riemulla kouluun. Tähän loi-
tettiin ovi yhdessä syys-
kuussa ja reippaan punaisen
Armeenian sotilaat, jotka pitä-
vät kovin lapsista ja kilvan ja
kavat heille punaisia talleja.
Tämä taidi korostaa jo

Tervetulo! ANTTI
HAVERI, kansakoulun
opettaja, Naistenjärvi.

On ymmärrettävää, että Saksa tekee kalkkensa hajoit-
tukseen liittolaisten saaron.
Englantilaisten virallisten tie-
tojen mukaan Saksa laivasto
on sodan alusta heinoitunut
alkuun mennessä upottaen
274 liittolaisten ja puoluei-

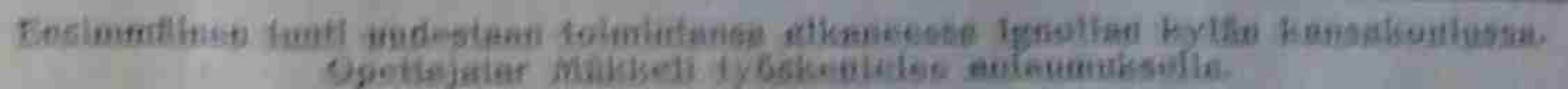
En kirjoita tätä mielen
pelosta, vaan omasta puole-
lani. Vainon, koeta nyt ho-
taa sitä pientä lastoutta. Huo-
lettaa, miten saat maksutuks-

Rakkaat siellä kotona. Lähettän nyt teille näin tervetuloa. Jouduin nimittäin olen vängkeli, joten soit on nyt minun lähettämisen loppunut. Täällä minua on kohdeltu hyvin, olen saanut ruokaa ja tupakkaa tarpeekseni. Mistään täällä ei ole puutetta, valkeammille siellä oli valhehduttu. Nyt kun olen nähnyt täällä mitä Neuvostoliitossa on, kiittää hyvin, että on turha suomalaisen taistella vastaan. Ja miksi vuoksi Suome työväki taisteli yhdessä sotajoukossa kanssa toveritään vastaan. Heittäkää pois asenne ja siirtykää Suomen Kansainvälistä puolelle. Vapaasti voitte antautua vängkeli. Kalkki nitti minulle elä-

Pyydän teitä mikään mah-
dollista kuuntelemaan Nen-
vostolliton radiolähetyksiä, ne
puhuvat teille totta.

STM. Kaarlo Armas
Nordström 4/III J.R. 14.
Syntynyt Turun-Porin
tiedossa 1914. 27/XII.
Maastöyläinen.

Kirjoittanut Oskari Inkainen.

NORJAN TYÖTÄTEKEVÄT VASTUSTAVAT SOTAA

Oso, 28.2. Norjalainen lehti „Arbeideren“ tiedottaa, että Modumin alueen ma- ja metsätyöläisten ammattiosaston jäsenen kommittiosaston on hyväksynyt seuraavan päätöslauseen: „Me vaadimme hallitusta ryhtymään kaikkiin toimenpiteisiin, ettei Norja tulisi vedetyksi sotaan. Seuraamme levottomuudella, miten sotakiihoitus yhä laajenee. Esimerkiksi Norjan radion kantaa ei voida pitää „ehdottoman puolueettomuuden“ kantana. Muutamien valtiomiesten asemassa olevien norjalaisten puheet eivät myöskään vastaa puolueettomuuspolitiikkaa. Olemme kuohuksissamme siitä, että Ranskan ja erikoisesti Englannin lehdistö jatkuvasti julkaisee vetoa Norjan nuorisolle kehoittaen sitä sotaan. Vaadimme, että hallitus esintyy ratkaisevasti sodan kannattajien toimintaa vastaan, jota ne harjoittavat niin maan sisällä kuin sen ulkopuolellakin.“

Sama lehti kertoo, että ma- ja metsätyöläisten liiton Jevnakerin ammattiosasto on jyrkästi esintynyt mannerheimiläisten avustamista vastaan.

„Arbeideren“-lehdessä on julkaistu Heimdallin perheenäitien kirje, jossa he sanovat: „Panemme kaikki voimamme ilkeelle suojellaksemme maatamme sodanlietsojain vehkeiltä, imperialistien rosvojen pyyteiltä, keinoittelijoilta, jotka hyötyvät sodasta miljoonia. Tervehdimme Neuvostoliittoa — rauhan puolustajaa.“

Norjalainen lehti „Arbeiderbladet“ tiedottaa, että Ljuskarin kaupungin paperityöläiset ovat yleisessä kokouksessaan hyväksyneet päätöslauseen, jossa vaaditaan Norjan puolueettomuuden säilyttämistä ja tuomitaan sodan lietsojien provokatoorinen toiminta. Evgen työläisurheiluklubin jäsenet, kertoo „Arbeideren“, kieltäytyivät auttamasta mannerheimiläistä Suomea.

Oso, 26.2. Muutama päivä sitten käytiin parlamentissa

TYÖTÄTEKEVIEN KOKOUKSI BELGIASSA SUOMEN KYSYMYKSEN SELVITTÄMISEKSI

„Gasette du Peuple“-lehti kirjoittaa, että Belgian eri kaupungeissa on tammikuun lopulla ja helmikuun alussa pidetty kokouksia, joissa on käsitelty Suomen tapahtumia. Anderlechtissa pidetyssä kokouksessa piti puheen Marten. Brysselissä pidetyssä kokouksessa puhui Relecom. Kokouksia pidettiin edelleen Saint Gillesissä, Quareguonissa,

Charlevassissa, Mouscronissa y.m. paikkakunnilla. Näissä kokouksissa pitivät puheita Lahaut ja Van den Boom. Mouscronin kokouksessa myytiin 220 kappaletta Martenin kirjoittamaa lentokirjasta Suomen tapahtumista. Ressaix'ssa osti eräs henkilö 2.000 kappaletta tätä lentokirjasta jakaakseen sitä maksuttomasti työläisille.

POHJOISMAIDEN ULKOMINISTERIEN KONFERENSSI

Kööpenhaminassa äskettäin pidetyn Ruotsin, Norjan ja Tanskan ulkoministerien konferenssin virallisessa tiedonannossa sanotaan, että „konferenssi käsittelee Suomen taustalla olevia yksimielisiä maiden puolueettomuuspolitiikan noudattamisessa. Kaikki kolme maata tulevat noudattamaan ankaraa puolueettomuuspolitiikkaa muista valtioista riippumatta.“

Edelleen lausutaan tiedonannossa vastalause kansainvälisen oikeuden vastaisen sodankäynnin johdosta merellä, mikä on tuottanut suurta vahinkoa puolueettomille maille. Kaikkien kolmen maan hallitukset tulevat tukemaan toisiaan tästä kysymyksestä käytävissä neuvotteluissa sotaikäyvien maiden kanssa.

Tiedonannon lopussa lausutaan toivomus oikeudenmukaisen ja pysyvän rauhan aikaansaamisesta.

SODANVASTAINEN MIELIALA ENGLANNIN TYÖVÄENPUOLUEEN KESKUUDESSA

Helmikuun 24 päivänä esiintyi Shottonessa, Dargheimin kreivikunnassa Työväenpuolueen parlamenttijäsen Shinwell, joka puheessaan toi esille Työväenpuolueen huomattavan osan mielipiteen. Hän lausui, että Englannille on kylliksi sota Saksaa vastaan, ettei tarvitse vetää itselleen sotaan uusia vihollisia. „On hyvä kehoittaa kansaa — jatkaa Shinwell — tämänkaltaisen askeleen ottamiseen. Mutta miten se vaikuttaa kansan moraaliin ja kuinka pitkän aikaa voi sota jatkua, jos me lisäämme vihollistemme lukua? Olemme liittoutuneet sotaan Saksaa vastaan. Mutta jos kovakalloiset vanhoilliset saavat aikaan sodan Venäjän kanssa, niin eivät he silloin voi odottaa sellaista kansallista yhtenäisyyttä, jonka synnytti sota Saksaa vastaan.“

MANNERHEIMILÄISTEN AVUSTAMISTA VASTAAN

New-York, 25.2. „Daily Worker“-lehden mukaan neekerien lehti „Atlanta World“ tiedottaa Atlantasta (Georgian valtio), että Uuden Orleansin neekeriväestö vastustaa Hooverin komitean yrityksiä kerätä varoja mannerheimiläisten avustamiseksi neekerikoululasten keskuudessa. „Atlanta World“ tuomitsee päättävästi varojen keräyksen mannerheimiläiselle Suomelle. Kuten „Daily Worker“ tiedottaa, kouluvirkailijat Los Angelesissa palnostavat lapsia, että he toisivat varoja Hooverin rahastoon valko-Suomen avustamiseksi. Lehti kertoo, että Hooverin asiamiesten kamppailu työläispiireissä on epäonnistunut.

PUNAISEN ARMEIJAN TAISTELUMAHTI KOHOAA

Neuvostohallituksen äänenkannattaja „Isvestia“ kirjoittaa:

„Vuosien 1930 ja 1939 välisenä aikana rauhanaikaisen Punaisen Armeijan ja Sotalaivaston mieslukumäärä on kohonnut yli kolme ja puoli kertaisesti. Hyökkäysvaunun lukumäärä näinä vuosina on kohonnut 34 kertaisesti,

lentokoneiden — 6½ kertaisesti, tykkien — melkein 7 kertaisesti, konekiväärien — 5½ kertaisesti, sotalaivaston kantoisuus on kohonnut melkein 2½ kertaisesti. Jokaisesta aseistettua miestä kohtaan tuli ennen kolme koneellista hevosvoimaa, mutta tällä kertaa tekee se 13 koneellista hevosvoimaa.“

Talonpoikain tulot kohoavat

Leningradin alueen Tshudovin piirin kollektiivitalous „Uuden elämän“ jäsenet elivät ennen hyvin köyhästi. Yhteisen työn kautta alkoi tämän kylän talonpoikien hyvinvointi vuosi vuodelta kohota. Kuluva vuonna on Vasili Saharovin perhe esimerkiksi saanut työpalkakseen kollektiivitaloudesta 2500 kiloa viljaa, lähes 40.000 kiloa perunoita, 109 ki-

loa hunajaa ja 7.160 ruplaa rahassa. Tähän eivät kuulu ne tulot, jotka Saharovin perhe on saanut yksityisessä käytössä olevasta taloudestaan.

Vasill Saharov osti käteismaksulla osuuskaupasta hyvän huonekaluston. Näin tekevät monet muutkin kollektiivitalonpojat.

Napaseutututkijoita palkittu

Neuvostoliiton Pohjoisen Meritiin Päähallinto on tehnyt yhteenvedon v. 1939 sosialistisesta kilpailusta. Loistavasti suorittivat vastuunalaisen tehtävän jäänmurtaajat „Georgi Sedov“ ja „Josef Stalin“ sekä hylkeenpyyntiläivä „Murmanets“. Nämä laivat on Neuvostohallitus palkinnut kunniamerkeillä. 16 napaseutun tutkijalle on annettu Neuvostoliiton Sankarin nimi, 66 henkilöä on palkittu Neuvostoliiton kunniamerkeillä ja mitaleilla.

Tämän ohella on Pohjoisen Meritiin päähallinto palkinnut 295 työssään kunnostautunutta merimiestä, lentäjää, teknikkoo ja radistia. Erikoisilla kiitoskirjoilla on palkittu 564 henkeä.

Palkittujen joukossa on 17 jäänmurtaaja „Josef Stalinin“ merimiestä ja sen kapteeni Neuvostoliiton Sankari M. P. Belousov.

„Punaisen Lipun“ kiertopalkinto on luovutettu jäänmurtaaja „L. Kaganovitshin“ miehille.

RUOTSIN AMMATTILIITOT VASTUSTAVAT SOTAKIIKKOILIJAIN POLITIIKKA

Äskettäin kokoontui Tukholmassa ammattiliittojen kokous, jossa käsiteltiin hallituksen politiikkaa puolueettomuuskysymyksessä. Kokous antoi tälle poliitikalle täyden hyväksymisensä. „Ny Dag“ kirjoittaa, että tämä merkitsee iskua sotaintoilijoille, erittäin siksi, että tunnetulla sosialidemokraattisella sotaintoilijalla Höglundilla on aina ollut suuri vaikutus Tukholman ammatilliseen järjestöön.

Norja säilyttää puolueettomuutensa

Oslosta saadun tiedon mukaan on Norjan ulkoministeri Kot ilmoittanut sanomalehtimiehille antamassaan haastattelussa, että Norja aikoo noudattaa ankaraa puolueettomuutta Neuvostoliiton ja Suomen välisessä selkkauksessa. Kot lausui, että „Venäjä ei koskaan ole esittänyt Norjalle mitään vaatimuksia.“

SOTA JA RANSKAN MAATALOUS

Parisi, 26.2. Ranskan lehdistö kiinnittää edelleen huomiota sodan johdosta syntyneisiin suuriin vaikeuksiin Ranskan maataloudessa. Niinpä kirjoittaa lehti „Justice“: „Maatalouttamme uhkaa huomattava tappio. Mobilisatiot ovat tyhjentäneet maaseutumme. Työkykyiset talonpojat ovat joutuneet armeijaan, kyläin ovat jääneet vain naiset, vanhuksset ja lapset. Toiselta sotilasviranomaiset käyttävät häikäilemättömästi hyväkseen pakko-otto-oikeuk-

slaan. He ottavat työkarjan ja traktorit huolehtimatta vähääkään maatalouden tarpeista.“ Edelleen lehti lausuu: „On välttämättä lähipäivinä palautettava maaseudulle tuhansia mobilisoituja talonpoikia. Tähänastiset toimenpiteet eivät riitä.“

Ranskan edustajakamarissa odotetaan välikysymyksen tekemistä hallitukselle Ranskan maatalouden tilasta.

ONKO TANNERIN HALLITUS MURHAUTTANUT MAURI RYÖMÄN?

Neuvostoliiton sähkösanomatoimisto TASS ilmoittaa saaneensa Ruotsista tietää, että siellä liikkuu porvarillisten sanomalehtimiesten keskuudessa itsepintainen huhu, että Suomessa on entinen valtiopäivämies Mauri Ryömä, jonka vangitsemisesta kerrottiin joku aika sitten, salaa murhattu.

On syytä pelätä, että tuo kamala huhu osoittautuu todeksi. Tämän oletuksen puolesta puhuu kaksi seikkaa. Ensiksikin se, että Mauri Ryömän murhasta puhutaan juuri Ruotsin sanomalehtimiesten keskuudessa, joilla on tunnetusti läheiset suhteet Helsingin hallitusherroihin ja muihin lahtareihin. Miksikäs Ruotsin porvarilliset sanomalehtimiehet rupeaisivat huhuilemaan, että Suomen vallanpitäjät ovat tuommoisen konnanyön tehneet, ellei siinä olisi mitään perää. Kaipa heillä on tiedossa tosiasioita, joita Helsingin hallitusherrat muulta maailmalta salaavat.

Toiseksi on muistettava, että määräävinä vallanpitäjinä valko-Suomessa ovat vieläkin amat veriset rahavaltiaat, jotka v. 1918 lahtauttivat Mannerheimillä ja muilla pyöveleillä kymmeniä tuhansia aseettomia, vangiksi ottamia Suomen työläisiä. Erotus on vain siinä, että v. 1918 ei nokkelainen Tannerin kopla ollut suorastaan lahtarihallituksessa osallisena, mutta nyt se on. Nyt on Tanner päänoskena valko-Suomessa, rahavaltiaiden palkkaamana työväen piiskurina. Ja kun hän on vielä luhipiiskuri kuin Saksan sosiaalidemokraattien Noske oli, niin on hyvin mahdollista, että hän — yhdessä Rydin, Kekkosen ja Mannerheimin kanssa — salamurhatta ohranan komeroissa valtiollisia vastustajiaan.

Tähän viittaa sekin, että jo pari kuukautta sitten tiesivät eräät ulkomaiden porvarilehdet kertoa Suomessa vangitun ja ammutun useita vasemmistolaisia työväenliikkeen miehiä. Sillä perusteella, että nämä eivät hyväksyneet sotaa Neuvostoliittoa vastaan, oli heidät julistettu „vakoojiksi“ ja teloitettu. Mutta ketä nämä Tannerin hallituksen vangitsemat ja murhauttavat uhrat ovat olleet, sitä on tuo sosialidemokraattien pyöveli visusti salannut jaksuuteen pääsemistä. Mä?

Suomen sosialidemokraattien puolesta on paljon Tannerin politiikan vastustajia, jotka vaativat laajaa työväenliikkeen luottamusta ja kansallista vapautusta. Heillä on oikeus, sillä Tannerin hallitus on ollut Rydin ja Tannerin valtakopla päästä nyt puolueettomia ih-

mokraattisilakin työläisiä esiintynyt Tanneria vastaan, vasemmistolaisten johdolla. Yksi kaikkein etevimpiä vasemmistolaisten johtajia on ollut nuori Mauri Ryömä. Hänestä tiedämme seuraavaa: Ollessaan v. 1936 edustajaehtokkaana Uudenmaan vaalipiirissä, löi hän laudalta kaikki Tannerin koplaan kuuluvat ehdokkaat ja tuli valituksi eduskuntaan suurimmalla äänimäärällä tästä tärkeimmästä vaalipiiristä, johon maamme pääkaupunkikin kuuluu. Hänen lahjomattoman luonteensa ja esiintymisensä vuoksi valtiopäivillä teki eduskunnan enemmistö lainvastaisen päätöksen, jonka nojalla hänet vietiin sotapalvelukseen ja estettiin siten osaaottamasta valtiopäiväin istuntoihin. Ja Tannerin kopla, joka pelkäsi Mauri Ryömän vaikutusvaltaa työväen keskuudessa, erotti hänet sosialidemokraattisesta puolueesta. Mutta Ryömä ei luopunut rehellisen marxilaisuuden kannalta. Eikä hän tietenkään hyväksynyt petturi Tannerin neuvostovastaista sotaprovokatio-politiikkaa.

Mauri Ryömän koko toiminta oli avointa, julkista, ja kun työväenjoukot häntä kannattivat, ei Tanner pitkään aikaan uskaltanut poliisivoimin käydä tämän valtiollisen vastustajansa kimppuun. Mutta kun sota alkoi, pani Rydin ja Tannerin vararikkoisen hallitus voimaan rajattoman hirmuvallan, ja silloin antoi „demokraatti“ Tanner ohraoillaan vangita Ryömän. Erikoisena aiheena tähän oli se, että Ryömä viime joulukuussa kirjoitti Tannerille tunnetun avoimen kirjeen, jossa arvosteli hänen sotaprovokatio-politiikkaansa. Tanner lakkautti kaikki ne sanomalehdet, joissa tuollainen kirje tai ylipäänsä mikään sodanvastainen kirjoitus olisi voinut tulla valkoisessa valedemokraattisessa Suomessa julkaistuksi, ja mahdollista on, että hän samalla päätti raivauttaa kirjeen kirjoittajan pois elävien ilmoilta, samoin kuin Noske murhatti Karl Liebknechtin ja Rosa Luxemburgin.

Lopullisesti emme kumminkaan tällä hetkellä tiedä vielä, onko Mauri Ryömä murhattu vai ei. Jos hänet on murhattu, niin on selvää, että murhauttajana on ollut Rydin ja Tannerin hallitus, jonka kynissä Ryömä oli vankina, — olipa sitten välittömänä murhamiehenä ollut kuka tahansa. Tanner on tarpeeksi luultu kieltäkkeen tuollaisen katalan salamurhan. Ja ilmeistä on myös, ettei Mannerheimin, Rydin ja Tannerin valtakopla päästä nyt puolueettomia ih-

Punainen Armeija Viipurin porteilla

UUSIA, LUKUISIA VOITTOJA

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedonantoja.

Helmikuun 29 päivän kuluessa Karjalan kannaksella jatkui joukkojemme hyökkäys tuloksellisesti. Joukkojemme valtasivat rautatienlinjan Viipuri-Valkjärvi, Äyräpään, Heinjoen ja Peron asemat (9 kilometriä itään Viipurista), Ala-Säiniön sekä Viipurinlahden itärannalla olevat talot, jotka sijaitsevat 2 kilometrin päässä Viipurista. Helmikuun 28 päivän tiedonannossa mainittujen 42 linnoitetun puolustusaseman

Maaliskuun 1 päivän kuluessa joukkojemme hyökkäys Karjalan kannaksella jatkui tuloksellisesti. Joukkojemme ovat valanneet Paakkolan kosken seudun Vuoksen virralla, Heinjoen ja Manikkalan paikkakunnat, Talin aseman Viipurin-Sortavalan radalla, Viipurin eteläisen esikaupungin ja Keihäsniemen Viipurinlahden läntisellä rannikolla.

Vihollinen polttaa Viipurin kaupunkia. Helmikuun 11 p:n ja maaliskuun 1 p:n välisenä aikana joukkojemme ovat valanneet 922 vihollisen linnoitettua puolustusasemaa, joista 235 rautabetonista tykistösuojaa. Tämän yhteydessä vihollisen tap-

Maaliskuun 2 päivän kuluessa jatkui joukkojemme hyökkäys Karjalan kannaksella tuloksellisesti. Joukkojemme valtasivat Viipurin rautatievarikon ja Viipurin kaupungin eteläosan sekä saartavat Viipurin kaupunkia pohjoisesta ja etelästä, miehittäen Tammisuon aseman Viipurista pohjoiseen sekä Keihäsniemen ja Turkinsaaren Viipurista lounaaseen. Joukkojemme valtas-

lisäksi ovat joukkojemme helmikuun 28 ja 29 päivän kuluessa valloittaneet 270 vihollisen linnoitettua puolustusasemaa, joista 66 rautabetonista tykistösuojaa.

Muilla rintamanosilla ei ole tapahtunut oleellisia muutoksia. Lentovoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Vihollisen lentokentillä ja ilmataisteluissa on tuhottu 36 vihollisen lentokonetta.

piot muodostavat 506 tykkiä, 2732 konekivääriä, 19 tankkia, 20 tuhatta ammusta 10 tuhatta kivääriä ja yli 14 miljoonaa kiväärin patruunaa.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään oleellista.

Lentovoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen sotilasosastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Syntyneissä ilmataisteluissa tuhottiin 11 vihollisen lentokonetta.

Helmikuun 11 päivän ja maaliskuun 1 päivän välisenä aikana on tuhottu 191 vihollisen lentokonetta. Tänä aikana meidän lentovoimamme ovat menettäneet kaikkiaan 21 lentokonetta.

vat lisäksi Viipurin itäpuolella Kääntimän ja Lapinlahden.

Muilla rintamanosilla ei tapahtunut mitään oleellista.

Ilmavoimamme olivat vilkkaassa toiminnassa vastustajan sotajoukkoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Käydyissä ilmataisteluissa pudotettiin 7 vastustajan konetta.

Ulkomaiden lehdistö Punaisen Armeijan menestyksestä Karjalan kannaksella

New York, 29.2. Käsittellessään Punaisen Armeijan joukko-osastojen hyökkäystä Karjalan kannaksella kirjoittaa „New York Post“-lehden sotilasosaston toimittaja Pratt, että „hyökkäyksellään Karjalan kannaksella on Punainen Armeija jo melkein saavuttanut asettamansa päämäärän“. Maantieteellisten ehtojen hyväksien käyttäminen todistaa venäläisten huomattavaa tahtoa. Suomalaiset ovat erikoisen kriittisessä asemassa.

Amerikalainen aikakauslehti „Life“ kirjoittaa, että Punaisen Armeijan hyökkäys pakottaa ulkomaiset kirjeenvaihtajat tarkistamaan mielipiteensä Punaisesta Armeijasta. Punaisella Armeijalla on — kirjoittaa aikakauslehti — ensiluokkainen aseistus, erikoisesti konekiväärit ja tankit.

Lontoo, 29.2. Tietotoimisto Reuterin Helsingin kirjeenvaihtaja tiedottaa, että suomalaisten rannikkopatterien menetyksiä Koivistolla pidetään vakavana iskuna, sillä

näiden pattereitten tuli esti venäläisiä sotalaivoja lähestymästä rannikkoa ja ehkäisi yritykset mailinnousujoukkojen viemisestä Mannerheimin linjan taakse.

Berlini, 29.2. „Nationalzeitung“-lehden kirjeenvaihtaja tiedottaa Helsingistä Neuvostoliiton sotajoukkojen suuren menestyksestä Suomessa. „Saatujen tietojen mukaan — kirjoittaa kirjeenvaihtaja — muuttuu suomalaisten asema Karjalan kannaksella päivä päivältä kriittisemmäksi. Erittäin tuloksellinen oli Punaisen Armeijan hyökkäys Taipaleen seudulla, missä suomalaisille annettiin tuntuva iskuja. Muutamien päivien aikana vallinnut lumipyry ei vähimmässäkään määrässä heikentänyt Neuvostoliiton joukkojen hyökkäystä. Suomen sotajoukkojen asema Karjalan kannaksella on niin toivoton, että siitä alataan puhua jo virallisissa tiedonannoissakin.“

Otto Kuusinen.

Mutta pian nähdään, että valheella ovat lyhyet jäljet

Toimittaja

SUOMALAISET SOTILAAT ANTAUTUVAT VANGEIKSI LOPETTAAKSEEN SODAN

MANNERHEIMIN LINJAN MURTUMISEN
JÄLKEEN EIVÄT SOTILAAT USKO ENÄÄ
HERROJEN SOTAUUTISIA

„VASTARINTA ON TURHAA, KOSKA ULKO-
LAINEN APUKIN ON SUPISTUNUT VAIN LU-
PAUKSIIN“, SELITTÄVÄT RESERVIUPSEERIT

Lehtemme edustaja on käynyt haastattelemassa suomalaisia sotavankeja, joita Punaisen armeijan on ottanut viime viikkojen aikana. Haastattelujen joukossa oli monia sellaisia, jotka olivat joutuneet vangeiksi n.s. Mannerheimin linjalla. Tämän paljon kehuksen linjan murtuminen on tehnyt lamauttavan vaikutuksen Suomen armeijan sotilaisiin ja upseereihin. Jo Summan taistelujen aikana, mutta erikoisesti niiden jälkeen, jolloin Mannerheimin linjan murtuminen oli tullut tunnetuksi, alkoivat Suomen armeijan sotilaat antautua entistä suuremmissa määrässä. Yhdensuuntaistettun lehdistön „voitokkaat“ sota-uutiset eivät herätä enää minkäänlaista luottamusta.

— Luin „Suomen Sosialidemokraattista“ ja muista lehdistä, että Suomen armeija on saanut suuria „voittoja“ — selitti sotavangiksi joutunut helsinkiläinen kirvesmies Lauri Ferdinand Aarnio lehtemme edustajalle. — Mutta kun me rintamalla emme koskaan huomanneet merkkiäkään „voitosta“, niin emme yleensä uskoneet lehtien uutisvalheita. Niissä kerrottiin muun muassa paljon sekä suomalaisten että Englannista ja Italiasta meille lähetettyjen lentäjien „urotöistä“, mutta mahdotonta niihin oli uskoa,

kun itse näimme vain neuvostolentokoneita... Koko aikana olen nähnyt vain kolme suomalaista lentokonetta... Rintaman murtuminen ei tullut minulle yllätyksenä, sillä en ollut oikeastaan koskaan uskonut, ettei se murtuisi. Mutta nekin, jotka aikaisemmin olivat uskoneet herrojen valheisiin, lakkasivat uskomaasta niihin, kun lähdimme Hatjalahdesta perääntymisretkelle...

Kaikki sotavangit ovat yhtä mieltä siitä, että Mannerheim on jo menettänyt sota-seikkailunsa.

Monet selittävät, että he eivät halua taistella Mannerheimin, Rydin ja Tannerin puolesta sen vuoksi, että nämä palvelevat Englannin ja Ranskan imperialistien politiikkaa ja ajavat kansaa sotaan, vaikka siihen ei ole mitään syytä.

— Työmiehet ovat yleensä sitä mieltä, että porvaristo on harjoittanut väärää politiikkaa Neuvostoliittoa kohtaan — selitti eräs sotavangeista, helsinkiläisen leimasintehtaan latoja Kurt Sandkvist. — Neuvostoliittohan on jo solminut keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksen Suomen Kansanhallituksen kanssa. Neuvostoliitto on lahjoittanut Suomelle Karjalan kansan laajan asuma-alueen, joka moninkertaisesti

korvaa ne aluemyönnytykset, joita Suomen puolesta on tehty Neuvostoliitolle Karjalan kannaksella ja Suomenlahden saarilla. Neuvostoliitto ei tule puuttumaan Suomen sisäisiin asioihin, vaan takaa maamme täyden itsenäisyyden ja riippumattomuuden. Ei ole siis mitään syytä käydä sota. Mannerheimin, Rydin ja muiden herrojen puolesta ei kannata sotia. Nykyinen Suomen Kansanhallitus ja se kansanrintamahallitus, joka sodan loputtua tulee valtaan eduskunnallista tietä, osaa hoitaa Suomen asiat paljon paremmin kuin Rydin ja Tannerin tapaiset miljoonamiehet. Parasta on siis antautua ja tehdä siten loppu sodasta.

Alastarolainen Luoma oli myöskin sitä mieltä, että Kansanhallitus sopii Suomelle paremmin kuin rahamiesten hallitus. Hän sanoi olevansa tyytyväinen sen johdosta, et-

tä nyt Suomessa tehdään loppu lapualaiskenraalien riehunnasta. Hän kertoi, miten lapualaisluogianit ovat hänen kotipuolellaan tehneet kaikenlaisia ilkeitä, häirinneet työväen rientoja ja terrorisoineet väestöä. Hänen mielestään on hyvä, että maassa pannaan vihdoinkin voimaan kansanvaltainen järjestys. Ky-symme, onko hänen mielestään oikein, että suurten kartanonherrojen maat pakko-luovutetaan ja annetaan tilat-tomille ja maanpuutteesta kärsiville talonpoikaissviljeli-jöille.

— Se on oikeln — vastasi tämä keuhkon sotilaspukuun puettu maalaisasukas. — Ei ole oikein, että suuret herrat, jotka eivät itse viljele maata, omistavat isoja herraskartanoita ja kiskovat suuria voittoja maatyöläisten työstä. Koko Suomen maalaisväestö toivoo juuri niitä uudistuksia,

joita Kansanhallitus nyt aikoo toimeenpanna maamiesten talouden parantamiseksi.

Ja hän ryhdistäytyy, tämä paljon kokenut Alastaron mies, niinkuin niin monet muutkin Suomen armeijan sotilaat, jotka vasta vangiksi jouduttuaan ovat äkkiä havainneet, että Mannerheimin hirmujärjestelmän kukistuminen ei merkitse suinkaan Suomen kansan tappiota, vaan sen voittoa. Ja hän lisää vielä innostuneena:

— Kohta antautuvat kaikki Suomen armeijan sotilaat. Reserviupseeritkin selittävät, että vastarinta on turhaa, koska ulkomainen apukin on supistunut vain lupauksiin...

Alastaron mies puhuu totta. Suomen kansa on kyllästynyt valkoisten herrojen sotaseikkailuun. Sotavangiksi antautuvien Suomen armeijan sotilaiden luku lisääntyy joka päivä. Haastattelija.

Suomalaiset sotavangit lehteämme lukemassa

KANSANARMEIJAN JOUKKO- OSASTO TAISTELUTIEDUSTELUSSA

Joukko-osastomme sai taistelutehtäväkseen tunkeutua vastustajan selkäpuolelle, tarkastaa vastustajan linnoitettu alue A. ja määrittellä sen voimat.

Pimeän tullen joukko-osasto lähti eteenpäin päällikön osoittamaan suuntaan.

On pimeä. Kuuluu tykkien jyrähtely. Kaukana vihollisen alueella kuului myöskin jylinää. Siellä putoilivat meidän ammuksemme. Räjähtäessään ne tuhosivat valkosuomalaisten kiinteitä tulipesäkkeitä.

Soturien valkoiset viitat sulautuvat yhteen valkean lumihangon kanssa. Rungas patruuna- ja granaattivarasto, tulikokeen kestänyt kivääri ja pikakivääri antavat tuntea painonsa.

Kansanarmeijalaisten miehuullinen joukko-osasto ymmärsi tehtävänsä suuren vastuunalaisuuden. Täsmällisesti ja huolellisesti he täyttivät kaikki päällikön ohjeet. Joukko-osasto hiihtää var-

mana ja äänettömänä. Puolet matkasta on jo tehty. Sotilaalta toiselle kantautuu kuis-kattu komennus:

— Pysähtykää! Varustakaa kiväärit ja granaatit!

Kiväärit ja granaatit ovat valmiina. Hiihdämme edelleen sauoja käyttämättä. Päämäärä on yhä lähempänä. Jo-kaista kumpuakin maastoutumiseen käyttäen joukko-osastomme pääsee niemekkeelle. Edessä ja oikealla on lahti, lahden taakse vastarannalle on kaivautunut kiukkuinen vihollinen.

Kaksi vihollisen valonheittäjistä lähtenyt valokuovaa piirtelee taivasta. Silloin tällöin vastustaja suuntasi valokuovat niemekkeelle, jolle joukko-osastomme oli sijoittautunut.

Ketjua pitkin kulkee nopeasti hiljainen komennus:

— Maahan!

Kaikki laskeutuvat maahan, kädet puristavat lujasti kiväärien ja pikakiväärien kylmää terästä.

Silloin tällöin niemekkeelle putoilee vihollisen raketteja.

Joukko-osaston päällikkö selvittää edessäolevan tehtävän. On tarkastettava lahden vastakkainen rantaviiva. Etuvartio sai määräyksen lähteä edellä. Kansanarmeijalaisten katse käy yhä läpitunkevammaksi, kuulo jännittyy. Joukko-osasto etenee maastoutuen valonheittäjien mahdolliselta valolta.

Yhtäkkiä — räjähdys. Etuvartio törmäsi miinoihin joutaviin lankoihin.

Vihollinen avasi heti voimakkaan kivääri- ja konekivääritulen.

Tuli määräys vetäytyä takaisin. Vihollinen oli miinoittanut jään. Sumuisessa yössä ei ole vilsasta lähteä edemmäksi, sillä osa tehtävästä on jo täytetty: on otettu selville vihollisen sijaitsemispaikka, merkitty sen tulipesäkkeet, saatu selville lahden miinoitus.

Sotilaat kokoontuivat. Tarkastus. Kaikki ovat läsnä. Etuvartiomies, joka oli lähellä räjähtänyttä miinaa, sai lieviä naarmuja.

Päällikkö lähetti joukko-osaston tarkastamaan lahden

oikeaa puolta. Ryömien ketjussa lähenimme rantaa. Päästyämme 30 kilometrin päähän rannasta vastustaja avasi joukko-osastomme vastaan rajun ristitulen kivääreistä ja konekivääreistä. Kuulia suorastaan satoi joukko-osastomme ympärillä. Vimmastunut, mutta arka vihollinen pommitti koko ympäristöä.

Sotilas ja joukkueen päällikkö tapasivat vihollisen puhelinlinjan ja katkaisivat sen. Sotilaat odottavat kärsimättöminä määräystä avata tuli. Mutta sitä ei saa tehdä. Moninverroin voimakkaampi vihollisjoukko saattaisi käyttää hyväkseen pysähdystämme ja saartaa meidät ja ehkäistä siten perustehtävämme täyttämisen.

Keskeytymätön tuli jatkui 25—30 minuuttia. Käyttäen hyväkseen hetken väliaikaa ampumisessa, päällikkömme antoi määräyksen vetäytyä ryömien niemekkeelle. Kun aloimme liikkua niemekettä kohti, avasivat valkosuomalaiset voimakkaan tulen miinoitetun kentän puolelta. Jäi vain yksi ulospääsy. On ryömittävä jäätä pitkin länttä

kohti. Vihollisen konekivääritulen alla ryörimme osoitetuun paikkaan. Siinä olikin jo niemke.

Teimme tarkastuksen. Kaksi toveriamme oli haavoittunut. Viha valkososvoja kohtaan kiehuu soturien rinnoissa. Kaikki palavat halusta rynnätä taisteluun valkosuomalaisia vastaan. Komissaari ja päällikkö selvittävät rauhallisina sotilaille tilannetta ja lähettävät heidät uudelleen täyttämään tehtävää.

Minuuttiakaan hukkaamatta on millä hinnalla tahansa tunkeuduttava vihollisvartion läpi ennen aamun sarastusta ja tiedoitettava päällikölle tiedustelun tulokset.

Päätävästi etenemme joukko-osastomme esikunnan majoituspaikkaa kohti.

Valkosuomalaiset ampuvat silloin tällöin konekivääristä. Mutta varmoina kansanarmeijalaiset etenevät päällikön osoittamaan suuntaan. Jonkun ajan kuluttua vihollisen vartiosto oli sivuutettu ja vähän myöhemmin päällikkömme selostaa esikunnassa taistelutehtävä on täytetty. V. Kiuru.

(„Kansanarmeija“-lehdestä).

Huhuja Mauri Ryömän murhasta

Tukholma, 1.3. (TASS). Ruotsin porvarillisissa sanomalehtimiespiireissä on liikkeellä huhuja, joiden mukaan Suomen valkokaartilaiset ovat murhanneet tunnetun suomalaisen sosialidemokraatin Mauri Ryömän, joka joku aika sitten lähetti Tannerille avoimen kirjeen.

Norjan sosdem nuorisoliittolaiset johtonsa sotapolitiikkaa vastaan

OSLO, 1.3. "Arbeideren"-lehti tiedottaa, että muutama päivä sitten Evgen kaupungin (Norja) sosialidemokraattisen nuorisosaston kokous käsiteli paikallisen järjestön puheenjohtajan Alfred Museidin selostuksen aiheesta: "Sota ja työväenluokan tehtävät" sekä myöskin paikallisyhteistyön johdon ehdotuksen Norjan sosialidemokraattisesta nuorisoliitosta eroamisesta.

Museid lausui selostuksessaan, että hän yhtyy Norjan kommunistisen puolueen kantaan ja kannattaa kommunistien vaatimusta taistella sodanlietsojia vastaan.

Museid ilmoitti, että hän on päättänyt liittyä kommunistiseen puolueeseen.

Kokouksessa esintyivät useat järjestön jäsenet kannattaen Museidin ehdotusta. Kokous lähetti Norjan sosialidemokraattisen nuorisoliiton keskuskomitealle seuraavassäläisen ilmoituksen: "Työläisnuorisoliitto ei enää voi kantaa vastuuta siitä poliittisesta linjasta, jota taantumussellinen johto seuraa."

"Vapaaehtoisten" värväys valkoemigranttien keskuudessa mennyt myttyyn

"Neue Zürcher Zeitung" tiedottaa Belgradista, että siellä on toimeenpantu "vapaaehtoisten" värväys valko-Suomen armeijaan venäläisten pakolaisten keskuudessa. Nämä venäläiset pakolaiset ovat entisten tsaarin virkamiesten, teknikkojen ja vapaiden ammattien harjoittajien ohella pääasiassa entisen Wrangelin armeijan upseereita ja sotilaita, jotka tappionsa jälkeen tulivat yhtenä joukkona Jugoslaviaan. Lehti mainitsee sellaisesta diplomaattisesta merkillisyydestä kuin on Belgradissa oleskeleva tsarinen Venäjän "lähettiläs", joka yritti saada lupaa "vapaaehtoisten" värväykseen. Lehti kirjoittaa tämän johdosta:

"Nämä yritykset ovat kuitenkin epäonnistuneet. Kaikki venäläiset pakolaiset, jotka ilmoittautuvat Skandinavian lähettiläille ja Balkanin maiden konsulaateissa vapaaehtoisiksi Suomeen, tullaan joka tapauksessa käännettämään takaisin, eivätkä he siis myöskään voi saada Ruotsin kauttakulkuviljauksia."

SODANVASTAINEN LIIKE ENGLANNISSA

NEUVOSTOLIITON POLITIIKKA SAA YHÄ ENEMMÄN KANNATUSTA

Helmikuun 24 päivänä oli Newcastleessa "Venäjän tänään"-yhdistyksen jäsenten neuvottelu. Neuvottelussa oli läsnä 250 edustajaa, jotka edustivat 49 työväenjärjestöä. Kokouksessa piti puheen vuorityöläisten Etelä-Walesin liiton puheenjohtaja Horner. Hornerin puhe, mikä koski Neuvostoliiton toimenpiteitä Suomessa, tuli täydellisesti hyväksyttyä neuvottelun osanottajain taholta. Neuvottelussa vahvistettiin päätöslauselma, jossa hyväksyttiin Neuvostoliiton politiikka ja kehoitetaan kaikkia yhdistyksen jäseniä antamaan vastaisku sodanlietsojille, jotka yrittävät järjestää apua valkosuomalaisille.

Englannin porvariston ja Työväenpuolueen johtajien neuvostovastaisen kamppailun tuomitseva päätöslauselma hyväksyttiin helmikuun 24 päivänä myöskin Työväenpuolueen piirineuvottelussa Slihemessä (Darghemin kreivikun-

ta). Neuvottelussa yritettiin tähän päätöslauselmaan tehdä neuvostovastainen "korjaus". Tämä yritys kohtasi kuitenkin jyrkän vastustuksen neuvottelun taholta. Edustajat arvostelivat ankarasti Työväenpuolueen lehden — "Daily Heraldin" kantaa, mikä tukee imperialistista sotaa Euroopassa ja lietsoo neuvostovastaisia kamppailua Englannissa. Eräs neuvottelun edustajista huomautti, että nykyinen "Daily Heraldin" toimittaja ei ole edes Työväenpuolueen jäsen.

Yhdessä Englannin suurimassa teollisuuskeskuksessa — Manchesterissa — pidettiin helmikuun 25 päivänä neljä joukkokokousta, joissa yksimielisesti hyväksyttiin päätöslauselmat, joissa kutsutaan Englannin työtätekeviä taistelemaan valkosuomalaisen avustamista vastaan. Tässä tarkoituksessa on päätetty järjestää joukkokokouksia tuotantolaitoksissa ja vieläpä joukko-mielenosoituksia.

Sodanvastainen mieliala Työväenpuolueen ja ammatillisen liikkeen keskuudessa

Helmikuun 26 p:nä pidettiin Holbornessa Lontoossa aikakauslehti "Labor Monthlyn" toimituksen kokoonkutsuma konferenssi, jossa käsiteltiin nykyisen imperialistisen sodan syytä. Kuinka suuri oli mielenkiinto tätä konferenssia kohtaan, osoittaa jo se, että sinne oli saapunut 865 edustajaa Lontoosta ja sen kreivikunnista. Ne edustivat 17 ammatillistoneuvostoa, 6 tehdaskomiteaa, 107 ammatiliosastoa, 7 paikallista Työväenpuolueen järjestöä, 22 osuustoimintayhtymää, 25 "Vasemmistokirjallisuuden klubin" nimistä järjestöä, 76 osuustoimintapuolueen järjestöä jne. Suuri salli oli niin täynnä, että monen edustajan oli pakko jäädä salin ulkopuolelle. Edustajista oli noin 2/3 Työväenpuolueen aktiivisia jäseniä.

Puheenvuoroissaan edustajat vaativat liittolaisten ja Saksan välisen sodan pikaista lopettamista ja osoittivat välttämättömäksi ryhtyä taisteluun kapitalistien työväenluokkaan kohdistamaa hyökkäystä vastaan.

Nykyisen sodan luonteen määrittely imperialistiseksi sai konferenssin yksimielisen kannatuksen huolimatta siitä, että konferenssissa oli edustajia mitä erilaisimmista järjestöistä ja ryhmistä.

Konferenssissa hyväksyttiin päätöslauselmassa sanotaan suoraan, että nykyistä Englannin ja Saksan välistä sotaa käydään johtavan kapitalistisen luokan etujen puolesta. Edelleen kehoitetaan päätöslauselma työväenluokkaa valppautteen englantilais-ranskalaisiin neuvostovastaisiin suunnit-

telmiin nähden. Edustajat tuomitsivat päättävästi Työväenpuolueen, ammatillistojen ja osuustoimintapuolueen johdon politiikan, jonka tarkoituksena on sodan jatkaminen. Päätöslauselma vetoaa kaikkien maiden työläisiin, kutsuen heitä päättävään taisteluun sodanlietsojia vastaan. "Ainoastaan sellainen yhteinen taistelu — sanotaan päätöslauselmassa — voi tehdä lopun sodanlietsojen herruudesta."

Lontoossa kokoontui rakennustyöläisten neuvottelukokous, jossa oli edustettuna liiton 53 osastoa. Huolimatta ammatillistojen pääneuvoston jäsenen Hicksin läsnäolosta, edustajat hyväksyivät päätöslauselman, joka tuomitsee jyrkästi nykyisen kapitalistien eduksi käytävän sodan ja vaatii pääneuvostoa vilpymättä lopettamaan yhteistyön hallituksen kanssa sekä alkamaan neuvottelui työpalkkojen korottamisesta.

Englannin yhteiskunnalliset järjestöt kiinnittävät suurta huomiota Newcastleessa näinä päivinä kokoontuneeseen "Neuvostoliitto tänään"-yhdistyksen jäsenten neuvottelukokoukseen. Tämän kokouksen päätöslauselmaan ovat yhtyneet Hatshedin ja Lancashiren (Skotlantin) koneenkäyttäjien ja lämmittäjien liiton osastot sekä Oxfordin yliopiston Työväenpuolueen klubin jäsenet. Kaikki ne hyväksyivät Neuvostoliiton toimenpiteet, jotka auttavat Suomen kansaa vapautumaan mannerheimiläisten herruudesta sekä tuomitsevat Englannin porvariston ja Työväenpuolueen johtajien neuvostovastaisen kamppailun.

KOULU JA KOTI

(Kirje Neuvostoliitosta)

Suomen kansan viholliset, lahtarit, levittävät Neuvostoliitosta mitä hävyttömimpiä valhejuttuja. He huutavat täyttäkää kurkkua siitä, että Neuvostoliitto on muka raakalaismaa ja että neuvostokoulun päättäneet ihmiset ovat muka sivistymättömiä. Näitä valhejuttuja ei ole tarpeellista kumota. Huuamme vain selvittää Suomen kansalle asiain todellista tilannetta.

Meillä on vielä paljon puutteellisuksia työssämme ja elämässämme, mutta me olemme iloisia siitä, että jokainen päivä tuo uutta mukana — me kuljemme eteenpäin kaikilla aloilla ja erikoisesti kansansivistyksen alalla. Saavutustemme avaimena on se, että koko kansa osallistuu luomistyöhömmä.

Ottakaamme vaikka aivan tavallinen kysymys, koulun ja kodin suhde toisiinsa. Eroituksiksi entisestä tsaarivallan ajasta on meidän nyt vaikea tehdä rajaa koulun ja kodin välille. Ne ovat erottamattomia toisistaan, samoin kuin koulun opettaja ja kansa ovat erottamattomia. Tämä kiinteä yhteys koulun ja kodin välillä, jonka me olemme saavuttaneet, helpottaa verrattomasti lasten kasvatusta, sillä suurimman osan ajastaan koulun oppilas viettää kotona vanhempiensa, siskojensa ja veljiensä seurassa.

Lasten kasvatuksessa me olemme asettaneet itsellemme suuret tehtävät. Neuvostokansalaista arvostellaan hänen työnsä ja toimintansa mukaan. Senpä takia ei riitä se, että keskikoulun päättäneet ihmiset tuntevat vain tieteen perusteet. Heidän on osattava yhdistää koulussa saadut tiedot elämän kysymyksiin, heidän on ymmärrettävä kaikki elämän kysymykset, oltava uskollisia, urhoollisia, tietoisia maamme kansalaisia, kaikin puolin sivistyneitä ja kohteliaita ihmisiä, eikä röyhkeän herrasmiehen tapaisia, jotka halveksivat työtä ja toimintaa, niinkuin tsaarivallan ajan keskikoulun oppilaat — kynnäsistit.

Lasten vanhemmat auttavat koulua ja opettajistoa tässä työssä, koulu ja opettajisto vuorostaan huolehtivat lasten vanhempien pedagogisesta sivistyksestä. Kaikkien oppilaiden vanhemmat voivat osallistua koulun työhön ja toimintaan. Niinpä Gorkin kaupungin kahdeksannen koulun oppilaiden monilukuisia kerhoja ohjaavat heidän vanhempansa. Teatterin ohjaaja, yliopiston opettaja, balettiansija, radioinsinööri, puna-armeijalaispäälikkö ja shakkimestari ohjaavat koulun näytelmätaidetta, luonnontiedettä, radiotekniikkaa, tarkka-ammuntaa ja shakkipeliä harrastavien oppilaiden kerhoja. Lasten vanhempien voimilla järjestetään tämän koulun oppilaille jatkuvasti luentoja tieteen, taiteen, historian ja kirjallisuuden kysymyksistä. Saman Gorkin kaupungin neljännen koulun oppilaiden vanhemmat järjestävät ja ohjaavat oppilaiden erilaisia retkiä, auttavat opet-

tajia lasten kotiolojen tutkimisessa ja parantamisessa. Kukapa esimerkiksi valko-Suomessa huolehtisi vähävaraisten lasten opetuksesta ja heidän kotiolojensa parantamisesta, mutta Neuvostoliitossa ei yksikään oppilas voi jäädä vähävaraisuutensa takia koulun ulkopuolelle, kaikille turvataan mahdollisuus oppia. Koulu, lasten vanhemmat, valtio- ja yhteiskunnalliset järjestöt — kaikki huolehtivat lasten kasvatuksesta ja heidän olojensa parantamisesta.

Rostovin kaupungin kolmannenkymmenennen neljännen koulun luokkahuoneissa tavataan oppituntien aikana usein vieraita. Aikuiset ihmiset istuvat lapsien vieressä ja kuuntelevat opettajan selitystä, mutta väliajoilla he keskustelevat oppilaiden kanssa, järjestävät heille erilaisia leikkejä. Mitä tämä on? Ehkä koulun järjestyksen rikkomista? Ei. Tämän koulun oppilaiden vanhemmat, joiden lapset edistyvät hyvin koulussa, ovat ottaneet tehtäväkseen auttaa opettajaa sellaisten lasten kasvatuksessa, joiden äideillä on liaksi muuta työtä, litasin nämä opettajan apulaiset kutsuvat vieraita lapsia koteihinsa, pitävät huolen siitä, että nämä valmistaisivat aikanaan läksynsä ja viettäisivät oikealla tavalla vapaa-ajansa, mutta päivisin, kun vain on vapaata aikaa, menevät he kouluun ja auttavat opettajaa työssä.

Useiden koulujen yhteyteen on perustettu n.s. lasten vanhempien kasvatusopillisia opistoja. Koulun opettajat luennoivat vuorotellen kasvatusopin historian sekä nykypäivän kasvatusopillisista kysymyksistä ja selvittävät koulun edessä olevia tehtäviä. Näillä luennoilla on poikkeuksellisen suuri merkitys. Ei kukaan epäile, etteikö jokainen isä ja äiti huolehtisi lapsensa kasvatuksesta, mutta kasvatusmuodot eri perheissä eivät useinkaan vastaa tarkoitustaan. Kasvatusopillisten luentojen sekä erilaisten keskustelujen avulla koulun opettajat selvittävät oppilaattensa vanhemmille kasvatusopin perusteita, opettavat heitä oikealla tavalla suhtautumaan lapsiinsa.

Sellaisissa tapauksissa, jolloin lapsen vanhemmat eivät löydä vastaavaa keinoa valkuttaakseen lapseensa, he saavat neuvoja opettajilta. Opettaja on oppilaansa kodissa tervehdettävä vieras. Asiantuntevana ihmisenä ja oppilaan vanhempana ystävänä häntä kunnioitetaan, hänen neuvonsa otetaan ilolla vastaan ja toteutetaan lasten kasvatuksessa kotona.

Juho Laitinen.

TOIMITUSKUNTA.

Maailman suurimmat valehtelijat MANNERHEIM JA TANNER

Häikäilemättömät valheet ja vääristelyt olivat valko-Suomen sotaseikkailijain aseina jo heidän nykyisen neuvostovastaisen sotansa provosoinnissa. Mutta vieläkin ylettömämpiä valheita ovat Mannerheim ja Tanner laskeutelleet sodan aikana. Kukapa ei olisi joutunut nauramaan esimerkiksi sille tyhmyydelle, jolla Mannerheimin esikunta ja valko-Suomen sanomalehdet ovat kuvailleet Puna-armeijan „heikkoutta“, kiinnittämättä mitään huomiota siihen, että tämä „heikkous“ kuvattu armeija on m.m. murtanut kolmen imperialis-

sen valtion avulla rakennetun Mannerheimin linjan! Ja kuinka olympialaisen valtavia ovatkaan olleet kaikilla rintamilla perääntyvän Mannerheimin „voitot“, joita sitten Tanner on vielä omilla keksinnöillään höystänyt! Jos noissa Tannerin ja Mannerheimin sotautisissa olisi vähäkään perää, niin eipä heidän totisesti tarvitsisi ruikuttaa apua ulkomaiden imperialeilta. Silloin olisivat asiat todellakin niin, kuin Yhdysvaltojen suurin kirjailija Theodore Dreiser ivallisesti vastasi häneltä Mannerhei-

mille apua kerjääville Hooverin komitealle: „Kun luen teidän lehtiänne, niin minusta tuntuu, että apua ei tarvitse Mannerheim, vaan Neuvostoliitto“. Tällaisella purevalla ivalla suhtaudutaan ulkomailla Mannerheimin esikunnan sotautisiin.

Leningradin sotilaspiirin esikunta on pari kertaa jo tätä ennen kumonnut Suomen suurvalehtelijain juttuja. Seuraavassa sen nyt julkaisemassa tiedonannossa haudataan Suomen valehtelijaterrat kypälälautaan niin varmasti, ettei se lisäselvityksiä kaipaa.

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedotus

Tutustuttuaan ulkomaiden lehdistössä juuri julkaistun niin kutsutun Suomen hallituksen „noottiin“, jonka se on lähettänyt Kansainliitolle ja jossa tuomitaan „Neuvostoliiton käyttämät sodankäyntitavat“, toteaa Leningradin sotilaspiirin Esikunta, että koko tämä „nootti“ on pantu kokoon valheellisista, mielikuvituksellisista, läpinäkyvin riheimoin kokoonparsituista väitteistä.

1. Mainitussa „nootissa“ väitetään, että „Neuvostoliiton lentohyökkäyksiä suomalaisia siviiliväestöä vastaan tapahtuu miltei joka päivä“, että „näihin hyökkäyksiin osallistuu satoja lentokoneita, toisinaan jopa yli 500“ että „neuvostolentokoneet ovat pudottaneet noin 20.000 pommia“, että „lentokoneita on usein ammuttu konekivääreillä“, minkä lisäksi „nootissa“ ei siekailla edes sellaistaakaan millään perustelematonta valhetta, että kaikki tämä olisi muka suunnattu pääasiassa siviiliväestöä vastaan. Itse „nootti“ paljastaa kuitenkin sen suomalaisten kyhääjien kömpelyyden.

Näin on, niidenkin selvästi liioiteltujen suomalaisten tietojen mukaan, joihin „nootti“ nojaa, „ilmapommitusten aikana menettänyt henkensä 392 siviiliasukasta“. Kokonaisen kolmen kuukauden aikana osoittautuu siis „mitä joka-päiväisten“ pommitusten seurauksena, joihin on osallistunut satoja lentokoneita, toisinaan vieläpä „yli 500“, sellä väärien tietojen mukaan, kuolleen kaikkiaan 392 henkeä.

Yksin tämä tosittelu kumoo jyrkästi väärille ku-nneiden Suomen hallitusher-sejien keksinnöt neuvosto-joukoista ja Neuvostoliiton lentoläivästä. Tämä toi-

seikka yksin jo vahvistaa täydellisesti sen, että todellisuudessa ovat Neuvostoliiton lentovoimat monilukuisissa ja tuloksellisissa taisteluilleis-sään ampuneet Suomen sotajoukkoja, varustuksia, lentokoneita ja muita sotaväline-tukikohtia Suomen alueella, mutta ei lainkaan siviiliväes-töä, jonka keskuudessa, kuten suomalaisistakin tiedoista käy selville, on vain vähän ihmis-uhreja.

Näin ollen on koko tämän „nootin“ parjaava luonne Punaiseen armeijaan nähden täysin silminnähävä, mikä vain korostaa sen kyhääjien avut-tomuutta ja valheellisuutta.

2. „Nootin“ kyhääjien hil-litön mielikuvitus menee aina niinkin tolkuttomiin väitteisiin saakka kuin ilmoitukset siitä, että „Neuvostoliiton maavoimat ovat useaan ker-taan käyttäneet vankeja ja siviilihenkilöitä suojana hyök-käystensä aikana Suomen ar-meijaa vastaan“, että neuvosto-joukot olisivat muka käyt-täneet jotain „komatoosikaasua, jonka seurauksena 11 suomalaista tykistösoitasta on sairastunut“, että muka „Neuvostoliiton sodankäyntitavat merellä samaten ovat kansainvälisen oikeuden vastai-sia“. Kaikki nämä tyhjiin huhuihin perustuvat ilmoitukset samoin kuin „nootissa“ esitetty väitteet, että Neuvostoliitto olisi muka rikkonut vuoden 1907 Haagin sopi-musta sekä Geneven sopi-musta vuoden 1929 heinä-kuun 27 päivästä sodankäyn-nin säännöistä, ovat täysin perustelemattomia ja rikok-sellisissa asioissaan sotkeu-tuneiden Suomen hallitus-herrojen vääristelyjä keksintöjä. Punainen armeija on tarpeeksi voimakas, ettei sen tarvitse käyttää mitään myrkykkaasuja, puhumatta-kaan siitä, että Punainen ar-meija pitää tällaisten kaasu-

jen käyttöä moraalittomana ja rikollisena, joka on ehdot-tomasti ja yleisesti tuomit-tava.

Kaikki nämä parjaukset Punaista armeijaa vastaan eivät voi siis olla mitään muuta kuin Neuvostoliiton vastaisen seikkailun loppua, eivätkä tässä suhteessa voi auttaa suomalaisten upseerien teotkaan, kun he, joutuessaan pakolla luovuttamaan neuvostojoukoille sotavarustuksia Karjalan kannaksella, sitova seinään ja ampuvat paikalle sellaiset suomalaiset sotilaat jotka eivät halua taistella toivottoman asian puolesta.

3. Pyrkien launistelemaan Suomen valkokaartilaiden pulmallista toivotonta tilannetta sanotaan mainitussa „nootissa“ edelleen, että „neuvostojoukkojen on onnistunut val-lata vain sellaisia alueita, joilla ei ole suurta merkitystä“.

Leningradin Sotilaspiirin Esikunta ei pidä tarpeellisena kumota tällaisia typeriä ilmoituksia. Nämä väitteet ovat samalla tasolla kuin Suomen valkokaartilaiden äskeiset voitonkuvaukset, joiden tol-kuttomuus on silminnähävä.

Amerikalainen sotilas-asiantuntija mannerheimiläisten tappioista Karjalan kannaksella

New York 4.3. Tunnettu Amerikalainen sotilaskirjailija majuri Elliot kirjoittaa New York Herald Tribunessa, että Viipurin menettäminen saat-taa Mannerheimin „toivotto-maan tilanteeseen“. Kaikesta päättään, kirjoittaa Elliot, on Mannerheim pakotettu jättä-mään Karjalan kannaksen.

Viipurin valtaus edistyy

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedonantoja

Maaliskuun 3 päivän kuluessa joukkomme jatkoivat Viipurin valtausta, valloittivat Saarelan niemen Viipurin pohjoispuolella, ottivat viholliselta neljä 76 millimetrin tykkiä ja suuren joukko-osaston esikunnan varustetun solmukohdan, valloittivat Tuppuran saaren Viipurista etelään, missä valtasivat 6 vihollisen linnoitettua puolustus-asemaa, joista 5 rautabetonista tykistösuojaa raskaine rannikkotykkeineen.

Muilla rintamanoilla ei tapahtunut mitään oleellista.

Lentovoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen sotajoukkoja ja sotilastukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa tuhottiin 10 vihollisen lentokonetta.

Maaliskuun 4 päivän kuluessa meidän joukkomme valloittivat Karjalan kannaksella Viipurin lahdella: Uuraansaa-ren asutuksineen ja siellä sijaitsevan linnakkeen ja Teikarinsaaren, sekä Viipurin lahden länsirannalla: Heinlahden, Vilajoen ja Muhulahden. Uuraassa vallattiin 3 kauaskantavaa meritykkipatteria, suuri määrä konekiväärejä, kivää-rejä, ammuksia ja patruunoita.

Muilla rintamanoilla ei tapahtunut mitään oleellista. Lentovoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen sotajoukkoja ja sotilastukikohtia vastaan. Vihollisen ilmapommitus on pysynyt ilmaan.

Taantumus hyökkää Ruotsissa MURHAPOLTTOJA JA POIKKEUSLAKEJA

Ruotsin taantumukselliset ovat ottaneet hyvin oppia suomalaisista lapualaisiku-vistaan. Jokainen, joka Ruotsissa uskaltaa nousta kansan-valtaisia oikeuksia puolusta-maan, sodanlietsontaa vas-taan, Neuvostoliiton parjausta vastaan, joka rohkenee ko-hottaa myötätunnon äänen Suomen työtätekevää kansaa kohtaan, saa näinä päivinä pelätä henkensä menetystä. Vangitsemisia ja kotitarkas-tuksia seuraavat nyt kirjapai-nojen räjäyttämiset, murha-poltot ja tietenkin poikkeus-lait — ei niitä vastaan, jotka nämä rikokset ovat tehneet, vaan niiden uhreiksi joutuneita vastaan.

Tukholmasta saapuneen tie-don mukaan on maaliskuun 3 päivää vastaan yöllä Luleässä ilmestyvän kommunistisen lehden „Norrskensflammanin“ kirjapainossa tapahtunut rä-jähdyks. Muutaman minuutin kuluttua oli koko rakennus valtaviin liekkien vallassa.

Rakennuksessa sijaitsi leh-den toimitus sekä toimittajien asunnot.

Tulipalossa menetti hen-kensä kustannusliikkeen joh-

taja, Ruotsin kommunistisen puolueen keskuskomitean jä-sen Arthur Hellberg, hänen vaimonsa sekä pieni tyttärensä. Eräs nainen ja hänen kymmenvuotias tyttärensä menettivät samoin henkensä. „Norrskensflamman“ - lehden toimittaja, yksi kommunisti-sen puolueen johtajia, Filip Forsberg, on vakavasti haa-voittunut.

Suuresti myöhästyneenä paikalle saapunut palokunta rajoittui suojelemaan vain naapuritaloja.

Samana iltana hyväksyttiin Ruotsin parlamentissa uusi poikkeuslaki, joka antaa hallitukselle rajattomat oikeudet estää sellaisten lehtien, aika-kauslehtien ja kirjallisuuden kuljetus postin kautta tai rautatiellä, joiden sisältö voi olla „valtiolle vaarallinen“. Tämän lain mukaan on hallituk-sella oikeus lakkauttaa mikä lehti tai aikakauslehti tahansa 6 kuukaudeksi. Määräajan päätyttyä voidaan kieltoa jat-kaa vielä 6 kuukaudeksi. Kiel-to koskee myöskin niitä leh-tiä ja aikakauslehtiä, joita ryhdytään julkaisemaan lak-kautettujen sijaan.

Suojeluskunnat on hävittävä

Ne ovat rahavallan asekaarteja työkansaa vastaan

Suojeluskuntajärjestön historia on tähtänyt työtätekevän kansamme verellä. Konna-maisilla rikoksilla ja kansallemme tuhoisilla toiminnoilla on se tehnyt itsensä työtätekevän kansan silmissä viholliseksi ja valvoksi.

Huolestuneena on rauhaa rakastava kansamme jo kaksi vuosikymmentä saanut seurata sitä hiltitöntä sotaista kiihottustyötä ja aseiden kalistelua, jota suojeluskunnat ympäri maan ovat harjoittaneet.

Ei siis ihme, että rauhaa rakastava, maamme edistyksestä huolehtiva työmies ja talonpoika on suuttuneena saanut tehdä kysymyksen: miksi ja ketä varten tämä hiltitön sotavimma, aseiden kalistelu ja suojeluskuntalaisrensien palvominen?

Suojeluskunta pitää puolustaa rauhaa! Suojeluskunta puolustaa maamme itsenäisyyttä ja kansallista perintöä — näin on porvaristo kahden vuosikymmenen ajan valehdellut kansallemme.

Totuus on kumminkin, että suojeluskuntalaisten pistimien varassa harjoitetun ulko- ja sisäpolitiikan tuloksena on maamme nyt syösty mielettömään sotaan kansamme ja Neuvostoliiton rauhan turvaamispyrkimyksiä vastaan. On tyytyä maamme itsenäisyyden Englannin kapteenin ja hävitetään polttaen ja murskaten talonpoikien koteja ja perheitä.

Vertaansa vailla historiassa on se raakuus ja verenhimoisuus, jolla v. 1918 suojeluskuntalaiset räyhäsivät, murhassaan sadoin tuhansin kansamme parhaimmistoa. Hävittömästi valehdellen on toivotettu maailmalle tuon taistelun olleen taistelua maamme itsenäisyyden puolesta, vaikka Neuvostoliiton oli jo sitä ennen antanut maailmalle itsenäisyyden. Tämä ei tyydyttänyt porvaristoa. Se halusi saada yksinvallan, rajattoman vallan maamme työtätekevän kansan puristamiseksi. Siksi se suojeluskuntain avulla hyökkäsi työväestön kimppuun ja verisesti kukisti sanharilliseen taisteluun nousseen työväen, pystyttäen porvarillisen lahtarivallan maahamme. Siltä lähtien muodostuu Suomesta kansainvälisten sodanlietojain ja neuvostovastaisen sotaväkeilyjen pesäke.

Suojeluskuntajärjestö on ollut noiden kaikkien, mitä muslimpien maamme etuja vahingoittavien väkeliijien etunäköisä. Suojeluskunnan pääesikunnassa on kypsyttetty neuvostovastaiset vakooilu- ja tuhojousuunnitelmat sekä oman kansamme, työtätekevän kansamme kuristamishankkeet. Suojeluskuntalaiset ne pääasiallisia muodostivat ne murhamiesjoukot, jotka v. 1919 lävivät Inkerinmaan kylissä murhaamassa noiden rauhallisia asukkaita. Suojeluskuntalaisia olivat uetkin, jot-

ka järjestivät rosvoretkiä Neuvosto-Karjalassa polttaen kyllä ja tehden joukkomurkylä ja vuosina 1918, 1919 ja 1922. Olipa tuo hurttajoukko Eestinkin työläisiä tehtaamassa v. 1920. Kahsamme edut ja rauhan ovat nuo suojeluskuntajärjestöön pesiintyneet sotaseikkailijat saattaneet useamman kuin yhden kerran vaaralle alttiiksi.

Entä maamme sisäisessä elämässä, kuinka siinä suojeluskunta on kotien rauhaa suojellut? Tunnettuahan on, kuinka lapualaishulinoiden aikana suojeluskunnat muodostivat ydinjoukon porvariston hyökätessä maamme työväenluokkaa vastaan. Suojeluskuntien esikunnissahan tehtiin työväenjärjestöjen hajottamisia, työläisten muilutus- ja murhaamissuunnitelmat. Suojeluskunnan pääesikuntahan oli järjestämässä Mäntsälän kapinan ja monet muut häpeänteot kansamme kohtaan. Milloin vain kysymys on ollut työväen lakkojen murtamisesta, niin suojeluskunnat ovat muodostaneet rikkuriarmeijan ydinjoukon. Käytettiinä suojeluskuntalaisia pulavuosina liikehtivän talonpoikaistonkin rauhoittamiseksi. Muistossahan on rankaisuretkikunta Niulan talonpoikien rauhoittamiseksi v. 1933.

Näillä teoillaan on suojeluskunta osoittanut kapitalistien rahavallan asejoukkoiksi, sen aseelliseksi santarmistoksi hyökättäessä työtätekevää kansamme vastaan sen kurissa ja orjuudessa pitämiseksi. Neuvostovastaisen sotasuunnitelmien takia tehtiin suojeluskuntajärjestöstä myöskin armeijan santarmisto. Se järjestettiin omine esikuntineen ja erikoisoikeuksineen kiinteäksi armeijan osaksi, jonka tehtäväksi tuli pakottaa mobilisoitu armeija tappelemaan pankkiherrain vallan puolesta sodan sattuessa. Porvaristo tiesi, että rauhaa rakastavaa kansamme on vaikea saada tappelemaan ystäväänsä. Neuvostoliiton kansaa ja oman maan työväestöä vastaan. Siksi sen sellä taakse ja rinnalle järjestettiin parhaimmin tuliassein varustetut suojeluskuntalais-hurtat, jotka ampumisen uhalta pakottavat työmiehet ja talonpojat tappelemaan, pysymään ampumahaudassa ja rintaman takana alistumaan kärsimyksiinsä.

Nyt sodan kuluessa on kansallemme kauhistuttavana paljastunut kaikki se raakuus, mikä suojeluskuntajärjestöön on pesiytynyt. Ei mikään vieras valloittajakansakaan ole kohdellut valloittettua maatakaan sellaisella julmuudella, millä suojeluskuntakonnat nyt räkkäävät omaa maataan ja kansaansa. Armoita, ampumisen uhall suojeluskuntalais-sotapoliisi häätää asukkaat kodeistaan, raivoten tappaa eläimet ja haavoittuneet sotilaita, polttaa kodit ja tuhoaa ta-

lonpoikien omaisuuden, ampuen ihmisiä pienimmänkin vastuksen kohdattuaan. Tuon roistojoukon taholta uhkaa nyt todellinen tuho maamme ja kansamme. Tuon raakuuden ja vilpetyt etunäköisä kulkee suojeluskuntapöytäkirjoissa ja Akateemisen Karjalaisen vilpetyt ylioppilas- ja koulunurisojoukko, jotka muodostavat suojeluskuntajärjestön ydinjoukon. Raskaana uhkaa kansamme tuhoamista noita murhiin ja murhapöytäkirjoihin yllyttäviä huligaaneja, jotka tietoisina toimintansa rikoksisuudesta jatkavat tuota kansamme tuhoamista.

Mutta työtätekevä kansamme tietää senkin, että siellä täällä on suojeluskuntien kuulunut ja kuuleen kuuluu myös herrain leittämiä työläisiä ja talonpoikia ja henkisen työn tekijöitä. Nämä ovat silmittömän sotakihloituksen sokaisevana tai avoimellisten etujen houkuttelemina liittyneet suojeluskuntiin ja joutuneet suojeluskuntapöytäkirjojen välikappaleina ja aseina taistelemaan kansaa vastaan. Nyt saadaan pian selvyys kysymykseen, ymmärtävätkö nuo herrain kellokkaan lähteneet raukat viimeinkin sota itsensä iriä kansan verivihollisista, suojeluskuntapöytäkirjoista, vai tahtovatko ne edelleenkin tuottaa rikkeitä ja vielä myöskin taistelemaan suojeluskuntapäällikköjen mukana kansamme vastaan?

Selvää ja rehellistä vastausta tähän kysymykseen vaativat kansamme syvät rivit. Punaiset Armeijan avustuksella on Suomen Kansanhallituksen johtama Kansanarmeijamme päättänyt lyödä Mannerheimin rosvojoukot ja lopullisesti hajottaa suojeluskuntalaismurhamiesten järjestö. Vielä ei ole myöhäistä herrain pettämän suojeluskuntalaisen, olipa hän työmies, talonpoika tai henkisen työn tekijä, teossa osoittaa todellista halua yrittää korjata virheensä ja sovitaa rikoksen, jonka on tehnyt kansamme syviä rivejä vastaan.

A. Fulkkonen.

„PERÄÄNTYMISELLÄ SAAVUTETTU VOITTO“

Julkaisemme alempana amerikkalaisessa aikakauslehdessä „New Masses“ olleen pakinan, jossa tehdään terävää pilaa amerikkalaisten sanomalehtimiesten sotakertomuksista Suomesta, joita he kirjoittelevat Mannerheimin pääesikunnasta kuulemiensa juttujen perusteella.

Associated ja United Pressin „Suomessa toimivat“ kirjeenvaihtajat ovat laatineet sotakirjallisuusmuotojen kaavan, jonka mukaan, heidän tiedoituksistaan päätellen, suomalaiset sotajoukot „saavuttavat voiton toisensa jälkeen“.

Esitämme tässä nämä ihmeelliset „menetelmät“.

1. Palelluttaminen: suomalaiset puhaltavat laaksoistaan kylmiä tuulia, joiden takia paljasjalkaiset, puolinälkäiset puna-armeijalaiset paleltuvat. Ensin tuuli palelluttaa heidän jalkansa, pakoittaen heidät istuutumaan, sitten se panee heidän hartiansa maahan.

Tällä menetelmällä tavallisesti tuhotaan, sanomalehtien tiedoituksista päätellen, „muutamia tuhansia miehiä“.

2. Saartaminen (käytetään pääasiassa Suomen keskiosissa). Tämä tehdään seuraavalla tavalla: kaksikymmentä suomalaista saartaa useampia tuhansia venäläisiä (tavallissimmin 20 tuhatta).

Kohta sen jälkeen kaikki venäläiset kuolevat nälkään ja kylmään, sillä heillä ei ole tulitikkua. Tämä on ankara tapa ja hyväsydämiset lahtarit käyttävät sitä vain harvoin.

3. Tarkka-ampujain menetelmä: suomalaiset kiväärimiehet istuvat puissa ja ampuvat neuvostosotilaita seuraavan normin mukaan: yksi suomalainen tuhoaa 77 puna-armeijalaista. Koska punaisten aika menee pääasiassa siihen, että joutuvat suomalaisten loukuhiin, eivät he jouda katselemaan ylös ja etsimään tarkka-ampujia, jonka takia he joutuvatkin tuhon omiksi.

4. Hypyt (käytetään Karja-

lassa). Suomalaiset metsästäjät kätkeytyvät puiden oksille, naamioituvat tarkka-ampujiksi, ettei heitä huomattaisi. Kun ohikulkee neuvostojoukkojen hyökkäysvaunu, niin he hyppäävät sen päälle ja ampuvat nopeasti miehistön. On laskettu, että yksi suomalainen hyppääjä tuhoaa 77 neuvostohyökkäysvaunun miehistön.

5. Voiton saavuttaminen salakonekivääriä käyttäen. Muuten, tästä menetelmästä ei tiedetäkään mitään muuta, kuin että se on salainen.

6. Salaisten vedenalaisten toiminta. Vedenalainen toimii äätyneessä järjessä, missä neuvostosotajoukot eivät sitä osaa ikinä odottaa kohtauksensa. Se nousee pinnalle raanantaisin, keskiviikkoina ja torstaisin ja hukuttaa kulljeuslaivoja.

Muina päivinä se erikoisella jäin särkemistä varten tehdellä hammaslaitteella hukuttaa neuvostohyökkäysvaunuja.

7. Miinasota. Niinpä esim. yli 3 tuhatta venäläistä räjähdyttiin miinoilla pieniksi kappaleiksi eräässä suomalaisessa kaupungissa, minne punaiset sotajoukot eivät vielä olleet saapuneetkaan.

8. Tulipalot. Se on erittäin käyttännöllinen menetelmä. Peräntymisessä suomalaiset polttavat kaiken tiellensä sattuineen. Näin ollen, kun punaiset valtaavat jonkun kaupungin, on siellä vielä hyvin lämmin. Kun tuli sammuu, tulee kylmä, ja karaistumattomat punaiset sotilaat saavat kuolemanvaarallisen nuhan.

9. Yhteyksien sotkeminen. Rohteilla (vaikkakin vahvistusta vailla olevilla) rynnäköillä Muurmannin rautatielle suomalaiset ottavat käsiinsä kaikki Punaisen Armeijan väteuksen, pakoittaen sotilaat kätkeytään pukeutumaan paikallisissa museoissa. XVIII vuosisadan kolmikulmaisiin hattuihin ja kaapuihin puetuina he tuntevat itsensä hyvin korpeloiksi eivätkä kykene sen koommin taistelemaan.

Sitäpaitsi Tukholmasta saatujen västeisten tietojen mukaan Suomen Kansanarmeijan sotilaat pukeutuvat vuoden 1702 univormuihin.

(Loppu 4 siv.)

VANKIEN KIRJE SUOMEN ARMEIJAN SOTILAILLE

Suomen armeijan sotilaille!

Lähetämme terveiset teille täältä. Olemme sotavankina Neuvostoliitossa. Jouduimme tänne kun puolustuslohkomme murtui. Meillä oli siellä sama ajatus kuin on teillä siellä nyt, että jos joudumme vangiksi, niin meidät ammutaan. Pojat, olemme sen tulleet täällä kokeamaan nyt itse. Haluamme teille ilmoittaa, että se toivomus, joka on teillä siellä ja meillä täällä, nimittäin että sota päättyisi pian, täyttyy paljon nopeammin, kun tulette

vapaaehtoisesti tänne. Ei hyödytä valvoa ja olla ainaisessa kuolemanvaarassa siellä etulinjassa. Täällä on ruokaa ja lämmintä jokaisella ja kohtelu on ehdottomasti hyvä heti kun heittäte kiväärinne pois ja antaudutte. Emme olisi uskoneet, että sotavankeja kohdellaan näin hyvin. Haavoittuneet saavat hoitoa ja ruokaa heti. Omaisuuttamme ei ryöstetä.

Teidän, pojat, ei hyödytä taistella. Ei sitä luvattua apua tule koskaan, josta siellä sanomalahdet kirjoittavat. Jos nä-

kisitte nämä täällä olevat voimat, niin teitä hirvittäisi tulevaisuus rintamallanne.

Kirjeen loppuosa on kirjoitettu ruotsin kielellä.

Kirjeen allekirjoittivat seuraavat sotavangit:

Jussi Koskela, Emil Sintonen, Hugo Sundgård, Oskar Nygård, Karl J. Svens, Albin F. Friberg, Erik Gref, Rafael Fors, Edvard Backlund, Yrjö Iivonen, Lauri Parkkar, V. S. Lahtinen, Arvid Sten, Juho Hietanen, John Klubb.

Лагно Тојвло.

„Helsingin Sanomien“ todistus Suomen Kansan-armeijasta

„Helsingin Sanomien“ sotakirjeenvaihtaja, jonka tehtävänä on keksillä toinen toistaan kehnompia kerskailujuttuja Mannerheimin armeijan hommista, kertoo helmikuun 11 p:n numerossaan pitkistä aikaa sellaisenkin jutun, jossa on perää.

Kirjeenvaihtajalle oli joku suojeluskuntaupseeri kertonut, miten heidän etuvartiostasemansa oli joutunut taisteluun Suomen Kansanarmeijan partiota vastaan. „Parikymmentä miestä tuli ihan sutena päin“, kertoo kirjeenvaihtaja. (Tositasiassa heitä kuuluu olleen vain 10 Kansanarmeijamme poikaa.) Lehti kertoi suojeluskuntalaisten onnistuneen konekiväseillä torjumaan tuon pienen partioryhmän hyökkäyksen ja saamaan yhden vanginkin. „Eri hyvät vehkeet oli sillä miehellä, alusvaatteista lähtien kaikki nautti“, ihmettelee „Sanomien“ mies. „Turkkiläisneet kuin parhaalla upseerilla ja sellaiset villahuopikkaat, jotka sujuvat jalkaan kuin sukka“.

Mahtaa tuntua Erkon lehdestä ilmeelliseltä, että Kansanarmeijan sotilaalla voi olla turkkiläisneet „kuin upseerilla“ ja villahuopikkaat, joista Suomen valkoisen armeijan sotilaat ovat pakka- sen kynsissä turhaan uneksineet. „Helsingin Sanomien“ todistavat, että Kansanarmeija on hyvin varustettu. Ja mikä parasta: sen henki on reipas ja rohkea. Muullainen se ei voi ollakaan armeijassa, jonka jokainen soturi tietää taistele- vansa oman asiansa puolesta puolustaessaan Suomen työ- kansaa ja vapauttaessaan maan- taan Rydin, Tannerin ja Man- nerheimin raha- ja sortovallan kahleista.

„Perääntymisellä saavutettu voitto“

(Alku 2 s/v.)

10. Propaganda. Suomen alueelle hyökkäävillä punaisilla suomalaiset jakavat lento- lehtisiä. Näiden vaikutuksesta Moskovassa ja Leningradissa on joka päivä kapinoita.

Samoin kuin suomalainen salakonekivääri, salainen vedenalainen ja muut sotasalai- suudet, niin myöskin kapinat pidetään myöskin salassa ja niiden yksityiskohdat ovat vain parooni Mannerheimin ja hänen seuralaistensa tiedossa.

11. Perääntymisellä saavutettu voitto. Erittäin aktuaalinen ja varma menetelmä, joka ehdottomasti johtaa voittoon. Ennenkuulumatottomalla popeudella suomalaiset pake- nevat punaisia, jolloin takaa- ajoon lähteneet punaiset uupu- vat ja sen johdosta kuolevat, ruttoon.

Viimeaikoina rutto suoraa- taan nauttii punaisia, jotka ovat väsyneet juoksemaan no- peasti perääntyvien suoma- laisten jäljellä.

MAAILMAN TYÖTÄTEKEVÄT SOTAA VASTAAN

NORJAN AMMATTIOSASTOT ASETTUVA SOTAPROVOKATIOTA VASTAAN

Oslo, 3.3. Askettain kokoon- tuli Bergenin kaupungin sähkömonttöörin liiton jäsenten yleinen kokous. Bergenin työ- läiset kieltäytyivät päättävästi antamasta apua valkosuoma- laisille ja vaativat, että halli- tus noudattaisi ankaraa puo- lueettomuutta. Kokous pani vastalauseensa suomalaisten pakolähetystä vastaan valko-Suomeen. Ko- koontuneet vaativat myöskin, että hallitus tekisi lopun eng- lantilaisten blokin kätyrien toiminnasta, minkä tarkoitus- sena on Norjan sotaan vetä- minen.

Bergenin sosialidemokraat- tisen puoluejärjestön taantu- muksellinen johto harjoittaa terroria suurimpia ammatti- osastoja vastaan. Kuten nor- jalainen „Aftenposten“ tiedoi- taan, on se „päättänyt eroittaa puolueesta kaikki Bergenin kaupungin sähkömonttöörin liiton jäsenet“. Norjan sosia- lidemokraattiset „johtajat“ näyttivät vielä kerran, miten he toimivat käsi kädessä suo- malaisten valkokaartilaisten kanssa.

Sodanvastainen liike nousee Japanissa

Tsuntsin, 3.3. Kuten tieto- toimisto Central News ilmoit- taan, on Tokiossa askettain tuomittu 5 sotaa vastaan esiintynyttä henkilöä vankeu- teen 5:stä 15:een vuoteen. Tietotoimiston lausunnon mu- kaan on sodanvastaisten esiin- tymisten johdosta vangittu 55 henkilöä.

Tiedoitetaan, että Kantonis-

sa on tapahtunut joukko so- danvastaisia esiintymisiä. Ku- luvan vuoden helmikuussa teki japanilainen santarmisto hyökkäyksen Kantonin lähellä olevaan sotilassairaalaan, mis- sä vangitsi useita henkilöitä, joista 3 viipymättä mestattiin. Santarmisto löysi sairaalasta suuren määrän sodanvastais- ta kirjallisuutta.

AMERIKALAISET AMMATTILIITOT VASTUSTAVAT SOTAKIIHOITUSTA

New York, 2.III. „Daily Worker“ tiedoittaa, että Mil- waukeessa (Wisconsinin valtio) ovat Amerikan Työn Federa- tion kuuluvien paikallisten ammattiosastojen 52 johtajaa julkaisseet yhteisen julistuk- sen, jossa tuomitsevat sodan ja ilmoittavat, että Amerikan kansa vastustaa Yhdysvalto- jen sotaan vetämistä. Julis- tuksessa sanotaan: „Viimeis- sen imperialistisen sodan pää- ttyttyä Amerikan kapitalistit aloittivat kamppailun ammatti- liittoja vastaan hajottaakseen ne. He telkesivät vankiloihin satoja työväen johtajia, lähet- tivät kuolemaan Saccon ja Vanzetin, alensivat työläisten palkat ja pidensivät työpäi- vää. Yhdysvaltojen työläiset eivät halua tämän toistuvan. Työläisille ei sota ole edul- lista.“

Julistuksessa tuomitaan myöskin Rooseveltin toimeen- panema työttömien avustus- rahojen supistaminen.

Kommunistien vaino Ranskassa ja Belgiassa

Bryssel, 2.3. Tiedoitetaan, että Arrasessa (Ranska) on rautatielaisten ammattiliitto- sihteeri Delolson ja rahaston- hoitaja Krammer tuomittu puoleksitoista vuodeksi van- keuteen ja maksamaan sak- koa syytettynä „kommunisti- sesta propagandasta“.

Borinagen hiilialueella (Belgia) on poliisi toimeen- pannut joukkovangitsemisia. Monsissa on ollut paljon vangitsemisia. Monsin sivi- lyneistön keskuudessa on tehty kotitarkastuksia. Lehdet osoittavat, että huolimatta vangitsemisista „kommunis- tien vilkas toiminta jatkuu“.

Englannin työläiset kannattavat sota- politiikan vastustajia parlamentin täytevaaleissa

Lontoo, 3.3. Työväenjär- jestöjen yksi taistelumuoto Englannin nykyistä hallitusta ja sen sotapolitiikkaa vastaan on sotaa vastustavien ehdok- kaiden asettaminen parlamen- tin ylimääräisiin vaaleihin. Kuten tunnettua, on Työväen- puolueen johto tehnyt sopi- muksen vanhoillisten kanssa „poliittisesta rauhasta“ sodan aikana, ja siksi he kaikki kei- noin pyrkivät estämään sotaa vastustavien ehdokkaiden aset- tamista paikallisissa parla- menttivaaleissa. Tällaisten eh- dokkaiden asettaminen paikal- listen Työväenpuolueen jär- jestöjen taholta osoittaa sitä suurta tyytymättömyyttä, joka vallitsee Työväenpuolueen ja ammattiliittojärjestöjen ri- vijäsenien keskuudessa puo- lueensa johdon petturipoli- tiikkaa vastaan.

Lähiaikoina toimitetaan Ketteringissä Northamptonin kreivikunnassa ylimääräiset parlamenttivaalit. Huolimatta Työväenpuolueen Toimeen- panevan Keskuskomitean vas- tustuksista, paikallinen Työ- väenpuolueen järjestö ja am- mattiosasto asettivat vanhoil- listen ehdokasta vastaan oman sotaa vastustavien ehdokkaansa Possin.

Erikoisen merkillepantavaa on se, että tätä sotaa vastus- tavaa ehdokasta Ketteringissä kannattavat suuret joukot se- kä paikallisen Työväenpuo- lueen ja ammattiosaston toi- mihenkilöt, m.m. Ketteringin ammattiosaston puheenjohta- ja ja sihteeri, paikallisen Työ- väenpuolueen puheenjohtaja sekä monet ammattiosastojen ja Työväenpuolueen johto- henkilöt muista tämän vaali- piirialueen kaupungeista. Ket- teringin vaaliapiirialueella on työläiskerros verrattain huo- mattava. Siellä on kenkä-, kutomo- ja metalliteollisuus- työläisiä.

ENGLANTI PAINOSTAA ITALIAA

Lontoo, 1.3. Hallitus on päättänyt voimistaa painos- tusta Italiaa vastaan. Englan- nin „kontrollia salakuljetusta vastaan“, ei tähän mennessä ole sovellutettu saksalaisen hiilen vientiin Italiaan. Halli- tus on ilmoittanut antavansa Italialle määräajan, jotta se voisi löytää muita hiilen va- rustajia. Kuten Reuter tie- doittaa, on Lontoossa tänään ilmoitettu, että Englannin so- talaivoille on annettu mää- räys pidättää kaikki laivat, jotka kuljettavat saksalaista hiiltä Italiaan. Reuter tiedoi- taan myöskin Englannin eh- dottaneen Italialle, että Eng- lanti varustaisi Italiaa hiilellä samassa määrässä, kuin mitä Italia on Saksalta saanut. Ita- lia myisi Englannille vastaa- vassa määrässä maatalous- tuotteita ja raskaan teollisuu- den tuotteita.

Karjalan kannak- sen evakuoidut kurjassa ase- massa

Kun mannerheimiläisen Suomen sotahullut vallanpi- jät ryöstivät tai tuhosivat polttamalla Karjalan kannak- sen evakuoidun väestön omai- suuden, niin tuntuu evakuoi- duista perin masentavalta ja alentavalta, kun he nyt ovat siellä Hämeen „viljavilla mail- la“ joutuneet kokonaan kerjäläisten asemaan.

Sitäkään vaivaista avustus- ta, mikä heille on luvattu, ei anneta rahassa vaan elintar- peissa, ja nekin käyvät päivä päivältä yhä kallimmiksi. Si- täpaitsi he saavat tämän „eläkkeen“ monien välikäsien kautta, jotka siitä myöskin ottavat osansa ja hyötyvät.

Niinpä esimerkiksi K:n kun- nassa jaetaan ruokatarpeet korttien mukaan. Aluksi mää- rättiin aikuisille 11 markan ja alle 15-vuotisille 8 markan arvosta ruokatarpeita päivä- sä. Mutta sen jälkeen annetut uudet kortit olivat numeroitu niin, että aikuisille tuli vain 9 markan ja alaikäisille 7 mar- kan arvosta ruokatarpeita päi- vässä. Viranomaisen mielestä lie tämäkin näyttänyt liian naljolta, koskapa he jokaisesta kortista leikkasivat pois kolmen päivän kupongit jo ennen kuin evakuoiduille ni- tä antoivatkaan. Tämän li- säksi vielä käytiin kuponkeja leikkaamassa yhden markan arvosta henkeä ja päivää koh- ti „lämpö- ja valomenoihin“ kunnan hyväksi. Näin ollen kotikonnuiltaan karkoitettujen asukkaiden ruokarahat K:n kunnassa ovat supistuneet jo 7 markkaan aikuisille ja 5 markkaan alaikäisille päivässä.

Evakuoiduille sanotaan, että he saavat elintarpeensa kor- teilla kaupoista. Mutta suurin onnettomuus onkin siinä, että kaupoissa ei juuri koskaan ole saatavissa tarvittavia tavara- lajeja. Näin ollen omaisuus- tensa kadottaneet ja toimeen- tuloa vajilla olevat evakuoidut joutuvat näkemään alituista nälkää ja puutetta.

Mannerheimiläiset vallanpi- täjätäkään eivät voi enää sala- ta työnsä hedelmiä. Niinpä „Suomen Sosialidemokraatti“- lehtikin, josta yllä esitetyt tie- dot on otettu, on pakoitettu avoimesti tunnustamaan siir- toväen hädänalaisen aseman.

Kun ajattelemme vielä ni- tä kärsimyksiä, joita siirtovä- ki joutuu kokemaan täyteen ahdetuissa asunnoissa ja vaa- tetuksen puutteessa, saamme likipitään kuvan heidän on- nettomuudestaan.

Kannaksalainen

TOIMITUSKUNTA

Suomen sotaseikkailijain petomaisuuksista on tehtävä loppu

Pikkuinen kenraali, mutta iso sotaprovokaattori Mannerheim on koplakuntineen ruvennut ulsemaan vastustajansa „epäinhimillisyydestä”. Hänen vararikkoineen „hallituksensa” on kansainliitolle esittämässään „nootissa” syytellyt Neuvostoliiton Punaisista armeijaa „epäinhimillisestä” sodankäynnistä. Sen johdosta on Leningradin sotilaspiirin esikunta osoittanut, että nuo syytökset perustuvat niin tyhmiin valheisiin, että nekin todistavat päinvastaista. Sillä jos kolmen kuukauden aikana „melkein joka päivä” suoritettujen pommitusten seurauksena on siviilihenkilöitä tuhoutunut niin vähän, ettei edes mannerheimiläisten liioittelussa voida väittää niitä olleen enempää kuin 392, niin todistaa sekin, että Neuvostoliiton lentokoneet ovat pommitaneet vain sotilasobjekteja, sotaväkeä, lentokenttiä ja linnoituksia. Kun Suomen sotaherrojen läheinen hengenheimolainen Franco ulkolaisine apureineen pommitti Madridia ja Barcelonaa, niin tuhoutui siellä satoja siviilihenkilöitä päivässä. Franco kävi osiaankin sotaa siviiliväestöä vastaan. Miksi suomalainen lahtari peto ei silloin korottanut ääntään epäinhimillisyyttä vastaan, vaikka sen olisi voinut tehdä valehtelemattakin? Ilmeisestikin siksi, että inhimillisuus ylipäänsä ei ole Mannerheimin koplakunnan suosiossa. Siksi, että suomalainen lahtari on petoakin pahempi.

Jo vuonna 1918 Suomen porvariston johtajat osoittivat olevansa raakalaispetoja. Mannerheimin johdolla he silloin murhauttivat noin 30.000 aseetonta kansanvallan puolustajaa, joista suuri osa oli alaikäisiä ja naisia. Ja naisia, jotka olivat puolustaneet kansan asiaa, he nimittivät hovirunoilijansa Ilmari Kiannon tavoin „naarassusiksi”. Tästä petomaisesta kansanmurhamisesta, työtätekevien lahtarimisesta valkoiset voittajaherrat sitten saivatkin kansalta lahtarinimityksen. Se on historiallinen nimi, joka paljastaa mannerheimiläisten pahantekijöiden pedonikenet myöskin jälkipolville.

Vankileirijärjestelmä, joka Suomessa on vallinnut vuodesta 1918 viime aikoihin asti, on toinen todistus valkoisten herrojen petomaisuudesta. Kymmeniä tuhansia nousee niidenkin luku, joita valkoiset vallanpitäjät Mannerheimista Tanneriin asti ovat vainonneet, perustustakia rikkoen paitsi vankileirien ja sielä kiduttaneet. Vankiloissa on rauhan aikana käyty mitä epäinhimillisintä sotaa parhaimpia Suomen miehiä ja

naisia vastaan: Yrjö Mäkelin, Väinö Vuorio, Väinö Uurtamo, Lydia Rask ja lukemattomat muut vapaustaistelijat ovat menettäneet henkensä siellä ohranoiden kidutuspihtien välissä. Missä oli Suomen hallitusherrain ihmisyys poliittisten vankien nälkälakon aikana vuonna 1933, jolloin useat vangit kuolivat kiduttajien toimeenpanemiin pakko-syöttöihin? Miten mainiosti eri puolueisiin kuuluvat johtoherrat aikoinaan väittivätäkään „ymmärtävänsä” lapualaishulligaaneja, jotka järjestelivät ihmisajojahteja ja yöllisiä salamurhia!

Kolmas todistus mannerheimiläisten ja tannerilaisten herrojen petomaisuudesta on sota, jota he nyt käyvät Neuvostoliittoa ja Suomen kansaa vastaan. Heti aloittaessaan sodan he vangituttivat ympäri Suomea kaikki ne, jotka tiesivät sodanvastustajiksi, ja monia näistä lienevät he jo murhanneet. Murhattujen joukossa on, jos Ruutusen porvarillisten sanomalehtimiesten kertomukset pitävät paikkansa, entinen sosialidemokraattinen valtiopäivämies Mauri Ryömäkin. Hirvittävä raakalaisferroiri vallitsee valko-Suomessa sekä rintamalla että rintaman selkäpuolella. Vangiksi antautuneet suomalaiset sotilaat kertovat kauhulla, miten mannerheimiläiset ylipäälliköt polttavat paetessaan ihmisasunnot ja eläinten suojat, tuhoavat talonpoikien karjaa, jottei talonpojilla olisi mitään, mistä voisivat sodan loputtua alottaa elämänsä uudelleen. Ulkolaisiin porvarilehtiin on viime aikoina sil-

loin tällöin päässyt pujahtamaan mannerheimiläisten sellaisia kerskailuja, että heidän aikomuksenaan on Suomessa poltattaa ja hävittää kaikki, minkä ehtivät. Se on muka kaikkein edullisinta „sodankäyntitapaa”. Jokainen järjellinen ihminen kuitenkin ymmärtää, että moinen murhapoltaminen ei ole sodankäyntiä, vaan petomaisista hävitysraivoa, jota pystyvät osoittamaan vain kaiken ihmismuutonsa menettäneet lahtarihylikiöt.

Kynsistään peto tunnetaan, sanoo vanha sananlasku. Nytkin vielä, jolloin on käynyt aivan selväksi, että Suomen valkoisilla sotaherroilla ei ole minkäänlaisia voitontoiveita sotaseikkailussaan, tekevät he kaikkensa ajakseen koko Suomen miespuolisen väestön tuhoutumaan sotatantereelle. Tämä verenvuodatus on mieletöntä. Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemässään keskinäisen avunannon ja ystävyyden sopimuksessa on Neuvostoliitto taannut Suomen itsenäisyyden ja riippumattomuuden. Suomen edut vaativat siis mannerheimiläisen sodan pikaista lopettamista. Kansamme itsensä on tehtävä loppu sotahullujen kansansortajain riehunnasta. Ojentakoot Suomen armeijan sotilaat veljenkätensä Punaisen armeijan ja Suomen kansanarmeijan sotilaille ja auttakoot siten pikaisen rauhan voimaan saattamista. Siten voidaan parhaiten katkaista julman lahtaripedon kynnet ja pystyttää Suomeen kansanvaltainen järjestys.

Armas Aikiä.

Punainen armeija jatkaa menestyksellistä etenemistään

Leningradin Sotilaspiirin Esikunnan tiedonantoja

Maaliskuun 5:n päivän kuluessa Karjalan kannaksella Viipurinlahden seudulla valloittivat joukkomme Ravansaaren ja Ravansaaren kylän sekä Suonion saaren. Viipurista koilliseen on vallattu Näätälä, joka sijaitsee kilometrin päässä itään Karisalmien asemalta Viipurin—Sortavalan radalla.

Muilla rintamansilla ei tapahtunut mitään merkittävää. Ilmavoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen joukko-osastoja ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa tuhottiin 21 vihollisen lentokonetta.

Maaliskuun 6 päivän kuluessa rintamalla ei tapahtunut mitään huomattavampaa. Meidän ilmavoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen sotavoimia ja sotilaallisia tukikohtia vastaan. Ilmataisteluissa on pudotettu 3 vihollisen lentokonetta.

Maaliskuun 7 päivän kuluessa ei rintamalla tapahtunut mitään erikoista. Pohjoisessa meidän joukko-osastomme valloittivat Nautsin, joka sijaitsee 153 kilometrin päässä etelään Petsamosta. Pitkästä rannasta länteen Laatokan järven pohjoisrannikolla on valloitettu: Maksimansaari, Petäjäsaari, Paimionsaari ja Honkasaari.

Ilmavoimamme toimivat vilkkaasti vihollisen sotilasosastoja vastaan. On pudotettu 15 vihollisen lentokonetta.

Heittäkää hullu sodankäynti! Antautukaa Punaiselle armeijalle!

Me vapaaehtoisesti ja muuten vangiksi joutuneet Suomen armeijan sotilaat annamme seuraavan kehoituksen vielä taistelussa oleville tovereillemme. Tilanteen näemme teidän kohdaltanne hyvin surullisena. Olemme nähneet Punaisen armeijan mahtavat voimat. Me tiedämme varmasti sen, ettei enää teidän vastarintanne tule kauvan kestäämään. Ainoa pelastuksenne on, että jätätte aseenne ja antaudutte vangiksi. Ei teidän tarvitse pelätä, että teitä kohdellaan huonosti. Sen me voimme vakuuttaa. Tämän vetoomuksen esittämme teille sen takia, että haluamme pelastaa henkenne ja koko Suomen kansan, ettei se tulisi kokonaan tuhotuksi. Ajatelkaa niitä vaimoja ja lapsia, jotka ovat jääneet onnettomiksi. Teidän kohdaltanne on vielä tilaisuus päästä perheittenne luo, jos saadaan sota pian loppumaan. Siis pojat, sotilaat! Laskekaa aseenne, sillä se ei tuota teille muuta kuin kuolemaa.

Alikersantti Kokkonen Matti 1/J.R. 63. Sotamies Hanninen Valde 1/J.R. 13. Sotamies Salminen Viljo 6/J.R. 62. Sotamies Virtanen Arvo 6/J.R. 62. Sotam. Kokkonen Soini Eril. 21. Sotam. Hasti Lauri Eril. 21. Sotam. Haataja Emil Eril. 21. Sotam. Mäkirunsas Valdemar Eril. 21. Sotam. Vienola Olavi 6/II/J.R. 68. Alikersantti Pussila Yrjö 2/J.R. 26. Sotam. Julin Yrjö 6/J.R. 68. Reservialikersantti Jokinen Sulo 5/J.R. 68. Sotam. Jokinen Kalle 5/II/J.R. 68. Sotam. Agren Viljam 4/II/J.R. 68. Reservisotam. Alapalosaari Aug. Eril. 21. Kp. 7. Reservisotam. Ollikainen A. Merivoimat 6. H. 7. Reservisotamies Miettinen K. R. Merivoimat 1/Er. P. 24. Reservisotam. Riipi Elis Helmer Eril. 21. Reservialikersantti Pohjantähti Kaarlo Olavi R.T. 2. Reservikorporaali Aaltonen K. 5/J.R. 68. Sotam. Heimonmetsä J. 6/II/J.R. 68. Sotam. Anttila Eetu 6/II/J.R. 68. Ylikersantti M. Vitikainen 5/J.R. 68. Alikersantti Koskinen Väinö 8/III/J.R. 68. Sotam. Haajanen E. J.R. 68. Sotam. Kivi Aatos 5/J.R. 68. Sotam. Ahvenainen Väinö 5/J.R. 63. Korpraali Roisko Matti 4. Priikaati Erik. k/E. Sotam. Jalonen Jalmari 6/J.R. 62. Jääkäri Otto Lepistö I/J.R. 3. Korpraali Emil Nuova Rautu 6 Rajak. Sotamies Aleks Janhonen 9/J.R. 68. Alikersantti Aleksj Stolbow 8/J.R. 10. Sotam. Kalle Mikonoja 5/J.R. 62. Sotam. Uuno Wallius E.P. 24.R.(C). Sotam. Sulo Niemelä 2/Er. P.7. 4 D. Alikersantti Toivo Mäkelä KK/KEV. OS. 4. Sotamies Lauri Aarnio 1/J.R. 11. Sotamies Paavo Ahonen 3/J.R. 11. Sotamies Sulo Alatalo 3 K.K.K./XI os. B. Ratsujääkäri Urho Malin Esk./Kev. os. 4. Sotamies Rufus Mäkinen. 9/J.R. 11. Sotamies August Torkkeli 7/P.R. Sotamies Heikki Lappalainen. Sotamies Erämaja Valtteri Krh. K/J.R. 62. Alikersantti Luoma Matti 7/III/J.R. 13. Sotamies Mustasaari 6/II/J.R. 68. Tykkimies Kukkonen K. R.T. 1. Sotamies Johan Asikainen Merivoimat 24. P.N. Sotamies Törmä N. Sotamies Räfsbäck Paul J/R. 10. Sotamies Paloniemi Juho 1 Priikaati. Sotamies Virtanen Armas 1/J.R. 68. Sotamies Haltia Uuno R.T. 2. Sotamies Keronen Toivo I.E. (C). Sotamies Mäkinen Lauri 48 as. B.K.P.K. 3.

HUOMIO! Jos joku sattuu näitä allekirjoittaneita tuntemaan, pyydämme, että olisitte niin ystävällinen ja jollain tavoin antaisitte tiedon siellä Suomessa oleville perheillemme, että olemme elossa ja sodan loputtua tulemme kotiin.

Parhaimmat terveisemme. Toivossa, että sota pian loppuisi ja lakkaisi tämä järjetön verenvuodatus.

Suomen nainen — valkoista hirmuvaltaa vastaan

Tänä päivänä viettävät työtätekevät naiset kaikissa maissa kansainvälistä naistenpäivää. Nyt, kuten 25 vuotta sitten, nostavat he äänensä rauhan puolesta, kotinsa ja lastensa puolesta, imperiaalistista sotaa vastaan.

Tänä päivänä muistetaan kaikkialla erityisesti Suomen työkansaa, Suomen naisia, jotka ovat joutuneet valkoisen hallituksen provosoiman neuvostovastaisen sodan jälkeisiin ja jotka on painettu sanomattomaan kurjuuteen ja oikeudettomuuteen.

Hillitön terrori raivaa maassamme. Suomen vankiloissa viruu satoja rohkeita miehiä, naisia, nuoria ja vanhoja, äitejä ja tyttäriä, joiden ainoa „rikos“ on ollut se, että he ovat uskaltaneet nostaa äänensä rauhan puolesta, että he ovat vaatineet Suomea elämään ystävyydessä suuren naapurinsa, Neuvostoliiton kanssa. Miehet on ajettu rintamalle, naiset ja lapset pois kodeistaan. Mannerheimin upseerit polttavat perääntyessään työmiesten ja talonpoikain vuosi-kausien työllä rakentamia koteja. Valkoiset pedot riehuvat kuin viimeistä päivää. Tiedän, ettei heillä ole paluuta, yrittävät he hävittää kaikki elämisen mahdollisuudet myös niiltä, joiden tiedävät tahtovan palata takaisin koteihinsa.

Väkivalloin kotiseudultaan poisajettu väestö, naiset, lapset ja vanhuksat, on sulloittu „siirtokeskuksiin“, joissa se elää toisten nurkissa, tavattomassa ahtaudessa, mitättömän taloudellisen avustuksen, laihan ravinnon varassa. Viranomaisien ja lottien tyly kohtelu ja jokaisen vapaan sanan ja ajatuksen vaimoaminen tekevät elämän sietämättömäksi. Siirtoväkeä pakotetaan työhön, johon se ei ole tottunut. Viimeisin tieto kertoo, että kaikki lapsetkin, 9-vuotisia

alkaan 16-vuotisiin saakka, tullaan mobilisoimaan työhön maataloudessa. Sanomattakin on selvää, mitä sellainen pakotus kasvavan polven terveydelle tulee merkitsemään. Ei ihme, että sadat ja tuhannet naiset ovat uhkauksista välittämättä lähteneet pois näistä „siirtokeskuksista“ ja palanneet lapsineen takaisin kotiseudulleen.

Mutta raskaimpana painaa näitä naisia huoli rintamalle viedyn perhehuoltajan, isän, vaimon, pojan kohtalosta, joista ei viikkokausiin saa mitään tietoa ja joille ei myöskään ole lupo kirjoittaa totuutta omista oloistaan, ei sanaakaan puutteesta ja kurjuudesta. Sellaiset kirjeet pidättää sotaseururi, ja kirjeen kirjoittaja tietää myös, ettei siitä hänelle hyvää seuraa. — Samassa asemassa ovat myöskin rintamalla olevat omaiset. Epävarmuus ja epätietoisuus läheisten kohtalosta kiduttaa molemmiin puoliin, rintamalla ja sen selkäpuolella olevien mieltä.

Koko Suomen valkoisten sodankäynti on sotaa Suomea, sen kansaa, sen naisia ja lapsia vastaan. Mannerheimin, Rydin ja Tannerin hallituskopla käy tätä kansanvastaista sotaa polttaen kodit, hävittäen karjaa, ryöstäen omaisuuden. Se käy tätä sotaa ajamalla Suomen miehiä toivotomiin työttömyyteen monin kerroin vahvempaa Punaisista armeijaa vastaan. Se käy sotaa naisia ja lapsia vastaan karkoittamalla heidät kodeistaan, tuomitsemalla heidät näkemään puutetta ja kurjuutta.

Tällaista komentoa vastaan on kaikkien noustava.

Suomen työtätekevät naiset ovat aina, kaikissa vaiheissa, kaikkina kovinakin päivinä osoittaneet, etteivät he säily taistelua silloin, kun kansan vapaus ja oikeus, kotien ja

lasten tulevaisuus on kysymyksessä. Miten urheasti he puolustivatkaan miesten rinnalla Suomen työkansan asiaa v. 1918, ja millaisella sankaruudella ja uhrautuvaisuudella he kamppailivat tappiota seuranneen verisen valkoisen terrorin, Mannerheimin terrorin ajat, taistellen lastensa elämän ja vankileireillä olevien miestensä hengen puolesta. V. 1930 suljettiin sadoittain naisia — nuorista tyttösistä harmaapäisiin vanhuksiin saakka — vankiloihin siksi, että he yrittivät puolustaa Suomessa vapautta ja kansanvaltaa Suomen kansan viljelijä viibollisia, lapualaislahtareita vastaan. Mutta sekään ei voinut hetkeksikään masentaa taisteluhaluja.

Suomen hallituskopla yrittää nyt, loppunsa edellä, samaa kuin vuonna 1918 ja 1930, joskin kymmeniä kertoja julmemmin. Suomen kansan ja Suomen naisten on rohkeasti noustava ja singottava joukolla Mannerheimin ja Rydin hallitukselle.

Olemme saaneet kylliksemme leidän sodastanne. Tahdomme rauhaa. Tahdomme palata koteihimme. Tahdomme saada miehemme pois rintamalta. Tahdomme sellaisen hallituksen, joka ei — rahavallan pienen ryhmän välikappale, vaan joka kuuntelee meitä ja on todellinen kansan hallitus. Vain sellainen hallitus voi taata rauhan, vain se voi taata Suomen riippumattomuuden, kansanvaltaisen järjestelmän ja ne yhteiskunnalliset uudistukset, joita yli 20 vuotta on Tannerilta ja kumppaneilta turhaan odotettu.

I. L.

Mistä hätäapua Mannerheimille?

Englannistako? Näinköhän tulisi oikein miesväkeä Englannista Suomen herrain avuksi?

Siitä kirjoitti äskettäin sellainen ulkopuolinen tarkkailija kuin liittolainen „Lietuvos Shinios“-lehti seuraavaa:

„Englantiko lähettäisi Suomeen vapaaehtoisia? Se on mahdotonta! Näin kirjoitettiin ensimmäisten tietojen saapuessa Lontoosta siitä, että monet englantilaiset olisivat kääntyneet vapaaehtoisten värväystoimiston puoleen ilmaisten halunsa taistella Neuvostoliittoa vastaan. Monista se näytti mahdottomalta, sillä tunnettua on, että englantilaisten tapana on puolustaa omia etujaan vieraiden sotilaiden avulla. — Aluksi ilmoitettiin, että Lontoossa on rekisteröity 6.000 vapaaehtoista. Sitten Lontoosta ilmoitettiin, että niitä oli olluikin vain 2.000. Ja sittemmin saatiin tieto, että vain 600 kirjoittautuneista kelpaa sotapalvelukseen ja että he haluavat matkustaa Suomeen vasta toukokuussa.“

Näin on käynyt sen paljonhuudetun Englannin avun ja samoin myös monen muun maan reklamoitun avun. Unkaristakin piti tulla peräti 10.000 miestä ihan täysissä varusteissa. Mutta helmikuun 22 päivänä ilmoitti Budapestin radio kuivasti:

„Ulkomailla levitetään mielikuvituksellisia tietoja Suomeen täysissä varusteissa matkustaneista unkarilaisista vapaaehtoisista. Unkarin sähkösanomatoimisto on valtuutettu ilmoittamaan, että Unkarin viranomaiset eivät tiedä tästä mitään. Unkarista ei ole yksikään henkilö matkustanut sotavarusteissa ulkomaille.“

Tähän hupenivat ne 10.000 unkarilaista. Ja suurta iloa ei Mannerheimille ole niistä

ruotsalaisistakaan „vapaaehtoisista“, joita Suomeen on kovalla rymyllä jonkun verran tuotettu. Niitä on ensin näin paljon vähemmän kuin Suomen valkoiset lehdet ovat ilmoitelleet. Sellaisilla seuduilla Ruotsia, joissa väestö on paremmin selvillä Suomen todellisesta tilanteesta, kuten Norrbottenissa, ovat värväajien saavuttamat tulokset olleet kerrassaan laihat. Niinpä ei helmikuun 10 p:ään mennessä oltu esim. Tornionjokilaaksosta saatu yhtään „vapaaehtoista“. Toiseksi on värvätyjen „vapaaehtoisten“ joukko niin kirjavaa ja kehnoa, että sen taistelukykyisyys on varsin mitätön. Useimmilla rintamilla eivät suomalaiset sotilaat ole nähneet näistä „vapaaehtoisista“ jälkeäkään.

Suomen sotilaat ovat kyllä saaneet tuntea, että herrain lupaama apu, johon vedoten heitä on yllytetty tappelemaan heille vieraan asian puolesta, on jäänyt tulematta. Eikä sotilaita Mannerheimin valheella kauan petetä. Suurin osa heistä tuntee jo taistelevansa rahavallan etujen puolesta, häviöön tuomitun asian puolesta, omia etujaan ja koko kansan etuja vastaan. He alkavat havaita, että hallitusherrat ovat saaneet heidät sellaiseen loukkuun, josta ei voi muuten pelastua kuin kukistamalla vallasta loukun asettajat. Mannerheimit ja Tannerit, tulemalla omin luvun pois loukusta ja tarttumalla Neuvostoliiton Punaisen armeijan tarjoamaan rauhankäteen.

L—nen.

SAUVOLAINEN MAATYÖLÄINEN LUOTTAU KANSANHALLITUKSEN VOITTOON

Jo neljätkymmentä ikävuottaan lähentelevä sauvolainen maatyöläinen Eetu Anttila kertoo antautuneensa vapaaehtoisesti Punaisen armeijan vangiksi. Suomen armeijan 68 rykmentti, jonka 2:seen pataljoonaan 6:nteen komppanian Anttila tammi-kuun alussa määrättiin, muodostettiin enimmäkseen vanhemman ikäluokan miehistä. Anttila itse oli nuorimpia tässä joukossa. Upseerit olivat nuoria vastaleivottuja reserviupseereja, joilla ei ollut minkäänlaista auktoriteettia sotilaiden keskuudessa.

Näissä vanhemman ikäluokan miehistä oli jo alun-alkaan suuri vastahakoisuus ja haluttomuus sotaan. Kaikki tavalliset työläiset ja talonpojat olisivat tahtoneet, että Suomen olisi ollut teh-

tävä sovinto Neuvostoliiton kanssa eikä lähde tähtään hulluun sotaan, jonka jokainen järki-ihminen jo heti sen alkaessa käsitti johtavan suuren onnettomuuteen. „Sota ei ollut Suomen kansalle tarpeen — sanoo Anttila. — Se merkitsi kansan teurastuttamista. Neuvostoliiton vaatimukset olivat sellaisia, että ne olisi ilman muuta pitänyt hyväksyä. — Suomen herrat hankkivat itse sodan. Jo vuodesta 1918 alkaen ovat ne harjoittaneet lakkaamatonta sotayllytystä Neuvostoliittoa vastaan. Jo monta vuotta linnoitettiin Karjalan kannastakin.“

Anttila arvosteli ankarasti valkoisia upseereita, jotka ajavat sotilaita kuolemaan suurkapitalistien ja kartanonherrojen puolesta.

„Meidätkin kuljetettiin eräälle kukkulalle. Siihen alkoi suorastaan sataa granaatteja. Miehiä kaatui ja haavoittui paljon. Lopuksi me lähdimme asemista pois. Olihan aivan hullua suotta itseänsä tapattaa. Näin me teimme siitä huolimatta, vaikka komppaniamme päällikkö kapteeni Väisälä uhkasi, että on taisteltava niin kauan, kuin vain yksikin mies on hengissä.“

„Nyt on tilanne sellainen, — jatkoi hän — että sotilaat ovat aivan uupunut. Kaikki avunlupaukset ovat paljastuneet valeiksi. Jos vois arvostella minun omien kokemusteni perusteella, niin Suomen armeija ei kestä kuin jonkun viikon.“

Kun tuli kysymys Kansanhallituksesta ja sen ohjelmasta, vilkastui Anttila kertomaan kotioiloistaan.

„Olen työskennellyt Turun ja Porin läänissä Sauvon pitäjän Tapiolassa Nuutilan suurtilalla. Tällä tilalla on kaikkiaan 500—600 hehtaaria viljelysmaata, 70 lypsävää

lehmää, sodan alkaessa oli 35 hevosta. Lisäksi on tilalla kaksi tavallista ja kaksi ketjutraktoria, verstaas, kotitarvemylly ja oma meijeri.“

Palkat tilalla ovat olleet kehnot. Itse sain viime aikoina 30 markkaa päivässä, asunnon ja lämmön. Näin saivat muutkin miehet. Naisille maksettiin vain 18 markkaa, eivätkä he saaneet mitään luontaisetuja. Muonamiehet, joita oli toistakymmentä, saivat palkkansa luonnossa ja olivat oikeastaan vielä ahtaammassa asemassa kuin me päiväläiset, he kun olivat kaikki suuri-perheisiä. — Mitään uuden lomalain säätämistä kesälomia ei meille maatyöläisille annettu.“

Ja hän jatkoi innokkaasti: „Kansanhallituksen lupama maauudistus on sellainen, että se saa kaikkien maatyöläisten, muonamiesten sekä pientilallisten kannatuksen. Tämä uudistus tulee suorastaan parantamaan maanviljelyksen tilaa, kansan aseman kohoamisesta puhumattakaan.“

Tälläkin Nuutilan tilalla jätettiin viime kesänä perunat maahan korjaamatta, kun ei tahdottu maksaa työläisille lisää palkkaa. Isäntä vain ilkkui, että sinnehan ne perunat jäävät hyväksi lannaksi. Samaa aikaan tämän tilan päviläiset olisivat kipeästi tarvinneet nuo perunat. Aikaisemmin on monasti jätetty vilja korjaamatta.“

„Joutaisi tämän Nuutilan maat joutua oikeitten isäntien käsiin — virkkoi hän vakavana. — Kansanhallitus on, ottaessaan maakysymyksen ohjelmaansa, täyttänyt meidän kaikkien todellisten maanmuokkaajien toiveen.“

Sota pitää saada nyt pian loppumaan. Omasta puolestani kehoitan kaikkia Suomen työtätekeviä lopettamaan sotimisen Mannerheimin armeijassa. Antautukaa Punarmeijalle. Kohtelu on hyvä ja sodan päätyttyä pääsette kotiin, työhön omalla maalanne.“

Toimittaja.

NEUVOSTO-KARJALAN TEOLLISUUS

Karjala ei ole ainoastaan metsä- ja metsäteollisuuden maa. Sillä on myös suuret edellytykset monipuolisen teollisuuden harjoittamiseen.

Läntäisten edellytystensä puolesta puutavateollisuus, paperin ja selluloosan tuotanto ovat saavuttaneet keskeisimmän asemansa Neuvosto-Karjalan teollisuudessa. Ennen Lokakuun vallankumousta Karjalan alueella oli vain 26 pientä huonosti koneellistettua sahaa, joiden tuotteiden arvo v. 1913 oli 10.800 rupl. Nyt Karjalassa on suuri joukko uusia ikäisiä sahalaaitoksia, joiden tuottama sahatarvara-arvo v. 1938 oli 41,4 milj. rupl. Sahattu puutavara on korkealaatuista ja viedään sitä suuret määrät ulkomaille. Sahateollisuuden rinnalle on kehittynyt huomattava huonekaluteollisuus useine tehtaineen. Petroskoissa on Pohjoismaiden suurin suksitehdas, joka v. 1938 tuotti 327.000 paria suksia.

Paperi- ja selluloosateollisuutta Karjalassa ennen vallankumousta ei ollut ensinkään. Nyt on siellä kaksi suurta paperi- ja selluloosakombinaattia (yhdistynyttä teollisuuslaitosta). Kontupohjan paperitehdas, joka useita vuosia on ollut käynnissä, on laajennettu paperi- ja selluloosakombinaatiksi, joka käsittelee useita tuotantolaitoksia. Vuotena 1938 tuotti tämä tuotteita 15 milj. rupl. arvosta. Nyt juuri on valmistunut Segesän paperi- ja selluloosakombinaatti, joka on yksi maailman suurimpia. Se tuottaa vuosittain 70.000 tonnia selluloosaa, 40.000 tonnia paperia ja suuren määrän muita tuotteita.

Metalli- ja koneteollisuus oli ennen vallankumousta aivan kehittymätöntä. Karjalassa oli ainoastaan yksi suurempi metallitehdas, nykyinen Onegan tehdas Petroskoissa ja joitakin alkeellisia malmi- ja metallisulattimoja. Näissä laitoksissa tuotettiin tuotteita v. 1913 4 milj. 600 tuh. rupl. arvosta, joista koneita 2 milj. 200 tuh. rupl. arvosta. Mutta v. 1938 metalliteollisuuden tuotteiden arvo teki 94 milj. rupl., josta oli koneita 38 milj. rupl. arvosta. Metalliteollisuuden tuotanto on siis kohonnut 23,4 kertaisesti ja koneiden tuotanto 16 kertaiseksi.

Laajojen metsien ohella Karjalassa on myös suuria vuorokauksia. Näitä ei ennen vallankumousta juuri nimekään käytetty hyväksi. Vasta neuvostovallan aikainen myrskyä rakennuskausi on nämä luonnonrikkauudet esille vetänyt. Diabasia, graniittia, leiväntuuta, kullekiveä ym. löydetään nyt suuret määrät ja niiden suuren Neuvostoliiton kalleille alueille. Karjalan marmoria tullaan suuresta määrin käyttämään suuren Neuvostojen palatien rakentamisessa Moskovaan.

Sähkövoiman saannille Karjalassa ovat hyvät luonnonedellytykset. Sen perusta ja keskeisinä osat antavat johtavia voimavaroja sähkövoimaa.

maa. Sähkövoiman tuotanto on kasvanutkin suuresti. Kun v. 1913 tuotetun sähkövoiman arvo laskettiin 6.000 rupl., oli v. 1938 tuotetun sähkövoiman arvo 5,6 milj. rupl. Se oli kasvanut 1,5 milj. kilovattista 122,7 milj. kilovattiin, siis 933 kertaisesti. V. 1913 koko Karjalan alueella oli vain neljä pientä sähköasemaa. Nyt niitä on yli 20.

Väestön kulutustarpeita tyydyttäviä erilaisia tehtaita on yli 20. Nämä tuottavat 85% tarvittavista tuotteista.

Suuren Neuvostoliiton tukemana, sen teknillisellä ja taloudellisella avulla, on takapajuisesta metsäläismaasta, jollaisena Karjala ennen Lokakuun vallankumousta oli, 20 vuoden kuluessa kehittynyt kulttuurinen teollisuusmaa. Siellä, missä ennen koskemattomien salojen keskellä oli köyhiä, pimeitä kyläpahasia, siellä on nyt kaupunkia ja kulttuurisia työläisäsuhteita. Kontupohja, Segesa, Karhumäki, Soroka, Uhtua, Prääsä ja monet muut entiset kyläkeskukset ovat muuttuneet merkitykselliseksi teollisuuskeskukseksi, joiden ympärillä vaurastuu maatalous. Synkkiin, koskemattomiin metsiin on syntynyt sellaisia työläisäsuhteita kuin Matroosa, Vilga, Lososiina, Paatjärvi ja monet muut. Kaikki nuo todistavat sitä valtavaa kehitystä, mikä Karjalassa Lokakuun vallankumouksen jälkeen on tapahtunut.

K. Summanen.

Juuri antautuneet suomalaiset sotavangit keskustelevat Puna-armeijassa palvelevan inkeriläisen valistustyöntekijän kanssa.

SUOMEN SOTILAILLE!

Lähetämme terveiset täältä Neuvostoliitosta ja kehoitamme teitä yksimielisesti luopumaan aseistanne ja antautumaan Puna-armeijalle, sillä tavoin pelastatte itsenne ja perheenne. Vankina ollessamme olemme itse nähneet, että täällä ei rääkätä eikä kiusata ketään, niinkuin siellä on meille kerrottu. Kohtelu on täällä hyvä. On kaikkea perävailla, mitä teille siellä uskotellaan. Siis kaikki työläiset ja talonpojat! Heittäkää aseenne pois, sillä turha on taistella ylivoimaista Puna-armeijaa vastaan.

Reservialikersantti
SULO JOKINEN
Reservisotamies
KALLE JOKINEN

Ryhtykäämme veljeilemään!

Leningradin sotilaspiirin Punaisen armeijan sotilaiden vetoomuksesta Suomen armeijan sotilaille.

Te ette kannu uhreja kotimaanne vapauden ja riippumattomuuden vuoksi, vaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi.

Mutta ovatko nuo herrat sen arvoiset, että niiden vuoksi kannattaisi verta vuodattaa?

Me olemme sitä mieltä, että he eivät ole sen arvoiset. Joka tapauksessa se verinen sotaseikkailu, johon teidät on kiedottu, on häviöön tuomittu. Suomen armeija ei vähälukuisuutensa takia voi saavuttaa menestystä, — se on tuomittu kärsimään tappion. Sillä samaan aikaan kuin Suomessa on jo pantu yhden kortin varaan viimeisetkin ihmisvoima- ja sotatarvereservit, eikä teitä, Suomen sotilaita, ole mikään vuoroväki päästämässä lepäämään, voi Punainen armeija helposti lähettää Suomen armeijaa vastaan niin suuret voimat kuin tarvitaan ajaakseen Suomesta pois kaikki teidän ja meidän kansamme viholliset.

Siis teidän oman etunne vuoksi lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa.

Lopettakaamme verenvuodatus, ryhtykäämme keskenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto OTTO KUUSISEN johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

Luleän katala murhapolito

”TÄNÄÄN KOHDISTUVAT ISKUT KOMMUNISTEIHIN, HUOMENNA KOKO TYÖVÄENLUOKKAAN”

Ruotsin lehdistö antaa seuraavia yksityiskohtaisia tietoja ”Norrskenslamman”-nimisen työväenlehden rakennuksessa Luleässä tapahtuneesta räjähdyksestä.

Tulipalo puhkesi kello 3 yöllä voimakkaan räjähdysten jälkeen. Joidenkin minuuttien kuluttua oli koko kolmikerroksinen talo yhtenä tulimerenä, jota vastaan palokunta osottautui voimattomaksi. Tähänastisten tietojen mukaan sai tulipalossa surmansa 5 henkilöä, niiden joukossa kustannusliikkeen johtaja Arthur Hellberg, kommunistisen puolueen Norrbottenin piirijärjestön puheenjohtaja ja puolueen keskuskomitean jäsen. Kolmannessa kerroksessa asunut Filip Forsberg sai suurella vaikeudella pelastettua neljä henkilöä ja pelastui sitten itse

hyppäämällä ikkunasta saaden ruihevammoja. Hellbergin lisäksi saivat tulipalossa surmansa hänen vaimonsa ja 7-vuotias tyttärensä sekä kommunistisen nuorisoliiton piirikomitean rahastonhoitaja ja hänen pieni lapsensa.

Räjähdys oli niin voimakas, että se kuului kahden kilometrin päähän. Naapuritaloissa särkyi useita ikkunoita.

Ilta- ja aamulehdet yrittävät selittää räjähdysten aiheutuneen kirjapainossa muka säilytetyistä pommeista ja helvetinkoneesta.

Filip Forsberg on lausunut antamassaan haastattelussa, että hävityksen aiheutti hänen mielestään yhtä aikainen tulipalon syttyminen ja pommin räjähtäminen. Kirjapainossa ja puoluetoimijapainossa ei ollut minkäänlaisia

helposti räjähtäviä aineita, lukuunottamatta bensiniä, jota oli mahdollisesti litran verran. Yleinen mielipide on se, että kyseessä on murhapolito.

Luleässä tapahtuneen katalan murhapoliton johdosta on kommunistisen puolueen keskuskomitea antanut työtekeville julistuksen, jossa sanotaan:

”Norrskenslamman”-lehtemme vastaan on tehty iljettävä konnantiyö. Tämän murhatyön uhriksi joutui viisi henkeä, heidän joukossaan keskuskomitean jäsen, unohtumaton toverimme Arthur Hellberg. Nämä viisi henkeä saivat surmansa taantumuksen ja sen kätyreiden syyttämässä tulella. Poliittisen vastuum kantavat tästä konnantiyöstä sotaintoilijat ja heidän valehteleva lehdistönsä. Ne eivät ole kaihtaneet mitään keinoja sandakseen aikaan pogromihengen työväenluokkaa vastaan, sen kommunistista puoluetta vastaan ja kaikkia niitä vastaan, jotka haluavat suojata Ruotsia sodalta. Ne ovat luoneet

sellaisen ilmapiirin, jonka täytyi kiertämättömästi johtaa rikollisiin tekoihin poliittisia vastustajia vastaan. Ja tuloksena on — murhat Luleässä. Me syytämme myöskin sosialidemokraattisia johtajia. Yhdessä sotaintoilijoiden kanssa ovat he syyllisiä Luleässä tapahtuneeseen rikokseen.

Työläistoverit! Tänään kohdistuvat iskut kommunisteihin, mutta huomenna ne kohdistuvat koko työväenliikkeeseen. Taantumus ei ole vielä koskaan jäänyt puolitiehen. On aika antaa taantumukselle vastaisku ja puhdistaa työväenliike taantumuksesta. Tuhansien ihmisten mielestä ovat täynnä suut-tumusta Luleän murhien johdosta. Yhdessä heidän kanssamme me kohotamme äänemme vastalauseeksi niiden konnaintoilijoiden johdosta ja vaadimme syyllisten puolue-tonta tutkimista ja heidän rankaisemistaan. On aika lopettaa kommunistisen puolueen ajojahti! On aika tehdä loppu sotaintoilijoista ja heidän kätyreistään työväenliikkeeseen riivellisi!”

VALKOMAIDEN LEHDISTÖ PUNAISEN ARMEIJAN VOITOISTA

VALKO-SUOMALAISTEN PUOLUS- TUSLINNAKKEET HAJALLA

Berlini, 5.3. Saksan lehdistö julkaisee jatkuvasti tiedotuksia Punaisen armeijan sotatolmista valkosuomalaisia vastaan. "Nationalzeitungin" Helsingin kirjeenvaihtaja tiedottaessaan Viipurin ympärillä käytävistä ankarista taisteluista, kertoo valko-suomalaisen tehneen voimatonta vastarintaa Neuvostoliiton sotajoukkojen edetessä voimakkaasti.

"Suomalaisten oli pakko poistua asemistaan Mannerheimin linjalla ja sijoittautua uusiin linnoituksiinsa. Neuvostoliiton sotajoukot pommittivat suomalaisten puolustustilanteita hajalle. Suomalaiset sotilastiedonannot vaikeutuvat edelleen suurista menetyksistään, mutta tunnustavat kuitenkin sotajoukkojen perääntymisen" — kirjoit-

taa kirjeenvaihtaja. Edelleen kirjeenvaihtaja viittaa suomalaisten sotajoukkojen tavattoman suuriin menetyksiin Viipurin ympäristöllä ja korostaa neuvostosotilaiden rohkeutta ja sankaruutta. Kirjeenvaihtaja kirjoittaa, että Neuvostoliiton yhden joukko-osaston onnistui eristää valkosuomalaisen suurempi yhdistetty joukko-osasto perääntymistietä ja ajaa heidät metsään Viipurista itään päin. "Warschauer Zeitungin" kirjeenvaihtaja tiedottaa Kööpenhaminasta, että Punaisen armeijan menestykseen Suomessa kiinnitetään Tanskassa suurta huomiota. Kööpenhaminalainen lehti "Politiken" korostaa tiedotuksissaan Helsingistä, että Neuvostoliiton sotajoukkojen hyökkäys käy yhä voimaperäisemmäksi.

Sofia, 4.3. Bulgarian lehdistö kuvaa seikkaperäisesti Punaisen armeijan taisteluja ja korostaa sen hyökkäyksen lannistamatonta voimaa. Aikakauslehti "Stopanski Problemi" kirjoittaa: "Leningradin sotilaspiirin esikunnan tiedonanto helmikuun 12 päivästä ilmoittaa Suomen varustustilanteen vakavasta murrosta Karjalan kannaksella ja useiden linnoitettujen asemien valtaamisesta. Tämän jälkeen neuvostojoukkojen hyökkäys sai vastustamattoman luonteen. Suomalaiset työnnettiin toiselle linnoitetulle vyöhykkeelle ja helmikuun 20 päivään mennessä neuvostojoukot valtasivat kannaksen koko läntisen- ja rannikkoalueen

päästen tärkeän linnoitetun kohdan — Viipurin — edustalle. Edelleen lehti lausuu, että huolimatta neuvostojoukkojen hyökkäyksen kaikista vaikeuksista, on mannerheimiläisen Suomen romahdus mitä lähimmän tulevaisuuden kysymys.

Seikkaperäisesti analysoiden tilanteen, mikä muodostuu Viipurin kukistumisen yhteydessä, "Zora"-lehti kirjoittaa, että Viipurin, tämän tärkeimmän linnoitetun kohdan siirtymisen Punaisen armeijan käsiin muodostaa uuden strategisen tilanteen koko rintamalla. Lehti korostaa, että neuvostojoukkojen sotatoimet Karjalan kannaksella todistavat neuvostopäällystön taitavaa taktiikkaa.

„VALKOISET PALJASTAVAT KORTTINSA“

Tällä lauseella luonnehtii de Groot hollantilaisessa "Het Volksdagblad" lehdessä 17.2 sitä tiedonantoa, että Tanner on kääntynyt Lontoon puoleen pyytäen välittömää sotilaallista interventiota Neuvostoliittoa vastaan. Valkosuomalaiset ovat aina olleet esiintyvänä täysin "riippumattomina" ja tahtovat nyt päästää brittiläiset joukot maahansa. Brittiläiset sodanlietsojat ajoivat heidät sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Mutta nyt, kun he alkavat häviää tässä sodassa, antavat englantilaiset täydessä sielunrauhassa valkoisten renkiensä joukkoa perikatoon. Kun Englannin ei onnistunut sotkea Ruotsia, Tanskaa ja Norjaa Suomen selkkaukseen, eivät Lontoon Cityn pankkitilit pidä enää edullisena sijoittaa hyviä rahojaan huonoon liike-yritykseen. De Groot osoittaa

edelleen, että tähän on vaikuttanut Puna-armeijan menestys Suomessa, mutta että myös sisäiset vaikeudet rasittavat Suomen valkoisia. Ei tule olemaan mahdollista pitää väestöä jatkuvasti sotainnostuksen vallassa rauhoittavilla selityksillä "strategisesta perääntymisestä" edeltä käsin valmistettuihin aseisiin. Näkyy selvästi, että valkokaartilaiden johtamat joukot ovat saaneet tarpeekseen. Myöskin köyhät talonpojat ja työläiset, jotka lähetettiin tuleen vapauttajaansa vastaan pakolla ja hokutuksella, osoittavat jo vastarinnan heikentymistä. He tulevat pian näkemään, kenen puolesta ja minkä tähden heidät ajettiin tähän inhoittavaan sotaan. Ja silloin ei tannereita ja mannerheimeläisiä voi kadehtia.

NEUVOSTOLIITON NAISET VALTAAVAT UUSIA TUOTANNON ALOJA

Maaliskuun 8 päivänä vietävät maailman työtätekevät naiset kansainvälistä kommunistista naistenpäivää. Kapitalistisessa maailmassa viettävät sitä työtätekevät naiset taisteluvoimien lujittamisen merkeissä imperialistista sotaa ja kapitalistista sortoa vastaan, mutta Neuvostoliitossa se on naisten hyvien työtulosten ja uusien saavutusten ilojuhla. He voivat näyttää kapitalistisen maailman edessä olevansa vapaita, kaikinpuolin tasa-arvoisia miesten rinnalla. He voivat ylpeillä suurista saavutuksistaan oman maansa rakennustyössä.

Tänä naistenpäivänä on Neuvostoliiton naisilla paljon uutta siinä, että he yhä laajemmalla mitalla valloittavat sellaisia työaloja, joissa kapitalistimaissa ei voida kuvitella voivan työskennellä muiden kuin miesten. Niinpä esimerkiksi Isoran tehtaalla työskentelevät naiset martinuunien hoitajina, sorvikoneiden ja höyryvasarain käyttäjinä ym. suoriutuen näistä tehtävistä yhtä hyvin kuin miehetkin, ansaiten yhtä suuria ja suurempiakin palkkoja kuin miehet, riippuen työntuloksista.

Mainitulla tehtaalla eräs nuori tyttö Orlova teki aloitteen monella koneella työskentelyyn siirtymisestä. Niinpä hän itse työskentelee kahdella sorvikoneella yhtä aikaa ja täyttää yhdeksi päiväksi annetun työtehtävän kaksi, jopa kolmekertaisestikin. Aivan yleistä on Neuvostoliitossa, että naiset työskentelevät suurten tuotantolaitosten ja tärkeiden työosastojen johtajina, mestareina, insinööreinä jne. Mainitulla Isoran metallitehtaalla tunnetaan hyvin mainiosta työstään koneiden suunnittelija Kosheleva, insinööri-tekniikko Antipova, hitsausmestari Kasanina jne. Myöskin Leningradin "Bolshevik"-nimisellä tehtaalla on insinööri Veera Rosenberg hyvin tunnettu työstään uusien koneiden rakentamisessa ym. Tällaisia esimerkkejä naisten kykenevyydestä mille alalle tahansa voi Neuvostoliitosta luetella loppumattomiin.

UKRAINAN LÄNTISEN ALUEEN KAUPUNKIEN UDELLEENRAKEN- TAMINEN

Harkov. Ukrainan valtionyliopiston Lvovin haaraosasto on alkanut työn Lvovin kaupungin uudelleen rakentamiseksi. Suunnitellaan kaasuverkoston laajentamista sekä sen uudelleen järjestämistä. Tuota tarkoitusta varten on annettu käytettäväksi yli 5 miljoonaa ruplaa.

On ryhdytty myös suunnitelmien laatimiseen vesijohdosten ja viemärien uudelleen rakentamiseksi Lvovin, Stanislavin, Rovnon, Tarnopolin sekä muissa kaupungeissa.

SKANDINAVIAN TYÖLÄISET MANNERHEIMILÄISIÄ VASTAAN

Brumundellin rakennustyöläisten ammattiosasto on tehnyt yleisessä kokouksessa päätöksen, ettei se ota osaa liiton järjestämään "siviili"-työläisten värväykseen valko-Suomea varten. Ammattiosasto perustelee menettelyään sillä, että tämä värväys voi myötävaikuttaa Norjan vetämiseksi sotaan Neuvostoliittoa vastaan.

"Arbeideren" tiedottaa 16.2., että nikkelityöläisten ammattiosasto Evjen paikkakunnalla on päättänyt viime kokouksessaan hylätä ammattiliiton kiertokirjeen rahankeräyksestä ja siviilityövoiman värväyksestä valko-Suomea varten. Samalla ilmoittaa "Arbeideren", että rautatieläisten ammattiosasto Kosmon paikkakunnalla on viimeisessä yleisessä kokouksessaan hyväksynyt Norjan Työväenpuolueen äänenkannattajan "Sörlandetin" toimittajan Woldin puheen jälkeen päätöslauselman, jossa sanotaan mm.:

"Jos meidän onnistuu pitää Norja syrjässä sodasta, on meidän harjoitettava varoista puolueettomuuspolitiikkaa, joka ei anna sotaakäyville puolille aihetta epäillä me-

dän puolueettomuuttamme. Me vaadimme mitä tiukemmin, että hallituksen on kiellettävä vapaaehtoisten kuljetus ja valvottava ankarasti, ettei lehdistö voi harjoittaa kamppailua, joka voisi saattaa maamme vaaranalaiseksi. On otettava käyttöön kaikki mahdolliset keinot maamme pitämiseksi syrjässä sodasta."

"Arbeideren" tiedottaa edelleen, että Sarsborgin urheiluseura "Sporta" on käsitellyt kiertokirjeen siviilityövoiman värväyksestä valko-Suomeen ja kaikilla äänillä yhtä vastaan päättänyt ottaa sellaisen kannan, että työväen urheiluliike ei saa sekaantua tällaiseen värväykseen.

"Ny Dag" tiedottaa 13.2., että kutomatyöläisten ammattiosasto Krokslätissä Ruotsissa on hylännyt kokouksessaan ehdotuksen 1/2 prosentin palkanpidätyksestä 3 kuukauden aikana valko-Suomen hyväksi.

Sama lehti ilmoittaa, että Göteborgin peltiseppien ammattiosasto on hylännyt vuosikokouksessaan ehdotuksen erikoisavustuksen myöntämisestä Mannerheimin Suomelle.

ENGLANNISSA NOUSEE MANNERHEIMILÄISVASTAINEN LIIKE

Lontoo, 6.3. Englannissa laajenee liike mannerheimiläisen Suomen avustamista vastaan. Dundeen (Skotlannin jutekasviteollisuuden keskus) jutekasvi- ja pellavateollisuuden ammattiliiton kaupunki- ja piirineuvosto päättävästi tuomitsee hyväksymässään päätöslauselmassa Työväenpuolueen äänenkannattajan "Daily Heraldin", joka kannattaa Suomen valkoista komentoa ja joka käy kamppailua Neuvostoliittoa vastaan, ottaman kannan. Päätöslauselmassa vaaditaan ammattiliittojen pääneuvostoa ja Työväenpuolueen toimeenpanevaa komiteaa lopettamaan yhteistoimintansa Englannin hallituksen kanssa.

Samanlaisia päätöslauselmia ovat hyväksyneet myös Dundeen rautatieläisten ammattiosasto, Kirkcaldyn (Skotlanti) kunnallistyöläisten ammattiosasto, sekä tämän saman ammattijärjestön Walthamstawn (Essex) ym. järjestöt.

Työväenpuolueen alemmissa järjestöissä kasvaa tyytymättömyys Työväenpuolueen johtajien toteuttamasta taantumuksellista politiikkaa vastaan.

Eräs huomattu Työväenpuolueen Swansea (Wales) ko-

mitean jäsen Davis, joka tuomitsi Työväenpuolueen toimeenpanevan komitean sotaan kannattavan politiikan, erosi Työväenpuolueesta. Työväenpuolueen Birkenheadin järjestön aktiivinen jäsen Coldheart ilmoitti eroavansa Työväenpuolueesta ja aikovansa liittyä kommunistiseen puolueeseen. Coldheart osoitti, että Työväenpuolueen johtajat työskentelevät yhdessä Englannin hallituksen kanssa ja täten kannattavat imperialistista sotaa, joka aiheuttaa miljoonille työtätekeville sanomattomia kärsimyksiä.

Oxfordin yliopiston ylioppilaiden kokouksessa esiintyi eräs Työväenpuolueen toimeenpanevan komitean taantumuksellisista johtajista, alahuoneen jäsen Noel-Baker, joka innokkaasti kehoitti auttamaan valkosuomalaisia. Ylioppilaat keskeyttivät useita kertoja Noel-Bakerin tyytymättömyyden lausumia. Hän puhui "ristiretkellä" Neuvostoliittoa vastaan.